

ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD VOOR
HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Activiteiten- verslag

31 juli 1998 tot 31 augustus 2001

1. BEVOEGDHEID VAN ADVIES, STUDIE EN AANBEVELING

A. Economisch en werkgelegenheidsbeleid

Vanzelfsprekend behoren het economisch en het werkgelegenheidsbeleid tot de hoofdbekommernissen van de leden van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het doel om het werkgelegenheidsniveau in Brussel op hetzelfde peil te handhaven en verder te ontwikkelen, is duidelijk afhankelijk van het behoud en de ontwikkeling van de economische bedrijvigheid. De erkenning van dit oorzakelijk verband tussen het economisch en het werkgelegenheidsbeleid ligt aan de basis van de reflectie van de Raad en wordt doorheen al zijn activiteiten duidelijk weerspiegeld. Deze oriëntering komt eveneens sterk tot uitdrukking in de documenten, die de Raad ter voorbereiding van het overleg met de Gewestelijke Regering heeft opgemaakt.

Nog sterker is deze oriëntering terug te vinden doorheen de inhoud van de adviezen, die de Raad diende uit te brengen over materies die specifiek op het economisch en werkgelegenheidsbeleid betrekking hadden. De Raad ontving verzoeken om advies betreffende de subsidiëring van de lokale handelaarscomités, de oprichting van een Waarborgfonds voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het door België opgemaakte BEST-rapport, de organisatie van de elektriciteitsmarkt, de erkenning en de financiering van de inschakelingsondernemingen, de deelneming van het Gewest in de opbrengst van de tussenkomst van de Europese Structuurfondsen 2000-2006, het Nationaal Werkgelegenheidsplan 1999, het 'Document Unique de Programmation' van het Gewest betreffende Doelstelling 2 en de bijdrage van het Gewest aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid 2001.

Bovendien heeft de Raad het in het kader van de opmaak van het nieuwe ontwerp van Gewestelijk Ontwikkelingsplan nuttig geacht om strategische krachtlijnen voor de duurzame economische en sociale ontwikkeling van het Gewest te definiëren.

Ten slotte hebben de sociale gesprekspartners in een initiatiefadvies 'Vijf voorstellen om de uitdagingen op het vlak van de ontwikkeling van de ICT in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest' geformuleerd.

Voorstel van ordonnantie met betrekking tot het subsidiëren van de lokale handelaarscomités ter bevordering van de uitbouw van de handelscentra in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving in oktober 1998 vanwege Minister Chabert een verzoek tot advies inzake het Voorstel van ordonnantie met betrekking tot het subsidiëren van de lokale handelaarscomités, neergelegd door een Gewestelijk Vertegenwoordiger.

Omwille van de specificiteit van de materie, heeft de Raad de Kamer van de Middenstand verzocht het voorstel van ordonnantie een eerste maal te analyseren. Het Uitgebreid Bureau heeft op zijn beurt het voorstel onderzocht en zijn beslissingen medegedeeld aan de Raad, die vervolgens zijn advies heeft uitgebracht.

De Raad verklaarde zich voorstander van elk initiatief om het dynamisme van de handelswijken te bevorderen, maar was niettemin van oordeel dat het voorstel van ordonnantie omwille van de vele lacunes en onduidelijkheden een grondige herwerking vereiste.

Oprichting van een Waarborgfonds voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Op 10 februari 1999 richt Minister Chabert een verzoek om advies tot de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake een Voorontwerp van ordonnantie tot oprichting van het Brussels Waarborgfonds. Terzelfder tijd laat de Minister weten dat men de Regering dit document voorlegt om het in eerste lezing goed te keuren.

Op 26 februari 1999 brengt de Raad zijn Uitgebreid Bureau bijeen. Tijdens deze vergadering blijkt de Regering de tekst, die men ter advies had overgemaakt, niet te hebben goedgekeurd. Het Uitgebreid Bureau beslist dan ook dat het niet opportuun is om een achterhaald document te analyseren. Tevens blijkt in de loop van deze vergadering dat er momenteel binnen de Brusselse Gewestelijke Raad een gelijkaardig voorstel van ordonnantie ter bespreking ligt.

Op 4 maart 1999 komt het Uitgebreid Bureau nogmaals bijeen om kennis te nemen van dit voorstel van ordonnantie. Wanneer het verneemt dat een nieuwe versie van het Voorontwerp van ordonnantie terzelfder tijd op de agenda van de Ministerraad staat, beslist het Uitgebreid Bureau te wachten op de afloop van de ministeriële beraadslagingen om hetzij het onderzoek van het voorstel van ordonnantie aan te vatten, hetzij tot de analyse van de nieuwe versie van het Voorontwerp van ordonnantie over te gaan.

Het Uitgebreid Bureau laat het kabinet van Minister Chabert weten dat het de definitieve tekst van het Voorontwerp van ordonnantie, dat de Regering heeft goedgekeurd, zo vlug mogelijk zou willen ontvangen.

Wanneer het Uitgebreid Bureau op 12 maart 1999 een derde maal bijeenkomt, stelt het enerzijds vast dat men het document van de Regering nog steeds niet aan de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft overgemaakt en dat men anderzijds de bespreking van het voorstel van ordonnantie in de Commissie voor Economische Zaken van de Gewestelijke Raad heeft voortgezet.

Het Bureau acht het dan ook opportuun om de Raad voor te stellen om zich over de problematiek van de dringende oprichting van een specifiek Waarborgfonds voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest uit te spreken.

Ondertussen heeft de Minister van Economie om het dringend advies van de Raad verzocht inzake de aangepaste versie van het Voorontwerp van ordonnantie, dat men op 4 maart 1999 ter goedkeuring aan de Regering had voorgelegd.

In zijn zitting van 18 maart 1999 beslist de Raad omtrent deze problematiek een stelling in te nemen en een aantal algemene principes uit te drukken, die voor het moment van fundamenteel belang lijken. De Raad houdt zich voor om zo vlug mogelijk zijn antwoord te formuleren op het verzoek om advies inzake de nieuwe versie van het voorontwerp van ordonnantie tot oprichting van het Brussels Waarborgfonds, dat hij op 12 maart 1999 vanwege Minister Chabert heeft ontvangen.

Het door België opgemaakte BEST-rapport. Beleidsvormen van de Europese Unie ten gunste van de ondernemingsgeest en het concurrentievermogen.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft in oktober 2000 vanwege Minister Tomas een verzoek om advies ontvangen inzake het BEST-rapport, dat elke lidstaat op verzoek van de Europese Unie heeft opgemaakt in het kader van de beleidsvormen die ze ten gunste van de ondernemingsgeest en het concurrentievermogen wenst te voeren. Deze beleidsvoeringen vormen één van de pijlers voor de richtlijnen van haar werkgelegenheidsbeleid.

De Raad heeft enkele kritische beschouwingen en voorstellen geformuleerd en terzelfder tijd verklaard dat hij dit als een onmisbare stap beschouwt voor de invoering van een echt economisch en werkgelegenheidsbeleid voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vóór het jaarverslag van 2001 aan de Europese Unie.

Voorontwerp van ordonnantie betreffende de organisatie van de markt voor elektriciteit in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft in oktober 2000 vanwege Minister Tomas een verzoek om advies ontvangen inzake het voorontwerp van ordonnantie betreffende de organisatie van de markt voor elektriciteit in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Naast enkele bijzondere beschouwingen heeft de Raad gepleit voor de vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten en erop aangedrongen om het BIM de middelen te verstrekken die het nodig heeft om de talrijke functies te kunnen uitoefenen, die de ordonnantie het heeft toebedeeld.

De representatieve werknemersorganisaties hebben gevraagd dat het ontwerp nadere gegevens omtrent het statuut van de werknemers van de sector zou voorzien.

Ten slotte heeft de Raad het betreurt dat de ordonnantie noch maatregelen bevat, die tot rationeel energiegebruik aanzetten, noch een juridisch kader om de ontwikkeling van de warmtekrachtkoppeling en de productie van groene elektriciteit aan te moedigen.

Strategische krachtlijnen voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

In het kader van de opmaak van het nieuwe Gewestelijk Ontwikkelingsplan (GewOP) heeft de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het nuttig geacht om mogelijke strategische krachtlijnen voor de duurzame ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te definiëren. Deze strategische krachtlijnen moet men zien als de dragers van deze ontwikkeling en moet men loskoppelen van de middelen en instrumenten, die men hiertoe moet inzetten.

Acht fundamentele krachtlijnen werden ontwikkeld :

- de verbetering van de perceptie van het Gewest ;
- de bevolkingsgroei en de herwaardering van de wijken ;
- de versterking van de sociale verbondenheid ;
- de versterking van de internationale rol en aantrekkingskracht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ;
- de ontwikkeling van de bedrijfssectoren met een technologisch groeipotentieel ;
- de economische groei van het Gewest doorheen een betere afstemming van het economisch onderzoek op de economische ontwikkeling ;
- de versterking en ontwikkeling van de commerciële aantrekkingskracht en bedrijvigheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ;
- de ontwikkeling van de bedrijfssectoren die met name de laaggeschoolde arbeidskrachten die in het Brussels Gewest verblijven een duurzame baan kunnen verschaffen.

Het definitieve document 'Strategische krachtlijnen voor de economische en sociale ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest' werd op grote schaal verspreid onder de politieke verantwoordelijken en gewestelijke parlementsleden.

De referentiedocument zal voor de sociale gesprekspartners dienst doen als analyserooster voor het toekomstig ontwerp van Gewestelijk Ontwikkelingsplan, dat hun in de eerste maanden van 2002 zal worden voorgelegd.

Ontwerp van besluit houdende uitvoering van de ordonnantie van 26 maart 1999 betreffende de erkenning en de financiering van de inschakelingsondernemingen.

Op 12 april 1999 ontving de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vanwege de Ministers Picqué en Chabert een verzoek om advies inzake het bovenvermelde besluit. Hij verheugt zich erover dat men hem over het uitvoeringsbesluit van de ordonnantie betreffende de inschakelingsondernemingen raadpleegt, zoals hij dit in zijn advies van 19 februari 1997 inzake het ontwerp van ordonnantie had gevraagd. De Raad acht de uitvoeringsbesluiten immers even belangrijk, zoniet belangrijker, als de ordonnanties die ze ten uitvoer brengen. Aldus heeft de Raad enkele overwegingen en opmerkingen, die hij reeds in zijn advies van 19 februari 1997 had geformuleerd, kunnen bevestigen en verduidelijken.

Deelneming van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de opbrengst van de tussenkomst van de Europese Structuurfondsen 2000-2006.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving in maart 1999 vanwege de Ministers Picqué en Chabert een verzoek om advies inzake de inhoud van de deelname van het Gewest aan de toekomstige doelstellingen 2 en 3 van de Europese Structuurfondsen.

De Raad is zich ten volle bewust van het belang van de hervorming van de Structuurfondsen voor de sociaal-economische ontwikkeling van het Brussels gewest. Hij vroeg dan ook informatie over de «inhoud van de deelname van het Gewest aan de toekomstige doelstellingen 2 en 3», over de cofinancieringen die het Gewest voor de periode 1994-1999 verkreeg, evenals over de resultaten van de acties die het Gewest programmeerde en die de Europese Commissie ondersteunde.

Om dit dossier met kennis van zaken te kunnen onderzoeken, analyseerde de Raad de volgende documenten :

- « Voorstel van verordening van de Raad van de EU houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen »¹ en de conclusies van het Voorzitterschap van de Europese Raad van Berlijn van 24 en 25 maart 1999 ;
- Kennisgeving van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Gewesten, « Actiekader voor duurzame stedelijke ontwikkeling in de Europese Unie », 4.11.1998 ;
- document dat de Ministers Ch. Picqué en J. Chabert op vraag van de Economische en Sociale Raad toezonden betreffende de financieringen, die de Europese Unie het Brussels Hoofdstedelijk Gewest krachtens de Structuurfondsen voor de programmeringsperiode 1994-1999 toekende.

Bovendien heeft de Raad kennis genomen van het werkdokument van de Commissie inzake het ontwerp van oriënteringen voor de programma's van de periode 2000-2006².

De Raad wou een inleidend advies uitbrengen over de deelname van het Brussels Gewest aan de toekomstige doelstellingen 2 en 3 voor de periode 2000-2006 en dit van bij het begin van de opmaak van het Programmeringsplan.

Hij hield zich het recht voor om later bijkomende adviezen uit te brengen al naargelang de opmaak van het programma vordert : definitieve opmaak van het Plan met evaluatie ex ante en opmaak van de aanvulling bij de programmering, evenals adviezen over de communautaire initiatieven en vernieuwende acties, die het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zou ondersteunen.

¹ COM (98) 131 laatste - 98/0090 (AVC), Officieel Journaal van de Europese Gemeenschappen, 9.6.98.

² SEC (1999)103 laatste, 03.02.1999.

Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid 1999. Nieuwe oriënteringen die Europa in haar richtlijnen aanmoedigt.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving op 5 oktober 1999 vanwege Minister Tomas een verzoek om advies inzake de nieuwe oriënteringen, die Europa in haar richtlijnen voor 1999 aanmoedigt. België werd immers verzocht om zijn opmerkingen omtrent deze oriënteringen te formuleren in het kader van een globaal advies met de opmerkingen van de Gewesten.

De Raad heeft zijn opmerkingen geformuleerd aangaande de nieuwe oriënteringen, die Europa heeft voorgesteld. Hij kon evenwel niet ingaan op de evaluatieaspecten van de programma's en de maatregelen, die men voor 1999 heeft genomen. Evenmin kon hij de inhoud van de maatregelen beoordelen, die de Minister van Werkgelegenheid in het kader van de uitvoering van de aangepaste richtlijnen voor 1999 heeft voorzien. Destijds heeft men de Raad immers niet om een advies inzake de uitvoering van de richtlijnen voor 1999 verzocht. Ook heeft men hem niet ingelicht over de voornemens van de Minister van Werkgelegenheid met het oog op de aanpassing van het programma aan de nieuwe oriënteringen van de richtlijnen.

Voor dit advies gaf de Raad een bewerking in het kader van de Europese richtlijnen van de inhoud van het memorandum van de sociale gesprekspartners, dat men op 28 juni 1999 tot de onderhandelaars van het meerderheidsakkoord heeft gericht. Aan de hand van dit document drukten de sociale gesprekspartners hun bekommernis uit omtrent het economisch en sociaal overleg, evenals omtrent het economisch en werkgelegenheidsbeleid in het Gewest.

Het 'Document Unique de Programmation' van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake Doelstelling 2.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving in april 2000 vanwege Minister Tomas een verzoek om advies inzake het Ontwerp van 'Document Unique de Programmation', dat werd voorgelegd in het kader van Doelstelling 2 van de Europese Structuurfondsen. Dit advies wordt gevraagd in toepassing van de dringende procedure.

De Raad was verbaasd dat men hem dringend raadpleegt in verband met het ontwerp van 'Docup' Doelstelling 2. Voor zover hem bekend werkte men immers sinds vele maanden aan de opmaak van dit document. In het najaar van 1999 heeft men trouwens een oproep tot projecten gedaan.

Het feit dat men een beroep deed op de sociale gesprekspartners op enkele dagen voordat men het 'Docup' aan de diensten van het Europese Commissie zou overmaken, druiste overigens in tegen de geest van partnership vermeld in artikel 8 van het Algemeen Reglement betreffende de Europese Structuurfondsen.

In zijn advies van 22 april 1999 inzake de deelneming van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de opbrengst van de tussenkomst van de Europese Structuurfondsen 2000-2006 had de Economische en Sociale Raad reeds gevraagd « om zo snel mogelijk een overleg op gang te brengen voor het onderzoek van de evaluaties van de geprogrammeerde acties van de vorige periode (...) en van de inhoud van de op te maken en uit te voeren Programma's ». De Brusselse regering had zich tijdens de laatste vergadering van het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité op 15 december 1999 hiertoe verbonden.

Sindsdien heeft men op geen enkele wijze de sociale gesprekspartners omtrent de opmaak of de bepaling van de inhoud van het Programma geraadpleegd. De Raad riep dus nogmaals uitdrukkelijk op tot overleg met de sociale gesprekspartners omtrent de verwezenlijking van de Europese Structuurfondsen.

De bijdrage van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid 2001.

De Brusselse sociale gesprekspartners hebben in april 2001 de bijdrage van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid geanalyseerd, evenals de nota betreffende «de algemene oriënteringen van het werkgelegenheidsbeleid 2001 », die Minister Tomas hun ter advies had voorgelegd.

Ze hebben er nogmaals aan herinnerd dat ze graag over gestructureerde en nuttige informatie zouden beschikken, die tot een algemene evaluatie van het werkgelegenheidsbeleid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kan bijdragen.

De Brusselse sociale gesprekspartners zijn zich bewust van het belang van de Europese werkgelegenheidsstrategie, die in de Richtlijnen werd geformaliseerd. Daarom hebben ze zich een aantal prioriteiten gesteld, die hierop aansluiten en verder gaan dan het commentaar van de documenten die aan hun advies werden voorgelegd.

Ze hebben het nogmaals betreurd het dat men hen zo laat over de bijdrage van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid heeft geraadpleegd.

Aangezien de Brusselse bijdrage aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid in hoofdzaak bestond uit een opsomming van maatregelen of intentieverklaringen, mocht men het advies van de sociale gesprekspartners niet als een instemming met alle voorgestelde maatregelen zien. De sociale gesprekspartners hebben nogmaals verzocht om men hen te raadplegen voordat men de nieuwe maatregelen, die in het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid 2001 werden aangekondigd, ten uitvoer zou brengen.

Vijf voorstellen vanwege de sociale gesprekspartners om de uitdagingen op het vlak van de ontwikkeling van de ICT in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest positief tegemoet te treden.

De Brusselse sociale gesprekspartners hebben zich in maart 2001 gebogen over de uitdagingen, die de ontwikkeling van de informatie- en communicatietechnologieën (ICT) in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest stellen.

Ze hebben akte genomen van het belang van de sector van de informatie- en communicatietechnologieën binnen de productieactiviteit, evenals van de transversale en omslachtige aard van deze technologieën. De ontwikkeling van deze technologieën heeft daarnaast ook een maatschappelijk belang in termen van opleiding en creatie van werkgelegenheid en arbeidsomstandigheden.

De invloed van de ICT op de arbeidsomstandigheden en activiteiten van de ondernemingen en zelfstandigen, op de aard van het werk en op het maatschappelijk leven zal afhankelijk zijn van hun collectief gebruik : hun impact is immers onvoorspelbaar, gezien er zich een uitzonderlijke gewestelijke groei of een grondige wijziging van de arbeidsomstandigheden kan voordoen.

Voor de Brusselse sociale gesprekspartners is de ontwikkeling van de ICT en hun algehele verbreiding in de ondernemingen een uitdaging, die men positief tegemoet moet treden. Zonder te beweren dat ze de hele problematiek uitputtend hebben behandeld, hebben ze vijf prioritaire pistes geformuleerd die een harmonieuze ontwikkeling van de ICT-gebonden activiteiten in het Brussels Gewest beogen.

B. Ruimtelijke ordening en Milieu

Aangaande deze belangrijke materie voor de economische en sociale ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de kwaliteit van het bestaan van zijn bevolking, ontving de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest acht verzoeken om advies, waarvan er vier betrekking hadden op het milieu, twee op de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw en twee op de ordonnantie van 7 oktober 1993 houdende organisatie van de herwaardering van de wijken.

Anderzijds ontving de Raad in toepassing van de bepalingen van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw (OOPS) verzoeken om advies aangaande de Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening, 13 basisdossiers van Gemeentelijke Ontwikkelingsplannen, 3 basisdossiers van Bijzondere Bestemmingsplannen, 1 Prioritair Actieprogramma en 3 aanvragen tot afwijkingen voor een stedenbouwkundige vergunning (zie 'Overige bevoegdheden : gevallen waarin het advies van de Economische en Sociale Raad is vereist).

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de procedure voor de uitwerking en wijziging van de Bijzondere Bestemmingsplannen en verschillende bepalingen van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw.

Overeenkomstig artikel 6, §2 van de ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, ontving deze laatste vanwege de Minister Hasquin een verzoek om advies betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de procedure voor de uitwerking en wijziging van de Bijzondere Bestemmingsplannen en verschillende bepalingen van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw.

De raad heeft een aantal technische opmerkingen geformuleerd.

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 7 oktober 1993 houdende organisatie van de herwaardering van de wijken.

In april 2000 ontving de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vanwege Minister Tomas een verzoek om advies inzake het voormelde voorontwerp van ordonnantie.

De sociale gesprekspartners verheugden zich erover dat men om hun advies betreffende het voorontwerp van ordonnantie van 7 oktober 1993 houdende organisatie van de herwaardering van de wijken heeft gevraagd. Men had de Raad immers niet bij de opmaak van de ordonnantie van 7 oktober 1993 betrokken.

Bijgevolg wilden de sociale gesprekspartners van deze gelegenheid gebruik maken om zich te positioneren ten overstaan van het geheel van maatregelen, dat men voor de herwaardering van de wijken heeft doorgevoerd.

Om de verschillende acties ter herwaardering van de wijken efficiënter te maken, was de Raad van oordeel dat men de transversale coherentie van deze acties moest bevorderen en de zichtbaarheid ervan moest waarborgen. Het feit dat men acties los van elkaar onderneemt of zelfs afhankelijk maakt van elkaar, leidt niet tot de verhoopte resultaten (vertraagde uitvoering van de programma's, incoherente maatregelen).

Daarom drong hij erop aan om de maatregelen ter herwaardering van de wijken te vereenvoudigen en te verduidelijken. Zo zou men met name incoherenties kunnen vermijden in de perimeters waarop de verschillende maatregelen betrekking hebben (de ruimte, waarop Doelstelling 2 betrekking heeft, omvat een grotendeels maar niet volledig de gebieden van de wijkcontracten en initiatiefwijken, die in haar perimeter vóórkomen).

De sociale gesprekspartners drongen er in het bijzonder op aan dat de herwaardering van de wijken een duurzame invloed zou uitoefenen op de omgeving van alle plaatselijke actoren. Bijgevolg moesten de programma's ter herwaardering van de wijken volgens hen een duidelijke economische en sociale dimensie bevatten.

Omdat de herwaardering van de wijken een economische en sociale ontwikkeling beoogt, wensten de sociale gesprekspartners ten slotte dat men hen zou betrekken bij de definitie, het beheer, de evaluatie en de opvolging van de acties, die men in het kader van de herwaardering van de wijken onderneemt. Deze herwaardering moest op haar beurt aansluiten op een gewestelijke dynamiek, die deze van de wijken overstijgt.

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw.

Op 10 april 2000 heeft Minister Simonet in toepassing van de uiterst dringende procedure, hetzij binnen de vijf werkdagen, om het advies van de Raad verzocht betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw.

Wat de vorm betreft, stelde de Raad vast dat de Regering in haar aanhangigmaking vermeldt dat ze om het advies van de Raad verzoekt « hoewel ze aan de relevantie van een verzoek om advies aan de Raad twijfelt ».

De Raad herinnerde eraan dat men hem sinds 1991 om zijn advies over het ontwerp van ordonnantie houdende organisatie van de planning en stedenbouw, evenals over diverse wijzigingen van de basisordonnantie heeft verzocht.

Hij herinnerde er eveneens aan dat zijn advies werd gevraagd over ontwerpen aangaande het Gewestelijk Bestemmingsplan, de Gemeentelijke Ontwikkelingsplannen, het Prioritair Actieprogramma en sommige Bijzondere Bestemmingsplannen.

Anderzijds wees hij erop dat hij zich op eigen initiatief heeft ontfemd over de gevolgen van het Besluit van de Raad van State van 18 juli 1997, dat het principe had bekrachtigd van de impliciete opheffing van alle plannen die niet met hogere plannen overeenstemden.

De Economische en Sociale Raad had vanaf 27 november 1997 op de economische en sociale gevolgen van het voormelde Besluit gewezen en erop aangedrongen dat de Regering wetgevende initiatieven zou nemen om deze te verhelpen.

Dientengevolge stelde hij vast dat de Regering terecht een beroep deed op het advies van de Raad betreffende dit voorontwerp, dat een duidelijke invloed heeft op het economisch en sociaal leven van het Gewest.

De Raad betreurde evenwel de uiterst dringende procedure, die men hem had opgelegd. Dit belangrijke voorontwerp van ordonnantie, dat men hem had voorgelegd, was immers het resultaat van langdurige voorbereidende juridische werkzaamheden. Bijgevolg was hij het er helemaal niet mee eens dat hij zijn advies zo dringend moest uitbrengen en betreurde hij het dat hij zo weinig tijd kreeg om de teksten, waarover men zijn advies vroeg, te kunnen analyseren.

Wat de inhoud betreft, maakte de Raad op juridisch vlak voorbehoud bij het ontwerp, dat hem werd voorgelegd. Hij was van oordeel dat het op het niveau van de rechtszekerheid beter zou zijn om de betrokken BPA's aan te passen in het kader van de nieuwe maatregelen, die men had vooropgesteld om hun aanpassing aan de nieuwe bepalingen van het GBP te vereenvoudigen en ook de gedeeltelijke opheffing van oude BPA's toe te laten.

Ten slotte stemde de Raad in met de bepalingen van het voorontwerp van ordonnantie, die de nietigheid wilden vermijden van de Gemeentelijke Ontwikkelingsplannen, waarvan men tijdens de huidige legislatuur enkel het basisdossier zou hebben goedgekeurd. Aldus zou men na de komende gemeenteraadsverkiezingen definitieve plannen kunnen aannemen.

Voorontwerp van besluit tot wijziging van het besluit van 3 februari 1994 houdende uitvoering van de door de ordonnantie van 20 juli 2000 gewijzigde ordonnantie van 7 oktober 1993 houdende organisatie van de herwaardering van de wijken.

In februari 2001 heeft Minister Tomas het advies van de Raad inzake het voormelde voorontwerp van uitvoeringsbesluit gevraagd.

Over het algemeen stond de Raad positief tegenover het voorontwerp van besluit en stelde hij met genoegen vast dat men rekening had gehouden met enkele aanbevelingen, die hij in zijn advies van 20 april 2000 betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 7 oktober 1993 houdende organisatie van de herwaardering van de wijken had geformuleerd.

Teneinde het geheel der maatregelen ter herwaardering van de wijken efficiënter te maken, heeft hij niettemin enkele voorstellen geformuleerd.

Ten slotte wenste de Raad te worden betrokken bij de uitwerking van de maatregelen ter stedenbouwkundige renovatie van de handelskernen, die werden aangekondigd in het kader van het akkoord dat het Gewest en de federale regering hebben gesloten.

Voorontwerp van ordonnantie houdende de beoordeling en de verbetering van de luchtkwaliteit.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving in oktober 1998 vanwege Minister Gosuin een verzoek tot advies inzake het voorontwerp van ordonnantie houdende de beoordeling en de verbetering van de luchtkwaliteit.

De Raad stelde vast dat het voorontwerp van ordonnantie een omzetting van het gewestelijk normatief systeem van de richtlijn 96/62/EG van 19 september 96 bevatte. Daar waar het voorontwerp van ordonnantie zich tot de omzetting van deze richtlijn beperkt, had de Raad geen enkele bijzondere bemerking.

Hij achtte het evenwel niet wenselijk om in éénzelfde ordonnantie een omzetting van een Europese richtlijn én een actieplan inzake de bedrijfsvervoersplannen te doen voorkomen.

De Raad onderstreepte dat het voorontwerp van ordonnantie nergens een implicatie van de sociale gesprekspartners vermeldde door ze niet bij het Coördinatiecomité te betrekken en door binnen de onderneming geen enkele bijzondere procedure te voorzien om de vervoersplannen te realiseren.

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 5 juni 1997 inzake de milieuvergunningen.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving in september 2000 vanwege Minister Gosuin een verzoek om advies betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 5 juni 1997 inzake de milieuvergunningen.

De Raad stelde vast dat de omzetting van de Europese richtlijn SEVESO II in de gewestelijke Brusselse wetgeving een communautaire verplichting was en dat het Gewest terecht ervoor gekozen had om de richtlijn onmiddellijk om te zetten in de Ordonnantie betreffende de milieuvergunningen, hetgeen de opgave van de burgers en ondernemingen vereenvoudigde.

De Raad stelde eveneens vast dat het voorontwerp van ordonnantie een aantal procedures en definities van de ordonnantie van 5 juni 1997 wou vereenvoudigen en verduidelijken. De Raad was het eens met deze doelstelling.

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van misdrijven inzake leefmilieu.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving in januari 2001 vanwege de bevoegde Minister een verzoek om advies betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van misdrijven inzake leefmilieu.

De Raad bracht een positief advies uit, zonder evenwel in te stemmen met de door artikel 3 voorziene oplossing, die contractuele ambtenaren ertoe machtigt om gerechtelijke of administratieve politietaken uit te oefenen. Hij was immers van mening dat enkel en alleen beëdigde statutaire ambtenaren deze taken mochten uitoefenen.

Voorontwerp van besluit tot invoering van een terugnameplicht voor bepaalde afvalstoffen met het oog op hun nuttige toepassing of verwijdering.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving in januari 2001 vanwege Minister Gosuin eveneens een verzoek om advies betreffende het voorontwerp van besluit tot invoering van een terugnameplicht voor bepaalde afvalstoffen met het oog op hun nuttige toepassing of verwijdering.

De Raad stelde vast dat de nota aan de Regering betreffende het ontwerp van besluit verduidelijkte dat de drie gewestelijke Ministers van Leefmilieu overleg hadden gevoerd en een coördinatie tot stand hadden gebracht, zowel op het niveau van de termijnen voor de invoering van de terugnameplicht als op het niveau van de doelstellingen in termen van inzameling en verwerking van het beoogde afval. De Raad drong er dan ook op aan dat deze coördinatie zo ruim mogelijk zou verlopen en een harmonisering van de modaliteiten voor de terugnameplicht in de drie gewesten zou nastreven.

De Raad drong er eveneens op aan dat men de definities en termijnen van de reglementering zou afstemmen op de definities en termijnen van de Europese richtlijnen en formuleerde een aantal bijzondere bemerkingen.

C. Institutionele materies

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft twee adviezen betreffende institutionele materies geformuleerd.

Voorontwerp van ordonnantie houdende oprichting van een Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het Wetenschapsbeleid.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving in september 1998 vanwege Minister Grijp een verzoek om advies inzake een voorontwerp van ordonnantie houdende oprichting van een Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het Wetenschapsbeleid.

De sociale gesprekspartners verheugden zich over het initiatief van de Regering om een dergelijke Raad op te richten, omdat deze beantwoordde aan een vraag van hun kant. Deze vraag werd herhaald in de standpunten van de sociale gesprekspartners, die men op 10 juni 1998 had uitgedrukt ter voorbereiding van het overleg, dat in het kader van het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité zou plaatsvinden.

De Raad was van mening dat het orgaan, dat het voorontwerp van ordonnantie voorzag, volledig in de lijn lag van de inspanning die de Economische en Sociale Raad aan de Regering had gevraagd. Zoals uit de toelichting bleek, had dit orgaan als taak de Regering en de bevoegde Minister van advies te dienen over de opties voor het Brussels wetenschapsbeleid en aanbevelingen te geven met het oog op

een betere coördinatie van de verschillende middelen van het wetenschapsbeleid in Brussel. Bovendien zou het een belangrijke rol moeten spelen bij de betrekking van het Gewest bij interregionale en internationale, in het bijzonder Europese, projecten.

Ontwerp van ordonnantie houdende organisatie en werking van de Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving in november 2000 vanwege Minister Tomas een verzoek om advies inzake het ontwerp van ordonnantie houdende organisatie en werking van de Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling.

De Raad was zich bewust van het belang van de regulatie van de arbeidsmarkt in Brussel en van de rol van de Dienst en betreurde het ten zeerste dat men hem niet had geraadpleegd over het ontwerp van ordonnantie voordat dit vóór de Gewestelijke Raad werd neergelegd. Hij betreurde het eveneens dat men hem in het kader van de dringende procedure had geraadpleegd over een ontwerp van ordonnantie, dat reeds in 1997 vóór de Gewestelijke Raad was neergelegd.

Bijgevolg beperkte de Raad zich tot het formuleren van enkele bemerkingen van algemene aard over het ontwerp van ordonnantie. Hij behield zich het recht voor om zich omstandiger uit te spreken over de toekomstige organisatie en de evolutie van de arbeidsmarkt, evenals over de oriënteringen van het werkgelegenheidsbeleid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, met name in het vooruitzicht van een omzetting in Brussels recht van de Conventie 181 van de Internationale organisatie van de arbeid, die in overleg met de twee andere gewesten moest gebeuren.

D. Overige materies

Voorontwerp van ordonnantie houdende oprichting van de dienst met afzonderlijk beheer "Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise".

In januari 1999 verzocht Minister Grijp de Raad om advies inzake het voorontwerp van ordonnantie houdende oprichting van de dienst met afzonderlijk beheer "Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise" (BRUCEFO).

De Raad wees op de hoogdringendheid om deze erfenis, van de splitsing van de provincie Brabant sinds 1995, via een nieuw statuut een definitieve toekomst te geven, daar er anders geen accreditatie als erkend laboratorium voor het verstrekken van bepaalde certificaten kon worden verkregen. Zonder deze erkenning zou het voor het nieuwe centrum moeilijk, zoniet onmogelijk zijn om in deze specifieke markt op te treden, meer bepaald daar waar ondernemingen bepaalde op uitvoer gerichte producten wensten te laten certifiëren. De Raad betreurde het dan ook dat de Regering meer dan vier jaar nodig had om met een voorstel naar voor te treden om aan deze tijdelijke situatie te verhelpen.

Ten slotte wees de Raad er ook op dat er diende te worden over gewaakt dat het centrum, als dienst met een afzonderlijk beheer binnen het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, via zijn subsidiëring geen prijzen zou kunnen hanteren die lager dan de marktprijzen lagen.

Sommige gevolgen van het dioxineprobleem.

De ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bepaalt in haar artikel 11 § 2 dat wanneer de Kamer van de Middenstand een initiatiefadvies of -voorstel uitbrengt, een bijkomend advies van de Raad dit advies of voorstel begeleidt.

In juni 1999 nam de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest akte van het initiatiefadvies vanwege de Kamer van de Middenstand inzake sommige gevolgen van het dioxineprobleem.

Aangezien de Raad van oordeel was dat men dringend maatregelen moest nemen om de gevolgen van het dioxineprobleem te ondervangen, verzocht hij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om vlug op te treden.

Voorontwerp van ordonnantie met betrekking tot de steun van de Brusselse overheden aan de ondernemingen die het slachtoffer werden van de dioxinecrisis.

In januari 2000 ontving de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vanwege Minister Tomas een verzoek om advies inzake het Voorontwerp van ordonnantie met betrekking tot de steun van de Brusselse overheden aan de ondernemingen die het slachtoffer werden van de dioxinecrisis. Krachtens artikel 6, §2 van de ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Raad verzocht de Minister om de dringende procedure toe te passen.

Afgezien van een paar opmerkingen, stond de Raad positief tegenover het voorontwerp van ordonnantie en waardeerde hij de inspanningen van het Gewest.

E. Activiteiten van de Kamer van de Middenstand

Sommige gevolgen van het dioxineprobleem.

De Kamer van de Middenstand van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werd geroerd door de grote moeilijkheden, ja zelfs de ontredde van de Brusselse ondernemingen en zelfstandigen die getroffen werden door de dioxinecrisis, terwijl deze geen enkele verantwoordelijkheid droegen voor de besmetting van de voedingsmiddelen met dioxine.

Aldus nodigde de Kamer van de Middenstand in juni 1991 de Brusselse Hoofdstedelijke Regering uit om op diverse vlakken alle noodzakelijke maatregelen te nemen, met name op het vlak van de communicatie, de fiscaliteit, de financiële of economische steunmaatregelen en de bevordering van de buitenlandse handel.

Over het algemeen verzocht de Kamer van de Middenstand de Brusselse Hoofdstedelijke Regering met aandrang om deze maatregelen dringend te nemen en de gevraagde tussenkomsten zo vlug mogelijk te vereffenen.

Tevens nodigde ze de Brusselse Hoofdstedelijke Regering uit om er bij de federale Regering op aan te dringen dat ze haar verantwoordelijkheden ten volle zou opnemen, zo ook op het vlak van de volksgezondheid haar verantwoordelijkheden inzake de controle van de voedselketen.

Steun aan de zelfstandigen en ondernemingen.

De Kamer van de Middenstand constateerde een gebrek aan informatie en transparantie van de steunmaatregelen en opportuniteiten, die diverse instellingen bieden. In maart 2001 vroeg ze de Regering om enerzijds deze steunmaatregelen beter bekend te maken en anderzijds regelmatig de balans ervan op te maken. De Kamer van de Middenstand spoorde de Regering ertoe aan om het Gewest hiertoe van de noodzakelijke middelen te voorzien.

De Kamer van de Middenstand pleitte tevens voor een maximale beperking van de fiscale druk op de zelfstandigen en KMO's. Ze vroeg dat de Brusselse Gewestelijke Regering een overleg zou aanknopen met de Federale Regering om een defiscalisering van de bekomen steun te verkrijgen. Anderzijds wenste ze dat het Gewest in overleg met de Kamer van de Middenstand in het kader van de gewestelijke bevoegdheid een inventaris zou opmaken van de gewestelijke, en zelfs gemeentelijke fiscale maatregelen, die de ontwikkeling van de ondernemingen en KMO's afremden.

De Raad heeft akte genomen van de desiderata van de Kamer van de Middenstand en zich het recht voorbehouden om bij het onderzoek van het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van het stelsel voor steun aan de economische expansie zijn bemerkingen te formuleren.

2. Overige bevoegdheden : gevallen waarin het advies van de Economische en Sociale Raad is vereist

Ontwerp van Gewestelijk Bestemmingsplan van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. December 1998

Overeenkomstig artikel 28 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw verzocht men de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om zijn advies inzake het Gewestelijk Bestemmingsplan (GBP) uit te brengen.

De Raad betreurde het dat de procedure voor de uitwerking van het ontwerp van GBP het niet toeliet om de adviesinstanties voorafgaandelijk te raadplegen. Hierdoor beschikten deze laatsten over veel te korte termijnen om het ontwerp volledig en gedetailleerd te analyseren, des te meer daar het lezen en interpreteren van de diverse documenten en kaarten bijzonder complex verliep.

De Raad had vragen bij de procedures om de bestaande toestand te controleren en de inventaris op punt te stellen. In dit opzicht drong hij erop aan dat men de bestaande toestanden en deze van rechtswege, die men inadequaat had beoordeeld, in aanmerking zou nemen en zou regulariseren.

De Raad achtte het bijgevolg belangrijk dat men de bezwaren en bemerkingen, die de economische operatoren in de loop van het openbaar onderzoek hadden geuit, zorgvuldig zou onderzoeken.

De Raad geloofde in de noodzaak om een Observatorium voor het GBP op te richten. Dit zou het mogelijk moeten maken om alle conflict- of abnormale situaties te verzamelen, om aldus vlug en efficiënt wijzigingen aan het Plan te kunnen aanbrengen, die noodzakelijk zijn voor het behoud en de ontwikkeling van de economische activiteit in het Gewest.

De Raad was van ten slotte mening dat een stedenbouwkundige bezinning zich niet mocht baseren op het begrip huizenblok, maar op dat van stedenbouwkundig of functioneel coherente wijk of gebied.

Ontwerp van Gewestelijk Bestemmingsplan van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Februari 2000

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werd verzocht om zijn advies over het tweede ontwerp van Gewestelijk Bestemmingsplan te formuleren.

De Raad moest nogmaals betreuren dat men vóór de opmaak van het tweede ontwerp van GBP geen enkel overleg met de voornaamste sociaal-economische actoren heeft gepleegd. Het voorafgaandelijk openbaar onderzoek van de principes en methodologie had het mogelijk gemaakt om een evenwichtiger en coherenter bestemmingsplan op te maken.

Anderzijds wees de Raad erop dat de algemene en bijzondere voorschriften enorm complex zijn. Als gevolg hiervan zouden zowel de overheden, die deze voorschriften moeten toepassen, als de particulieren en ondernemingen moeite kunnen hebben om ze te begrijpen.

Hij was eveneens van mening dat de voorschriften van het ontwerp van GBP te gedetailleerd waren en aldus de werkelijke globale inzet van de beleidsvormen inzake bodembestemming en ruimtelijke ordening verhulden.

In verband met het glossarium was de Raad van oordeel dat men de verenigbaarheid van de economische activiteiten met de overige functies niet enkel zou mogen beoordelen in functie van de aard van deze activiteiten, maar eerder op basis van hun verenigbaarheid met deze overige functies. Zo zou men de verenigbaarheidscriteria bijvoorbeeld moeten koppelen aan de omvang, de toegankelijkheid, het verkeer dat deze activiteiten met zich meebrengen en over het algemeen de overlast die ze veroorzaken.

Ten slotte werden de keuzes van de normen voor het gemengd karakter en meer in het bijzonder voor de beperkingen van de oppervlakten voor de diverse functies op geen enkele wijze technisch of economisch gerechtvaardigd, waardoor men deze bijzonder moeilijk kon beoordelen. In sommige gevallen ontbraken de basisgegevens, die een beoordeling mogelijk hadden gemaakt en konden deze dus ook niet worden medegedeeld.

Rekening houdend met deze elementen, formuleerde de Raad een globaal negatief advies.

Niettemin achtte hij het uit constructieve overwegingen noodzakelijk om de meningen weer te geven, die zijn verschillende bestanddelen hebben uitgedrukt.

Ontwerp van Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Titels I tot VI

Overeenkomstig artikel 165 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, verzocht Minister Hasquin in december 1998 de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om een advies uit te brengen over het ontwerp van Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening (GSV), titels I tot VI.

Net zoals bij de eerste procedures voor de adviezen inzake de Titels I tot V en Titel VI, die hij op 15 mei 1997 en 26 maart 1998 had uitgebracht, heeft de Raad zich beperkt tot de economische en sociale gevolgen van het ontwerp en afgezien van de technische bepalingen, die meer specifiek deel uitmaken van de stedenbouwkunde.

Gelet op het praktische belang van de GSV, had de Raad graag gehad dat men de verschillende betrokken actoren bij de uitwerking van alle titels van het ontwerp van GSV had betrokken en niet alleen zoals men dit heel gepast heeft gedaan voor de titel betreffende de hinder ten gevolge van de uitvoering van de werken en de exploitatievoorwaarden van de werven (Titel III).

De Raad verheugde zich erover dat het Gewest zich heeft voorzien van een stedenbouwkundige verordening, die tot doel had de verouderde en versnipperde voorschriften van diverse gemeentereglementen te harmoniseren en actualiseren. De Raad stelde evenwel vast dat elke opsomming van de bepalingen van de gemeentereglementen ontbrak, die de GSV geacht wordt af te schaffen. Bovendien betreunde hij het ontbreken van voorschriften met betrekking tot de coördinatie tussen de GSV en alle andere bepalingen, die diezelfde materie regelen. Dit leidde volgens hem tot een juridische onzekerheid en een mogelijke mislukking van de doelstelling betreffende de nagestreefde harmonisatie.

De Raad was eveneens van mening dat de GSV, en meer in het bijzonder haar titel VI, overdreven restrictieve bepalingen moest vermijden, omdat de verordeningen die de gemeenten eventueel zouden kunnen uitvaardigen dan nog restrictiever zouden moeten zijn.

De Raad drong erop aan dat een efficiëntere controle op de naleving van de reglementering de invoering van de nieuwe verordenende bepalingen zou waarborgen.

Anderzijds leek men de voorschriften in het ontwerp van GSV te moeten aanvullen met bijkomende bepalingen betreffende met name de geluidsisolatie van de gebouwen. Bijgevolg vestigde de Raad de aandacht van de Regering op de noodzaak om de interne coherentie van de verschillende titels van de GSV te handhaven. Zo zouden bijvoorbeeld de bepalingen betreffende de geluidsisolatie geen onverenigbaarheid inzake concept en realisatie met de voorschriften betreffende de warmte-isolatie mogen vertonen.

Ontwerp van Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Titel VII

In december 1998 werd de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verzocht om een advies uit te brengen over het ontwerp van Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening (GSV), titel VII.

De Raad vroeg dat men in de principes voor de inrichting van de wegen, de toegangen ertoe en de naaste omgeving ervan de veiligheid, het comfort, het gemak en de doorlopende begaanbaarheid voor alle gebruikers, en meer in het bijzonder van de voetgangers en de tweewielers in aanmerking zou nemen.

De Raad vroeg eveneens dat men de gelijkvormigheid van de voorziene bepalingen zou toetsen aan de wettelijke en reglementaire voorschriften.

Ten slotte drong de Raad erop aan dat een efficiëntere controle op de naleving van de reglementering de invoering van de nieuwe verordenende bepalingen zou waarborgen.

Basisdossiers van de Gemeentelijke Ontwikkelingsplannen van Oudergem, Elsene, Brussel-Stad, Jette, Sint-Joost-ten-Noode, Ganshoren, Koekelberg, Sint-Gillis, Anderlecht, Vorst, Molenbeek, Watermaal-Bosvoorde en Sint-Pieters-Woluwe.

Overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, heeft de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest over verschillende basisdossiers van Gemeentelijke Ontwikkelingsplannen geraadpleegd.

Vóór het onderzoek van deze basisdossier heeft de Raad een rooster met specifieke en transversale criteria opgemaakt om alle dossiers op constante wijze aan zijn eigen bekommernissen te toetsen.

De specifieke criteria hadden betrekking op de waarborg van het concept van het gemengd karakter, de voor de economische activiteiten voorbehouden ruimte, de aanpak van de problematiek van de handelskernen en handelsfunctie, de mobiliteitsproblematiek als gevolg van de economische en handelsactiviteiten, de coherentie in de GemOP's tussen enerzijds de plaatselijke en anderzijds de gewestelijke en federale beleidsvoeringen inzake werkgelegenheid, met inbegrip van de tewerkstelling van laaggeschoolde arbeidskrachten.

De transversale criteria beoogden de identificatie van de doelstellingen van de GemOP's, de middelen die men voorzag om deze doelstellingen te realiseren, het in aanmerking nemen van de mogelijkheid om gebruik te maken van de gewestelijke instrumenten te bevordering van de werkgelegenheid en de economische expansie en de aandacht die uitging naar de strategieën van de omliggende gemeenten.

In enkele basisdossiers kon dit analyserooster niet worden toegepast omdat de vereiste elementen erin ontbraken.

Basisdossiers van de Bijzondere Bestemmingsplannen nr. 80-80 'Begijnhof', nr. 80-60 'Beschermd buurt' en nr. 80-05 'Bijstandwijk' van de Stad Brussel.

Overeenkomstig artikel 53 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Overlegcommissie van de Stad Brussel verzoeken tot advies betreffende drie basisdossiers van Bijzondere Bestemmingsplannen.

De Raad heeft er nauwgezet op toegezien dat de ontwerpen van BBP's elke mogelijke uitbreiding, hoe klein ook, van de ruimten voor economische activiteiten niet zouden blokkeren, dat het gemengd karakter van de functies werd gehandhaafd en dat de huisvesting werd gehervat.

Prioritair Actieprogramma 'Crystal'.

Overeenkomstig artikel 67 sexies van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad in augustus 1999 vanwege het BROH en in aansluiting op het advies van het Overlegcomité van 02/08/1999 van de Gemeente Molenbeek een verzoek om advies betreffende het ontwerp van prioritair actieprogramma 'Crystal'.

De Raad is overgegaan tot een onderzoek van het eerste ontwerp van Prioritair Actieprogramma (PAP), dat men in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft doorgevoerd. Omwille van de bijzondere juridische context en met name van de huidige overgangperiode bij de opmaak van het GBP, wees hij erop dat het advies dat hij hieromtrent uitbracht geen rechtsvoorziening mocht vormen voor eventuele latere adviezen inzake andere ontwerpen van PAP.

De Raad stelde vast dat het hoofddoel van een PAP de economische en sociale herstructurering van een wijk was.

Hij herinnerde er evenwel aan dat het Bijzonder Bestemmingsplan (BBP) de regel inzake ruimtelijke ordening vormt en dat het PAP de uitzondering is en op geen enkele wijze een instrument mag worden om systematisch van de geldende plannen af te wijken.

De Raad stelde vast dat de noodzaak om van een hoger plan af te wijken een ontwerp van PAP moet rechtvaardigen. Het geldende plan is theoretisch gezien het GBP. De Raad wees erop dat het GBP onbestaande was op het ogenblik dat hij dit advies uitbracht.

Aanvraag tot afwijking voor een stedenbouwkundige vergunning betreffende de bouw van een 'onroerend geheel voor handelszaken en administratief businesspark', Picardstraat 46-48 – Le Lorrainstraat 31 te 1080 Molenbeek

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving in oktober 1999 vanwege de Gemeentelijke Administratie van Molenbeek het administratief dossier en de plannen inzake een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor een bouwproject van een 'onroerend geheel voor handelszaken en administratief businesspark', Picardstraat 46-48 – Le Lorrainstraat 31 te 1080 Molenbeek.

De Raad stelde vast dat hij op wettelijk vlak geen gemotiveerd verzoek om advies met een beschrijving van het juridisch kader, binnen hetwelk men de aanvraag diende in te dienen, had ontvangen.

De Raad herinnerde eraan dat de ordonnantie van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 16 juli 1998 tot wijziging van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw het reglementair luik van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan had herroepen.

Hij stelde vast dat de aanhangigmaking bepaald werd door de letterlijke stedenbouwkundige voorschriften van de reglementaire kaart van de bodembestemming van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan, en meer in het bijzonder door het voorschrift B5 §4 inzake de perimeters voor stedelijke industrie.

De Raad had vragen bij de rechtsgeldigheid van de aanhangigmaking, gezien men de voorschriften die deze bepalen had herroepen.

De Raad achtte het niettemin opportuun om zich uit te spreken over het project dat de Gemeente Molenbeek hem had voorgelegd om aldus de procedure, in het kader waarvan men hem een aanvraag tot afwijking had voorgelegd, niet langer op te houden.

Aanvraag tot afwijking voor een stedenbouwkundige vergunning betreffende de bouw van een semi-industrieel gebouw op het terrein van het Josaphatstation te Schaarbeek (uitbreiding van het gebouw A) aan de Generaal Wahislaan 16E te 1030 Schaarbeek.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving in november 1999 vanwege de Gemeentelijke Administratie van Schaarbeek het administratief dossier en de plannen inzake een aanvraag tot afwijking voor een stedenbouwkundige vergunning betreffende de bouw van een semi-industrieel gebouw op het terrein van het Josaphatstation te Schaarbeek (uitbreiding van het gebouw A) aan de Generaal Wahislaan 16E te 1030 Schaarbeek.

De Raad stelde vast dat hij dit dossier had ontvangen in toepassing van het artikel 2.5 van het Regeringsbesluit van 3 maart 1995 tot vaststelling van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan.

De Raad herinnerde eraan dat de ordonnantie van 16 juli 1998 tot wijziging van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw het reglementair luik van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan had herroepen, en dat volgens de voor ruimtelijke ordening bevoegde Staatssecretaris de Raad niet langer bevoegd was om zich over de aanvraag van de Gemeente uit te spreken.

De Raad besliste om zich niettemin uit te spreken op basis van zijn algemene bevoegdheid tot advies en aanbeveling inzake alle materies betreffende de gewestelijke economie, teneinde de lopende procedure niet op het spel te zetten of te vertragen.

Aanvraag tot afwijking voor een stedenbouwkundige vergunning betreffende de uitbreiding van een semi-industrieel gebouw op het terrein van het Josaphatstation te Schaarbeek aan de Generaal Wahislaan 16C te 1030 Schaarbeek.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving in april 2001 vanwege de Gemeentelijke Administratie van Schaarbeek het administratief dossier en de plannen inzake een aanvraag tot afwijking voor een stedenbouwkundige vergunning betreffende de uitbreiding van een semi-industrieel gebouw op het terrein van het Josaphatstation te Schaarbeek aan de Generaal Wahislaan 16C te 1030 Schaarbeek.

De Raad stelde vast dat hij dit dossier had ontvangen krachtens het voorschrift 44 § 6 van de 'Officieuze voorschriften van het Sectorplan, zoals het Gewestelijk Ontwikkelingsplan deze had ingetrokken'.

De Raad herinnerde eraan dat de ordonnantie van 16 juli 1998 tot wijziging van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw het reglementair luik van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan had ingetrokken. Bijgevolg achtte de Raad zich onbevoegd om zich over de aanvraag vanwege de Gemeente uit te spreken.

Niettemin besliste de Raad om zich uit te spreken op basis van zijn algemene bevoegdheid tot advies en aanbeveling inzake alle materies betreffende de gewestelijke economie, teneinde de lopende procedure niet op het spel te zetten of te vertragen.

3. Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité (BESOC)

In juli 1999 bracht Minister-Voorzitter Jacques Simonet het BESOC bijeen om de dringende maatregelen te bestuderen, die moesten worden genomen om het hoofd te bieden aan de gevolgen van de dioxinecrisis.

In december van datzelfde jaar vond een tweede vergadering plaats, tijdens dewelke men onder meer programma's van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft besproken in het kader van de Europese Structuurfondsen en de het betrekken van de non-profitsector bij de werkzaamheden van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

In juni 2000 pleegde het BESOC overleg over de methodologie voor de raadpleging van de sociale gesprekspartners naar aanleiding van de besluiten van de Intergouvernementele Conferentie van Lissabon omtrent de nieuwe economie en de invoering van een Brussels intranet in het licht van een administratieve vereenvoudiging. Er werden drie permanente werkgroepen opgericht : de eerste hield zich bezig met de thema's betreffende de economie en de werkgelegenheid, de tweede met de Europese dossiers en de derde met diverse thema's. Deze groepen kwamen in de loop van het laatste trimester 2000 tweemaal bijeen.

In maart 2001 pleegde het BESOC onder het voorzitterschap van Minister-Voorzitter de Donnea overleg over onder meer de werking van het economisch en sociaal overleg en over de gevolgen van de versterkte Europese aanwezigheid in Brussel.

4. De studie 'Brussel Metropool'

Sinds 1989 en de definitieve installatie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben de ESRBHG en de erin vertegenwoordigde organisaties de mogelijkheid gehad om samen met alle vertegenwoordigers van de Brusselse gemeenschap actief deel te nemen aan diverse werkzaamheden en studies in het kader van de uitwerking van een stadsproject, dat reeds vele jaren ontbrak.

De uitwerking van dit stadsproject, het Gewestelijk Ontwikkelingsplan, bood alle Brusselse partners de gelegenheid om samen na te denken over de rol, de troeven en de tekortkomingen van hun Gewest.

Tevens waren deze werkzaamheden de gelegenheid om het Brussels Gewest als politieke en administratieve entiteit te integreren en het te omlijnen vanuit diverse sociaal-economische en stedenbouwkundige aspecten, maar eveneens vanuit zijn rol als Europese hoofdstad. Deze steeds toenemende internationale rol van Brussel had immers niet te verwaarlozen gevolgen voor zowel Vlaanderen als Wallonië.

De voorbereidende studies op de uitwerking van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan, van het Gewestelijk Vervoersplan en van het project voor de aanleg van een GEN stelden de diverse Brusselse partners eveneens in staat om zich in verschillende belangrijke materies een beeld te vormen van de zeer sterke onderlinge afhankelijkheid van de onderzochte toestanden en van de effecten van de beoogde maatregelen tussen het Brussels Gewest en zijn hinterland, dat zich over de twee gewesten uitstrekt.

Deze studies werden op gepaste wijze aangevuld met andere bijzonder interessante werken, zoals :

- « De ontwikkeling van de werkgelegenheid in het Brussels Gewest sinds de invoering van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan » van februari 1998 door het Brussels Observatorium van de arbeidsmarkt en de kwalificaties ;
- de werkzaamheden van het Dertiende Congres van de Belgische Franstalige Economisten gewijd aan « Wallonië en Brussel : ontwikkelingen en perspectieven » en meer in het bijzonder deze van de Commissie 3 : « Planning, Ruimtelijke Ordening en Grensoverschrijdende Betrekkingen » van 26 en 27 november 1998 ;
- « De toestand van de armoede in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest » van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad van december 1998.

In januari 1998 stelde de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen (SERV) een op eigen initiatief verrichte studie voor, met als titel : « De sociaal-economische belangengemeenschap Vlaanderen/Brussel : aanzet tot omschrijving van de problematiek ».

In januari 1999 publiceerde de Conseil Economique et Social de la Région Wallonne (CESRW) op vraag van de Waalse Regering een studie met als titel : « La coopération Wallonie-Bruxelles ».

De vergelijking van deze twee studies heeft de leden van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ertoe aangezet om, steunend op de vaststellingen bij de analyse van de verschillende specifieke documenten en studies over het Brussels Gewest, na te denken over de uitvoerbaarheid en modaliteiten van een nauwere samenwerking en overleg tussen de drie Economische en Sociale Raden.

De beide Vlaamse en Waalse studies bevatten immers gelijkgerichte analyses en vaststellingen, waar de ESRBHG zich kan bij aansluiten.

Aldus erkent de SERV de belangrijke economische rol van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waarvan de effecten de Waalse en Vlaamse grondgebieden ruimschoots overschrijden.

De ontwikkeling van het hinterland van de hoofdstad wordt erkend als zijnde afhankelijk van de economische en sociale gezondheid van zijn kern. De SERV stelt eveneens vast dat « de integratie van een concurrentiestrategie in de plannen (van de drie gewesten) een belemmering vormt voor de optimale exploitatie van het grondgebied van het Brussels gewest » en « dat het raadzaam is om een aanpak te bestuderen, die zich baseert op de complementariteit in termen van gemeenschappelijk belang ».

De studie van de CESRW erkent van haar kant het grote economische belang van het Brussels Gewest, de complementariteit en de belangengemeenschap tussen Brussel en Wallonië, en besluit « Net zoals de SERV in zijn studie van januari 1998, zijn ook wij van mening dat een structureel overleg, dat zich in een globaal samenwerkingsakkoord tussen de gewesten zou vertalen, iedereen ten goede zou komen ».

Ter voorbereiding van het toekomstig overleg met zijn Vlaamse en Waalse collega's heeft de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn secretariaat de opdracht gegeven om een studie over de sociale en economische ontwikkeling van het Brussels Gewest te verrichten.

Hoewel alle observatoren het eens waren met de vaststellingen inzake de sociale en economische ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en zijn hinterland, heeft de CESRW het nuttig geacht om deze vaststellingen in een specifiek Brussels daglicht te plaatsen.

Als Stadsgewest verenigt Brussel in zich immers talrijke functies, die het een heel bijzondere en originele status in België en Europa verlenen : Europese hoofdstad, nationale hoofdstad, hoofdstad van de Franse Gemeenschap en Vlaamse Gemeenschap en internationaal diplomatiek centrum. Deze functies genereren inkomsten, die het hele land ten goede komen, maar terzelfder tijd brengen ze meerkosten en zware financiële lasten voor het Gewest en de Brusselse gemeenten met zich mee.

Samen met de versterking van deze talrijke functies heeft het Brussels Gewest de voorbije twintig jaar door de progressieve en constante verarming van zijn bevolking een ongunstige sociaal-demografische ontwikkeling ondergaan. Dit leidde tot een inkrimping van de financiële middelen, die nodig zijn om de uitdagingen aan te gaan waarvoor de talrijke functies Brussel hebben gesteld.

Ten slotte hebben deze twee gelijklopende ontwikkelingen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor stedenbouwkundige uitdagingen gesteld, die het pas heeft kunnen aangaan vanaf 1989 en de definitieve installatie van de instellingen, die het in staat stelden om de diverse aspecten van zijn ruimtelijke ordening te beheren.

Hierna volgen de algemene besluiten van de studie van de ESRBHG.

Daar waar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op het vlak van bevolking en economische groei lichtjes erop achteruitgegaan is ten opzichte van zijn sociaal-economisch hinterland, blijft de Brusselse hoofdstedelijke ruimte binnen het land stabiel ten overstaan van deze twee parameters.

Meer in het bijzonder heeft zich binnen de Brusselse hoofdstedelijke ruimte de voorbije dertig jaar een proces ontwikkeld, dat nu eens als suburbanisatie en dan weer als peri-urbanisatie van de functies en activiteiten wordt omschreven.

Dit verruimingsproces van de centrale kern naar de periferie toe heeft zich voorgedaan in alle Europese metropolen, die men met de Brusselse hoofdstedelijke ruimte kan vergelijken. Rekening houdend met de specifieke institutionele context van het land brengt dit proces evenwel voor de centrale kern, hetzij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, effecten en gevolgen met zich mee, die men in andere Europese metropolen niet kent of minder gewaarwordt omdat adequate institutionele mechanismen deze compenseren.

Hoewel het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de voorbije decennia werd gekenmerkt door een gevoelige daling van zijn bevolking, heeft deze bevolking zelf vooral een diepgaande sociaal-economische verandering ondergaan. Vele bewoners met hoge en gemiddelde inkomens verlieten het Gewest en werden vervangen door nieuwkomers met een kleiner bijdragevermogen.

De wet op de financiering van de Gewesten, die sinds 1989 van toepassing is, heeft er bijgevolg voor gezorgd dat de aan de opbrengst van de personenbelasting gekoppelde financiële middelen van het Brussels Gewest, goed voor ongeveer 70 % van de totale middelen, voortdurend zijn gedaald.

Deze toestand is op middellange termijn voor het Gewest verontrustend en zelfs onhoudbaar. Het Gewest wordt immers geconfronteerd met steeds toenemende structurele lasten en sociale behoeften omwille van de verarming van de bevolking en grote plaatselijke werkloosheid. Als gevolg hiervan was het Gewest ertoe verplicht om enerzijds zijn belastingwezen in de eerste plaats op de economische actoren af te stemmen en anderzijds een offensief ruimtelijk orderingsbeleid te voeren ten opzichte van zijn periferie, zowel in termen van het aantrekken van bewoners met gemiddelde en hoge inkomens als van economische activiteiten, die de voornaamste redenen vormen om in het Gewest te komen wonen.

Deze dubbele verplichting stelt enkele fundamentele problemen.

Mag een klein gewest als het Brussels Hoofdstedelijk Gewest terecht hopen dat het zijn twee doelstellingen zal kunnen verwezenlijken : nieuwe bewoners met een groot bijdragevermogen aantrekken en het aantal beschikbare arbeidsplaatsen vergroten ?

Hebben de drie Gewesten, die elk bevoegd zijn voor hun respectievelijk deel van de hoofdstedelijke ruimte, baat bij concurrentiële beleidsvoeringen ?

Redelijkerwijs zouden we deze twee vragen negatief moeten beantwoorden.

Het beperkte grondgebied van de betrokken hoofdstedelijke ruimte en de nauwe onderlinge relaties tussen de Brusselse, Vlaamse en Waalse partijen van deze ruimte brengen met zich mee dat geen van de drie Gewesten op zich een beleid kan uitstippelen en met succes kan voeren zonder met de keuzes van de andere twee rekening te houden. De mobiliteitsproblematiek als gevolg van de keuzes en beslissingen op het vlak van ruimtelijke ordening is hiervan het beste voorbeeld.

Bijgevolg lijken een nauwer overleg en samenwerking tussen de drie partijen van de hoofdstedelijke ruimte absoluut noodzakelijk om op basis van een win-win strategie en het respect van de identiteit van elke entiteit beleidsvormen te ontwikkelen, die gunstiger zouden zijn voor elk van de betrokken partijen.

Zoniet valt te vrezen dat de evoluties, die men in de centrale kern van de hoofdstedelijke ruimte heeft vastgesteld, zich zullen doorzetten zoals blijkt uit de laatste fiscale statistieken. Dit alles zou het verval van de stadsomgeving in de hand kunnen werken en de hoofdstedelijke ruimte op internationaal vlak minder

aantrekkelijk kunnen maken, hetgeen ten koste zou gaan van elk van de betrokken partijen. Welnu, de internationale functie van de centrale kern is een duidelijke troef, die men ten gunste van de hele metropool moet vrijwaren en versterken.

Ten slotte dringt zich een laatste vaststelling op. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ziet zich ertoe verplicht om op het vlak van de ruimtelijke ordening een beleid te voeren, dat de negatieve gevolgen van de wet op de financiering van de Gewesten moet bestrijden.

Vanzelfsprekend is de ruimtelijke ordening geen instrument om openbare financiële moeilijkheden op te lossen, wel integendeel. Indien deze moeilijkheden op gelijk welke manier uit de weg zouden worden geruimd, zou het Brussels Hoofdstedelijk Gewest over voldoende beweegruimte beschikken om een ruimtelijk orderingsbeleid te voeren, dat bevrijd zou zijn van de huidige financiële verplichtingen en beter zou aansluiten op de doelstellingen, die de ruimtelijke ordening van een gebied dat het hele hoofdstedelijke gewest bestrijkt zich zou moeten aanmeten.

5. De contacten met de Conseil Economique et Social de la Région Wallonne (CESRW) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

In januari 1998 publiceerde de SERV een studie met een aantal aanbevelingen over 'De sociaal-economische belangengemeenschap Brussel/Vlaanderen'.

Begin 1999 publiceerde de CESRW een studie over 'La coopération Wallonie/Bruxelles'.

Ten slotte bracht de ESRBHG in 2000 zijn eigen analyses en reflecties uit in een document 'Brussel Metropool'.

De drie Economische en Sociale Raden stelden vast dat heel wat conclusies en analyses van hun respectievelijke werken overeenstemmingen vertoonden. Daarom gaven ze een werkgroep met medewerkers van de drie secretariaten de opdracht om een gezamenlijk document over het thema 'Brussel als centrum van een sociaal-economische belangengemeenschap' op te maken.

Dit document vormde de basis voor een gezamenlijke reflectiedag van de sociale gesprekspartners van de drie Raden op 22 juni 2000 in Brussel.

Deze reflectiedag was een historische gebeurtenis in de ontwikkeling van de verhoudingen tussen de drie gewestelijke Economische en Sociale Raden, die elkaar voor de eerste maal officieel ontmoetten.

De sociale gesprekspartners van de drie Raden onderstreepten bij deze gelegenheid duidelijk de economische en sociale interacties tussen Brussel en de twee andere Gewesten.

Meer in het bijzonder bestudeerden ze de onderlinge economische en sociale verwevenheid tussen Brussel en Vlaanderen enerzijds en Brussel en Wallonië anderzijds, evenals de rol van Brussel als aantrekkingspool en internationale pool voor de drie Gewesten. Daarna voerden de sociale gesprekspartners een gezamenlijke reflectie over drie specifieke thema's : de afstemming tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt, de ruimtelijke ordening en de mobiliteit.

De drie Raden hielden eraan om hun werkzaamheden en reflecties buiten elke verwijzing naar de institutionele context van de Federale Staat en de Gewesten te verrichten.

Ze spanden zich in om een geest van concurrentie te overstijgen en gingen voor de op Brussel gerichte hoofdstedelijke ruimte gezamenlijk op zoek naar mogelijke oplossingen, die elk van de drie Gewesten ten goede konden komen.

Na hun gedachtewisselingen kwamen de partners van de drie Raden overeen om hun gezamenlijke werkzaamheden voort te zetten. In eerste instantie stelden ze voor om een gezamenlijk standpunt over de Belangengemeenschap rondom Brussel in te nemen en terzelfder tijd het belang van een globale langetermijnvisie te benadrukken.

Om tot een duurzaam overleg te komen, drukten de drie Raden ten slotte de wil uit om een intergewestelijk platform met de sociale gesprekspartners van de drie gewesten op te richten. Dit discussieforum moet hen toelaten om gezamenlijke standpunten in te nemen over thema's, omtrent dewelke een gecoördineerde benadering van de gewestelijke sociale gesprekspartners wenselijk lijkt.

6. Forum van de Euroregio. Lille. 7 december 2000

Op 7 december 2000 nam de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest deel aan het Forum van de Euroregio, waaraan ook de Economische en Sociale Raden van Vlaanderen, Wallonië, het Gewest Nord-Pas-de-Calais en vertegenwoordigers van de burgermaatschappij Kent deelnamen.

De vijf partners dachten na over de toekomst van hun gezamenlijk grondgebied in het hart van het Europa in opbouw. Dit grondgebied vormt immers een intersitiële ruimte tussen de vier machtige gewesten van Groot Parijs, Groot Londen, de Randstad en het Ruhrgebied. De Euroregio heeft heel wat troeven om een plaats op de eerste rij in het hart van Noordoost-Europa in te nemen :

- zijn geografische ligging en zijn uitzonderlijke toegankelijkheid,
- zijn kwalitatieve human resources,
- zijn grote capaciteiten op het vlak van opleiding, onderzoek/ontwikkeling en innovatie,
- zijn multisectorale economische activiteiten.

Om dit globaal ontwikkelingspotentieel een concrete vorm te geven is een gezamenlijke voluntaristische strategie van de vijf samenstellende gewesten vereist, met de actieve deelname en inzet van de economische en sociale gesprekspartners van de Euroregio.

Het is dus van fundamenteel belang dat deze actoren een samenhorigheidsgevoel ontwikkelen, bovenop eigen nationale culturen en gebaseerd op een wederzijdse kennis en erkenning, een natuurlijke mobiliteit binnen de Euroregio en productieve partners in alle economische en sociale domeinen.

De werkzaamheden en debatten van het Forum hebben geleid tot een aantal algemene en bijzondere voorstellen, waarvan dit de belangrijkste waren :

- de economische en sociale actoren en hun netwerken, die dezelfde opdrachten in de vijf samenstellende gewesten uitvoeren, in staat stellen om elkaar te leren kennen, om met elkaar contact op te nemen en om duurzame partnerships tot stand te brengen,
- de Economische en Sociale Raden als raadgevende partners van de Euroregio erkennen,
- op zoek gaan naar de beste ervaringen op het vlak van grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden,
- verzekeren dat de Europese belangen van de Euroregio in aanmerking worden genomen,
- de burgers en voornamelijk de jongeren bewust maken van de inzet en de troeven van de Euroregio.

7. Adviescommissie voor Buitenlandse Handel

Sinds de oprichting van de Adviescommissie voor Buitenlandse Handel door de ordonnantie van 25 januari 1996 is het secretariaat van de Raad belast met het secretariaat van deze Commissie.

Tijdens de periode, die dit Activiteitenverslag bestrijkt, is de Adviescommissie voor Buitenlandse Handel éérentwintig maal bijeengekomen. Elk jaar evalueert ze de acties die tijdens het voorbije werkjaar werden gevoerd en brengt ze een advies uit over de actieprogramma's, die voor het volgende werkjaar zijn gepland. Hierdoor kon de Commissie een herziening van het beoogde actieplan in functie van de gevolgen van de dioxinecrisis voorstellen. De Commissie hield zich ook bezig met de opmaak van adviezen en voorstellen inzake de bevordering van de Brusselse buitenlandse handel in de ruimste betekenis, met de coördinatie van de officiële Brusselse interveniënten op het vlak van de buitenlandse handel door met name de invoering van een Intranet, met het afzet- en uitvoerbeleid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, met de prioritaire lokaliseringen van de nieuwe handels-attachés, met de evaluatie aan de hand van een Internetenquête van de contacten tussen de attachés en de leden van de Adviescommissie en met een efficiëntere samenwerking tussen de Brusselse Dienst voor Buitenlandse Handel en diens economische en handelsattachés.

Jaarlijks kunnen de leden van de Adviescommissie alle economische en handels-attachés ontmoeten en uitgebreid van gedachten wisselen over de bevordering en de prestaties van de Brusselse buitenlandse handel.

Bovendien heeft Minister Gosuin de Adviescommissie belast met de voorbereiding en de organisatie van het 'Forum van de Brusselse Exporteurs', dat op 26 april 2001 heeft plaatsgevonden.

Dit Forum vereiste zestien voorbereidende en evaluatievergaderingen. Het werd voorafgegaan door een enquête bij exportondernemingen en potentiële export-ondernemingen. De evaluatie van dit Forum leidde tot een lijst met aanbevelingen aan de Minister, die de initiatiefnemer van deze manifestatie was.

**ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD VOOR
HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST**

Adviezen

31 juli 1998 tot 31 augustus 2001

INHOUDSOPGAVE

1. BEVOEGDHEID VAN ADVIES, STUDIE EN AANBEVELING 34

A. ECONOMISCH EN WERKGELGENHEIDSBELEID..... 34

Voorstel van ordonnantie met betrekking tot het **subsidiëren van de lokale handelaarscomités** ter bevordering van de uitbouw van de handelscentra in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 19 november 1998..... 34

Oprichting van een **Waarborgfonds** voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Stellingname van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 18 maart 1999 38

Het door België opgemaakte **BEST-rapport**. Beleidsvormen van de Europese Unie ten gunste van de ondernemingsgeest en het concurrentievermogen. 16 november 2000..... 39

Voorontwerp van ordonnantie betreffende de **organisatie van de markt voor elektriciteit** in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 16 november 2000 41

Strategische krachtlijnen voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Stellingname van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 17 mei 2001..... 45

Ontwerp van besluit houdende uitvoering van de ordonnantie van 26 maart 1999 betreffende de erkenning en de financiering van de **inschakelingsondernemingen**. 22 april 1999..... 54

Deelneming van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de opbrengst van de tussenkomst van de **Europese Structuurfondsen 2000-2006**. 22 april 1999 56

Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid 1999. Nieuwe oriënteringen die Europa in haar richtlijnen aanmoedigt. 21 oktober 1999..... 62

Het '**Document unique de programmation**' van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake Doelstelling 2. 20 april 2000 73

De bijdrage van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan het **Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid 2001**. 19 april 2001..... 76

« Vijf voorstellen vanwege de sociale gesprekspartners om de uitdagingen op het vlak van de **ontwikkeling van de ICT** in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest positief tegemoet te treden ». Initiatiefadvies vanwege de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 19 april 2001..... 84

B. RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEU 88

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de procedure voor de uitwerking en wijziging van de **Bijzondere Bestemmingsplannen** en verschillende bepalingen van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw. 18 maart 1999 88

Ontwerp van **Gewestelijk Bestemmingsplan** van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 17 februari 2000 89

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 7 oktober 1993 houdende organisatie van de **herwaardering van de wijken**. 20 april 2000 115

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende **organisatie van de planning en de stedenbouw**. 20 april 2000 117

Voorontwerp van besluit tot wijziging van het besluit van 3 februari 1994 houdende uitvoering van de door de ordonnantie van 20 juli 2000 gewijzigde ordonnantie van 7 oktober 1993 houdende organisatie van de **herwaardering van de wijken**. 15 februari 2001 119

Voorontwerp van ordonnantie houdende de beoordeling en de verbetering van de **luchtkwaliteit**. 19 november 1998 120

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 5 juni 1997 inzake de **milieuvergunningen**. 19 oktober 2000 123

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van **misdrijven inzake leefmilieu**. 15 februari 2001 125

Voorontwerp van besluit tot invoering van een **terugnameplicht voor bepaalde afvalstoffen** met het oog op hun nuttige toepassing of verwijdering. 15 februari 2001 126

C. INSTITUTIONELE MATERIES 139

Voorontwerp van ordonnantie houdende oprichting van een **Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het Wetenschapsbeleid**. 17 september 1998 139

Ontwerp van ordonnantie houdende organisatie en werking van de **Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling**. 16 november 2000 146

D. OVERIGE MATERIES 148

Voorontwerp van ordonnantie houdende oprichting van de Dienst met afzonderlijk beheer **"Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise"**. 18 februari 1999 148

Sommige **gevolgen van het dioxineprobleem**. Bijkomend advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bij het initiatiefadvies van de Kamer van de Middenstand van 15 juni 1999. 18 juni 1999..... 149

Voorontwerp van ordonnantie met betrekking tot de **steun** van de Brusselse overheden **aan de ondernemingen die het slachtoffer werden van de dioxinecrisis**. 17 februari 2000 150

E. ACTIVITEITEN VAN DE KAMER VAN DE MIDDENSTAND153

Sommige **gevolgen van het dioxineprobleem**. Initiatiefadvies van de Kamer van de Middenstand. 15 juni 1999..... 153

Steun aan de zelfstandigen en ondernemingen. Initiatiefadvies van de Kamer van de Middenstand (aangenomen tijdens de zitting van 6 maart 2001) 154

2. OVERIGE BEVOEGDHEDEN: GEVALLEN WAARIN HET ADVIES VAN DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD IS VEREIST 163

Ontwerp van **Gewestelijk Bestemmingsplan van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**. 17 december 1998 163

Ontwerp van **Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening** van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. **Titels I tot VI**. 19 januari 1999..... 174

Ontwerp van **Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening** van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. **Titel VII**. 19 januari 1999 180

Basisdossier van het **Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Oudergem**. 17 september 1998..... 183

Basisdossier van het **Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Elsene**. 15 oktober 1998..... 187

Basisdossier van het **Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de stad Brussel**. 19 november 1998..... 189

Basisdossier van het **Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Jette**. 18 februari 1999..... 192

Basisdossier van het **Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Sint-Joost-ten-Node**. 2 maart 1999 194

Basisdossier van het **Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Ganshoren**. 22 april 1999 197

Basisdossier van het **Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Koekelberg**. 22 april 1999..... 198

Basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Sint-Gillis. 20 mei 1999	201
Basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Anderlecht. 17 juni 1999	204
Basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Vorst. 21 oktober 1999	207
Basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Molenbeek. 18 november 1999	208
Basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Watermaal-Bosvoorde. 18 mei 2000	210
Basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe. 18 mei 2000	212
Basisdossier van het Bijzonder Bestemmingsplan nr. 80-80 'Begijnhofwijk' van de stad Brussel. 2 maart 1999	213
Basisdossier van het Bijzonder Bestemmingsplan nr. 80-60 'Beschermd buurt' van de stad Brussel. 2 maart 1999	214
Basisdossier van het Bijzonder Bestemmingsplan nr. 80-05 'Bijstandwijk' van de stad Brussel. 2 maart 1999	215
Prioritair Actieprogramma 'Crystal'. 16 september 1999	216
Aanvraag tot afwijking voor een stedenbouwkundige vergunning betreffende de bouw van een 'onroerend geheel voor handelszaken en administratief businesspark', Picardstraat 46-48 – le Lorrainstraat 31 te 1080 Molenbeek. 21 oktober 1999	218
Aanvraag tot afwijking voor een stedenbouwkundige vergunning betreffende de bouw van een semi-industrieel gebouw op het terrein van het Josaphatstation te Schaarbeek (uitbreiding van het gebouw A) aan de generaal Wahislaan 16E te 1030 Schaarbeek. 16 december 1999	219
Aanvraag tot afwijking voor een stedenbouwkundige vergunning betreffende de uitbreiding van een semi-industrieel gebouw op het terrein van het Josaphatstation te Schaarbeek aan de generaal Wahislaan 16C te 1030 Schaarbeek. 17 mei 2001	220

1. BEVOEGDHEID VAN ADVIES, STUDIE EN AANBEVELING

A. ECONOMISCH EN WERKGELGENHEIDSBELEID

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE MET BETREKKING TOT HET SUBSIDIËREN VAN DE LOKALE HANDELAARSCOMITÉS TER BEVORDERING VAN DE UITBOUW VAN DE HANDELSCENTRA IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 19 november 1998

AANHANGIGMAKING

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving vanwege Minister CHABERT een verzoek tot advies inzake het Voorstel van ordonnantie met betrekking tot het subsidiëren van de lokale handelaarscomités, neergelegd door Gewestelijk Vertegenwoordiger Walter VANDENBOSSCHE.

Omwille van de specificiteit van de materie, heeft de Raad de Kamer van de Middenstand verzocht het voorstel van ordonnantie een eerste maal te analyseren. Het Uitgebreid Bureau heeft op zijn beurt het voorstel onderzocht en zijn beslissingen medegedeeld aan de Raad, die vervolgens zijn advies heeft uitgebracht.

ALGEMENE BESCHOUWINGEN

De Raad verheugt zich over elk initiatief om het dynamisme van de handelswijken te bevorderen.

Niettemin vestigt hij de aandacht op het feit dat het voorstel geen enkele aanwijzing geeft omtrent zowel de omvang van de globale begroting van de geplande maatregel, als de minimale en maximale subsidies die men zou toekennen, waardoor men de reële impact ervan niet kan beoordelen.

Bovendien zou het voorstel duidelijker mogen zijn omtrent het voorwerp van de voorziene subsidies : wil men de verenigingen of de projecten die deze verenigingen voorstellen, dan wel de beide, financieren ? In dit opzicht is de Raad van mening dat men enkel de projecten, en niet de verenigingen, in aanmerking zou mogen nemen.

Evenmin regelt het voorstel de verantwoordelijkheid voor het financieel beheer van de subsidies, die men zou toekennen.

Ingeval men de voormelde subsidies zou inschrijven in de begroting van de economische expansie, vestigt de Raad de aandacht op het feit dat men geen enkele subsidie, die men in het kader van dit voorstel van ordonnantie toekent, mag bestemmen voor de financiering van projecten, die onder de verantwoordelijkheid van de overheid vallen en die men bijgevolg op andere begrotingen moet inschrijven.

De werknemersorganisaties zijn van mening dat de lokale verenigingen van handelaars en zelfstandigen en de vakbondsorganisaties een sociaal overleg zouden moeten kunnen uitwerken in het kader van projecten, die de arbeidsomstandigheden van de werknemers zouden wijzigen.

Omwille van de vele gebreken en onduidelijkheden in het voorstel van ordonnantie, acht de Raad een grondige herwerking ervan noodzakelijk. Bovendien zullen uitvoeringsbesluiten dit voorstel moeten vervolledigen en zal men de Raad hieromtrent eveneens moeten raadplegen. Indien men het voorstel niet zou herwerken, formuleert de Raad vanaf heden de bijzondere bemerkingen omtrent de tekst, die men hem ter advies heeft voorgelegd.

ARTIKELSGEWIJZE BESCHOUWINGEN

Artikel 3, 2)

De Raad acht het wenselijk de benaming verenigingen van handelaars en zelfstandigen te gebruiken en de volledige tekst van het voorstel in die zin te uniformeren.

De term comités doet immers verwarring ontstaan tussen de bestaande en de toekomstige comités, zoals het voorstel dit beoogt.

De middenstandsorganisaties zijn van oordeel dat men omwille van de synergieën tussen de diverse soorten activiteiten het toepassingsveld moet uitbreiden tot het geheel der zelfstandige beroepen, vrije beroepen en KMO's.

Om incoherente initiatieven en concurrentieverstoreningen binnen één zone te vermijden, beveelt de Raad anderzijds aan zich eerst te beroepen op het concept van handelskern, dat het GewOP heeft gedefinieerd.

Artikel 3, 3) en Artikel 4

Rekening houdend met het bestaan en de hiërarchie van de plannen, is het van belang om naast het GewOP ook het GBP en de GemOP's te vermelden.

Artikel 5

Ter wille van de coherentie van het gemeentebeleid, acht de Raad het logisch de gemeente als adviesorgaan bij de besluitvorming inzake een project te betrekken. Alvorens het naar het Gewest te verzenden, moet men elk project voorleggen ter advies van de gemeente, die over een termijn van 40 dagen beschikt om zich uit te spreken. Ingeval van negatief advies, moet de gemeente haar beslissing motiveren. Indien de gemeente binnen deze termijn geen advies uitbrengt, neemt men aan dat ze akkoord gaat met het project.

Artikel 6

Dit artikel doet verwarring ontstaan tussen de subsidiëring van de verenigingen en de subsidiëring van de projecten.

Wat de verenigingen betreft, beveelt de Raad aan erop toe te zien dat deze representatief zijn (bijvoorbeeld 20 % van de lokale handelszaken vertegenwoordigen).

Zoals reeds vermeld in de algemene beschouwingen, is de Raad van mening dat de projecten en niet de verenigingen het voorwerp van een subsidiëring kunnen uitmaken.

Bovendien voorziet punt 7) een erkenning van de comités hetzij door de gemeente, hetzij door het Gewest, hetzij door de Kamer van de Middenstand.

In dit opzicht zijn de middenstandsorganisaties er geen voorstanders van dat de verenigingen zich moeten laten erkennen. Deze nieuwe procedure zou de bestaande en nieuwe verenigingen worden opgelegd en zou bijkomende administratieve logheden en traagheden creëren, waarvan de middenstandsorganisaties het nut niet inzien.

In de veronderstelling dat men ondanks alles tot een erkenning zou verplichten, wenst de Kamer van de Middenstand evenwel geen rechter te zijn over de verenigingen, die een erkenning zouden aanvragen.

De Kamer van de Middenstand is immers van mening zich niet te kunnen inlaten met dergelijk bijzondere en vooral plaatselijke problemen als de lokale verenigingen van handelaars en zelfstandigen. Hiertoe zou ze immers scheidsrechterlijke beslissingen tussen deze verenigingen moeten nemen, hetgeen een onaanvaardbare houding is krachtens het principe volgens hetwelk de Kamer van de Middenstand zich steeds als de verdedigster van de hele middenstand heeft geprofileerd. Het is dus ondenkbaar dat de Kamer van de Middenstand zichzelf in een toestand van partijdigheid zou terugvinden.

De middenstandsorganisaties zijn van mening dat, indien men de voorvermelde erkenning zou handhaven, de gemeente, of ingeval van weigering door de gemeente, het Gewest deze zouden moeten verlenen.

Artikel 7

Men zou dit artikel in twee afzonderlijke artikels moeten opsplitsen : het ene omtrent de karakteristieken van de vereniging die het project indient, het andere omtrent de beschrijving van het eigenlijke project.

De Raad onderstreept dat vanzelfsprekend enkel de projecten, die uitsluitend op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden gerealiseerd, in het kader van het onderhavig voorstel van ordonnantie voor subsidiëring in aanmerking kunnen komen. Hij is bovendien van mening dat de subsidies vanwege het Brussels Hoofdstedelijk Gewest eerst en vooral de Brusselse operatoren ten goede zouden moeten komen.

Anderzijds is de Raad van mening dat uitvoeringsbesluiten de details inzake zowel de projectontwikkelaars als de omschrijving van het project zouden moeten organiseren, eerder dan ze in de tekst van de ordonnantie op te nemen. In dit opzicht zou het advies van de gemeente noodzakelijk deel moeten uitmaken van het dossier. Zoals reeds vermeld, moet men de Raad eveneens omtrent deze uitvoeringsbesluiten raadplegen.

Tenslotte stelt de Raad vast dat dit artikel geen enkele termijn verduidelijkt, binnen dewelke men het project moet indienen. Evenmin legt het een termijn op, binnen dewelke de Administratie het dossier met de aanvraag tot subsidie bij de bevoegde

minister moet indienen, en verduidelijkt het niet waaromtrent de Administratie bijkomende informatie kan vragen.

Artikel 8

Punt 1

Men zou « ...na advies van de minister bevoegd voor het GBP en, in het bijzonder, de minister bevoegd voor de handelskernen » moeten toevoegen.

Bovendien vestigt de Raad de aandacht op het feit dat men de keuze van de projecten in geen geval aan willekeur mag overleveren. Om deze klip te omzeilen raadt hij aan erop toe te zien dat de uitvoeringsbesluiten heel in het bijzonder praktische selectiemodaliteiten zouden bevatten, die de vereiste objectiviteit waarborgen.

Punt 2

De Raad stelt vast dat er geen enkele bepaling inzake beheer of financiële verantwoordelijkheid van de begunstigden van de subsidies werd voorzien. In dit opzicht moeten noodzakelijkerwijs bepalingen worden voorzien.

Punt 3

De Raad wijst erop dat het absoluut noodzakelijk is de aard en de vorm van de subsidie precies te definiëren.

Ook dient men te verduidelijken of de subsidie uitsluitend betrekking heeft op :

- de studie van het project
- de concretisering van het project
- de voorafgaandelijke studie en de concretisering van het project.

Artikel 9

Ongeacht het de studie van een project en/of de realisatie ervan betreft, is de Raad van mening dat de handelaarsverenigingen hun partners in volledige vrijheid moeten kunnen blijven kiezen, zonder noodzakelijkerwijs te moeten samenwerken met een organisatie die in de Kamer van de Middenstand is vertegenwoordigd.

Artikel 10

De Raad beveelt aan de eventuele impact van het project op de werkgelegenheid in het evaluatieverslag te vermelden.

OPRICHTING VAN EEN WAARBORGFONDS VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST. Stellingname van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 18 maart 1999

Preambule

Op 10 februari 1999 richt Dhr. Chabert, Minister van Economie, een verzoek om advies tot de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake een Voorontwerp van ordonnantie tot oprichting van het Brussels Waarborgfonds. Terzelfder tijd laat de Minister weten dat men de Regering dit document voorlegt om het in eerste lezing goed te keuren.

Op 26 februari 1999 brengt de Raad zijn Uitgebreid Bureau bijeen. Tijdens deze vergadering blijkt de Regering de tekst, die men ter advies had overgemaakt, niet te hebben goedgekeurd. Het Uitgebreid Bureau beslist dan ook dat het niet opportuun is om een achterhaald document te analyseren. Tevens blijkt in de loop van deze vergadering dat er momenteel binnen de Brusselse Gewestelijke Raad een gelijkaardig voorstel van ordonnantie ter bespreking ligt.

Op 4 maart 1999 komt het Uitgebreid Bureau nogmaals bijeen om kennis te nemen van dit voorstel van ordonnantie. Wanneer het verneemt dat een nieuwe versie van het Voorontwerp van ordonnantie terzelfder tijd op de agenda van de Ministerraad staat, beslist het Uitgebreid Bureau te wachten op de afloop van de ministeriële beraadslagingen om hetzij het onderzoek van het voorstel van ordonnantie aan te vatten, hetzij tot de analyse van de nieuwe versie van het Voorontwerp van ordonnantie over te gaan.

Het Uitgebreid Bureau laat het kabinet van Minister Chabert weten dat het de definitieve tekst van het Voorontwerp van ordonnantie, dat de Regering heeft goedgekeurd, zo vlug mogelijk zou willen ontvangen.

Wanneer het Uitgebreid Bureau op 12 maart 1999 een derde maal bijeenkomt, stelt het enerzijds vast dat men het document van de Regering nog steeds niet aan de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft overgemaakt en dat men anderzijds de bespreking van het voorstel van ordonnantie in de Commissie voor Economische Zaken van de Gewestelijke Raad heeft voortgezet. Het Bureau acht het dan ook opportuun om de Raad voor te stellen om zich over de problematiek van de dringende oprichting van een specifiek Waarborgfonds voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest uit te spreken.

Ondertussen heeft de Minister van Economie om het dringend advies van de Raad verzocht inzake de aangepaste versie van het Voorontwerp van ordonnantie, dat men op 4 maart 1999 ter goedkeuring aan de Regering had voorgelegd.

In zijn zitting van 18 maart 1999 beslist de Raad omtrent deze problematiek een stelling in te nemen en een aantal algemene principes uit te drukken, die voor het moment van fundamenteel belang lijken.

Stellingname

1. De Raad meent dat men dringend een Waarborgfonds voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet oprichten en het een rechtspersoonlijkheid moet verschaffen, en dit vóór het einde van de huidige legislatuur.
2. De Raad wil de installatie van dit Fonds snel laten verlopen en het voortbestaan verzekeren van de opdrachten, die momenteel worden uitgevoerd in het kader van de artikels 12 tot 28 van de wet van 4 augustus 1978 inzake de economische heroriëntering. Daarom raadt hij aan om de wetgevende procedure met de grootste kans op slagen te verkiezen boven de oprichting van het Fonds onder de huidige legislatuur.

In dezelfde geest lijkt het hem opportuun om elke bepaling te vermijden, die het beschikkend gedeelte van de wet van 4 augustus 1978 zou wijzigen en de effectieve installatie van het voormelde Fonds zou vertragen.

3. Bovendien beveelt de Raad aan om alle noodzakelijke maatregelen te nemen, opdat men de door de wet van 1978 gedefinieerde opdrachten zou kunnen blijven uitoefenen, door het op te richten Fonds van de noodzakelijke beheersorganen, operationele structuren en financiële middelen te voorzien.
4. De Raad houdt zich voor om zo vlug mogelijk zijn antwoord te formuleren op het verzoek om advies inzake de nieuwe versie van het Voorontwerp van ordonnantie tot oprichting van het Brussels Waarborgfonds, dat hij op 12 maart 1999 vanwege Minister Chabert heeft ontvangen.

HET DOOR BELGIË OPGEMAAKTE BEST-RAPPORT. BELEIDSVORMEN VAN DE EUROPESE UNIE TEN GUNSTE VAN DE ONDERNEMINGSGEEST EN HET CONCURRENTIEVERMOGEN. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 16 november 2000

Aanhangigmaking

De Raad heeft vanwege de Minister van Economie een verzoek om advies ontvangen inzake het BEST-rapport, dat elke lidstaat op verzoek van de Europese Unie heeft opgemaakt in het kader van de beleidsvormen die ze ten gunste van de ondernemingsgeest en het concurrentievermogen wenst te voeren. Deze beleidsvoeringen vormen één van de pijlers voor de richtlijnen van haar werkgelegenheidsbeleid.

1. Kritische beschouwingen

De Raad stelt vast dat de door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voorgestelde actielijst zeer schematisch is en geen beschrijving of evaluatie van de huidige toestand geeft. Het Brussels document beperkt zich tot een lijst van namen van instellingen of maatregelen en geeft geen duidelijke weergave van hetgeen in het Brussels Gewest wordt ondernomen. Ook is er verwarring in de formulering van de hoofdstukken; zo gaat punt 5 in het BEST-programma in feite over de verbeteringen die aan de administratie kunnen aangebracht

worden en niet over de maatregelen voor startende ondernemingen zoals vermeld in het Brussel document.

In het globaal Belgisch document worden de initiatieven naargelang de betrokken gewesten op verschillende wijze ontwikkeld. Niet alle acties die in het Brussels Hoofdstedelijk gewest worden ondernomen, worden door het rapport uitdrukkelijk vermeld. Zo zijn bijvoorbeeld het Brussels waarborgfonds of de interfaces van de Brusselse universiteiten met de ondernemingen niet vernoemd, daar waar deze twee punten wel vernoemd zijn voor de twee andere gewesten.

Bovendien maakt het rapport geen onderscheid tussen de bestaande maatregelen, de wetgevende initiatieven (ordonnanties, besluiten, ...) en de intenties. Het vormt geen echt actieplan, maar doet zich eerder voor als een rechtvaardiging dan wel als een instrument om de relevantie en efficiëntie van de maatregelen te evalueren. Deze maatregelen getuigen van weinig creativiteit en bevatten geen nieuwe voorstellen.

Het onderlinge verband tussen de begrotingsinspanningen en de reële impact ervan wordt immers nergens weergegeven. Het weinige cijfermateriaal is verouderd en stemt niet noodzakelijk meer overeen met de realiteit op het terrein. Bovendien blijkt de voorstelling van sommige instrumenten (organen of wetsbepalingen) overtrokken.

De ESRBHG staat trouwens achter de actiedomeinen die in het rapport zijn opgenomen, met name :

- een algemene en specifieke lastenverlichting voor het bedrijfsleven;
- acties gericht op de verbetering van de concurrentiekracht van de KMO's ;
- het streven naar een meer efficiënt en zorgzaam overheidsapparaat ten dienste van de burger en de onderneming ;
- het investeren in kennis en innovatie, opleiding en vorming om de werkgelegenheidsgraad te verhogen ;
- stimulering van ondernemerschap en startende bedrijven ;
- een ver doorgedreven administratieve vereenvoudiging.

2. Voorstellen

Voor de toekomst beveelt de Raad de opmaak van een echt Actieplan aan, met name een uitgewerkt Plan na evaluatie van de bestaande maatregelen, zodat men deze maatregelen eventueel zou kunnen heroriënteren en de instrumenten in de toekomst verder zou kunnen ontwikkelen.

Als voorbeeld stelt de Raad vast dat er in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op het vlak van de toegang tot innovatie en onderzoek permanente maatregelen ontbreken en dat de middelen versnipperd zijn. Het zou dus raadzaam zijn om in eerste instantie de instrumenten te identificeren (GOMB, Technopol, Brustart, GIMB, ...) en de balans van de tussenkomsten op te maken. De kwalitatieve waarde van deze tussenkomsten wordt niet in vraag gesteld, maar het zou nuttig zijn de effecten ook in kwantitatieve termen te meten.

De Raad dringt erop aan dat men hem de resultaten zou bezorgen van de door de Regering gevraagde doorlichting van de instrumenten voor het Wetenschapsbeleid.

Ten behoeve van de doorzichtigheid van de acties en hun resultaten enerzijds en omwille van het tekort aan statistische gegevens anderzijds, verzoekt de Raad de Brusselse Hoofdstedelijke Regering met aandrang om het Gewest te voorzien van de instrumenten, die noodzakelijk zijn om de vereiste evaluaties te kunnen verrichten.

De ESRBHG dringt erop aan dat de Brusselse regering zich zou inschrijven in de eventuele richtsnoeren waarover naar aanleiding van het BEST programma een Europese consensus zou gevonden worden.

3. Besluit

In functie van de resultaten van de evaluaties zou men kunnen bepalen of de huidige instrumenten van het economisch en werkgelegenheidsbeleid nog aangepast zijn om de doelstellingen te verwezenlijken, die de Europese Unie heeft gedefinieerd, en of deze het toelaten om een beleid te voeren dat in overeenstemming is met de beslissingen die op de top van Cardiff werden genomen.

De Raad beschouwt dit als een onmisbare stap voor de invoering van een echt economisch en werkgelegenheidsbeleid voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vóór het jaarverslag van 2001 aan de Europese Unie.

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE BETREFFENDE DE ORGANISATIE VAN DE MARKT VOOR ELEKTRICITEIT IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 16 november 2000

Aanhangigmaking

De Raad heeft vanwege de bevoegde Minister een verzoek om advies ontvangen inzake het voorontwerp van ordonnantie betreffende de organisatie van de markt voor elektriciteit in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Aangezien hij van oordeel is dat het voorontwerp van ordonnantie een weerslag kan hebben op de economische en sociale ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, brengt de Raad het volgende advies uit in aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 24 en 31 oktober en 8 november 2000 is bijeengekomen.

Algemene beschouwingen

De Raad vraagt dat de Franse en Nederlandse versies van de tekst van het voorontwerp perfect zouden overeenstemmen en dat men dat men de verschillende specifieke benamingen zou naleven.

De Raad vraagt een doorgedreven vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten inzake de erkenning van de verkiesbaarheid. Zo lijkt het nutteloos dat de grootverbruikers, die op het federaal niveau in aanmerking komen, een volledig nieuwe procedure moeten ondergaan om op het gewestelijk niveau in aanmerking te kunnen komen. Op dezelfde wijze dient men te vermijden dat de grootverbruikers, die in twee of drie Gewesten zijn gevestigd, evenveel gelijkaardige stappen moeten ondernemen. De Raad vraagt dat de verbruikers, die op het federaal niveau in aanmerking komen, automatisch ook op het gewestelijk niveau in aanmerking komen.

De Raad dringt erop aan om het BIM de middelen te verstrekken die het nodig heeft om de talrijke functies te kunnen uitoefenen, die de ordonnantie het heeft toebedeeld.

De Raad betreurt het dat men zich niet verder heeft verdiept in de rol van de Raad voor Elektriciteitsverbruikers, met name voor wat de aanwending van de sociale fondsen en de definitie van de opdrachten van openbare dienst betreft.

De representatieve werknemersorganisaties vragen dat het ontwerp nadere gegevens omtrent het statuut van de werknemers van de sector zou voorzien.

De Raad betreurt het dat de ordonnantie noch maatregelen bevat, die tot rationeel energiegebruik aanzetten, noch een juridisch kader om de ontwikkeling van de warmtekrachtkoppeling en de productie van groene elektriciteit aan te moedigen.

Bijzondere beschouwingen

Artikel 2

De Raad vraagt dat men de benaming CPTE aan de definities van artikel 2 zou toevoegen en zou verduidelijken dat het 150 KV-net CPTE toebehoort.

Artikel 2. 9°

De vertegenwoordigers van de werkgevers en middenstand stellen vast dat er in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest maar weinig groene energiebronnen zijn en zijn zich ervan bewust dat men het huishoudelijk afval niet als een hernieuwbare energiebron mag beschouwen. Niettemin vragen ze om de energie uit de warmtekrachtkoppeling in de Brusselse verbrandingsoven gelijk te stellen met groene elektriciteit, zodat men de afvalverwerkingskosten ten laste van de Brusselse belastingbetaler zou kunnen drukken.

De representatieve werknemersorganisaties zijn van oordeel dat men de energie uit warmtekrachtkoppeling afkomstig van de Brusselse verbrandingsoven enkel tegen de marktvoorwaarden mag laten renderen en dat men geen voordeel mag trekken uit de promotiecampagne, die men voor het gebruik van groene energie voert.

Artikel 3

Artikel 3 is onverenigbaar met artikel 36 §1, tenzij men er onder voorbehoud van hetgeen in artikel 36 is voorzien aan toevoegt.

Artikel 3 §1 en §3

De Raad is van oordeel dat het Gewest zijn eigen bevoegdheid prijsgeeft door zijn keuzes ondergeschikt te maken aan de beslissingen van de twee andere Gewesten. Hij pleit in tegendeel voor een samenwerking en overleg tussen de drie Gewesten om te vermijden dat men gewestelijke transmissienetbeheerders zou aanstellen, die per Gewest verschillen of die niet dezelfde zouden zijn als de transmissienetbeheerder.

Artikel 5 §2

Aan het eind van de alinea dient men de woorden 'op het net aangesloten' te vervangen door 'op zijn net aangesloten'.

Artikel 6

Artikel 6 is onverenigbaar met artikel 36 §1, tenzij men er onder voorbehoud van hetgeen in artikel 36 is voorzien aan toevoegt.

Men dient de termen 'een intercommunale' te vervangen door 'een unieke beheerder'.

Artikel 8

De Raad acht de percentages in artikel 8 §1 betreffende de participatie, die de leveranciers in het sociaal kapitaal van de distributienetbeheerder (DNB) kunnen nemen, te hoog om een reële onafhankelijkheid tussen de leveranciers en de DNB te waarborgen.

Artikel 9

Het ACV is van oordeel dat de formulering van artikel 9 §1 niet kan waarborgen dat de DNB de gehele en volledige verantwoordelijkheid voor de exploitatie op zich neemt, zoals artikel 2, 15° dit stipuleert.

Artikel 11 §1

De laatste zin van de alinea « Het moet ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Regering, na advies van de Dienst » moet men als volgt wijzigen en aanvullen : « Na advies van de Dienst moet het ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Regering, die elke bijkomende voorwaarde kan stellen om de verplichtingen uit de Europese richtlijn ten uitvoer te leggen. »

Artikel 11 §2

De Raad is van mening dat men de controle op de uitvoering van het plan door de DNB moet organiseren. Men moet deze toewijzen aan het orgaan, dat met de controle en regulatie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is belast.

Artikel 13

De Raad is van mening dat het tijdschema, dat men in artikel 12 heeft vastgesteld, definitief moet zijn. De Gewestregering moet de nodige maatregelen nemen opdat

voor elk van de beoogde afnemerscategorieën de concurrentie effectief zou ingaan op de data, die in artikel 12 worden vermeld.

Artikel 13 moet diensgevolge worden geschrapt.

Artikel 17

De 2de zin van dit artikel moet men als volgt aanvullen : « De tarieven en voorwaarden voor toegang tot de netten worden door de netbeheerder gepubliceerd, evenals door de overeenkomstig artikel 36 tijdelijk aangestelde GTNB en DNB. »

Artikel 18

Dit artikel kan de bepalingen van de wet van 1925 op de elektriciteitsvoorziening op losse schroeven zetten. Men dient dus te verduidelijken dat : « De gemeenten over een exclusief recht beschikken om niet in aanmerking komende afnemers van minder dan '1 MW' te bevoorraden. »

Artikel 21

Om een maximale objectiviteit en autonomie te waarborgen, dringt de Raad erop aan dat het secretariaat van de Kamer van Beroep niet hetzelfde zou zijn als de Dienst en er volledig los van zou staan.

Artikel 22

Het ACV en ABVV vragen om aan het artikel een alinea toe te voegen, die minstens het behoud voorziet van alle arbeidsvoorwaarden, legale, extra-legale en sociale voordelen, zoals deze op dit ogenblik bestaan.

Artikel 22 §1 5° b)

De Raad vraagt om de verliezen periodiek te ramen en deze te vergelijken met de verliezen, die andere gelijkaardige netten lijden. De voorziene bepaling zou immers een gebrekkig onderhoud kunnen verhullen.

Artikel 23

De vertegenwoordigers van de werkgevers en de middenstandsorganisaties vragen om de energiekost niet met exogene elementen, zoals de financiering van opdrachten van openbare dienst, te bezwaren. Dit zou de tarifiering minder doorzichtig maken en leiden tot concurrentievervalsingen ten nadele van de ondernemingen, die in het Gewest zijn gevestigd.

Artikel 24 § 1

De Raad is van oordeel dat deze alinea het voorwerp van een tijdelijke bepaling moet zijn.

Artikel 27

De Raad vraagt om het reguleren en labelen van de groene energie op het Europees niveau te harmoniseren.

Artikel 29

De Raad vraagt om de 1ste paragraaf als volgt aan te vullen : ...als de GTNB of de DNB hen de toegang tot hun net weigert tegen billijke technische en economische voorwaarden.

Artikel 32 § 3

De Raad vraagt om het aantal van zijn vertegenwoordigers van twee op vier te brengen, om aldus het evenwicht van de vertegenwoordiging van de verschillende bestanddelen van de Raad te vereenvoudigen.

Artikel 33

§ 1 : Het ACV en ABVV vragen om ook de promotie van de geavanceerde technieken te verzekeren.

§ 2 : Het ACV en ABVV vragen dat de DNB en de GTNB eveneens een participatie in de financiering van dit fonds zouden nemen.

Artikel 34

De Raad vraagt om te voorzien in een verplichte vertrouwelijkheid voor de persoonlijke gegevens inzake het energieverbruik en het energie-overzicht van de economische operatoren, ongeacht hun statuut.

Artikel 37

De representatieve werknemersorganisaties dringen aan op een naleving van de collectieve overeenkomsten inzake de pensioenen, die momenteel ten laste van Electrabel vallen.

Artikel 38

De Raad vraagt om het voorstel tot wijziging van artikel 2 van de ordonnantie van 11 juli 1991 te schrappen zodat alle erkende private sociale diensten, die onder meer instaan voor sociale begeleiding, zouden kunnen tussenbeide komen.

STRATEGISCHE KRACHTLIJNEN VOOR HET BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK GEWEST. Stellingname van de Economische en
Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 17 mei 2001

PREAMBULE

In het kader van de opmaak van het nieuwe Gewestelijk Ontwikkelingsplan (GewOP) heeft de Raad het nuttig geacht om mogelijke strategische krachtlijnen voor de duurzame ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te definiëren.

Deze strategische krachtlijnen moet men zien als de dragers van deze ontwikkeling en moet men loskoppelen van de middelen en instrumenten, die men hiertoe moet inzetten.

Sommige materies, zoals ruimtelijke ordening, milieu en mobiliteit, lijken transversale krachtlijnen, die noodzakelijk zijn om de strategische krachtlijnen te verwezenlijken.

Doorheen de verwezenlijking van de strategische krachtlijnen zal men ook oog moeten hebben voor fundamentele probleemstellingen, zoals de sociale integratie en armoedebestrijding.

De ontwikkeling van het Gewest impliceert trouwens een versterking van diens erkenning door de Federale Staat en door de andere gefederaliseerde entiteiten en hun bestanddelen.

Zo zal men op het vlak van ruimtelijke ordening en mobiliteit, en meer in het bijzonder in het kader van het opstarten van het GEN, een overleg en samenwerking tussen de Federale Staat en de drie Gewesten moeten ontwikkelen en aldus streven naar een intergewestelijke solidariteit, die door de selectieve emigratie uit Brussel wordt gerechtvaardigd. Deze emigratie brengt een relatieve verarming van het Gewest en grotere sociale behoeften met zich mee. De intergewestelijke solidariteit rechtvaardigt zich des te meer daar ongeveer de helft van de toegevoegde waarde, die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt voortgebracht, de inkomens vormt van de pendelaars die van het Gewest gebruik maken zonder dat deze rechtstreeks en verhoudingsgewijs bijdragen tot de werkingskosten die ze daar veroorzaken.

De vrij matige prestaties van het Gewest, zowel in termen van toegevoegde waarde als van evolutie van de inkomens van zijn bewoners, zorgen ervoor dat men de inspanningen moet concentreren op een beperkt aantal strategische krachtlijnen, die hierna worden uiteengezet.

Het ontbreken van sterke strategische keuzes heeft tot op heden de volle ontwikkeling van het Gewest in de weg gestaan. Vanzelfsprekend moet het Gewest niet alleen deze keuzes definiëren. Het moet er terzelfder tijd ook voor zorgen dat het enerzijds alle bestaande economische activiteiten op zijn grondgebied behoudt, zodat deze zich er definitief kunnen vestigen en ontwikkelen, en dat het anderzijds zijn bevolking behoudt. Het fiscaal en stedenbouwkundig beleid zal dus zowel dit behoud van de economische activiteiten als de verwezenlijking van de strategische krachtlijnen mogelijk moeten maken.

In deze optiek zou het Gewest in zijn ontwerp van Gewestplan voor elk terrein, dat nog beschikbaar is of voor omvangrijke projecten moet worden herbestemd, de mogelijke en wenselijke bestemmingen moeten vaststellen in het kader van een globale kijk op de ruimtelijke ordening.

Van elk groot project zou men een studie moeten maken. Deze studie moet enerzijds de coherentie van dit project ten opzichte van een geïntegreerde strategie aantonen, evenals de interne concurrentie die het binnen het Gewest zou kunnen veroorzaken. Anderzijds moet de studie los van het grondbezit de mogelijke alternatieve lokalisaties onderzoeken.

Tevens zal het Gewest nieuwe vormen van samenwerking tussen de openbare bedrijvigheid en de privé-initiatieven moeten aanmoedigen en uitwerken door alle

betrokken actoren in een netwerk te verenigen. In het bijzonder stelt zich net zoals in andere hoofdsteden het probleem van de versterking van de band tussen de overheid en het plaatselijke ondernemerschap.

Ten slotte zal het Gewest moeten toezien op een betere integratie van de vrije en lokale dienstverlenende beroepen in de gehele stadsstructuur.

De hele voorgestelde procedure vereist instrumenten aan de hand waarvan men de efficiëntie van de maatregelen kan evalueren, evenals indicatoren die wijzen op het welslagen van de krachtlijnen.

STRATEGISCHE KRACHTLIJNEN

Acht strategische krachtlijnen moeten worden ontwikkeld :

- de verbetering van de perceptie van het Gewest ;
- de bevolkingsgroei en de herwaardering van de wijken ;
- de versterking van de sociale verbondenheid ;
- de versterking van de internationale rol en aantrekkingskracht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ;
- de ontwikkeling van de bedrijfssectoren met een technologisch groeipotentieel ;
- de economische groei van het Gewest doorheen een betere afstemming van het economisch onderzoek op de economische ontwikkeling ;
- de versterking en ontwikkeling van de commerciële aantrekkingskracht en bedrijvigheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ;
- de ontwikkeling van de bedrijfssectoren die met name de laaggeschoolde arbeidskrachten die in het Brussels Gewest verblijven een duurzame baan kunnen verschaffen.

Methodologische nota

Om deze krachtlijnen te realiseren zal er nood zijn aan beleidsvormen en maatregelen, die in de vorm van pistes worden voorgesteld. Enkele van deze pistes kunnen tot de realisatie van meerdere krachtlijnen bijdragen.

Deze pistes vallen onder vier niveaus : onder de algemene oriënteringen van de ruimtelijke ordening, onder de lokalisatievoorstellen, onder de controle- en observatievoorzieningen met het oog op de planning en ten slotte onder de aan te wenden steunmaatregelen.

MOTIVERING

I. De verbetering van de perceptie van het Gewest

De perceptie van een stad kan sterk verschillen in functie van de aspecten die de aandacht trekken, evenals van de mensen die haar genereren. Aldus behoudt Brussel, ondanks aanzienlijke verbeteringen op sommige vlakken (inrichting van de openbare ruimte, renovatie van het patrimonium, meer netheid, ...) bij een deel van zijn bewoners en dagelijkse of toevallige bezoekers met name op het vlak van de netheid en de vervuiling een negatief imago.

Deze eerste krachtlijn vereist de instemming van alle actoren van het Gewest en de medewerking van alle institutionele actoren, met op de eerste plaats de Federale

Staat en de Brusselse Gemeenten. Ze is des te strategischer, daar ze een absolute factor voor het welslagen van de andere krachtlijnen zal vormen.

Opdat alle actoren, waaronder de bewoners en de dagelijkse en toevallige bezoekers, zich bij deze krachtlijn zouden kunnen aansluiten en eraan zouden kunnen deelnemen, moet het project ver worden uitgedragen en zelfs over een openbaar onderzoek heen worden toegelicht. Op dezelfde wijze moeten de positieve gevolgen en de concrete resultaten op een intense en efficiënte wijze worden bekendgemaakt.

Rondom alle gelijkaardige projecten in de Europese gewesten worden grootse en coherente informaticacampagnes gevoerd, waarbij alle actoren worden betrokken (zie hieromtrent meer in het bijzonder de Franse Stadsgemeenschappen). Dit alles moet uiteindelijk leiden tot de deelname van alle actoren en het ontstaan van zowel een samenhorighheidsgevoel als een eigen identiteit.

Voorgestelde pistes :

- de ontwikkeling van een dynamische marketing van het imago van Brussel, diens troeven en mogelijkheden,
- de rationalisering en aanzienlijke verbetering van de toeristische promotie door de nadruk te leggen op de ontdekking van de vele rijkdommen van het Gewest,
- de vastberaden ontwikkeling van gebieden voor langzaam verkeer in de centrale historische wijken en in enkele wijken met supra-regionale roeping van de eerste kroon met het aantrekken van exclusieve winkels (cfr. operaties 'Vieux Lille' of 'Rechteroever van de Saône in Lyon'),
- de ontwikkeling van de aantrekkingskracht voor congressen van internationaal niveau en de organisatie van grote stadsevenementen die een reële economische weerslag kunnen hebben,
- het voeren van promotie buiten het Gewest voor projecten die binnen het Gewest worden georganiseerd,
- de renovatie van de bouwwerken en in het bijzonder van de voorgevels van de gebouwen,
- het aanzetten van de bevolking tot meer netheid en respect voor de stadsuitrustingen.

II. De bevolkingsgroei en de herwaardering van de wijken

Met deze krachtlijn wil men niet alleen een oplossing zoeken voor de financiële problemen van het Gewest. Ze heeft nog een andere dubbele doelstelling : de herwaardering van de wijken en de versterking van het gemengd karakter van de bevolking, met name via een grotere aanwezigheid van de gemiddelde inkomens.

Deze herwaardering van de wijken, in het bijzonder in het stadscentrum en de eerste kroon, moet worden verwezenlijkt zonder dat er een ruimtelijke concentratie van de minstbedeelden in sociale uitsluitingskernen ontstaat.

Men zal een bijzondere aandacht moeten besteden aan de structuren voor het onthaal van en de dienstverlening aan bevolkingsgroepen van alle leeftijden en alle mogelijke gezinssituaties en inkomens.

Voorgestelde pistes :

- verbetering van de kwaliteit van de woonomgeving, bescherming en herwaardering van het patrimonium en architecturale sanering van de omliggende bebouwing, bescherming van het leefklimaat, van de stedelijke omgeving, groenaanleg,
- algemene herwaardering van de openbare ruimte als plaats waar het sociaal gemengd karakter zich opnieuw kan uiten ; deze herwaardering mag zich niet alleen tot de prestigieuze lanen en de achtergestelde wijken beperken,
- maatregelen ter vermindering van het doorgaand autoverkeer en de rijsnelheid in de woonwijken,
- voorbehouden van parkeerplaatsen voor de buurtbewoners,
- globaal parkingbeheer op het niveau van het Gewest,
- een beperking van de bronnen van overlast, die deels bijdragen tot de uittocht van de bewoners : verkeersonveiligheid in de wijken, geluids- en luchtvervuiling,
- verdeling van de openbare steun voor stadsrenovatie in functie van bijvoorbeeld gedifferentieerde grondgebieden,
- voortzetting van de renovatieprojecten door middel van de huisvesting in de meest verloederde en achtergestelde wijken,
- herwaardering van de openbare ruimten en herstructurering van de maatregelen ter ondersteuning van de vraag naar huisvesting (premies en hypothecaire leningen waarbij de overheid een deel van de rente voor haar rekening neemt) in de wijken die aan de voormelde wijken grenzen en gekenmerkt worden door een bevolking met een gemiddeld inkomen,
- renovatie van de woningen door de particulieren in de gemeenten van de tweede kroon, ondersteund door een globaal beleid ter vrijwaring van het leefklimaat,
- nadenken over beleidsvormen ter omkadering en regulering van de vastgoedmarkt,
- een waakzaam beleid voeren zodat men de voortekenen van de verloederding van bepaalde wijken tijdig kan ontdekken,
- bij de uitreiking van stedenbouwkundige vergunningen voor nieuwe kantoorgebouwen in de intra-regionale periferie een pro-actief controle- en preventiebeleid ontwikkelen op het niveau van de 'potentiële leegstaande kantoorgebouwen' in het stadscentrum,
- het verlaten van gebouwen bestrijden en het hergebruik van de leegstaande gebouwen aanmoedigen.

III. De versterking van de sociale verbondenheid

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft de voorbije dertig jaar een belangrijke sociologische omwenteling doorgemaakt : uittocht van de gemiddelde en hoge inkomens, sociale en ruimtelijke dualisering, toename van het relatief aandeel van de buitenlandse bevolking of van de bevolking van vreemde origine.

Het welslagen van de tweede krachtlijn vereist ontegenzeggelijk een voluntaristisch en specifiek beleid ter versterking van de sociale verbondenheid om van het Gewest een multiculturele plek te maken, waar iedereen zijn plaats kan vinden en zich in een maatschappelijk contract kan terugvinden.

Aangezien de integratie in de eerste plaats afhankelijk is van de werkgelegenheid, is er voor de meest kwetsbare bevolkingsgroepen een betere afstemming tussen vóóropleiding en valoriserende kwalificatie vereist, evenals specifieke acties in

termen van prekwalficatie en bijscholing. Over het algemeen moet men ook bijzondere inspanningen leveren op het niveau van het basisonderwijs en in het bijzonder op het niveau van het technisch en beroepsonderwijs.

Bovendien moet men de algemene ontwikkeling van de voortgezette opleiding van zowel de loontrekkers als de zelfstandigen bevorderen, en moet men ook opleidingen in de onderneming ontwikkelen.

Ten slotte zal men de strijd moeten aanbinden tegen de armoede en dan vooral in de meest achtergestelde wijken, waar deze armoede sterk geconcentreerd is.

Voorgestelde pistes :

- het probleem aanpakken van de « positieve discriminatie » bij de tewerkstelling van Brusselaars in een aantal sectoren : de gewestelijke en gemeentelijke administratie, de onderwijsinstellingen en de ondernemingen die een gewestelijke steun genieten,
- een krachtige houding tegenover discriminaties bij de aanwerving aannemen,
- initiatieven nemen om een deel van de ondergrondse economie opnieuw naar het reguliere arbeidscircuit over te hevelen,
- samen met de werkgevers op zoek gaan naar de voorwaarden en stimuli die hen ertoe zouden kunnen aanzetten om meer personen uit kwetsbare en risicovolle groepen in dienst te nemen om hen aldus duurzaam in te schakelen,
- het gebruik van sociale clausules in de overheidsopdrachten permanent evalueren en op realistische wijze implementeren,
- met het onderwijzend personeel nadenken over aan de Brusselse eigenheid aangepaste maatregelen om de gelijke kansen bij de opleiding te bevorderen,
- een mobiliteitsbeleid dat een evenwichtiger gebruik van de verschillende verplaatsingswijzen aanmoedigt, evenals de controle op de naleving van de wegcode en in het bijzonder op het vlak van de snelheid en het parkeren.

IV. De versterking van de internationale rol en aantrekkingskracht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Tot op heden diende het Brussels Hoofdstedelijk Gewest als het ware zijn internationale rol te ondergaan en kon het deze zelf niet meer beheren. Welnu, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest profileert zich steeds meer als één van de voornaamste diplomatieke centra ter wereld, als belangrijkste congresplaats en als het grootste knooppunt in het internationaal netwerk van consultancybedrijven.

Recente studies hebben de positieve impact van de internationale rol van Brussel op zijn economie en deze van het hoofdstedelijk gewest in zijn geheel aangetoond. Niettemin zal het Gewest de nodige maatregelen moeten nemen om de ontwikkeling van deze internationale rol harmonieus te laten verlopen. Hiertoe zullen overleg en samenwerking met alle betrokken actoren in onder meer het fiscaal, mobiliteits- en milieubeleid noodzakelijk zijn.

De keuze om de internationale rol van Brussel te ontwikkelen, meer in het bijzonder via het onthaal van hoofdzetels en activiteitencentra van grote internationale firma's, vormt een belangrijke strategische krachtlijn en zal een

beleid vereisen, dat het Gewest naar de buitenwereld toe een sterk en coherent imago zal moeten verlenen.

Voorgestelde pistes :

- een internationale vergelijkende analyse maken van de troeven en tekortkomingen van het Gewest op het vlak van de dienstverlening aan de ondernemingen, buiten de internationale consultancykantoren,
- aanbieden van kwaliteitsterreinen in de tweede kroon en in de nabijheid van de structurerende verkeersaders voor de dienstverlenende en logistieke ondernemingen,
- de vestigingen van de grote kantoren van de openbare of privé-administraties enkel op de bestaande A-terreinen concentreren (ABC-theorie),
- de uitbreidingen van de vestigingen van de Europese instellingen in overleg met deze laatste beheren door er rekening mee te houden dat een groot deel van hun personeel op het grondgebied van het Gewest woont en er terzelfder tijd voor te zorgen dat er ruimten ter beschikking blijven voor andere valoriserende economische activiteiten voor het Gewest,
- de aantrekkingskracht voor congressen van internationaal niveau verder ontwikkelen en grote stadsevenementen organiseren,
- de toeristische promotie rationaliseren en aanzienlijk verbeteren door de nadruk te leggen op de ontdekking van de vele rijkdommen van het Gewest,
- een dynamische marketing van het imago van Brussel, diens troeven en mogelijkheden ontwikkelen.

V. De ontwikkeling van de bedrijfssectoren met een technologisch groeipotentieel

Deze sectoren, zoals bijvoorbeeld de drukkerij-uitgeverijsector, de voedingsmiddelenindustrie, de nieuwe informatie- en communicatietechnologieën, de gezondheidssector en aanverwante industrieën en het hoger onderwijs moeten het voorwerp van een specifiek en aantrekkelijk economisch en stedenbouwkundig beleid uitmaken. Ook zij zorgen voor banen op alle mogelijke scholingsniveaus.

Het beleid ter ondersteuning van deze sectoren moet voluntaristisch en transversaal zijn en moet een beroep doen op alle instrumenten (GOMB, GIMB, economische expansie, ...) waarover het Gewest beschikt.

Voorgestelde pistes :

- het 'high tech'-imago van het Gewest valoriseren via de ontwikkeling van het 'valley'-concept, dat hoogtechnologische bedrijven in trossen verenigt,
- voortzetting van de inspanningen om de groei van een gezondheidspool in het Gewest te bevorderen,
- aanleg van een hoogtechnologisch businesspark, meer in het bijzonder in het noorden en noordoosten van het Gewest,
- aanbod van kwaliteitsterreinen in de tweede kroon en in de nabijheid van de structurerende verkeersaders voor de dienstverlenende en logistieke ondernemingen,
- de omgeving van het havengebied verbeteren en een diepgaand onderzoek voeren naar de toegevoegde waarde, die elk van deze ondernemingen in

dit gebied voortbrengen, evenals naar hun effectieve banden met de binnenvaart en het multimodaal transport via de waterweg.

VI. De economische groei van het Gewest doorheen een betere afstemming van het economisch onderzoek op de economische ontwikkeling

In termen van wetenschappelijk onderzoekspotentieel bekleedt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de tiende plaats onder de Europese gewesten. Dit potentieel wordt dus onvoldoende gevaloriseerd. Het is van het grootste belang dat men de interesse van de KMO's hiervoor wekt en de start-ups en spin-offs aan de hand van een specifiek beleid ter bevordering van de innovatie aanmoedigt. In dit beleid is zowel voor de universiteiten als voor de hogescholen een belangrijke rol weggelegd in termen van opleiding en steun bij de ontwikkeling. Samen met de kwaliteit van het telecommunicatienetwerk biedt dit potentieel aan onderzoek en ontwikkeling het Brussels Gewest een reële mogelijkheid om zich op economisch vlak helemaal te ontplooiën.

Voorgestelde pistes :

- aanleg van een hoogtechnologisch businesspark, meer in het bijzonder in het noorden en noordoosten van het Gewest,
- voortzetting van de inspanningen om de groei van een gezondheidspool in het Gewest te bevorderen,
- versterking van het 'high tech'-imago van het Gewest,
- steun voor de vestiging van innoverende KMO's en in het bijzonder onderzoek naar de moeilijkheden en reële kosten bij de vestiging van de KMO's in het Gewest,
- stimuli en steun voor het behoud van de werkgelegenheid in deze sectoren.

VII. De versterking en ontwikkeling van de commerciële aantrekkingskracht en bedrijvigheid van het Gewest

Voor het welslagen van de stedelijke herwaardering moet men op het vlak van het beheer en de herwaardering van de handelskernen een coherent beleid voeren.

De handel vormt een belangrijke factor voor de ontwikkeling van de economische functie en de werkgelegenheid, voor de stabilisatie van de huisvesting en vereist een specifiek en aantrekkelijk economisch en stedenbouwkundig beleid.

In het hypercentrum en de aangrenzende kernen speelt de handel niet alleen een distributierol voor een omvangrijk verzorgingsgebied, maar moet hij eveneens bijdragen tot de bedrijvigheid en de toeristische aantrekkingskracht van de Stad.

In de wijken is de levensvatbaarheid van de buurthandel een belangrijk element voor de stedelijke ontwikkeling.

De handel is een sector die de Brusselse laaggeschoolde bevolking heel wat werk verschaft.

Tevens is het belangrijk dat ook de minst mobiele bevolkingsgroepen op het grondgebied van het Gewest over gediversifieerde bevoorradingsmogelijkheden tegen concurrerende prijzen kunnen beschikken.

Voorgestelde pistes :

- versterking van het gemengd karakter van de handelszaken om de bedrijvigheid in de kernen van het hypercentrum te verzekeren doorheen een beleid ter omkadering en regulering van de markt,
- een geglobaliseerd beleid van de handelskernen organiseren door hieraan gedurfde plaatselijke verkeersplannen te koppelen :
 - o uitbreiding van het aantal handelskerncontracten,
 - o oprichting van een algemene coördinatiestructuur voor het handelsbeleid,
 - o verbetering van het onthaal van privé-investeerders,
 - o oprichting van een Observatorium van de Handel voor alle kernen en realisatie van prospectiestudies,
- mogelijkheid om buiten het lint van handelskernen grote gespecialiseerde distributiecentra te vestigen (die nood hebben aan grote oppervlakten en infrastructuren en dus eigenlijk niet in de linten thuishoren) op specifieke en momenteel braakliggende terreinen,
- herwaardering van de exclusieve handel in de centrale historische kernen via de aanleg van gebieden voor langzaam verkeer,
- het ambachtelijk-toeristisch imago van de typische producten versterken en ontwikkelen (chocolade- en koekjesfabrieken, bier, kunstambacht, ...) met name door de oprichting van een Huis voor de Kunstambachten en de Brusselse Handwerksnijverheid,
- het wonen boven handelszaken aanmoedigen,
- de renovatie van de bouwwerken en voorgevels in de kernen bevorderen,
- de parkeerbehoeften analyseren in functie van de bestemming van de kernen en hun bereikbaarheid met het openbaar vervoer,
- de diverse bestaande initiatieven op het vlak van preventie en veiligheid bevorderen.

VIII. De ontwikkeling van de bedrijfssectoren die met name de laaggeschoolde arbeidskrachten die in het Brussels Gewest verblijven een duurzame baan kunnen verschaffen

Een aanzienlijk deel van de Brusselse werklozen wordt gekenmerkt door een vrij lage scholingsgraad. Bijgevolg krijgen ze maar weinig werkaanbiedingen en ondervinden ze discriminaties bij de aanwerving. Men moet erop wijzen dat het voor deze doelgroep belangrijk is dat er adequate opleidingen worden behouden en ontwikkeld, met inbegrip van de prekwalficatie (alfabetisering, ...).

Ook voor de laagst geschoolden moet men op zoek gaan naar tewerkstellingsmogelijkheden in de sectoren die deze kunnen bieden, zoals onder meer de toeristische sector, de horeca, de handel, de stadsrenovatie, de dienstverlening aan de ondernemingen en de openbare diensten. Dit alles moet leiden tot een harmonieus evenwicht tussen de profit en de non-profit sector.

Het beleid ter ondersteuning van deze sectoren moet voluntaristisch en transversaal zijn en moet een beroep doen op alle instrumenten (GOMB, GIMB, economische expansie, ...) waarover het Gewest beschikt.

Voorgestelde pistes :

(naast de bijdrage tot deze strategische krachtlijn van de voorgestelde pistes in de voorgaande krachtlijnen)

- ontwikkeling van de opleidingen en prekwalificaties,
- ontwikkeling van een coherent en efficiënt aanwervingsbeleid,
- ontwikkeling van de samenwerking met de betrokken beroepssectoren,
- ontwikkeling van acties voor stadsrenovatie in de in moeilijkheden verkerende wijken door een beroep te doen op de plaatselijke arbeidskrachten, zowel op het niveau van het onderhoud, het toezicht als de sociale omkadering,
- ontwikkeling van de non-profit diensten voor personen, in het bijzonder in de achtergestelde wijken.

ONTWERP VAN BESLUIT HOUDENDE UITVOERING VAN DE ORDONNANTIE VAN 26 MAART 1999 BETREFFENDE DE ERKENNING EN DE FINANCIERING VAN DE INSCHAKELINGSONDERNEMINGEN. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 22 april 1999

1. Aanhangigmaking

Op 12 april 1999 ontving de Raad vanwege de Ministers Ch. Picqué en J. Chabert een verzoek om advies inzake het bovenvermelde besluit. Hij verheugt zich erover dat men hem over het uitvoeringsbesluit van de ordonnantie betreffende de inschakelingsondernemingen raadpleegt, zoals hij dit in zijn advies van 19 februari 1997 inzake het ontwerp van ordonnantie had gevraagd.

2. Artikelsgewijze commentaren

Artikel 1

1°

De Raad heeft vragen bij de voorwaarde dat de plaats van tewerkstelling van de werkzoekende zich noodzakelijkerwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet bevinden. De werkzoekende heeft immers per definitie geen plaats van tewerkstelling. Indien het besluit daarentegen ernaar streeft dat de plaats van tewerkstelling van de aangeworven werknemer zich in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevindt, wijst de Raad erop dat bij sommige activiteiten, zoals bijv. de bouwvakken, het werk niet noodzakelijk in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zal worden uitgevoerd, hoewel het bedrijf er zijn zetel heeft. De in de ordonnantie voorziene erkennings- en financierings-voorwaarden, met name bedrijfszetel gevestigd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en werkzoekende ingeschreven bij de BGDA, volstaan volgens de Raad.

Artikel 2

Geen commentaar.

Artikel 3

De Raad heeft vragen bij het belang van de inspecties en controles door de verschillende aangehaalde instanties. Hij ziet hierin een bron van juridische onzekerheid, gezien het ontwerp van besluit de inhoud van deze inspecties en controles niet nauwkeurig omschrijft. Bovendien meent hij dat de opeenstapeling van controles door verschillende instanties de efficiëntie ervan in gevaar kunnen brengen.

Artikel 4

Artikels 5, 6 en 7 van de ordonnantie voorzien de erkenning van de inschakelingondernemingen (4 jaar) en de verlenging van de erkenning (3 jaar). Voorts voorziet artikel 9 van de ordonnantie dat « de modaliteiten van opschorting en intrekking van de erkenning worden vastgelegd door de Regering ».

De tekst van het besluit vermeldt dat de bevoegde Ministers de erkenning kunnen intrekken of opschorten, zonder dat hij evenwel de modaliteiten hiervoor verduidelijkt. De Raad acht het raadzaam om een nieuw artikel 5 toe te voegen, dat de modaliteiten voor deze beide gevallen verduidelijkt.

Bovendien worden ook de modaliteiten voor de verlenging van de erkenning niet geregeld. Voor wat de erkenning van de ondernemingen betreft, voorziet de ordonnantie de tussenkomst van de Economische en Sociale Raad. Over zijn tussenkomst bij de verlenging van de erkenning rept ze evenwel met geen woord. In dit opzicht herinnert de Raad aan zijn advies van 19 februari 1997, waarbij hij uitdrukkelijk vroeg om de vernieuwing van de erkenningen expliciet bij de adviesopdrachten van de Raad te vermelden.

Kortom, de Raad vraagt dat het besluit een onderscheid zou maken tussen de erkenning en de verlenging van de erkenning, de modaliteiten van deze verlenging zou verduidelijken en de Economische en Sociale Raad uitdrukkelijk bij de verlengingsprocedure zou betrekken.

Artikel 5

a) De Raad meent dat men «...waarvan de erkenning ongedaan is gemaakt» dient te vervangen door «...waarvan de erkenning werd ingetrokken of opgeschort»; dit stemt immers overeen met de formulering van de vorige alinea en van de ordonnantie (artikel 9).

b) De ordonnantie voorziet 7 erkenningsvoorwaarden en met name dat de bedrijfszetel zich in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet bevinden. Indien de inschakelingsonderneming niet langer aan één van deze voorwaarden voldoet, moet men haar erkenning intrekken of opschorten. De Raad vraagt zich af of het niet opportuun is om « of die hun bedrijfszetel buiten de grenzen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben overgebracht » toe te voegen.

Artikel 6 en
Artikel 7

Deze twee artikels hebben betrekking op de terugbetaling of teruggave van de steun, die de Administratie en de BGDA hebben toegekend. Het zou raadzaam zijn om deze naar het hoofdstuk III « Financiering » te verplaatsen en een nieuwe afdeling 3 « Terugbetaling en teruggave van de toegekende steun » te creëren.

Artikel 8

§ 1 vermeldt dat een jaarlijkse forfaitaire subsidie voor het begeleidend personeel kan worden verleend binnen de grenzen van de beschikbare begrotingen.

§ 5 voorziet daarentegen dat in geval van hernieuwing van de erkenning (voor elke erkenningsperiode) een subsidie van 500.000 BEF wordt toegekend.

De Raad stelt voor om de zin van § 5 als volgt te wijzigen : « In geval van een eerste hernieuwing van de erkenning, kan een jaarlijkse subsidie van 500.000 BEF binnen de grenzen van de begrotingskredieten worden toegekend. »

<u>Artikel 9</u>	Alinea 2 : De Raad is van mening dat de bedragen moeten worden verminderd « overeenkomstig » de in het contract overeengekomen prestatieduur en niet met 50 %, om er rekening mee te houden dat de deeltijdse aanwerving een halftijdse baan kan overschrijden.
<u>Artikel 10</u>	In alinea 1 « aanwerving » vervangen door « erkenning ». Sommige ondernemingen zouden immers reeds vóór hun erkenning als inschakelingsonderneming begeleidend personeel kunnen hebben aangeworven. Aangezien het begeleidend personeel uit meerdere personen mag bestaan, zou men de 2 ^{de} zin van de 3 ^{de} alinea als volgt moeten formuleren : « De aanvraag moet worden vergezeld van een kopie van « het (de) arbeidscontract(en) ». Het zou raadzaam zijn om de Nederlandstalige tekst dienovereenkomstig aan te passen.
<u>Artikel 11</u>	Geen commentaar
<u>Artikel 12</u>	Geen commentaar
<u>Artikel 13</u>	Alinea 2. Zelfde opmerking als voor artikel 9 : de vastgestelde bedragen moet « overeenkomstig » de overeengekomen prestatieduur worden verminderd.
<u>Artikel 14</u>	Geen commentaar
<u>Artikel 15</u>	Men dient de Franstalige alinea's 2 en 4 als volgt aan te passen : « La subvention n'est pas due <u>pour</u> les mois ... » en « ...la prime <u>pour</u> les mois... »
<u>Artikel 16</u>	Alinea 2. De Raad acht de zin die begint met « Behoudens tegenwijs... » overbodig.
<u>Artikel 17</u>	Geen commentaar
<u>Artikel 18</u>	Geen commentaar
<u>Artikel 19</u>	Geen commentaar

DEELNEMING VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST IN DE OPBRENGST VAN DE TUSSENKOMST VAN DE EUROPESE STRUCTUURFONDSEN 2000-2006. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 22 april 1999

1. Preamble

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving vanwege de Regering een verzoek om advies inzake de inhoud van de deelname van het Gewest aan de toekomstige doelstellingen 2 en 3 van de Europese Structuurfondsen.

De Raad is zich ten volle bewust van het belang van de hervorming van de Structuurfondsen voor de sociaal-economische ontwikkeling van het Brussels gewest. Hij vroeg dan ook informatie over de « inhoud van de deelname van het Gewest aan de toekomstige doelstellingen 2 en 3 », over de cofinancieringen die het Gewest voor de periode 1994-1999 verkreeg, evenals over de resultaten van de acties die het Gewest programmeerde en die de Europese Commissie ondersteunde.

Om dit dossier met kennis van zaken te kunnen onderzoeken, analyseerde de Raad de volgende documenten :

- « Voorstel van verordening van de Raad van de EU houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen »³ en de conclusies van het Voorzitterschap van de Europese Raad van Berlijn van 24 en 25 maart 1999 ;
- Kennisgeving van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Gewesten, « Actiekader voor duurzame stedelijke ontwikkeling in de Europese Unie », 4.11.1998 ;
- document dat de Ministers Ch. Picqué en J. Chabert op vraag van de Economische en Sociale Raad toezonden betreffende de financieringen, die de Europese Unie het Brussels Hoofdstedelijk Gewest krachtens de Structuurfondsen voor de programmeringsperiode 1994-1999 toekende.

Bovendien heeft de Raad kennis genomen van het werkdocument van de Commissie inzake het ontwerp van oriënteringen voor de programma's van de periode 2000-2006⁴.

De Raad neemt er akte van dat men op 25 maart 1999 de algemene verordening inzake de Structuurfondsen in de Europese Raad van Berlijn heeft aangenomen. Uit deze verordening blijkt dat een gedeelte van het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in aanmerking zou kunnen komen voor de doelstelling 2 betreffende de « in moeilijkheden verkerende stedelijke zones » en dat het hele Gewest in het kader van zijn gewestelijke bevoegdheden voor de doelstelling 3 in aanmerking komt. Tevens stelt hij vast dat de hervorming van de Fondsen de uitbreiding van het partnership doorheen de hele financieringsprocedure van de Fondsen bekrachtigt : vanaf de uitstippeling van de strategieën tot de evaluaties « ex post ».

De Raad wil een inleidend advies uitbrengen over de deelname van het Brussels Gewest aan de toekomstige doelstellingen 2 en 3 voor de periode 2000-2006 en dit van bij het begin van de opmaak van het Programmeringsplan.

Hij houdt zich het recht voor om later bijkomende adviezen uit te brengen al naargelang de opmaak van het programma vordert : definitieve opmaak van het Plan met evaluatie ex ante en opmaak van de aanvulling bij de programmering, evenals adviezen over de communautaire initiatieven en vernieuwende acties, die het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zou ondersteunen.

2. Algemene overwegingen

De Raad is van oordeel dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het dossier van de Structuurfondsen moet bestuderen in het licht van een verhoging van de Europese tussenkomst ten opzichte van de vorige periode, om aldus de stedelijke en sociaal-economische uitdagingen beter het hoofd te kunnen

³ COM (98) 131 laatste - 98/0090 (AVC), Officieel Journaal van de Europese Gemeenschappen, 9.6.98.

⁴ SEC (1999)103 laatste, 03.02.1999.

bieden en de renovatie van de in moeilijkheden verkerende wijken te versnellen.

Krachtens de algemene bepalingen van de verordening inzake de Structuurfondsen zou het Brussels Hoofdstedelijk Gewest twee operationele programma's moeten kunnen voorleggen, die evenwel verschillende zones zouden bestrijken : een stedelijke zone krachtens doelstelling 2 en het hele Gewest krachtens doelstelling 3 (met uitzondering van de zone die in het kader van doelstelling 2 in aanmerking komt).

Rekening houdend met het beperkte grondgebied van het Gewest en zijn bevolkingsdichtheid, is de Raad niettemin van mening dat indien een gedeelte van het grondgebied van het Gewest voor doelstelling 2 in aanmerking zou komen, het net zo realistisch blijft om de Europese Commissie het principe te laten aannemen dat doelstelling 3 het hele grondgebied van het Gewest zou kunnen bestrijken.

In dit opzicht wijst de Raad erop dat de Europese Commissie het Brussels Hoofdstedelijk Gewest reeds als een homogene territoriale entiteit heeft beschouwd, toen ze de afbakening van de perimeters van de Territoriale Pacten voor de Werkgelegenheid aanvaarde.

In het licht van de institutionele structuur van België lijkt het ondenkbaar dat de verordening van de Commissie slechts één enkel programmeringsdocument voor heel België zou voorzien. Ook pleit de Raad ervoor dat het Gewest zou opkomen voor de formules, die men voor de programmeringsperiode 1994-1999 had weerhouden, met name een Communautaire Steunkader (CSK), aangevuld met Operationele Programma's (OP) vanwege de gefederaliseerde autoriteiten. Deze formule zou de cohesie tussen de gefederaliseerde entiteiten moeten kunnen verzekeren en de coherentie met het Territoriaal Pact voor de Werkgelegenheid moeten kunnen waarborgen.

Bovendien is de Raad van mening dat men een overleg moet organiseren tussen de verschillende autoriteiten, die op het Brussels grondgebied tussenbeide komen (Vlaamse Gemeenschap, Communauté française, Vlaamse Gemeenschapscommissie, Cocof, Région wallonne). Zo moet Brussel ten volle kunnen genieten van de Europese subsidies, ook krachtens doelstelling 3.

3. Partnership

De Raad sluit zich volledig aan bij het voorstel van de Europese Commissie om het partnership tot alle fasen van de opmaak en uitvoering van de plannen uit te breiden. Deze samenwerking moet het mogelijk maken om de relevantie van de strategie, prioriteiten en maatregelen voor de ontwikkeling te beoordelen. Tevens moet ze de geloofwaardigheid ervan versterken, dankzij de consensus die men op het ogenblik van de besluitvormingen of de uitvoering kan bereiken. Hij stelt vast dat men voor de programmeringsperiode 1994-1999 de sociale gesprekspartners onvoldoende bij de opmaak van de ontwikkelingsplannen heeft betrokken.

Bijgevolg vraagt de Raad om zo snel mogelijk een overleg op gang te brengen, om het volgende te onderzoeken :

- de evaluaties van de geprogrammeerde acties van de vorige periode ;

- de Brusselse specificiteiten inzake de ontwikkeling van de in doelstelling 3 beoogde human resources ;
- de inhoud van de op te maken en uit te voeren programma's ;
- de inhoud van de programma's, die men in het kader van de communautaire initiatieven en vernieuwende acties moet ondersteunen.

4. Betreffende doelstelling 2

4.1. Erkenning van een geografisch gebied

Voor de Europese Commissie zijn de in moeilijkheden verkerende stedelijke zones deze die dichtbevolkt zijn en aan ten minste één van de onderstaande criteria voldoen :

- een langdurige werkloosheid die hoger is dan het Europees gemiddelde ;
- een hoog armoedepil, welk criterium mede betrekking heeft op slechte woonomstandigheden ;
- een bijzonder slechte situatie op milieugebied ;
- een hoog misdaadcijfer ;
- een laag onderwijspeil van de bevolking.

Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zou dit om een zone gaan met 62 statistische wijken met in het totaal 91.557 inwoners. De gemeenten die onder deze zone zouden vallen zijn : Anderlecht, Brussel-Stad, Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Gillis, Sint-Joost en Schaarbeek, hetzij de zone die men doorgaans de « banaan » noemt.

De Raad is van mening dat het Gewest bij de Commissie en bij de intra-Belgische onderhandelingen de volgende opties moet verdedigen :

- meer dan 10 % van de totale Brusselse bevolking in aanmerking laten nemen, zoniet 2 operationele programma's « doelstelling 2 » indienen ;
- de dunbevolkte perimeter in de zone « doelstelling 2 » opnemen, omdat de havenzone belangrijk is voor de economische ontwikkeling, gezien de watergebonden beroepen in deze perimeter belangrijke tewerkstellingsbronnen zijn.

4.2. Prioritaire krachtlijnen van het Plan

Voor doelstelling 2 heeft men drie prioritaire krachtlijnen weerhouden :

- Krachtlijn 1 : Tewerkstelling, vorming en sociale actie (1A en 1 B) ;
- Krachtlijn 2 : Ontwikkeling van de economische activiteiten ;
- Krachtlijn 3 : Duurzaam stadsontwikkelingskader.

Met het oog op het overleg over de inhoud van de programma's, die men voor elk van deze krachtlijnen moet indienen, baseert de Raad zich op de standpunten van de sociale gesprekspartners in de documenten « Ontwikkeling van de Economie en Werkgelegenheid voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest » van 27 november 1997 en « Oriëntatienota van de sociale gesprekspartners » van 10 juni 1998.

Bijgevolg zal men de lijst van de geplande acties in het document, dat men de door doelstelling 2 betrokken gemeenten ter informatie en onder elk voorbehoud heeft toegezonden, dienovereenkomstig moeten aanpassen.

De Raad zou graag betrokken worden bij de opmaak van het Plan betreffende doelstelling 2. In dit opzicht wijst hij erop dat men de geplande acties "ex ante" moet evalueren, hetgeen betekent dat men de evaluaties onder het stelsel van de programmeringsperiode 1994-1999 moet analyseren.

De Raad pleit voor een samenhangende en geïntegreerde benadering van de verschillende krachtlijnen van het Plan, zodat men de verschillende geplande acties kan afstemmen op de oriënteringen, die in het document van de Europese Commissie "Actiekader voor duurzame stedelijke ontwikkeling"⁵ werden uiteengezet.

5. Betreffende doelstelling 3

5.1. Erkenning van een geografisch gebied

De Raad meent dat de beperking van de erkenning tot doelstelling 3 (de Brusselse stedelijke zones, die krachtens doelstelling 2 van de Europese steun zouden genieten, zouden niet in aanmerking kunnen komen voor doelstelling 3) nadelig zou kunnen zijn voor een coherent, transversaal en multi-operationeel programma voor het hele Gewest.

De Raad pleit er dus voor dat de Europese Commissie voor Brussel een uitzondering zou maken, gelet op de grootstedelijke eigenschappen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (cfr. supra).

5.2. Prioritaire krachtlijnen van het Plan

Men kan de activiteiten, die voor het ESF in aanmerking kunnen komen, in drie categorieën onderbrengen :

- steun aan personen : onderwijs en beroepsopleiding, steun voor tewerkstelling en bezoldigde activiteiten, hogere opleiding voor wetenschappen en onderzoek, nieuwe tewerkstellingsbronnen ;
- steun aan structuren en systemen : verbetering van de onderwijs- en opleidingssystemen, modernisering van de tewerkstellingsdiensten, systemen om op kwalificatiebehoeften te anticiperen, nieuwe vormen van arbeidsorganisatie ;
- begeleidingsmaatregelen : sensibilisering, dienstverlening.

Ook hier baseert de Raad zich op zijn twee voormelde documenten om te bepalen welke acties men in het kader van de prioritaire krachtlijnen van doelstelling 3 moet doorvoeren.

In principe zou men alle maatregelen, die men momenteel toepast (steun voor aanwerving en doorstroming, actieve begeleiding bij het zoeken naar werk, socio-professionele inschakelingsprogramma's van de OCMW's) ook in de volgende programmeringsperiode kunnen toepassen. Toch is de Raad van mening dat een objectieve « herziening » van de initiatieven in deze domeinen moet gebeuren aan de hand van een analyse van de

⁵ De kennisgeving van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Gewesten, « Actiekader voor duurzame stedelijke ontwikkeling in de Europese Unie », 4.11.1998.

resultaten van de verrichtte en de te verrichten evaluaties (zie hieronder « 6. Evaluatie »).

Daarenboven is de Raad van mening dat men voor de volgende programmeringsperiode maatregelen moet uitwerken, die aansluiten op het Territoriaal Pact voor Werkgelegenheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waarvan men een aantal acties uit de krachtlijnen niet heeft kunnen voltooien. Bovendien moeten deze maatregelen passen in de logica van de krachtlijnen van de nieuwe doelstelling 3.

6. Evaluatie

De nieuwe verordeningen inzake de Structuurfondsen zorgen voor een grondige wijziging van de algemene evaluatie en de evaluatie ex ante, maar wijzigen ook de financiële controleprocedures in hoofde van de Lidstaten, beheersinstanties en partners (met name via de opvolgingscomités).

De Raad is van oordeel dat men voor het ogenblik de uitgevoerde (al dan niet door de Commissie gefinancierde) acties onvoldoende evalueert. Hij pleit dus voor de invoering van een performant evaluatiesysteem, dat door de nieuwe verordening inzake de Structuurfondsen des te noodzakelijker werd gemaakt.

Aangezien hij steeds nauwer bij de procedure voor de opmaak, uitvoering en opvolging van de acties betrokken wordt, vraagt de Raad met aandrang om een evaluatie « ex ante » van de geplande acties te verrichten in het licht van de resultaten ten overstaan van de nagestreefde doelstellingen.

7. Beheer en opvolging van de programma's

De Europese Commissie heeft het systeem voor het beheer en de opvolging van de programma's gewijzigd. Ze gaf de bevoegde autoriteiten meer autonomie, waarbij deze zelf de aanwending van de middelen dienden te rechtvaardigen.

De Raad stelt vast dat voor de programmeringsperiode 1994-1999 sommige geplande maatregelen niet konden worden verwezenlijkt, dat de geldstroom van de Europese cofinanciering niet altijd transparant is geweest en dat de rechtvaardigingen van de uitgaven door het Gewest naar de Commissie toe te wensen overlieten⁶.

Bijgevolg pleit de Raad voor de oprichting van een performante administratieve structuur voor de uitvoering en financiële opvolging van de programma's, die de vereiste transparantie via de toetreding tot het door de Europese Commissie gewenste partnership zou versterken.

⁶ Zie blz. 59 tot 70 van het 155° Lastenboek van het Rekenhof.

NATIONAAL ACTIEPLAN VOOR DE WERKGELEGENHEID 1999. NIEUWE ORIËTERINGEN DIE EUROPA IN HAAR RICHTLIJNEN AANMOEDIGT. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 21 oktober 1999

1. Preamble

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontving op 5 oktober 1999 vanwege de Minister van Werkgelegenheid, Economie, Energie en Wederopleving van de wijken een verzoek om advies inzake de nieuwe oriënteringen, die Europa in haar richtlijnen voor 1999 aanmoedigt. België werd immers verzocht om zijn opmerkingen omtrent deze oriënteringen te formuleren in het kader van een globaal advies met de opmerkingen van de Gewesten.

De Economische en Sociale Raad formuleert hierna zijn opmerkingen aangaande de nieuwe oriënteringen, die Europa heeft voorgesteld. Hij kan evenwel niet ingaan op de evaluatieaspecten van de programma's en de maatregelen, die men voor 1999 heeft genomen. Evenmin kan hij de inhoud van de maatregelen beoordelen, die de Minister van Werkgelegenheid in het kader van de uitvoering van de aangepaste richtlijnen voor 1999 heeft voorzien. Destijds heeft men de Raad immers niet om een advies inzake de uitvoering van de richtlijnen voor 1999 verzocht. Ook heeft men hem niet ingelicht over de voornemens van de Minister van Werkgelegenheid met het oog op de aanpassing van het programma aan de nieuwe oriënteringen van de richtlijnen.

Voor dit advies geeft de Raad een bewerking in het kader van de Europese richtlijnen van de inhoud van het memorandum van de sociale gesprekspartners, dat men op 28 juni 1999 tot de onderhandelaars van het meerderheidsakkoord heeft gericht. Aan de hand van dit document drukten de sociale gesprekspartners hun bekommernis uit omtrent het economisch en sociaal overleg, evenals omtrent het economisch en werkgelegenheidsbeleid in het Gewest.

2. Algemene beschouwingen

Een werkgelegenheidsbeleid onderscheidt zich van een beleid voor sociale aanpak van de werkloosheid. Het integreert de creatie van werkgelegenheid, zowel op het niveau van de openbare als de privé-sector (profit en non-profit), evenals de creatie van mogelijkheden voor de vestiging van zelfstandige werknemers, zodat een groter aantal niet-tewerkgestelde actieve personen de arbeidswereld kunnen betreden.

Een beleid ter ontwikkeling van de economie, zoals dit in het eerste gedeelte van het document wordt beschreven, zal ontegensprekelijk een gevolg hebben op de omvang en de kwaliteit van de werkgelegenheid in het Brussels Gewest. Niettemin moet men drie bedenkingen maken die het formuleren van autonome doelstellingen voor het Brussels werkgelegenheidsbeleid rechtvaardigen.

Eerst en vooral is Brussel geen afgesloten ruimte ; bijgevolg zullen de inspanningen op het vlak van het economisch beleid van het Gewest niet alleen een effect hebben op de Brusselse arbeidskrachten.

Voorts volstaat de economische ontwikkeling niet om de werkgelegenheid te handhaven of te creëren. Deze laatste bedenking rechtvaardigt de rol van het werkgelegenheidsbeleid bij de regulering van de arbeidsmarkt, om het behoud en de creatie van de tewerkstelling in het Gewest te bevorderen.

Tenslotte is ook het Gewest een niet te verwaarlozen operator op de arbeidsmarkt, rechtstreeks op het niveau van de statutaire en contractuele ambtenaren van de Administratie van het Gewest en van de pararegionale instellingen en onrechtstreeks op het niveau van de betrekkingen die het bij de overheid en verenigingen subsidieert.

Het werkgelegenheidsbeleid moet zowel betrekking hebben op de bevordering van de werkgelegenheid, de (om)scholing van de actieve werknemers en de beroepsopleiding, als op het streven naar een grotere efficiëntie van de plaatsingsdiensten. Bovendien moet men op de verschillende interventieniveaus specifieke maatregelen nemen, om zo via het selectiviteitsproces van de arbeidsmarkt de tewerkstellingskansen van bepaalde groepen langdurige werklozen te vergroten en aldus de gelijke kansen van de hele Brusselse beroepsbevolking te bevorderen (vrouwen, kandidaten uit de immigratie, gehandicapten, ...).

De sociale gesprekspartners wijzen op het grote aantal operatoren die op het Brussels grondgebied een bevoegdheid uitoefenen inzake onderwijs, eerste of voortgezette beroepsopleiding, begeleiding van werkzoekenden, inzetbaarheid en tewerkstelling. Ze dringen aan op samenwerking tussen al deze operatoren op het terrein, om aldus beduidende resultaten te behalen in het licht van de doelstellingen, die het Gewest zelf heeft vastgesteld.

De sociale gesprekspartners drukken nogmaals de wens uit om het werkgelegenheidsbeleid en de resultaten ervan op het Brussels echelon te laten evalueren, om hen bij de analyse van de resultaten van deze evaluatie te betrekken en om op basis van deze evaluatie aanbevelingen te formuleren.

Ze dringen erop aan dat de Regering in de context van de herprogrammering van de Europese Structuurfondsen voor de periode 2000-2006 het Gewest maximaal voordeel uit de Europese steunmaatregelen zou laten trekken.

Om duurzaam te zijn moeten de gecreëerde banen aan objectieve behoeften beantwoorden en mogen deze geen bezigheidstherapie zijn.

De aanbevelingen van de sociale gesprekspartners inzake het werkgelegenheidsbeleid sluiten aan bij de logica, die ze hebben gevolgd bij het vaststellen van de krachtlijnen van het Territoriaal Pact voor de Werkgelegenheid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (cfr. standpunten van de sociale gesprekspartners inzake het 'Territoriaal Pact voor de Werkgelegenheid' van 26 maart 1998 als bijlage).

3. Een grotere beroepsinschakeling nastreven

De vooropgestelde algemene doelstelling bestaat erin de kwaliteit van het werkaanbod van de Brusselse werkzoekenden beter af te stemmen op de vragen en behoeften van de werkgevers (huidige of potentiële, private of openbare, industriële of dienstverlenende, profit of non-profit).

3.1. Jongerenwerkloosheid aanpakken en langdurige werkloosheid voorkomen

3.1.1. Verbetering van de beroepsopleiding via een performante inventaris van de behoeften

De sociale gesprekspartners wensen dat men de inventarisatie van zowel de beroepen en profielen, als van de bijbehorende kwalificaties, zou voortzetten. Ze zijn van oordeel dat het belang van deze inventarisatie erin bestaat een zicht te krijgen op de huidige en toekomstige behoeften inzake beroepsopleiding (toekomstgerichte stap) in termen van kwalificatie die de werkgevers vereisen. Ze zijn bijgevolg van mening dat deze inventaris geen betrekking zou mogen hebben op de identificatie van de behoeften inzake socio-professionele inschakeling.

3.1.2. Verbetering van de positie van de werkzoekenden op de arbeidsmarkt via de verwerving van een werkervaring

Men moet het deeltijds leren, de individuele beroepsopleiding en het industrieel leercontract aanmoedigen, met name via een vereenvoudiging van de procedures voor de toekenning van de openbare tussenkomsten aan de ondernemingen.

3.1.2.1. Bedrijfsstages en voogdij in de onderneming

De sociale gesprekspartners zijn van mening dat men de doelstelling ter verbetering van de positie van de werkzoekenden op de arbeidsmarkt kan behalen, door opleidingen te organiseren die met name formules inzake alternerend leren en eerste werkervaring herwaarderden, zoals de bedrijfsstages (KB nr. 230), het alternerend leren (KB nr. 495 en Industrieel leercontract), de individuele beroepsopleiding (IBO) en de voogdij in de onderneming. Deze formules zouden beter bekend moeten raken bij het publiek (werkzoekenden en werkgevers) en beter moeten worden aangewend, via de organisatie van een algemene informatie omtrent deze formules, omtrent de ketens voor alternerend leren/inschakeling en omtrent de perspectieven in termen van beroepsinschakeling.

3.1.2.2. Doorstromingsprogramma

Het doorstromingsprogramma, dat ontstond uit een samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de 3 Gewesten, houdt een activering van de werkloosheidsuitkeringen ten gunste van non-profitsector in. De sociale gesprekspartners dringen erop aan om een opleidingsluik (IBFFP, VDAB) aan deze doorstroming te koppelen, evenals een luik inzake actief zoeken naar werk aan het einde van het contract.

3.1.2.3. Indienstneming van werklozen voor sommige projecten van economische expansie

De sociale gesprekspartners stellen een heropleving voor van de formules inzake indienstneming van werklozen voor sommige projecten van economische expansie en begeleiding van de KMO's (KB nr. 123 en 258). Gelet op het beperkte succes van deze beide maatregelen, verzoeken de sociale gesprekspartners deze beter bekend te maken bij het KMO-publiek en hun relevantie om aan de behoeften van de KMO's te beantwoorden te evalueren.

3.1.2.4. Socio-professionele inschakeling

De sociale gesprekspartners zijn van mening dat men dit geheel der maatregelen opnieuw op de vooropleiding moet afstemmen. Hierdoor zou men het publiek van deze inschakelingsoperatoren beter kunnen voorbereiden op het volgen van en het slagen in een kwalificerende opleiding, die de instellingen voor beroepsopleiding (IBFFP, VDAB, IFPME, VIZO) aanbieden. De voorgestelde afstemming (sociale inschakeling, vooropleiding, kwalificerende opleiding, tewerkstelling) zal het betrokken publiek aldus in staat stellen om zich met de grootse kans op succes op de arbeidsmarkt in te schakelen.

3.2. Passieve maatregelen in actieve maatregelen omzetten

In 1997 heeft men de voorwaarden voor de toekenning van de aanwervings- en doorstromingspremies in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest herzien. Men beperkte hun toegankelijkheid tot de werkzoekenden, die aan de criteria van het ESF voldeden (lage kwalificatie, langdurige werkloosheid). De sociale gesprekspartners vragen om deze premies te evalueren en te bepalen of men dit systeem moet verlengen of afschaffen. Ze dringen aan op een vereenvoudiging van deze aanwervingspremies en op een harmonisering tussen de verschillende machtsniveaus en met name op federaal vlak.

In elk geval zouden de formules ter aanmoediging van de aanwerving geen aanleiding mogen geven om van de collectieve overeenkomsten of van de arbeidsvoorwaarden af te wijken.

De plaatsingsactiviteiten vormen een belangrijk onderdeel van het werkgelegenheidsbeleid. Dankzij deze activiteiten kunnen het aanbod aan arbeidsplaatsen van de werkgevers en de beschikbare arbeidskrachten elkaar ontmoeten.

Hoewel de BGDA een essentieel instrument is voor het beheer van de arbeidsmarkt, moet men de rol van de operatoren uit de privé-sector eveneens in overweging nemen.

Teneinde zowel kwalitatieve als kwantitatieve informatie inzake de evolutie van de arbeidsmarkt te verzamelen, moet het accent gelegd worden op :

- een betere kennis van de stromingen op de arbeidsmarkt (begin en einde van het beroepsleven, creatie van nieuwe banen, ...) ;
- een systematische analyse van de functiestoornissen van de arbeidsmarkt, zoals de langdurige werkloosheid, het tekort aan arbeidskrachten en het onbevredigde arbeidsaanbod, om zo de oorzaken hiervan te ontdekken.

Ook hier moet dus overleg gepleegd worden met de overheid, aangaande de evaluatie van de instellingen en instrumenten van het werkgelegenheidsbeleid, meer bepaald uitgaande van het toekomstige beheerscontract van de BGDA.

3.3. Een strategie van partnerships aanmoedigen

De Raad is van oordeel dat de strategie van partnerships, die men heeft gevolgd in het kader van het Territoriaal Pact voor de Werkgelegenheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waarin hij ontvangende partij is, een verdere ontwikkeling verdient.

3.4. De overgang van school naar werk vergemakkelijken

De sociale gesprekspartners zijn van mening dat men het alternerend leren met ervaring in de onderneming, binnen de instellingen voor technisch en beroepsonderwijs verder moet ontwikkelen en verbeteren. In dit perspectief raden ze aan overstapmogelijkheden tussen de arbeidswereld en de school te versterken, zowel ten gunste van leerlingen (toename van de mogelijkheden en de duur van stages), als van de praktijkleraars (detacheringen van leraars in de onderneming en omscholing), om aldus de afstand tussen school en onderneming te verkleinen.

Men moet het netwerk van "middenstandsopleidingen" en de studiekeuze "industriële leercontract" versterken en aanmoedigen.

Tevens moet men de onderwijs- en beroepsopleidingsprogramma's herzien om rekening te houden met de ontwikkeling van de productie- en managementtechnieken, evenals met de noodzaak om in Brussel meerdere talen te beheersen.

De sociale gesprekspartners zijn bovendien van mening dat men overstapmogelijkheden moet voorzien, die de jongeren in staat stellen van het ene opleidingssysteem naar het andere over te stappen.

Ze dringen ook aan op de noodzaak om de statuten van de stagiairs in opleiding te uniformeren, een transparantie inzake het gebruik ervan te verzekeren en een eind aan alle misbruiken te stellen.

3.5. Ervoor zorgen dat de arbeidsmarkt voor iedereen toegankelijk is

De sociale gesprekspartners stellen vast dat de personen van buitenlandse origine discriminaties ondervinden bij het zoeken naar een baan. Ze zijn van mening dat men in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een prioriteit moet toekennen aan de niet-discriminatie bij de aanwerving van personen van buitenlandse origine voor banen in de openbare en privé-sector, die hen wettelijk toegankelijk zijn.

4. De ondernemingsspirit ontwikkelen

4.1. Het opstarten en beheren van ondernemingen vereenvoudigen

4.1.1. Het opsporen van de SPIN OFF's.

Het omzetten van de resultaten van het onderzoek en de innovatie, die men binnen de universiteiten en hogere onderwijsinstellingen heeft behaald, in nieuwe activiteiten en werkgelegenheid moet men stimuleren.

4.1.2. De voorbereiding op de zelfstandige activiteit aanmoedigen

Aangezien de Raad vaststelt dat heel wat werkzoekenden in het kader van de « middenstandsopleidingen » een opleiding bedrijfsleider of management volgen, is hij van mening dat men deze voorzieningen moet versterken.

Na deze opleidingen zou men een begeleiding bij de oprichting van een onderneming kunnen voorzien, om aldus vroegtijdige faillissementen te voorkomen.

Hij is eveneens van mening dat de inspanningen op gebied van opleiding en begeleiding voor de werkzoekenden eveneens aan elke kandidaat-ondernemer ten goede zouden moeten komen.

4.1.3. De ontwikkeling van de sociale economie bevorderen

De Raad is voorstander van de ontwikkeling van zoveel mogelijk initiatieven, die de concrete uitvoering van projecten in de sociale economie beogen, in naleving van de normale concurrentievoorschriften. Men moet deze projecten op dezelfde wijze als deze van de andere ondernemingen ondersteunen.

Hij vraagt om de definitie van de sociale economie op het federaal niveau te harmoniseren, teneinde verschillende typologieën van ondernemingen in de sociale economie te vermijden, naargelang deze zich in Vlaanderen, Wallonië of Brussel bevinden.

De sociale gesprekspartners dringen erop aan dat de gewestelijke Regering het initiatief tot een ordonnantie houdende organisatie van de sociale economie in Brussel zou nemen.

4.1.4. De oprichting van ondernemingen via de inbreng van risicokapitaal bevorderen

Naast de ondernemingsprojecten die op de klassieke manier gefinancierd worden, en die zich dankzij de technische en bedrijfskundige capaciteiten van hun initiatiefnemers verder ontwikkelen, moet men interesse hebben voor die projecten die één of meerdere elementen tot succes ontbreken.

Het opsporen van de projecten en hun initiatiefnemers en het in overweging nemen van waardevolle projecten, kan men als een gewestelijke « zaak » beschouwen in de mate waarin dergelijke projecten onmiddellijk een nieuw potentieel aan arbeidsplaatsen kunnen creëren.

4.1.5. De faillissementen voorkomen

De sociale gesprekspartners raden aan om optimaal gebruik te maken van alle mogelijkheden, die de nieuwe wet op de faillissementen inzake voorkoming voorziet.

Ze zijn van mening dat men het aantal faillissementen eveneens kan verminderen door, in het kader van de naleving van het principe van de subsidiariteit, meer bekendheid te geven aan de private bedrijfsloketten en private consultants, die niet alleen bij de oprichting van de onderneming, maar gedurende het hele bestaan ervan, alle nodige begeleiding kunnen bieden.

4.2. De nieuwe mogelijkheden om werkgelegenheid te creëren aangrijpen

De sociale gesprekspartners herinneren in dit opzicht aan hun vroegere standpunten, met name :

- dat een globalisering van de verschillende maatregelen ter bevordering van de werkgelegenheid en de economische expansie de oprichting van nieuwe ondernemingen, en derhalve de creatie van nieuwe banen, zou moeten vergemakkelijken ;
- dat de ontwikkeling van de « tewerkstellingsbronnen » een aanmoediging van het onderzoek-ontwikkeling in de ondernemingen en de uitwerking van commerciële strategieën vereist.

Onder de denkbare potentiële « tewerkstellingsbronnen » bevinden zich met name en zonder volgorde van prioriteit :

- o de mogelijkheden die de zelfstandige arbeid biedt om een goede commerciële dienst binnen de stad te verlenen of om in te spelen op de opportuniteiten die de ontwikkeling van de technologie biedt, maar tevens de vrije beroepen en de dienstverleners, waaronder de intellectuele dienstverleners ;
- o de buurtdiensten (kinderopvang, thuisverzorging, milieu- en patrimoniumbescherming, veiligheid en preventie, plaatselijk openbaar vervoer) en de banen die een menselijke aanwezigheid verzekeren daar waar deze is verdwenen en aldus de veiligheid versterken en de aantrekkelijkheid herstellen (conciërge, parkeerwachter, parkwachter, aanwezigheid in de waterettes, enz.) ;
- o de plaatselijke ontwikkeling (inrichting, rehabilitatie van wijken, stadsrenovatie) en de buurteconomie (dynamisering en wederopleving van de handelskernen) ;
- o de sector van het openbaar vervoer ;
- o de voedingssector en deze van de bevoorrading, de distributie en de goederenopslag (multimodaal platform) ;
- o de ontwikkeling van activiteiten op het vlak van milieubescherming, waaronder deze inzake het beheer, de recuperatie en de eventuele recyclage van afval en in onbruik geraakte producten ;
- o de ontwikkeling van activiteiten op het vlak van informatie- en telecommunicatie-technologieën (ICT) ;

- de toerisme- en horecasector ;
- de patrimoniumberoepen.

Voor de beroepen, vakken en kwalificaties, nodig in het kader van deze lijst van als « tewerkstellingsbronnen » geïdentificeerde activiteiten, moet men onderzoeken of men opleidingen of omscholingen moet uitwerken. Het netwerk voor beroepsopleiding moet zich eveneens in het perspectief van deze « tewerkstellingsbronnen » organiseren.

Zowel de opportuniteit als de haalbaarheid van de mechanismen, die men heeft weerhouden om de tewerkstellingsbronnen te ondersteunen, moet men samen met de sociale gesprekspartners evalueren. Eén van de voorwaarden om een gewestelijke steun te verkrijgen zou met name een investering in het onderzoek-ontwikkeling kunnen zijn.

5. Het aanpassingsvermogen van de ondernemingen en hun werknemers aanmoedigen

Het aanpassingsvermogen van de ondernemingen ondersteunen

Het handhaven van scherp concurrerende en arbeidsintensieve ondernemingen te Brussel is inderdaad afhankelijk van de menselijke capaciteiten waarover ze beschikken, en in geval van een uitbreiding van hun activiteiten, van de scholing van de werkkrachten die ze op de plaatselijke arbeidsmarkt zullen kunnen aantreffen. In dit opzicht stelt men een steeds grotere kloof vast tussen de vraag naar scholing vanwege de ondernemingen en de profielen van de Brusselse werkzoekenden, maar eveneens een gebrek aan geschoold personeel in bepaalde industriële ondersectoren en in de niet-commerciële sector.

Een beleid dat ernaar streeft om het menselijk potentieel van de ondernemingen te versterken, past in het kader van een perspectief op lange termijn. Hierbij komt het erop aan de ontoereikendheid van de huidige onderwijs- en vormingssystemen te verhelpen om het hoofd te kunnen bieden aan de uitdaging van de concurrentie.

In het kader van het werkgelegenheidsbeleid moet men dus de aspecten van een voortgezette vorming van de werknemers en de toereikendheid van de bekwaamheden en de scholingen van de Brusselse werkkrachten, in aanmerking nemen.

De sociale gesprekspartners achten het als preventieve actie van prioritair belang om voortgezette opleidings-/omscholingsacties in de ondernemingen te bevorderen, ook in de KMO's en bij de zelfstandigen. Deze opleidingen zouden met name betrekking moeten hebben op de nieuwe technologieën.

Voor zover men de scholing van zijn werkkrachten als een troef voor Brussel beschouwt, moet de overheidssteun aan de ondernemingen verbonden worden aan het inrichten van vormings- en omscholingsprogramma's voor de actieve werknemers, of aan het behoud van de huidige tewerkstelling of aan een investering in onderzoek en ontwikkeling of, nog beter, aan een grotere effectieve tewerkstelling.

6. De beleidsvormen inzake gelijkheid van kansen voor mannen en vrouwen bevorderen

De discriminatie tussen mannen en vrouwen aanpakken

De sociale gesprekspartners drukken de wil uit om de gelijkheid van kansen voor vrouwen te bevorderen, met name bij de toegang tot sommige beroepen en tot sommige hiërarchische niveaus. Vanaf het basisonderwijs moet men aandacht aan deze problematiek besteden, doorheen het hele onderwijsproces, tot en met de aanwerving en bij bevorderingen.

7. Economisch beleid en werkgelegenheidsbeleid

De Brusselse sociale gesprekspartners bevestigen nogmaals dat de bevordering van de werkgelegenheid één van de prioritaire doelstellingen van het gewestelijk beleid is en dat de ontwikkeling van het werkgelegenheidsvolume in het Gewest in grote mate afhankelijk is van zijn economische activiteit.

De sociale gesprekspartners kunnen niet genoeg de noodzaak benadrukken om een gunstig klimaat voor de economische activiteit te creëren en een werkgelegenheidsbeleid te ontwikkelen, dat de creatie van werkgelegenheid, zowel op het niveau van de openbare als de privé-sector (profit en non-profit) en de creatie van mogelijkheden voor de vestiging van zelfstandige werknemers zodanig integreert, dat men een groter aantal niet-tewerkgestelde actieve personen in de arbeidswereld kan inschakelen.

Het lijkt de Raad noodzakelijk om voor de prioriteiten op het vlak van economie en werkgelegenheid, concrete en duidelijke doelstellingen te formuleren, waarvan de uitvoering en de verwezenlijking op transversale wijze zullen moeten worden nagestreefd. Deze transversale benadering veronderstelt dat alle Regeringsleden ten behoeve van samenhang en collegialiteit bij hun werking rekening houden met deze doelstellingen, elkeen voor de materie die hem aanbelangt.

7.1. De doelstellingen van het economisch beleid

Behalve de realisatie van een gunstig klimaat, rekening houdend met deze talloze aspecten, herhaalt de Raad zijn economische doelstellingen, waarvoor men voor het nastreven ervan beroep moet doen op openbare en privé-instellingen, evenals op instrumenten en gepaste middelen om :

- de ondernemingen, die zich reeds in Brussel bevinden, te binden en aan te moedigen ;
- de installatie in Brussel van vestigingen van ondernemingen van buiten het Gewest te bevorderen ;
- de oprichting en begeleiding van ondernemingen te begunstigen.

7.2. Realisatie en behoud van een gunstig klimaat voor de economische activiteit

De realisatie en het behoud van een gunstig klimaat voor de economische activiteit hangt niet alleen af van de bevoegdheden 'werkgelegenheid' en 'economie', maar eveneens van de bevoegdheden verbonden aan de beleidsvormen zoals de ruimtelijke ordening, de stedenbouwkunde, het

leefmilieu, het vervoer en de openbare werken. De collegiale uitvoering hiervan valt onder de bevoegdheid van de Regering.

Eerst komt het erop aan de wetgeving en reglementen inzake vergunningen te ordenen, om het juridisch kader aldus een noodzakelijke gebruikersvriendelijkheid te bezorgen. Doorzichtigheid, eenvoud, rationalisatie en snelheid zijn de elementen die men hiertoe in aanmerking moet nemen.

Meer in het bijzonder vraagt de Raad met aandrang dat de regering op het vlak van stedenbouwkunde het nieuwe Gewestelijk Bestemmingsplan onverwijld zou aannemen en aan het openbaar onderzoek zou onderwerpen.

Op het vlak van fiscaliteit en parafiscaliteit vragen de sociale gesprekspartners dat de regering zich zou aansluiten op de inspanning, die men op het federaal niveau heeft ondernomen om de fiscale en sociale lasten aan elkaar aan te passen en bijgevolg de gewestelijke of gemeentelijke fiscale lasten voor de bedrijven niet te verzwaren en zelfs te verlichten. Tevens beveelt de Raad aan om de oprichters van bedrijven in de eerste fase van hun installatie vrij te stellen van lasten.

Anderzijds dringt de Raad erop aan dat de regering via haar voogdijmacht over de gemeenten fiscale concurrentie tussen deze gemeenten zou vermijden en de coördinatie en homogenisering van de diverse bestaande of toekomstige reglementen-gemeentebelastingen zou bevorderen en over de coherentie tussen de diverse belastingen en de doelstellingen van de aangenomen beleidsvormen zou waken.

De Raad wenst dat men de werkzaamheden van de Commissies, die werden opgericht om de administratieve formaliteiten en verplichtingen van de ondernemingen te vereenvoudigen, zou voortzetten en tot een goed einde zou brengen.

De sociale gesprekspartners achten het raadzaam om de ontwikkeling van de infrastructuur op het vlak van telecommunicatie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zo algemeen en performant mogelijk te bevorderen, naar het voorbeeld van de projecten « Win » en « Telenet Vlaanderen ».

De sociale gesprekspartners dringen er in dit opzicht op aan dat een zo ruim mogelijk publiek van deze infrastructuur gebruik zou kunnen maken.

De sociale gesprekspartners dringen aan op het belang om de veiligheid van personen en goederen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te verzekeren. Het gevoel van onveiligheid vermindert de mobiliteit en hoewel dit misschien geen directe aanleiding is om het Brussels gewest te verlaten, schaadt dit toch het succes van de nachtelijke culturele, professionele handelsactiviteiten in diverse wijken en van de horecasector meer in het bijzonder.

Men zou eveneens de inspanningen inzake netheid in de straten en de strijd tegen de « graffiti » moeten voortzetten.

De sociale gesprekspartners dringen erop om grotere inspanningen te leveren om de mobiliteit naar en in de stad te verbeteren, de terreinen met commerciële, administratieve, culturele en sociale activiteiten toegankelijker te maken en de ondernemingen en handelszaken beter bereikbaar te maken (gebruik van de overstapparkings, concentratie van het openbaar vervoer, vereenvoudiging van het laden/lossen en van de leveringen, duidelijkere bewegwijzeringen).

7.3. De ondernemingen aan Brussel binden en aanmoedigen

Deze doelstelling moet men nastreven door de economische operatoren bij diverse materies bij te staan.

Zo dient men hun ruimtelijke toestand vast te stellen en te verbeteren, zodat ze hun activiteiten normaal kunnen uitoefenen en ze zelfs kunnen uitbreiden.

De Raad beschouwt het onderzoek-ontwikkeling (R&D) als een belangrijke hefboom voor de economische herstructurering en de ontwikkeling van de werkgelegenheid. Hoewel de innovatie vooral een zaak is van de ondernemingen, wijst de Raad op de belangrijke rol, die de universiteiten, hogere onderwijsinstellingen en onderzoekscentra hierbij meer in het bijzonder in Brussel kunnen vertolken. Dit zijn polen die men momenteel onvoldoende exploiteert. Betere samenwerkingsverbanden tussen deze verschillende actoren lijken dan ook wenselijk.

Een bijzondere aandacht zal moeten uitgaan naar de innovaties uit onderzoek, die zich in het kader van bestaande of te creëren economische ketens kunnen integreren. Daarom dringt de Raad er met name op aan om de 'Raad voor het Wetenschapsbeleid voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest' zeer vlug in te stellen en te installeren. In dit opzicht verwijst hij naar zijn advies van 17 september 1998. Deze Raad zal zich prioritair moeten bezighouden met een betere coördinatie van de gewestelijke instrumenten voor het wetenschapsbeleid en een intensere samenwerking tussen de ondernemingen en het geheel der onderzoekscentra.

7.4. De economische troeven en de Brusselse producten in het buitenland valoriseren

In het kader van de globale marketing van het Gewest zal men de bijzondere troeven van Brussel kenbaar moeten maken. Deze publiciteit vereist een grondige voorafgaande kennis van de troeven van Brussel, en meer bepaald van het universitair en para-universitair onderzoeksapparaat. Parallel hiermee moet men de beoogde ondernemingen of sectoren identificeren en hen erop wijzen welke bijzondere voordelen Brussel hun kan bieden.

Tevens moet de volledige aandacht van de regering uitgaan naar de valorisatie van de Brusselse producten naar het buitenland toe. Men moet de geleverde inspanningen voortzetten op basis van een steeds grondigere kennis van de buitenlandse markten en van de Brusselse producten, die men er zou kunnen commercialiseren. In dit opzicht maakt de Economische en Sociale Raad zich de voorstellen eigen, die de Adviescommissie voor Buitenlandse Handel bij de opmaak van haar

'Evaluatieverslag 1998 inzake het afzet- en uitvoerbeleid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest' heeft geformuleerd.

In dit kader is de Raad voorstander van de oprichting van een orgaan, dat de bevoegdheden inzake buitenlandse handel, externe betrekkingen, vreemde investeringen en relaties met de Europese instellingen binnen één en dezelfde structuur verenigt. Momenteel zijn deze bevoegdheden toevertrouwd aan cellen, die niet tot dezelfde autoriteit of hiërarchie behoren.

7.5. Opsporen van vreemde gebruikersvriendelijke investeringen

Er bestaan buiten Brussel ondernemingen die zodanige eigenschappen hebben, dat ze in het Gewest een zetel zouden kunnen vestigen. Behalve de ondernemingen die zich spontaan in Brussel komen vestigen (banken, internationale hotelketens en hoofdbedrijven aangetrokken door de Europese functie), is het aangewezen die bedrijven op te sporen die bovendien op vruchtbare wijze zullen samenwerken met het wetenschappelijke en educatieve systeem, dat in Brussel uitgebreid aanwezig is. In vergelijking met andere Europese steden trekt de internationale functie van Brussel talrijke instellingen uit de tertiaire non-profitsector naar Brussel aan. Daarentegen heeft Brussel een tekort aan ondernemingen uit de tertiaire profitsector. Men zal deze dus op de bijzondere troeven van Brussel moeten wijzen.

HET 'DOCUMENT UNIQUE DE PROGRAMMATION' VAN HET
BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST INZAKE
DOELSTELLING 2. Advies van de Economische en Sociale Raad voor
het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 20 april 2000

Aanhangigmaking

De Raad ontving vanwege Minister E. Tomas een verzoek om advies inzake het Ontwerp van 'Document Unique de Programmation', dat werd voorgelegd in het kader van Doelstelling 2 van de Europese Structuurfondsen. Dit advies wordt gevraagd in toepassing van de dringende procedure.

Algemene overwegingen

De Raad is verbaasd dat men hem dringend raadpleegt in verband met het ontwerp van 'Docup' Doelstelling 2. Voor zover hem bekend werkt men sinds vele maanden aan de opmaak van dit 'Document Unique de Programmation'. In het najaar van 1999 heeft men trouwens een oproep tot projecten gedaan.

Het feit dat men een beroep doet op de sociale gesprekspartners op enkele dagen voordat men het 'Docup' aan de diensten van het Europese Commissie zal overmaken, druist in tegen de geest van partnership vermeld in artikel 8 van het Algemeen Reglement betreffende de Europese Structuurfondsen (zie hierna).

In zijn advies van 22 april 1999 had de Economische en Sociale Raad gevraagd « om zo snel mogelijk een overleg op gang te brengen voor het onderzoek van de evaluaties van de geprogrammeerde acties van de vorige periode (...) en van de

inhoud van de op te maken en uit te voeren Programma's ». De Brusselse regering had zich tijdens de laatste vergadering van het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité op 15 december 1999 hiertoe verbonden.

Sindsdien heeft men op geen enkele wijze de sociale gesprekspartners omtrent de opmaak of de bepaling van de inhoud van het Programma geraadpleegd. De Raad roept dus nogmaals uitdrukkelijk op tot overleg met de sociale gesprekspartners omtrent de verwezenlijking van de Europese Structuurfondsen.

1. Achtergrond van de verwezenlijking van Doelstelling 2 in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Over het geheel genomen gaat de Raad akkoord met de analyse, die men in het eerste deel van het 'Document Unique de Programmation' omtrent de gevolgen van de institutionele beperking van het Brussels Gewest heeft geformuleerd. De Raad vraagt evenwel dat de Minister de Europese overheid een zo correct en volledig mogelijke achtergrondstudie zou voorleggen : zo zou men bijvoorbeeld de verklaringen inzake de vermindering van de fysieke personenbelasting en van het gemiddeld inkomen per inwoner moeten verbeteren ; in verband met de beleidsvormen inzake beroepsopleidingen moet men de actie van de Vlaamse instellingen vermelden.

Het 'Document Unique de Programmation' geeft geen nadere bepaling omtrent het gebied waarop de tussenkomst van het Programma Doelstelling 2 betrekking heeft. Hierdoor wordt de argumentatie heel wat minder relevant. In de inleiding moet men de bepaling van de wijken, die in aanmerking komen, rechtvaardigen.

Op dezelfde wijze heeft de achtergrondstudie betrekking op het hele Brusselse Gewest en vestigt ze te weinig aandacht op de interne dualiteit van dit Gewest. Nergens is een analyse terug te vinden van de wijken, of op zijn minst van de gemeenten, waarop Doelstelling 2 specifiek betrekking heeft.

Een duidelijkere oriëntering van de achtergrondstudie, met name op basis van de sociaal-economische indicatoren, lijkt onontbeerlijk om de relevantie van de weerhouden projecten te kunnen inschatten en op termijn de resultaten en effecten van het Programma te kunnen evalueren.

2. Doelstellingen van het Programma

De Raad is van mening dat een meer coherente weergave van de doelstellingen van het Programma, van de krachtlijnen en van de uitvoeringsstrategieën de leesbaarheid van het 'Document Unique de Programmation' ten goede zou komen.

Bovendien zou men duidelijker moet stellen welke maatregelen in aanmerking komen voor krachtlijn 3 betreffende « het bestuderen en uittesten van nieuwe projecten inzake stadsregeneratie ».

In het document, dat men de Raad heeft voorgelegd, worden de verwachte resultaten van het Programma omstandig maar zonder het noodzakelijke cijfermateriaal omschreven. Als gevolg hiervan zal een evaluatie van de eigenlijke resultaten van het Programma ten opzichte van de verwachte resultaten weinig relevant zijn.

3. Krachtlijnen en tussenkomstmodaliteiten

De Raad neemt nota van de maatregelen, die voor het Programma Doelstelling 2 in aanmerking komen. Zonder verdere informatie over het globale budget en de verdeling van de middelen over de diverse uitgedrukte prioriteiten, kan hij zich moeilijk over de relevantie van het Programma uitspreken. Zo heeft hij bijvoorbeeld vragen bij de middelen, die men werkelijk voor de solidaire ontwikkeling van de plaatselijke economie heeft bestemd.

Niettemin dringt de Raad aan op de noodzakelijke coördinatie van de verschillende initiatieven, die voor het Programma Doelstelling 2 in aanmerking komen. De communicatie tussen de projectontwikkelaars moet het mogelijk maken om ervaringen uit te wisselen, een betere kijk op de effecten van het Programma te krijgen en de efficiëntie ervan te vergroten.

In verband met de microkredieten voor nieuwe ondernemers, dringt de Raad erop aan dat men aan dit initiatief doorgedreven acties vanwege erkende operatoren inzake beheersopleiding zou koppelen. Indien de kandidaat ondernemers bij het opstarten van hun economische activiteit immers over geen minimale beheersopleiding beschikken, zal deze maatregel niet efficiënt kunnen zijn.

De Raad vraagt eveneens dat men de sectoren van de horeca en kleinhandel niet langer van de steun voor het opstarten van zelfstandige activiteiten door werkzoekenden of sociale steuntrekkers zou uitsluiten : dergelijke buurtdiensten worden immers vaak voorgesteld als factoren, die de wijken een nieuwe dynamiek kunnen geven en werkgelegenheid kunnen creëren.

Bovendien dringt de Raad erop aan dat men in het kader van deze maatregel een bijzondere aandacht zou besteden aan het principe van de gelijkheid van kansen. Men moet nu eenmaal zorgen voor de complementariteit en de coördinatie van de voorziene maatregelen met de overige bestaande instrumenten, met name het Waarborgfonds, het Deelnemingsfonds en Brustart.

4. Partnership en opvolgingsmaatregelen

De Europese Structuurfondsen richten zich in hoofdzaak op het Partnership. Het Reglement van de Raad van 21 juni 1999 houdende de algemene voorschriften betreffende de Structuurfondsen voorziet hieromtrent dat « men om een duidelijke toegevoegde waarde te creëren, het partnership moet versterken » (considerans nr. 27). Bovendien benadrukt het dat « door de meest representatieve partners aan te duiden (...), de Lidstaat een ruime en efficiënte vereniging van alle geschikte instellingen tot stand brengt, overeenkomstig de nationale regels en praktijken » en dat « het partnership betrekking heeft op de voorbereiding, opvolging en evaluatie van de tussenkomsten » (artikel 8, § 1 en 2).

De Raad is van mening dat de dringende raadpleging, bijna zes maanden na de openbare oproep tot projecten en op basis van een document dat maar weinig informatie over de effectieve verwezenlijkingen van het Programma bevat, niet conform het voorschrift van het Europees Reglement is.

Het door het Brussels Gewest opgemaakte 'Document Unique de Programmation' voorziet geen duidelijke procedure voor de opvolging en begeleiding van het Programma. Bovendien bevat het geen informatie omtrent de samenstelling van het Opvolgingscomité.

De Raad is van oordeel dat men, in toepassing van het Reglement betreffende de Europese Structuurfondsen, in een ruime vertegenwoordiging van de sociale gesprekspartners in dit Comité moet voorzien.

Ten slotte dient men de selectie van de gefinancierde projecten aan de taken van het Opvolgingscomité toe te voegen.

DE BIJDRAGE VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST AAN HET NATIONAAL ACTIEPLAN VOOR DE WERKGELEGENHEID 2001. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 19 april 2001

De Brusselse sociale gesprekspartners hebben de bijdrage van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid, evenals de nota betreffende «de algemene oriënteringen van het werkgelegenheidsbeleid» geanalyseerd.

Ze herinneren er nogmaals aan dat ze graag over gestructureerde en nuttige informatie zouden beschikken, die tot een algemene evaluatie van het werkgelegenheidsbeleid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kan bijdragen.

De Brusselse sociale gesprekspartners zijn zich bewust van het belang van de Europese werkgelegenheidsstrategie, die in de Richtlijnen werd geformaliseerd. Daarom hebben ze zich een aantal prioriteiten gesteld, die hierop aansluiten en verder gaan dan het commentaar van de documenten die aan hun advies werden voorgelegd.

Ze betreuen het dat men hen zo laat over de bijdrage van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid heeft geraadpleegd.

Aangezien de Brusselse bijdrage aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid in hoofdzaak bestaat uit een opsomming van maatregelen of intentieverklaringen, mag men dit advies van de sociale gesprekspartners niet als een instemming met alle voorgestelde maatregelen zien. De sociale gesprekspartners verwachten dat men hen zal raadplegen voordat men de nieuwe maatregelen, die in het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid werden aangekondigd, ten uitvoer zal brengen.

Pijler 1 : De beroepsinschakelingscapaciteit verbeteren

Om de beroepsinschakelingscapaciteit te verbeteren moeten volgens de Brusselse sociale gesprekspartners een aantal bestaande voorzieningen grondig worden geëvalueerd. Daarnaast moet men ook meer steun uittrekken voor de opleiding van werkzoekenden, zoals de loontrekkers en zelfstandigen, en moeten de economische actoren hun inspanningen op het vlak van de aanwervingen opdrijven.

De bestaande voorzieningen evalueren

Het werkgelegenheidsbeleid bestaat uit een aantal maatregelen, die zich doorheen de tijd hebben ontwikkeld. Volgens de Brusselse sociale gesprekspartners is een globale evaluatie van een aantal van deze voorzieningen of maatregelen

noodzakelijk. Zowel de relevantie als de efficiëntie van de beleidsvoeringen moeten worden geëvalueerd.

Tevens moet men het overgankelijk karakter van de DSP's evalueren en versterken. Het komt erop aan om de projecten op de meest waardevolle experimenten op de arbeidsmarkt af te stemmen en om het opleidingsluik van de voorziening te versterken. Om de doorstroming naar duurzame tewerkstelling te vereenvoudigen moet men een individuele begeleiding voorzien (advies, oriëntering, zoeken naar werk).

Ook dient men de Programma's ter opslorping van de werkloosheid transversaal door te lichten. Men zal een analyse moeten maken van de bestemming van de arbeidsplaatsen (welke sectoren en/of activiteiten ondersteunt de voorziening) en van de eigenschappen van de begunstigden (profielen van de werkzoekenden die van de maatregel genieten). Aan de hand van deze analyse moet men prioriteiten kunnen stellen in functie van de relevantie van de projecten en van de hefboomeffecten in termen van tewerkstelling. Op dezelfde wijze zal men een reflectie rondom de aanwervingscriteria (werkloosheidsduur, scholingsgraad) moeten voeren. Men zal hierbij rekening moeten houden met het feit dat sommige werkgevers moeilijk kandidaten vinden, die aan de gestelde criteria beantwoorden (begeleidend personeel onder GECO-statuu). Tevens zal men zich in de eerste plaats moeten richten naar de groepen, die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het sterkst door de werkloosheid worden getroffen.

De Brusselse sociale gesprekspartners hekelen de inadequate afstemming van het plan « eerste jongerenwerk » (20 % van de contracten worden ten gunste van Brusselse werknemers afgesloten) en vragen een dringende heroriëntering van deze voorziening ten gunste van de jonge Brusselaars in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De Missions locales zijn een andere voorziening, die het Gewest verder wil ontwikkelen. Volgens de sociale gesprekspartners moeten de verwezenlijkingen van de Missions locales worden geëvalueerd. Deze evaluatie moet voorafgaan aan een harmonisering van de statuten en aan een wettelijke definiëring van de opdrachten van deze voorzieningen. In de toekomst zal men nauwere samenwerkingsverbanden tussen de Missions locales en de Sectorale Opleidingsfondsen tot stand moeten brengen.

Op dezelfde wijze moet men het stelsel van de aanwervingspremie herbeschouwen. De vereenvoudiging van de administratieve procedures en een harmonisering met de federale maatregelen (enig formulier) moeten prioriteit krijgen. Maar men moet ook de efficiëntie van de maatregel bestuderen, door met name de buitenkansen in aanmerking te nemen. Een mogelijke piste zou de invoering van een variabele aanwervingspremie in de tijd en in functie van het kwalificatieniveau van de begunstigde kunnen zijn. Het komt erop aan om de aanwerving op lange termijn van laaggeschoolde werknemers aantrekkelijk te maken.

Ook de problematiek van de bestrijding van de uitsluiting van oudere werknemers moet men als een prioriteit beschouwen. In dit opzicht vragen de sociale gesprekspartners, met name in het verlengde van het interprofessioneel akkoord, om sensibilisatie- en waarderingscampagnes rondom de bekwaamheden van deze werknemers te voeren. Bovendien moeten oudere werknemers een bevoorrechte toegang tot de voortgezette opleidingsacties krijgen. Ze betreuren het dat de Brusselse bijdrage aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid zich

beperkt tot het aanroeren van deze problematiek tegen de achtergrond van enkel en alleen de outplacement (enkel door de diensten van de BGDA) van werknemers die het slachtoffer zijn geworden van collectieve ontslagen.

Men zou eveneens moeten onderzoeken of een sectorale doelgerichtheid van de aanwervingssteun tot de mogelijkheden behoort. Deze analyse moet zich toespitsen op de analyse van de voorwaarden voor de ontwikkeling van de sectoren van de vooruitgang in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, met name de arbeidsintensieve sectoren. Het toerisme, de nieuwe technologieën, de patrimoniumberoepen en het kunstambacht zijn volgens de Brusselse sociale gesprekspartners sectoren die men in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet ontwikkelen.

Voor sommige beroepen ondervinden bepaalde ondernemingen aanwervingsmoeilijkheden. Daarom zou het ten slotte raadzaam zijn om een kwalitatieve evaluatie te maken van de oorzaken van de geringe aantrekkelijkheid van deze beroepen bij de werkzoekenden, evenals van de middelen om deze « kritieke beroepen » aantrekkelijker te maken. Zonodig zal men samen met de sectoren maatregelen op het vlak van de beroepsopleiding moeten nemen.

De voortgezette opleiding ontwikkelen

De inspanningen ter verbetering van de structurele voorwaarden voor de toegang tot de tewerkstelling moeten gepaard gaan met een grotere steun voor de maatregelen inzake beroepsopleiding, zowel voor wat de werkzoekenden als de bezoldigde en zelfstandige werknemers betreft.

Vanaf het basisonderwijs moet men met de strategie ter ontwikkeling van de beroepsopleiding vertrouwd worden gemaakt. Een betere uitrusting van de instellingen voor het technisch en beroepsonderwijs is van prioritair belang. Volgens de Brusselse sociale gesprekspartners moet het voorstel van ordonnantie houdende oprichting van een uitrustingsfonds voor de scholen zo snel mogelijk worden aangenomen en uitgevoerd. Zowel de overheid als de privé-sector moeten dit fonds financieren.

De ontwikkeling van de voortgezette opleiding zal berusten op nieuwe vormen van partnership, die de overheids- en privé-actoren verenigen. In het verlengde van de verbintenissen van het interprofessioneel akkoord (2001-2002) en om de tewerkstellings-kansen van de begunstigten te vergroten, zal men inspanningen leveren om de opleidingsmogelijkheden binnen de ondernemingen te vergroten. Hiertoe moeten nauwere samenwerkingsverbanden tussen de operators belast met plaatsing en opleiding, de sectorale fondsen en de ondernemingen tot stand worden gebracht.

Deze inspanning zal zowel betrekking hebben op de opleidingen voor de « binnenkomers » (tutoraat, IBO), als op de opleidingen en stages voor de werkzoekenden. De diverse formules voor alternerend leren (CEFA, CDO, IFPME, VIZO, Leerlingwezen) zullen een bijzondere steun krijgen.

Hiertoe zal men het Bureau voor Alternerend leren bijeen moeten brengen en diens werkzaamheden zo vlug mogelijk moeten aanvangen. Tevens zal men moeten toezien op een harmonisatie tussen de gewesten van de maatregelen ter ondersteuning van het alternerend leren om aldus de « lokroep » van de concurrerende voorzieningen uit de weg te gaan.

De sociale gesprekspartners drukken eveneens de wens uit om te worden betrokken bij de hervorming van de voorziening 'Individuele beroepsopleiding in de onderneming' (IBO).

De oprichting van beroepsreferentiecentra kan een belangrijk instrument zijn om de bekwaamheden van de werknemers verder te ontwikkelen. Volgens de Brusselse sociale gesprekspartners dient men voorrang te verlenen aan de samenwerkingsakkoorden met andere gewesten voor de sectoren waarin een dergelijke structuur inefficiënt zou zijn omwille van de beperkte omvang van het Brussels Gewest. Op termijn moeten deze centra bevoorrechte plaatsen worden, waar de bekwaamheden worden getest en gevalideerd.

Een algemene ontwikkeling van de voortgezette opleiding van de loontrekkers is één van de prioritaire doelstellingen van de sociale gesprekspartners. Aangezien niet alle werknemers dezelfde toegang tot de voortgezette opleiding hebben, zou men de overheidssteun evenwel moeten toespitsen op projecten die zich tot de laaggeschoolde en KMO-werknemers en de zelfstandigen richten.

Onder de voorgestelde opleidingen moeten in het bijzonder deze inzake het gebruik van de nieuwe informatie- en communicatietechnologieën worden gepromoot. Het is van fundamenteel belang om de bezoldigde en zelfstandige werknemers en werkzoekenden, en dan in hoofdzaak de laaggeschoolden, op dit vlak reële opleidingsmogelijkheden te bieden. De sociale gesprekspartners hebben in hun advies betreffende de ontwikkeling van de ICT in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voorstellen in die zin geformuleerd. Een inventaris en coördinatie van de bestaande initiatieven is eveneens gewenst.

Volgens de Brusselse sociale gesprekspartners is de Brusselse bijdrage aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid op het vlak van E-learning geen weerspiegeling van het belang, dat in de Richtlijnen voor de werkgelegenheid aan deze thematiek wordt gehecht. Het Gewest moet bijzondere inspanningen in die zin leveren.

Ten slotte moet de taalopleiding van de werknemers en werkzoekenden, en in het bijzonder het aanleren van het Nederlands en het Frans, actief worden ondersteund omwille van het specifiek karakter van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (doelgerichte opleidingen in de vorm van modules).

De Brusselse sociale gesprekspartners wensen evenwel te worden geraadpleegd over de concrete uitvoeringsmodaliteiten van het project van de « taalcheques », dat in de Brusselse bijdrage aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid wordt aangekondigd. Het is van fundamenteel belang dat een dergelijke maatregel alle bezoldigde en zelfstandige werknemers ten goede kan komen. Korte opleidingen gericht op de woordenschat, die men nodig heeft om het beroep te kunnen uitoefenen, moet men aanmoedigen.

Naast de inschakelingsprogramma's moeten ook de inspanningen op het vlak van de alfabetisering worden opgetrokken. Vooral de nieuwkomers verdienen een bijzondere aandacht. Men moet immers alle personen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verblijven de bekwaamheden verschaffen, die hen in het maatschappelijk leven van nut kunnen zijn. De benadering van de ICT kan deel uitmaken van deze initiatie.

De voorzieningen voor opleiding, inschakeling en tewerkstelling ontwikkelen en verbeteren

Ten slotte moet men diverse voorzieningen, die deel uitmaken van het werkgelegenheids- of opleidingsbeleid, ondersteunen of efficiënter maken.

De informatie over de opleidingen, de beroepen en de arbeidsmarkt zal men moeten verbeteren. Deze informatie zal zich moeten richten tot zowel de jongeren, die een technische en beroepsopleiding willen volgen, als tot de individuen die zich voor de inschakelingsprogramma's opgeven.

In het kader van de inschakelingsprogramma's is het raadzaam om de vooropleiding en de kwalificerende opleiding beter op elkaar af te stemmen. Deze afstemming moet zowel betrekking hebben op de drempleffecten (moeilijke overgang van de ene voorziening naar de andere), als op de wachttermijnen tussen twee opleidingsfasen. Aldus zal men de duur van de inschakelingstrajecten moeten inkorten.

De sociale gesprekspartners zijn er voorstander van om de PWA's op de voorziening voor beroepsinschakeling af te stemmen, voor zover deze laatste een overgang naar stabielere vormen van tewerkstelling vormt. De inschakelingsvoorziening moet de werkzoekenden de mogelijkheid bieden om uit de PWA-voorziening te treden.

Anderzijds moet men ook de voorzieningen om werkzoekenden voor economische expansieprojecten te bestemmen (KB 123 en 258) beter bekendmaken en aanmoedigen.

Bij de professionele check-ups van de werkzoekenden zal men eveneens meer rekening moeten houden met de beroepservaringen.

Op dezelfde wijze moet een aanwervingssteun worden georganiseerd door een dienst voor advies bij de opmaak van werkaanbiedingen. De precieze omschrijving van de arbeidsplaats en de inachtneming van voortgezette opleidingsmogelijkheden moeten fenomenen zoals overkwalificatie bij de aanwerving of aanwervingsmoeilijkheden vermijden. Dit advies zal berusten op een nauwe samenwerking met de onderneming (integratie van de werkaanbieding in de context van de onderneming). In dit opzicht is een samenwerking tussen de BGDA en Bruxelles-Formation eveneens wenselijk.

In de specifieke context van het Brussels Gewest moet men de bijzondere sensibilisatie voor de bestrijding van diverse vormen van discriminatie bij de aanwerving voortzetten. De acties om het management van de diversiteit te promoten moeten verder worden ontplooid. Zo moeten ook de ervaringen in het kader van het Territoriaal Pact voor de Werkgelegenheid overal worden uitgedragen. Een dergelijke sensibilisatie, waarbij men ook rekening moet houden met culturele elementen in de organisatie van de arbeid, moet zich eveneens tot de werknemers en hun representatieve organisaties richten.

De Brusselse sociale gesprekspartners zullen een bijzondere aandacht besteden aan de initiatieven vanwege het Brussels Gewest in het kader van de uitvoering van de Overeenkomst 181 van de IAO. Ze dringen aan op de noodzakelijke coherentie van de gewestelijke beleidsvormen en wijzen op de mogelijke vervormingen van de reglementeringen.

Op dezelfde wijze vragen de sociale gesprekspartners om hen te informeren, te raadplegen en te betrekken bij de evaluatie en realisatie van de lokale platformen voor de werkgelegenheid.

Ten slotte vormt de interne en externe geografische mobiliteit in het Gewest een element dat de toegang tot de arbeidsmarkt kan bevorderen en dat dus moet worden vereenvoudigd.

Pijler 2 : De ondernemingsgeest en de creatie van tewerkstelling ontwikkelen

Niet alleen aan de hand van inspanningen op het vlak van de individuele opleidingen zal men het bestaande tewerkstellingsvolume kunnen vergroten. Het is ook van prioritair belang om de creatie van nieuwe tewerkstelling te ondersteunen. In dit opzicht dient men rekening te houden met de eigenschappen en troeven van de Brusselse economische structuur (uitbreiding van de tertiaire sector, behoud van een industriekern, integratie van de functies, diversiteit van de activiteiten, belang van de zelfstandige tewerkstelling). De analyse en ondersteuning van de ontwikkeling van de sectoren van de vooruitgang, die in de vorige pijler reeds werden aangehaald, lijken vanuit dit standpunt eveneens van fundamenteel belang.

De oprichting van ondernemingen bevorderen impliceert in elk geval dat men de administratieve lasten zal moeten verminderen en de verenigingen zal moeten coördineren, die de nieuwe ondernemers ondersteunen en begeleiden. Volgens de Brusselse sociale gesprekspartners mag een dergelijke coördinatie zich niet alleen beperken tot de verenigingen, die door het Gewest worden gesubsidieerd, zoals het ontwerp van bijdrage aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid dit suggereert. In dit opzicht moet men dringend een nauwe samenwerking tussen ECOBRU en alle interprofessionele middenstandsverenigingen tot stand brengen.

De vereenvoudiging van de procedures moet worden vergemakkelijkt door de administratieve formaliteiten on line te verwerken. Alle overheden, ook de gemeentelijke, moeten toegang tot deze verwerking hebben.

De opleiding van de nieuwe ondernemers is een voorwaarde voor het welslagen van de ontwikkeling van de nieuwe ondernemingen. De Brusselse bijdrage aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid moet de acties vermelden, die de opleidingscentra van de Middenstand en de VDAB op dit vlak hebben gevoerd.

De startende ondernemingen moeten tevens gemakkelijker toegang kunnen krijgen tot een startkapitaal.

Volgens de Brusselse sociale gesprekspartners moeten het Participatiefonds en het Waarborgfonds dringend bekender worden gemaakt, met name via een samenwerking met de banksector.

Ten slotte verwachten de sociale gesprekspartners dat men hen zal betrekken bij de geplande hervormingen op het vlak van de economische expansie. Ook deze hervormingen zullen tot de uitvoering van de Richtlijnen voor de werkgelegenheid moeten bijdragen.

De lokale ontwikkeling is in Brussel een bron van tewerkstelling. Dit impliceert een actieve ondersteuning van de ontwikkeling van de handelskernen en van de programma's ter herwaardering van de wijken.

De bedrijvencentra en de loketten voor de lokale economie kunnen instrumenten vormen om de lokale werkgelegenheid te ontwikkelen. Dergelijke voorzieningen

bestaan in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het komt er nu op aan om deze te professionaliseren en hen op hun basisopdracht te concentreren. De sociale gesprekspartners vragen om een evaluatie van deze voorzieningen (welke ondernemingen doen er een beroep op, welke diensten en bekwaamheden stelt men ter beschikking), evenals om een definiëring van hun opdrachten. Deze evaluatie moet gepaard gaan met een vermelding van de geslaagde experimenten en de voorwaarden voor succes. De samenwerkingsverbanden met de erkende interprofessionele verenigingen moeten nauwer worden aangehaald.

Bovendien dient men de ontwikkeling van de buurtwerkgelegenheid te ondersteunen, door met name op zoek te gaan naar gemengde financieringswijzen voor deze banen (o.m. kinderopvang, bescherming van het milieu en het patrimonium, veiligheid en preventie, openbaar vervoer), evenals voor die banen die dankzij de menselijke aanwezigheid de stad gastvrijer en veiliger maken. De ontwikkeling van deze banen impliceert een erkenning en een valorisatie van de desbetreffende vakbekwaamheden. De dienstencheques mogen niet worden beschouwd als het enige instrument om deze diensten te ontwikkelen.

De opvang en begeleiding van bejaarden en de kinderopvang, met inbegrip van de schoolplichtigen, vormen vanuit dit oogpunt prioriteiten omwille van de sociologische samenstelling van de Brusselse bevolking. Deze opvang impliceert een efficiënte coördinatie van de beleidsvormen in functie van de institutionele verdeling van dergelijke bevoegdheden.

De sociale gesprekspartners hebben daarenboven akte genomen van de ontwikkeling van een voorziening voor het toekennen van microkredieten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ze zijn van mening dat een dergelijke maatregel transparante informatie vereist. De erkende interprofessionele organisaties zouden bij de promotie van het product en de begeleiding en opvolging van de projecten moeten worden betrokken.

De sociale gesprekspartners wachten op de evaluatie van de eerste fase van het experiment met de microkredieten om zich over een dergelijk initiatief uit te spreken. Ze vragen om hen te raadplegen over de voorwaarden voor de invoering van een meer structureel stelsel voor de financiering van de microkredieten.

Ten slotte zal men de ontwikkeling van de profit en non-profit activiteiten van de sociale economie moeten aanmoedigen, om met name te beantwoorden aan de behoeften waaraan in de context van het groeiend maatschappelijke dualisme niet wordt voldaan. Men moet een bijzondere aandacht besteden aan de oorsprong van de projecten, aan hun economische leefbaarheid op lange termijn en aan de promotie van de producten (label). Deze structuren zullen in de eerste plaats de laagst geschoolde werkzoekenden duurzame banen moeten verschaffen.

De Programma's ter opslorping van de werkloosheid zijn instrumenten om de werkgelegenheid te ontwikkelen. Volgens de sociale gesprekspartners is het adequater om deze beleidsvormen in de tweede pijler van de Brusselse bijdrage aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid in te schrijven.

Op dezelfde wijze nodigen de sociale gesprekspartners de Minister van Werkgelegenheid uit om in de Brusselse bijdrage aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid te wijzen op de deelname van het Programma Doelstelling 2 aan de verwezenlijking van de Richtlijnen voor de werkgelegenheid.

Uiteindelijk zal men de werkzoekenden een eenvoudiger toegang moeten verlenen tot de zelfstandige arbeid, door met name grotere inspanningen te leveren op het vlak van opleiding, begeleiding en opvolging en van toegang tot het krediet of de investeringssteun door een vereenvoudiging van de procedures. Daarenboven moet men de overdracht van ondernemingen vereenvoudigen. De sociale gesprekspartners vragen om hen te betrekken bij de maatregelen, die de BGDA in het kader van het Programma Doelstelling 3 ter zake heeft genomen.

De sociale gesprekspartners nodigen de Brusselse regering nogmaals uit om na te denken over middelen om de voorzieningen ter bestrijding van het zwartwerk op het federaal niveau te versterken.

Pijler 3 : Het aanpassingsvermogen van de ondernemingen en hun loontrekkers aanmoedigen

In een context van verregaande wijzigingen op het vlak van de technologie, de organisatie en de markt is de steun aan de programma's ter aanpassing van de ondernemingen van fundamenteel belang.

In de ondernemingen die projecten ontwikkelen ter uitbreiding, diversificatie van de productie of reconversie, moeten de programma's inzake voortgezette opleiding van de loontrekkers een bijzondere steun genieten. Het tutoraat is een uitstekend instrument om de bekwaamheden binnen de onderneming door te geven ; in de praktijk komt het evenwel vrij weinig voor. De sociale gesprekspartners vragen dat men aan de hand van een evaluatie van de geslaagde experimenten de voorwaarden voor het welslagen van een dergelijke maatregel zou onderzoeken. Een bijzondere aandacht moet uitgaan naar de administratieve omkadering en de bekendmaking van een dergelijke maatregel.

Om de ondernemingen te helpen, die met vermindering en aanpassing van de arbeidsduur willen experimenteren, vragen de Brusselse sociale gesprekspartners de oprichting van een dienst voor advies en ondersteuning. Deze voorziening zal men coherent de door de federale overheid voorziene bepalingen moeten ontwikkelen.

De sociale gesprekspartners zullen het desbetreffende voorstel van de Minister voor Werkgelegenheid concreet onderzoeken, wanneer het ter advies aan de Economische en Sociale Raad zal worden voorgelegd.

Ten slotte is het Brussels Observatorium van de arbeidsmarkt en kwalificaties een fundamenteel instrument om de arbeidsmarkt te analyseren. De sociale gesprekspartners vragen om hen regelmatig over de verrichtingen van deze dienst te informeren en om meer ruchtbaarheid te geven aan zijn werkzaamheden.

Pijler 4 : Het gelijke kansenbeleid tussen mannen en vrouwen versterken

Volgens de sociale gesprekspartners moet de gelijkschakeling van de kansen tussen mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt en de bestrijding van elke vorm van discriminatie een prioriteit van de beleidsvoeringen zijn. Ze betreuren de geringe Brusselse bijdrage aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid op dit vlak. Hiervoor zijn bijzondere inspanningen in termen van kwantitatieve en kwalitatieve analyse van de arbeidsmarkt vereist. De Brusselse sociale gesprekspartners zijn van oordeel dat elke nieuwe ordonnantie of elke nieuwe voorziening inzake het werkgelegenheidsbeleid door een studie omtrent de « impact van het genre » moeten worden voorafgegaan. De huidige beleidsvoeringen zou men eveneens vanuit deze invalshoek moeten evalueren.

De Brusselse sociale gesprekspartners nodigen de Brusselse regering uit om een bijzondere aandacht te besteden aan de moeilijkheden, waarmee vrouwen die zich opnieuw op de arbeidsmarkt willen begeven te kampen hebben. Hiertoe zou het wenselijk zijn dat de Brusselse Dienst voor Arbeidsbemiddeling een inventaris van deze moeilijkheden zou opmaken (met name in termen van mobiliteit, opleiding, kinderopvang).

Volgens de sociale gesprekspartners vereist de gelijkheid van kansen een mentaliteitswijziging van de werkgevers en werknemers. Ze nodigen de overheid, de sectoren en de Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling uit om na te denken over middelen om vrouwen beter in de arbeidsmarkt te integreren. Deze verbeterde integratie impliceert met name een loongelijkheid.

Er is steeds meer creativiteit nodig om de individuen toe te laten om hun gezinsleven met hun beroepsleven te verzoenen. De formules inzake loopbaanonderbreking en tijdskrediet verdienen ondersteuning.

Op dezelfde wijze moeten ook de structuren voor onthaal en opvang van kinderen (aantal plaatsen, prijzen) en voor steun aan personen met beperkte disponibiteit om familiale of sociale redenen (zieke ouder, ...) dringend worden versterkt. Deze onthaalstructuren moeten rekening houden met de verplichtingen als gevolg van de toenemende flexibilisering van de arbeid.

*
* *

Ten slotte drukken de sociale gesprekspartners nogmaals hun wens uit om bij een reële evaluatie van het werkgelegenheidsbeleid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te worden betrokken. Deze evaluatie zou aan een globaal werkgelegenheidsplan in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ten grondslag moeten liggen.

Volgens de sociale gesprekspartners moet een coherent werkgelegenheidsbeleid aansluiten op een globale kijk op de stad, evenals op een geïntegreerd economisch ontwikkelingsbeleid.

Ten slotte hebben de sociale gesprekspartners vragen bij de bijdrage van het Brussels Gewest aan de horizontale Richtlijnen voor de werkgelegenheid. Nergens in het document, dat hen ter advies werd voorgelegd, is een verwijzing hiernaar terug te vinden.

«VIJF VOORSTELLEN VANWEGE DE SOCIALE GESPREKSPARTNERS OM DE UITDAGINGEN OP HET VLAKE VAN DE ONTWIKKELING VAN DE ICT IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST POSITIEF TEGEMOET TE TREDEN». Initiatiefadvies vanwege de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 19 april 2001

De in de Economische en Sociale Raad verenigde Brusselse sociale gesprekspartners hebben zich gebogen over de uitdagingen, die de ontwikkeling van de informatie- en communicatietechnologieën (ICT) in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest stellen.

Ze hebben akte genomen van het belang van de sector van de informatie- en communicatietechnologieën binnen de productieactiviteit, evenals van de transversale en omslachtige aard van deze technologieën. De ontwikkeling van deze technologieën heeft daarnaast ook een maatschappelijk belang in termen van opleiding en creatie van werkgelegenheid en arbeidsomstandigheden.

De invloed van de ICT op de arbeidsomstandigheden en activiteiten van de ondernemingen en zelfstandigen, op de aard van het werk en op het maatschappelijk leven zal afhankelijk zijn van hun collectief gebruik : hun impact is immers onvoorspelbaar, gezien er zich een uitzonderlijke gewestelijke groei of een grondige wijziging van de arbeidsomstandigheden kan voordoen.

Voor de Brusselse sociale gesprekspartners is de ontwikkeling van de ICT en hun algehele verbreiding in de ondernemingen een uitdaging, die men positief tegemoet moet treden. Zonder te beweren dat ze de hele problematiek uitputtend hebben behandeld, hebben ze vijf prioritaire pistes geformuleerd die een harmonieuze ontwikkeling van de ICT-gebonden activiteiten in het Brussels Gewest beogen.

1. De toegankelijkheid veralgemenen, de terbeschikkingstelling van de instrumenten verzekeren

Een goede beheersing van de informatie- en communicatie-instrumenten kan een werknemer een belangrijke troef op de arbeidsmarkt bieden. Toch heeft vandaag verre van iedereen toegang tot deze technologieën.

De sociale gesprekspartners pleiten voor een ruime verspreiding van de informatie-technologieën in de vorm van initiatie of opleiding (onder meer via de opleidingscentra, de jeugdhuizen, de culturele centra en de openbare administraties). Het komt er vooral op aan om dergelijke instrumenten toegankelijk te maken voor groepen, die omwille van culturele of economische obstakels, er maar beperkt gebruik kunnen van maken. Het ter beschikking stellen van materiaal moet met een technische en pedagogische begeleiding gepaard gaan.

Aangezien de sociale gesprekspartners vaststellen dat er reeds op school discriminaties in de toegang tot de ICT bestaan, vragen zij een dringende inspanning op het vlak van de uitrusting van de onderwijsinstellingen, en in het bijzonder van deze van het technisch en het beroepsonderwijs. In dit opzicht moet het voorstel van ordonnantie houdende oprichting van een uitrustingsfonds voor het onderwijs dringend worden aangenomen. Volgens de sociale gesprekspartners moeten zowel de overheid als de privé-sector dit fonds financieren.

De Brusselse sociale gesprekspartners herinneren er overigens aan dat de basisopleiding hoofdzakelijk de culturele en sociale ontwikkeling van de individuen en hun inschakeling in de arbeidsmarkt in zijn globaliteit beoogt, terwijl de voortgezette opleiding binnen de onderneming de bekwaamheden wil bijbrengen die nodig zijn voor de uitoefening van het beroep.

2. Het vak beheersen, de voortgezette opleiding ontwikkelen

De informatie- en communicatietechnologieën zijn onderhevig aan vlugge en frequente wijzigingen. Ze bieden evenwel mogelijkheden tot beroepsinschakeling door de ontwikkeling van overgangskwalificaties. Deze procedure berust zowel op een precieze studie van de arbeidsplaatsen, als op een procedure waarbij de sociale partners de beroepsprofielen definiëren.

Gelet op de resultaten van deze procedures, vragen de sociale gesprekspartners om dergelijke voorzieningen te ontwikkelen door met name de studie- en de toekomstfunctie te versterken (analyse van de profielen en van de technische evoluties, omschrijving van de opleidingsprogramma's).

Anderzijds vragen de sociale gesprekspartners een versterking van het aanbod aan beroepsopleiding en -inschakeling in de ICT-sector, evenals voor de functies waarin het gebruik van deze ICT noodzakelijk is.

In het verlengde van het interprofessioneel akkoord 2001-2002 dringen ze er eveneens op aan om de inspanningen op het vlak van de voortgezette opleiding van de loontrekkenden op te drijven ; deze opleidingen moeten zich in de eerste plaats richten tot werknemers, die over het algemeen het minst van deze voorzieningen genieten, met name de laagst geschoolden en de werknemers van de KMO's. Men zal ook moeten nadenken over de middelen om de vraag naar opleiding vanwege de loontrekkenden te ondersteunen (bijvoorbeeld opleidingscheques). Tevens zal men opleidingen moeten aanbieden, die op de behoeften van de zelfstandigen zijn gericht.

3. De activiteit bevorderen, hefboomeffecten tot stand brengen

De ICT worden geproduceerd door een sterk groeiende sector ; tevens bieden ze talrijke ondernemingen uit diverse sectoren nieuwe mogelijkheden. Door deze actoren in een netwerk te verenigen moeten de communicatie en de samenwerking beter verlopen en moet men nieuwe activiteiten kunnen ontwikkelen. De algehele toegang tot de communicatie-infrastructuren (breedbandnetwerk), in het bijzonder voor de KMO's, de zelfstandigen en de startende ondernemingen, moet een prioriteit vormen. Hiertoe is een actieve en op de KMO's gerichte sensibilisatie- en informatiecampagne absoluut noodzakelijk.

De toegang tot deze infrastructuur moet eveneens eerst de scholen en beroepsopleidingscentra ten goede komen.

Bovendien vragen de sociale gesprekspartners dat men zo vlug mogelijk een inventaris en evaluatie zou opmaken van alle voorzieningen, die de ontwikkeling van de nieuwe technologieën in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zouden kunnen bevorderen.

4. De banen aantrekkelijk maken

De algehele verbreiding van de ICT in de ondernemingen gaat soms gepaard met grondige wijzigingen in de organisatie en arbeidsomstandigheden. In sommige gevallen neemt de arbeid toe en wordt hij abstracter en veeleisender op het vlak van de reactiviteit. Ook toevalligheden moeten beter worden ingeschat. Op dezelfde wijze valt de werktijd steeds meer uiteen en is hij steeds moeilijker te meten.

De impact van de nieuwe technologieën op de arbeidsomstandigheden is evenwel niet éénduidig en varieert naargelang de gebruiksmodaliteiten, die de ondernemingen zelf hebben vastgesteld. In dit opzicht pleiten de Brusselse sociale gesprekspartners voor een overleg binnen de ondernemingen over de voorwaarden voor de toepassing van nieuwe technologieën en de middelen om de betrokken beroepen aantrekkelijk te maken. Om een groot aantal werknemers met het gebruik van de ICT vertrouwd te maken, zal er immers nood zijn aan gebruikersvriendelijke systemen en goede arbeidsomstandigheden.

5. De creatie van werkgelegenheid bevorderen

Volgens de Brusselse sociale gesprekspartners moet men profiteren van de nieuwe groei- en tewerkstellingsmogelijkheden, die de ontwikkeling en algehele verbreiding van de ICT bieden.

Het sensibiliseren van de ondernemingen tot het ontwikkelen van overgangskwalificaties in de technische ICT-beroepen (cfr. supra) kan hiertoe bijdragen.

Bovendien zou men de laatstejaarsstudenten in de studierichting van de ICT informatie moeten verstrekken over de oprichting van een onderneming of hen een opleiding hiertoe bieden. Indien er nieuwe activiteiten worden gecreëerd, zal deze opleiding met een bijzondere technische opvolging gepaard moeten gaan.

B. RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEU

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE TOT WIJZIGING VAN DE PROCEDURE VOOR DE UITWERKING EN WIJZIGING VAN DE BIJZONDERE BESTEMMINGSPLANNEN EN VERSCHILLENDE BEPALINGEN VAN DE ORDONNANTIE VAN 29 AUGUSTUS 1991 HOUDENDE ORGANISATIE VAN DE PLANNING EN DE STEDENBOUW. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 18 maart 1999

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 6, §2 van de ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Minister belast met Ruimtelijke Ordening, Vervoer en Openbare Werken een verzoek om advies betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de procedure voor de uitwerking en wijziging van de Bijzondere Bestemmingsplannen en verschillende bepalingen van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 10 maart 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgend advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

A. In verband met de procedure voor de aanneming en de wijziging van de Bijzondere Bestemmingsplannen

De Raad stelt voor om de eerste fase van het overleg niet langer te laten steunen op een basisdossier, maar onmiddellijk op een ontwerp van plan, om aldus elke dubbelzinnigheid omtrent de draagwijdte van het gemeentelijk initiatief in het kader van de overlegprocedures te vermijden. Deze procedure impliceert dat de Gemeente dadelijk, van bij de aanvang van de procedure, een dossier voorlegt met dezelfde nauwkeurigheid van een ontwerp van BBP, dan wel van een basisdossier.

B. In verband met de gevolgen van de « dubbele bevroezing » voor de vergunnings- en attestaanvragen

Overwegende dat de geplande wijziging erop neerkomt dat men het uitreiken van elke vergunning, waarop de bevroezing betrekking heeft, systematisch moet weigeren ;

overwegende dat deze blokkering bovendien één jaar kan duren en bijzonder nadelig kan zijn ;

acht de Raad het meer opportuun om aan de toepassing van het principe van de 'goede plaatselijke aanleg' vast te houden.

C. Verlenging van de rechtskracht van het eerste gewestelijk ontwikkelingsplan

De Raad heeft vragen bij de bestaansreden van het voorstel, gelet op het feit dat Artikel 23, alinea 4 en het voorstel blijkbaar tot hetzelfde resultaat leiden.

ONTWERP VAN GEWESTELIJK BESTEMMINGSPAN VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 17 februari 2000

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 28 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw heeft men de Economische en Sociale Raad verzocht om zijn advies uit te brengen betreffende het ontwerp van gewestelijk bestemmingsplan binnen een termijn van zestig dagen na het verstrijken van het openbaar onderzoek.

In aansluiting van de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 6, 11, 13, 19 en 26 januari en 1, 2 en 7 februari 2000 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgend advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad betreurt het feit dat men vóór de opmaak van het tweede ontwerp van GBP geen enkel overleg met de voornaamste sociaal-economische actoren heeft gepleegd. Het voorafgaandelijk openbaar onderzoek van de principes en methodologie had het mogelijk gemaakt om een evenwichtiger en coherenter bestemmingsplan op te maken.

Anderzijds wijst de Raad erop dat de algemene en bijzondere voorschriften enorm complex zijn. Als gevolg hiervan zouden zowel de overheden, die deze voorschriften moeten toepassen, als de particulieren en ondernemingen moeite kunnen hebben om ze te begrijpen.

Hij is eveneens van mening dat de voorschriften van het ontwerp van GBP te gedetailleerd zijn en aldus de werkelijke globale inzet van de beleidsvormen inzake bodembestemming en ruimtelijke ordening verhullen.

In verband met het glossarium is de Raad van oordeel dat men de verenigbaarheid van de economische activiteiten met de overige functies niet enkel zou mogen beoordelen in functie van de aard van deze activiteiten, maar eerder op basis van hun verenigbaarheid met deze overige functies. Zo zou men de verenigbaarheidscriteria bijvoorbeeld moeten koppelen aan de omvang, de toegankelijkheid, het verkeer dat deze activiteiten met zich meebrengen en over het algemeen de overlast die ze veroorzaken.

Ten slotte worden de keuzes van de normen voor het gemengd karakter en meer in het bijzonder voor de beperkingen van de oppervlakten voor de diverse functies op geen enkele wijze technisch of economisch gerechtvaardigd, waardoor men

deze bijzonder moeilijk kan beoordelen. In sommige gevallen ontbraken de basisgegevens, die een beoordeling mogelijk hadden gemaakt en konden deze dus ook niet worden medegedeeld.

Rekening houdend met deze elementen, brengt de Raad een globaal negatief advies uit.

Niettemin acht hij het uit constructieve overwegingen noodzakelijk om de meningen, die zijn verschillende bestanddelen hebben uitgedrukt, hierna weer te geven.

Betreffende de handel

De Raad stelt vast dat het ontwerp van GBP II de problematiek van de handelsvestigingen op globale wijze behandelt en geen rekening houdt met het soort handelszaak. Hij is van oordeel dat de volgende principes de stedenbouwkundige behandeling van de handelsvestigingen moeten regelen :

- de linten voor handelskernen moeten instaan voor het onthaal van alle soorten kleinhandels en in het bijzonder de handel gespecialiseerd in uitrusting van personen, huisinrichting, vrije tijd en cultuur ;
- buiten het handelslint moeten de andere gespecialiseerde handelszaken, die grote oppervlakten en transportvoorzieningen behoeven, zich in de gemengde en sterk gemengde gebieden kunnen vestigen ;
- de groothandel moet men gelijkstellen met de productie-activiteiten en moet zich in de gemengde en sterk gemengde gebieden en de gebieden voor stedelijke industrie kunnen vestigen ;
- de buurthandel, gevormd door de onontbeerlijke kleinhandels, die de woonfunctie aanvult en in alle woongebieden is toegelaten, verdient een specifieke benadering.

Het VOB dringt erop aan om de bodembestemmingsregels, die van toepassing zijn op de grote distributie-ondernemingen, te harmoniseren.

Het VOB is van oordeel dat het ontbreken van een dergelijk uniform juridisch stelsel het beheer van deze ondernemingen bemoeilijkt en nieuwe vestigingen zelfs onmogelijk maakt, afgezien van de hypothesen in het algemeen voorschrift 0.8. waarvan de bepalingen niet met de economische werkelijkheid van deze ondernemingen overeenstemmen. Hetzelfde geldt voor de keuze van het ontwerp om voorschriften betreffende de sterk gemengde gebieden op deze ondernemingen toe te passen. Deze voorschriften laten een maximale oppervlakte van slechts 500 m² toe, terwijl een dergelijke onderneming vaak een oppervlakte van 3000 tot 5000 m² in beslag neemt.

Het VOB dringt erop aan om in overleg met de betrokken sectoren te streven naar een specifiek stelsel voor de groothandels, dat aangepast is aan het beheer van dergelijke vestigingen.

De middenstandsorganisaties zien de handelsfunctie in Brussel niet als een sterke functie, maar in tegendeel als een broze functie die men moet beschermen. In een dergelijke context moet men de bestaande handelskernen vrijwaren en een nieuwe dynamiek geven en de vestiging van grootscheepse handelsprojecten buiten de handelskernen vermijden, gezien deze de bestaande handelsaders zouden kunnen ontwrichten. De drempels die men in het ontwerp van GBP heeft voorzien voor de buurthandel in de woongebieden met residentieel karakter (150 m² per

onroerend goed en per project), in de woongebieden (150 m² per onroerend goed en per project, met uitbreiding tot 300 m²) en in de gemengde en sterk gemengde gebieden (200 m² per onroerend goed en per project, met uitbreiding tot 500 m²) stemmen anderzijds overeen met de behoeften van de sector van de zelfstandige kleinhandel en waarborgen ook de rust van de buurtbewoners van de betrokken gebieden.

Betreffende de kantoren

De Raad is verdeeld over de kantorenproblematiek. Hierna geeft hij de standpunten van zijn verschillende bestanddelen weer.

Advies van het ACV

Inventaris van de bestaande kantooroppervlakten

Het is goed eraan te herinneren dat de cijfers, die het observatorium van de Kantoren naar voren heeft gebracht, en het onderzoek van de feitelijke bestaande toestand aantonen dat het kantorenpark ongeveer 12 miljoen m² groot is. Meer dan 53 % hiervan werd aan de hand van BPA's of stedenbouwkundige vergunningen buiten het administratiegebied gebouwd. Daarenboven hebben de onroerende goederen, die oorspronkelijk voor huisvesting waren bestemd en in werkelijkheid door kantoren worden ingenomen, een totale oppervlakte van ongeveer 1.240.000 m². Rekening houdend met de mogelijkheden, die het ontwerp van GBP omheen de 3 administratiegebieden (Noord, Zuid, Leopoldswijk) vermeldt en die ongeveer 800.000 m² bedragen, en met het feit dat ongeveer 15 % van het kantorenpark leegstaat, besluit het ACV dat er in Brussel onmogelijk een groot kantorentekort kan bestaan.

Met deze cijfers voor ogen heeft het ACV het ontwerp dus bestudeerd en in het bijzonder de kaart met de toelaatbare kantooroppervlakten, die werd opgedeeld in mazen die gebieden met een verschillend gemengd karakter groeperen.

Aangezien het ontwerp van GBP per maas een quotum van toelaatbare kantoren oplegt, beperkt dit hun uitbreiding in de verzadigde mazen.

Opdat deze bepaling werkelijk efficiënt zou zijn, moet de berekening van de bestaande en toegelaten kantoren volledig zijn en destijds gecontroleerd zijn. Daarom vraagt het ACV om de kantoren van meer dan 75 m² te inventariseren (zie 0.13.). Anderzijds lijkt de afbakening van de mazen niet altijd aangepast, hetzij wegens hun omvang, hetzij wegens hun zonale samenstelling.

Het ACV verheugt zich erover dat deze berekeningswijze het stadscentrum en de 1ste kroon beter beschermt, maar betreurt het dat het met het westen van het Gewest en in het bijzonder met de gemengde en sterk gemengde gebieden heel anders is gesteld.

De definitie van de productie-activiteiten in deze gebieden doet elke stedenbouwkundige differentiatie tussen de industriële en ambachtelijke activiteiten enerzijds (vervaardiging en verwerking van materiële goederen) en de quartaire activiteiten anderzijds (vervaardiging van immateriële goederen zoals audiovisuele goederen, software, opnamestudio's, gespecialiseerde beroepsopleiding, call centers, enz.) verdwijnen. Dit gebrek aan differentiatie zal leiden tot de progressieve uitschakeling van de eerste activiteiten door de tweede, hetgeen cumulatieve effecten zal hebben op de grondprijs. Bovendien kan men deze

activiteiten vanuit het oogpunt van de overlast, die uit hun samengaan met de huisvesting voortvloeit, gelijkstellen met kantooractiviteiten.

Het ACV stelt dus vast dat de volkswijken nog meer onderhevig dreigen te worden aan financiële speculatie vanwege de eigenaars, die hun goed liever zullen verkopen dan het te onderhouden volgens een gewoonte, die in het verleden werd gecontroleerd en die aan de oorsprong ligt van de verkrotting van sommige wijken.

Daarom vraagt het ACV dat de productie-activiteiten, net zoals de kantoren, zowel in de twee woongebieden als in de gemengde en sterk gemengde gebieden gebonden zouden blijven aan de beperkingen van de KBTKO (voorschrift 0.13).

Methodologie

De methodologie, die in bijlage 2 uitvoerig wordt beschreven, is betwistbaar. Dit geldt bijvoorbeeld voor het begrip handel, dat zeer verschillende activiteiten ten overstaan van de externe omgeving verenigt, zoals de groothandel, de kleinhandel, de zelfstandigen, de bankagentschappen, een kapsalon of een mutualiteitskantoor.

Het begrip kantoor is onstandvastig. Men beweert dat sommige kantooroppervlakten virtueel zijn (omdat ze niet werden geïnventariseerd) en het glossarium beschouwt deze dan ook niet als kantooractiviteiten. Hierdoor onderschat men de kantooractiviteiten in de huizenblokken en de mazen en wordt de KBTKO minder relevant.

Het grote aantal kantoren, dat gelijkgesteld werd met uitrustingen van collectief belang of van openbare diensten en die zich bovendien zonder groot onderscheid in alle gebieden mogen vestigen, tot in de binnenterreinen van de huizenblokken toe, druist in tegen bijlage 2 (Staatsblad blz. 32798) die verklaart dat uitrustingen van collectief belang aantrekkelijke elementen zijn om zich in de stad te vestigen. Vanuit dit oogpunt vraagt het ACV dat men in het glossarium (blz. 32560 van het Staatsblad) « de diplomatieke zendingen, de consulaire beroepsposen van de door België erkende Staten, alsmede de vertegenwoordigingen van de gefedereerde of gedecentraliseerde entiteiten van die Staten » zou schrappen uit de definitie van de uitrustingen van collectief belang en van openbare diensten en dat men deze zou aanzien voor wat ze werkelijk zijn, met name kantoren.

In verband met de KBTKO pt. 4.1.2.2. (blz. 32804) wijst het ACV op de discordantie tussen de maximale percentages totale potentiële vloeroppervlakte van het huizenblok van de 2 woongebieden, zoals deze enerzijds in de gepubliceerde methodologie en anderzijds op kaart nr. 4 vermeld staat.

Het ACV kan niet akkoord gaan met het « trucje », dat erin bestaat om via een erratum de m² kantoren te « recupereren », die werden geschrapt in het ontwerp van plan dat door de vorige regering op 3 juni 1999 werd aangenomen.

Het ACV verwacht dus dat het GBP, dat men uiteindelijk zal aannemen, dit akkoord zal naleven en de maximaal toelaatbare kantooroppervlakten zal terugbrengen tot (in percentage van de totale potentiële vloeroppervlakte) :

- 0,5 % in een woongebied met residentieel karakter ;
- 4 % in een woongebied ;
- 10 % in een gemengd gebied.

Democratisering van de stedenbouwkundige besluitvorming

De invoering van openbaarmakings- en overlegprocedures betekende een belangrijke stap voorwaarts in de democratisering van de politieke besluitvorming op het vlak van de ruimtelijke ordening. De bewonersverenigingen kregen immers inspraak bij de keuzes, die de toekomst van hun wijk en hun stad bepalen.

Ook het feit dat men ontwerp van GBP II door het verlenen van uitstel en de openbaarmaking (die evenwel iets objectiever had mogen zijn !) aan het openbaar onderzoek heeft onderworpen, heeft het democratisch proces bevorderd (zeker in vergelijking met het openbaar onderzoek van het ontwerp van GBP I).

Niettegenstaande en ondanks een duidelijke « pedagogische » inspanning vanwege het Gewest, betreuren wij het dat dit ontwerp van GBP zeer technisch en soms moeilijk te begrijpen is. Dit zou het democratisch debat betreffende de inrichting van de stad kunnen beperken tot een debat, waaraan enkel nog experts kunnen deelnemen.

Met zijn opmerkingen en voorstellen in de diverse onderstaande voorschriften wil het ACV « een nog billijker evenwicht tot stand brengen tussen de dwingende eisen van de economische ontwikkeling en de residentiële aantrekkelijkheid van het gewest door een versterkte bescherming van de huisvesting » (Staatsblad blz. 32538).

Advies van het ABVV

De doelstelling van het GBP bestaat erin om het gemengd karakter van de functies in Brussel te bevorderen. Het moet dus de zwakke functies, zoals de woonfunctie en de industriële en ambachtelijke activiteiten beschermen. In de praktijk draagt dit plan evenwel bij tot de desindustrialisering van Brussel door de deuren van de « kantoren » wagenwijd open te stellen. Indien de kantoren immers de plaats van de huisvesting niet kunnen innemen in de « woongebieden » en de « gemengde gebieden » (wat positief is), zullen ze dit doen ten nadele van andere factoren, zoals de productie-activiteiten.

Indien men het rendement van een administratieve m² met een industriële m² vergelijkt, komt men al gauw tot de vaststelling dat de « kleine ondernemingen » en de overige « ambachtelijke ondernemingen » met uitsterving zullen worden bedreigd.

Advies van de middenstandsorganisaties

1. De middenstandsorganisaties herinneren eraan dat het GewOP benadrukt dat :

« de tertiaire sector momenteel de verankering is van de Brusselse economie en de tewerkstelling van ons Gewest. De dienstensector vertegenwoordigt het grootste deel van de toegevoegde waarde die in Brussel wordt gecreëerd en 87 % van de personen die in Brussel werken bevinden zich in de tertiaire sector ».

en

« het Gewest de evenwichtige ontwikkeling van de tertiaire activiteiten zal blijven aanmoedigen ».

Hoewel de meeste tertiaire activiteiten, en met name alle activiteiten van de vrije en intellectuele dienstverlenende beroepen, in kantoren worden uitgeoefend, stellen de middenstandsorganisaties vast en betreuren ze dat het GBP II in tegendeel een al te restrictief (nog restrictiever dan het GBP I) en irrealistisch beleid voorziet betreffende de vestiging van kantoren in het Brussels Gewest, hetgeen dus tegen de doelstelling van het GewOP indruist.

De rol van Brussel als nationale, internationale en Europese hoofdstad en de behoeften van zowel de burgers als de ondernemingen leiden tot een steeds grotere vraag naar prestaties op het vlak van intellectuele dienstverlening, advies, bijstand en verzorging.

Alleen al de sector van de vrije en intellectuele beroepen is in de voorbije 10 jaar met 30 % gegroeid en vertegenwoordigt 30 % van de zelfstandige werknemers. Men moet deze economische en sociale activiteiten, die heel wat werkgelegenheid bieden, de kans geven om zich op natuurlijke wijze te ontwikkelen. Indien de kantoren immers het Gewest zouden verlaten, zou het Gewest niet alleen hun diensten en werkgelegenheid verliezen, maar ook de bewoners die deze activiteiten uitoefenen.

Men moet vaststellen dat het merendeel van de beschikbare kantooroppervlakten werden gebouwd zonder dat ze aan een specifieke behoefte beantwoordden. Bovendien zijn de meeste van het administratieve type, zijn ze onpersoonlijk en ongezellig en laat hun concentratie bijna geen vertrouwelijkheid toe. De huurprijzen en lasten van deze onroerende goederen zijn voor zeer vele economische operatoren en vooral voor de zelfstandige dienstverleners ondraaglijk. Deze kantooroppervlakten beantwoorden noch aan de behoeften en verlangens van de economische operatoren, noch aan deze van de personen die ze ten dienste staan.

Het kantorenbeleid van het GBP II moet op de volgende principes stelen :

1. de keuzes van het GewOP ten uitvoer brengen en de tertiaire economische activiteiten aanmoedigen, waaronder deze die in kantoren worden uitgeoefend ;
2. het mazenconcept en van de maximale percentages van de totale potentiële vloeroppervlakte van het huizenblok die men in de verschillende gebieden voor kantoren mag bestemmen herzien, zodat de economische en sociale activiteiten van de dienstensector die in kantoren worden uitgeoefend zich op normale wijze zouden kunnen ontwikkelen ;
3. met hetzelfde doel voor ogen het aantal m² toelaatbare kantoren per onroerend goed in de verschillende gebieden in de hoogte en op realistische wijze herzien. Hiertoe moet men een onderscheid tussen de verschillende soorten kantoren hanteren :

1.

- de kantoren, die lokalen zijn bestemd voor de uitoefening van dienstverlenende vrije of intellectuele beroepen, met name beroepen die rechtstreeks ten dienste staan van het publiek, zijn buurtkantoren ;
- voor deze kantoren moet men op zijn minst dezelfde normen hanteren als voor de productie-activiteiten in alle gebieden ;
- rekening houdend met hun eigenschap van buurtdiensten met sociaal karakter en met het oog op hun perfecte integratie in de woonfunctie

(zelfde esthetisch voorkomen, 'verborgen kantoren', discretie, geen vervuiling, geen geluids- en geuroverlast, weinig afval), moet men deze activiteiten een groter aantal m² toekennen dan de overige activiteiten in een woongebied met residentieel karakter en in een woongebied ;

- de normen moeten realistisch zijn en rekening houden met de huidige evolutie in de richting van groepspraktijken uit financiële overwegingen en in functie van de kwaliteit van de dienstverlening.

2.

- de kantoren onder punt 1, van zodra deze in de eerste twee woongebieden vrij aanvaardbare normen overschrijden, en alle andere soorten productiekantoren, waaronder de lokalen die gebruikt worden voor het beheer en de administratie van productiebedrijven ;
- deze kantoren moeten zich in gemengde en sterk gemengde gebieden kunnen vestigen en niet gedwongen worden om zich in de administratiegebieden te concentreren. De dienstverlenende vrije en intellectuele beroepen moeten met hun klanten ongedwongen en vertrouwelijke relaties kunnen onderhouden en deze kunnen in geconcentreerde administratietorens nabij de stations onmogelijk tot stand komen. Bovendien kunnen de zelfstandige dienstverleners de hoge huurprijzen en lasten, die in deze gebieden worden gehanteerd, niet dragen. Hun veelvuldige verplaatsingen vereisen daarenboven een goede spreiding over het Gewest om dichte verkeersopstoppen op dezelfde plaatsen te vermijden.

3.

De kantoren van het administratieve type (de lokalen bestemd voor activiteiten die te maken hebben met het beheer of de administratie van een openbare of semi-openbare dienst), die men moet concentreren in de administratiegebieden of in de gebieden voor uitrustingen van collectief belang of van openbare diensten en die zich niet mogen uitbreiden ten koste van de oppervlakten die voor economische activiteiten moeten worden aangewend.

Advies van het VOB

Het beheer van de vestiging van kantoren stoelt enerzijds op de bepaling van de kantooroppervlakte per gebouw, wat geleidelijk kan variëren volgens de evolutie van de gemengdheidsquota.

Anderzijds stoelt het beheer op de uitvoering van de KBTKO, een kaart die het toegelaten aantal m² kantoren bepaalt per maas in de vier gebieden met een gemengd karakter.

Het ontwerp van GBP houdt evenwel geen rekening met bepaalde soorten kantoren bij de bepaling van de maximumoppervlakte. Het gaat daarbij om kantoren die minder dan 200 m² beslaan of lokalen die gebruikt worden voor de uitoefening van medische of paramedische beroepen, ambassades of kantoren die gebruikt worden ter aanvulling van productie-activiteiten, handelszaken en uitrustingen van collectief belang of van openbare diensten.

Activiteiten die men bestempelt als « productie van immateriële goederen » worden, als gevolg van de aanbeveling die door het VOB in het kader van het vorig openbaar onderzoek werd geformuleerd, niet langer als kantooractiviteiten bestempeld. Zij worden gerekend tot de productie-activiteiten ; activiteiten waarvoor de vestigingsvoorwaarden die in de bijzondere voorschriften worden voorzien minder restrictief zijn dan voor de kantoren. Voortaan kunnen deze activiteiten uitgeoefend worden in stedelijke industriegebieden. Dit was vroeger onmogelijk omdat zij als kantooractiviteiten werden beschouwd.

Het VOB stelt evenwel vast dat het algemeen voorschrift 0.13. nog altijd deze assimilatie hanteert bij de toepassing van de kaart van de toelaatbare kantooroppervlakten. De assimilatie blijkt ook nog te gelden voor de productie van materiële diensten ; een activiteit die in het vorig ontwerp van GBP niet als kantooractiviteit werd beschouwd.

Volgens de nieuwe beschikkingen wordt eenzelfde activiteit beschouwd als kantooractiviteit wanneer zij gevestigd is in een woongebied of een gebied met een gemengd karakter, of als productie-activiteit wanneer zij gevestigd is in een industriegebied.

Aangezien de toepassing van de KBTKO, volgens het nieuwe ontwerp, ook vereist is in het kader van de uitwerking van de vrijwaringsclausules, zouden productiebedrijven en materiële of immateriële diensten waarvan de vloeroppervlakte de door de KBTKO toegestane maxima zou overschrijden, genoodzaakt zijn te verhuizen indien zij voor de ontwikkeling van hun activiteiten een vergunning zouden moeten aanvragen voor de uitbreiding van hun oppervlakte.

Verder zou elk nieuw investeringsproject dat zelfs beantwoordt aan de oppervlaktebeperkingen, die door de bijzondere voorschriften aan productie-activiteiten worden opgelegd, onmogelijk zijn wanneer het zich in een maas zou bevinden waarvan het saldo te bouwen kantoren negatief zou zijn.

Deze toepassing van de KBTKO druist, volgens ons, in tegen de logica van de economische ontwikkeling omdat zij de kantooroppervlakte vermindert en dus ook de economische activiteiten die in de kantoren worden uitgeoefend. Hetzelfde geldt voor de activiteiten waarbij materiële diensten en immateriële goederen worden geproduceerd ; die activiteiten die nota bene bepalend zijn voor de economische toekomst van ons Gewest.

Deze beschikkingen zijn, zoals gezegd, in strijd met het GewOP en het is nuttig eraan te herinneren dat in het GBP wordt vermeld dat : « de dienstensector momenteel de verankering is van de Brusselse economie en de tewerkstelling van ons Gewest. De dienstensector vertegenwoordigt het grootste deel van de toegevoegde waarde die in Brussel wordt gecreëerd en 87 % van de personen die in Brussel werken bevinden zich in de dienstensector... ». Verder stelt het GewOP dat : « het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de oprichting van nieuwe economische activiteiten wil bevorderen en de bestaande economische activiteiten wil versterken door het toekennen van recupereerbare voorschotten voor de ontwikkeling van producten, procédés of nieuwe diensten... ».

En ten slotte wordt gezegd dat : « het Gewest de evenwichtige ontwikkeling van de dienstenactiviteiten verder zal aanmoedigen. Deze prioriteit in het economisch beleid kan vele vormen aannemen. Zo zal men de nationale of internationale

ondernemingen aanmoedigen zich hier te vestigen of hun hoofdkwartier in het Gewest te behouden (...). Een beleid dat gericht is op het aantrekken van call centers – een sector met een hoge concentratie aan werkkrachten – kadert in een optiek die de vestiging van dienstenactiviteiten in Brussel wenst aan te moedigen (...). »

Het VOB pleit ervoor het ontwerp van GBP zo goed mogelijk af te stemmen op de GewOP-beschikkingen, en :

- vraagt dat zou worden nagedacht over de relevantie van het KBTKO-systeem als instrument voor het beheer van de stedelijke gemengdheid voor de evenwichtige ontwikkeling van de economische, residentiële en andere stedelijke functies.
- vraagt nadrukkelijk dat de KBTKO, als gevolg van de negatieve saldi, niet zou leiden tot een vermindering van de bestaande economische activiteit. Men zou er, zoals voor de huisvesting, moeten voor zorgen dat het huidige aantal economische vestigingen gevrijwaard blijft en dat zijn zich kunnen ontwikkelen op een manier dat de andere stedelijke functies dit kunnen.
- dat de KBTKO niet van toepassing zou zijn op activiteiten die onder de nieuwe definitie van « productie-activiteiten » vallen.

A. ALGEMENE VOORSCHRIFTEN VOOR ALLE GEBIEDEN

Voorschrift 0.7.

Het VOB en de middenstandsorganisaties, met uitzondering van het NCMV en de FVIB, vragen om het voorschrift 0.7. als volgt te wijzigen :

« Met het oog op de bescherming van het erfgoed kan een volledig of in zijn hoofdelementen gedeeltelijk beschermd of op de bewaarlijst ingeschreven goed, krachtens de ordonnantie van 4 maart 1993 betreffende het behoud van het onroerend erfgoed, bestemd worden voor huisvesting, productie-activiteiten, handelszaken, kantoren of hotelinrichtingen voor zover men kan aantonen dat het onmogelijk is de oorspronkelijke bestemming te behouden zonder de architecturale structuur te wijzigen en nadat de handelingen en werken aan de speciale regelen van openbaarmaking en aan het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen werden onderworpen.

In dit geval :

- 1° kunnen productie-activiteiten en handelszaken worden toegestaan als de door de bijzondere voorschriften vastgestelde vloeroppervlaktedrempels geëerbiedigd worden ;
- 2° kan de herbestemming als kantoor en voor activiteiten voor de vervaardiging van materiële diensten en immateriële goederen worden toegestaan ;
- 3° kunnen hotelinrichtingen worden toegestaan als de door de bijzondere voorschriften vastgestelde drempels geëerbiedigd worden. »

Het NCMV, de FVIB, het ACV en het ABVV gaan akkoord met dit voorstel, maar zijn van oordeel dat de herbestemming als kantoor enkel kan worden toegelaten op voorwaarde dat het voorschrift 0.13. geëerbiedigd wordt.

Het ACLVB gaat ermee akkoord om het voorschrift aldus te herschrijven, maar vraagt dat de KBTKO in de Vijfhoek en de eerste kroon strikt zou worden toegepast en in de tweede kroon niet zou worden toegepast.

Voorschrift 0.8.

De Raad vraagt om de 1ste § als volgt op te maken :

« Benedenverdiepingen van onroerende goederen gelegen in een lint voor handelskernen of in gebieden die zijn aangeduid met een « G », weergegeven op de bestemmingskaart, worden bij voorrang bestemd voor handelszaken. De bestemming van de bovenverdiepingen voor de handel kan slechts worden toegestaan indien de continuïteit van het wonen wordt verzekerd. »

Het doel van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan bestaat erin de handelskernen te doen heropleven en ze een nieuwe dynamiek te geven en niet om nieuwe handelskernen te creëren.

De linten voor handelskernen zijn de gebieden waar men alle handelsactiviteiten moet concentreren. Daarom zijn alle kleinhandels, en in het bijzonder de kleinhandels voor uitrusting van personen, huisinrichting, vrije tijd en cultuur, die bijzonder representatief zijn voor de handel in het stadscentrum, toegelaten.

Voor het overige worden omtrent de drempels die de verschillende oppervlakten werden toegewezen de volgende opmerkingen gemaakt :

- De middenstandsorganisaties vragen dat men de vloeroppervlakte voor handelszaken per project en per onroerend goed tot 500 m² zou blijven beperken ;
- Het VOB vraagt dat men deze drempel zou schrappen ;
- Het ACV, het ABVV en de ACLVB vragen dat men deze drempel tot 750 m² zou verhogen ;
- De middenstandsorganisaties, het ACV, het ABVV en de ACLVB vragen dat men de vergroting van deze oppervlakte tot 2000 m² zou toelaten wanneer de plaatselijke omstandigheden dit mogelijk maken en nadat de handelingen en werken aan de speciale regelen van openbaarmaking werden onderworpen ;
- Het VOB vraagt dat men diezelfde oppervlakte tot 3500 m² zou vergroten ;
- De middenstandsorganisaties, het ACV, het ABVV en de ACLVB vragen dat de vergroting van deze oppervlakte tot meer dan 2000 m² enkel zou kunnen worden toegestaan onder één van de volgende voorwaarden :
 - de handelszaak hergebruikt een bestaand onroerend goed dat niet wordt uitgebaat ;
 - deze bestemming is vastgelegd in een bijzonder bestemmingsplan.
- Het VOB vraagt om deze laatste drempel van 2000 m² tot 3500 m² te vergroten.

De Raad vraagt dat men ingeval van nieuwe vestigingen met een oppervlakte van meer dan 500 m² de projectontwikkelaars ertoe zou verplichten om in hun handelsproject de bijkomende parkeerplaatsen te integreren, hetzij via de aanleg van parkings in de onroerende goederen, hetzij via een bovengrondse oplossing die niet ten koste gaat van de parkeerplaatsen van de bestaande handelszaken.

Wanneer het om een nieuwbouw van meer dan 1500 m² gaat, is het raadzaam om deze toelatingen afhankelijk te maken van de verplichte terbeschikkingstelling van voldoende bijkomende parkeerplaatsen.

De Raad vraagt om de bepaling van het GBP I (algemeen voorschrift 0.7.) betreffende de parkings in de onroerende goederen opnieuw in te voeren :

« Om de wegen van het middellang en langdurig parkeren te ontlasten en om het parkeeraanbod voor de handelszaken en voor de buurtbewoners uit te breiden, kunnen in de gebouwen gelegen in de handelskernen parkeerplaatsen worden aangelegd. »

De continuïteit van het wonen in de handelskernen moet verzekerd zijn.

Indien wordt aangetoond dat de handelingen en werken het behoud van de bestaande privatieve ingangen tot de benedenverdiepingen van de handelszaken waarborgen en een privatieve ingang voor elke nieuwbouw verplicht maken, vraagt de Raad dat voor de onroerende goederen zonder privatieve ingangen :

- de gemeentelijke overheden voorstellen tot een gezamenlijke oplossing zouden uitwerken zodat men de ingang tot de verdiepingen zo goedkoop mogelijk zou kunnen realiseren ;
- dat men bij gebrek hieraan de onroerende goederen met een voorgevel van minder dan 6 meter breed of waarvoor men kan aantonen dat de uitvoering van de werken technisch of architecturaal onmogelijk is, van de verplichte privatieve ingangen zou vrijstellen.

Anderzijds vraagt de Raad dat men deze problematiek zou oplossen door de toepassing van de besluiten van het artikel 9 van de GSV, die op 23 september 1999 van kracht werd.

Op basis van de gegevens van het Observatorium van de handel en voor zover er aangetoond wordt dat het bestaande lint voor handelskernen dichtbebouwd is, is de Raad voorstander van uitbreidingsmogelijkheden voor dit lint.

Voorschrift 0.9.

Het VOB en de middenstandsorganisaties vragen om het voorschrift 0.9. als volgt te wijzigen :

« In naleving van voorschrift 0.10. mogen verbouwings-, renovatie- of wederopbouwwerken worden uitgevoerd aan bestaande onroerende goederen waarvan de bestemming vermeld is in de bouw- of stedenbouwkundige vergunningen die hierop betrekking hebben of, bij ontstentenis daarvan, waarvan het rechtmatig gebruik niet overeenstemt met de bestemmingen van het plan.

De handelingen en werken voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° ze vergroten de bestaande vloeroppervlakte om de 20 jaar niet met meer dan 20 % ;
- 2° ze voldoen aan de voorschriften 1.5.3°, 2.5.3°, 3.5.2°, 4.5.2° of 7.4, 2de alinea van het gebied waarop het project betrekking heeft ;
- 3° ze worden onderworpen aan de speciale regelen van openbaarmaking.

De mogelijkheid tot vergroting is eveneens van toepassing op bestaande onroerende goederen waarvan de vloeroppervlakte de door de bijzondere voorschriften vastgestelde drempels overschrijdt. {het einde van de zin betreffende het voorschrift 0.13. wordt geschrapt}

Daarenboven geldt deze mogelijkheid tot vergroting niet in groengebieden met hoogbiologische waarde, bosgebieden en grondreservegebieden. »

De middenstandsorganisaties zijn immers van mening dat men niet restrictiever mag zijn voor de kantoren dan voor de overige economische activiteiten.

Het NCMV en de FVIB steunen dit voorstel op voorwaarde dat de voorlaatste alinea als volgt wordt opgemaakt :

« De mogelijkheid tot vergroting is eveneens van toepassing op de bestaande onroerende goederen waarvan de vloeroppervlakte de door de bijzondere voorschriften vastgestelde drempels overschrijdt ; na overleg kan een lichte overschrijding van de KBTKO worden toegelaten, die dan in de KBTKO wordt opgenomen. »

Het ACV en het ABVV vragen dat men het voorschrift 0.13., dat van toepassing is op de kantoren, zou blijven naleven en dus de formulering van punt 4 zou behouden.

Het ACLVB gaat ermee akkoord om het voorschrift aldus te herschrijven, maar vraagt dat de KBTKO in de Vijfhoek en de eerste kroon strikt zou worden toegepast en in de tweede kroon niet zou worden toegepast.

Het ACV wenst dat men het volgende zou toevoegen :

« In de negatieve mazen zal het Gewest ingeval van vernieling van kantoren als gevolg van een toevallig onheil, dat grondige renovatiewerken noodzakelijk maakt, een bestemming voorstellen die beter met het GBP overeenstemt. Indien blijkt dat er geen enkele mogelijkheid bestaat, zal men de wederopbouw alleen zonder vergroting (zelfs minder dan 20 %) mogen toelaten. »

Voorschrift 0.9. bis

De Raad vraagt dat men het jaar 1979, toen het Sectorplan werd aangenomen, in aanmerking zou nemen in plaats van het jaar 1962.

Hij vraagt eveneens dat men een inventaris zou opmaken van de betrokken gebouwen en het concept van niet-uitgebaat onroerend goed zou definiëren.

De middenstandsorganisaties vragen om punt 2 als volgt te wijzigen :

« voor kantoren als de bijzondere voorschriften in acht genomen worden ; ».

Het ACV en het ABVV vragen dat men het voorschrift 0.13. in acht zou blijven nemen.

Het ACLVB vraagt dat de KBTKO in de Vijfhoek en de eerste kroon strikt zou worden toegepast en in de tweede kroon niet zou worden toegepast.

Het VOB vraagt om punt 2 eenvoudigweg te schrappen : de kantoren moeten immers onder het toepassingsveld van punt 3 vallen.

Het ACV, het ABVV, de ACLVB en de middenstandsorganisaties vragen dat men het volgende zou toevoegen :

4° voor de handelszaken als voorschift 0.8. en de bijzondere voorschriften van het beoogde gebied in acht worden genomen.

Het VOB kant zich tegen de toevoeging van dit punt 4.

Voorschrift 0.10.

De Raad vraagt om het voorschrift 0.10. als volgt te wijzigen :

« Onverminderd de toepassing van voorschrift 0.9. mag de uitbating van de inrichtingen waarvoor een milieuvergunning vereist is en waarvan de activiteit niet overeenstemt met de voorschriften van het plan, voortgezet worden overeenkomstig de verkregen vergunning.

Wanneer de vergunning vervalt of wanneer een nieuwe vergunningsaanvraag wordt ingediend, kan deze worden uitgereikt overeenkomstig de bepalingen aangaande de milieuvergunning zonder dat hierbij evenwel de gegrondheid van de stedenbouwkundige beoordeling in de stedenbouwkundige vergunning of het attest tijdens de geldigheid ervan kan worden in vraag gesteld. »

Voorschrift 0.11.

De middenstandsorganisaties en het VOB zijn van oordeel dat indien men voorschrift 0.11. zou laten zoals het is, het de bijzondere voorschriften die de vestiging van kantoren in de woongebieden en de gemengde gebieden toelaten ondoeltreffend zou maken. Daarom vragen ze om dit voorschrift 0.11. als volgt te wijzigen :

« 1ste §

De wijziging van het gebruik of van de bestemming van een woning evenals de afbraak van een woning in een woongebied met residentieel karakter kunnen slechts toegestaan worden nadat de handelingen en werken zijn onderworpen aan de speciale regelen van openbaarmaking en onder één van de volgende voorwaarden :

- 1° dat op dezelfde plaats minstens voor dezelfde oppervlakte aan woningen wordt heropgebouwd ;
- 2° dat de activiteit van een vrij beroep of van een bedrijf voor intellectuele dienstverlening toegelaten is voor zover de vloeroppervlakte voor deze activiteiten beperkt is tot 45 % van de vloeroppervlakte van het bestaande gebouw ; {de voorwaarde «die afzonderlijk wordt uitgeoefend» wordt geschrapt}

2de §

De wijziging van het gebruik of van de bestemming van een woning evenals de afbraak van een woning in een woongebied, een gemengd gebied, een sterk gemengd gebied of in een administratiegebied kunnen slechts worden toegestaan

nadat de handelingen en werken zijn onderworpen aan de speciale regelen van openbaarmaking en onder één van de volgende voorwaarden :

- 1° dat op dezelfde plaats in een woongebied en in het gebied wanneer men zich in een gemengd gebied, een sterk gemengd gebied en een administratiegebied bevindt minstens voor dezelfde oppervlakte aan woningen wordt heropgebouwd ;
- 2° dat de activiteit van een vrij beroep of van een bedrijf voor intellectuele dienstverlening toegelaten is voor zover de bijzondere voorschriften in acht worden genomen ; {de rest van de zin wordt geschrapt}

Het NCMV en de FVIB gaan akkoord met dit laatste voorstel, maar vragen dat het woongebied, net zoals het woongebied met residentieel karakter, eveneens aan de voorwaarden van de 1ste § zouden worden onderworpen.

De middenstandsorganisaties zijn van mening dat de voorwaarde « die afzonderlijk wordt uitgeoefend » te strikt en irrealistisch is en dat de inachtneming van de bijzondere voorschriften voldoende beperkend is.

De middenstandsorganisaties vragen om in punt 6 van de eerste paragraaf het volgende toe te voegen : « voor zover de bijzondere voorschriften in acht worden genomen ». Het ACV, het ABVV en de ACLVB delen dit standpunt.

Het ACV, het ABVV en de ACLVB vragen om het voorschrift 0.11. te laten zoals het is.

Voorschrift 0.13.

Het VOB en de middenstandsorganisaties vragen om punt 2 van de laatste paragraaf als volgt te wijzigen :

« de vloeroppervlakten van kantoren van meer dan 75 m² en gelijk aan of minder dan 300 m², voor zover de vloeroppervlakte beperkt is tot 45 % van de totale oppervlakte van het bestaande gebouw. »

Het ACV, het ABVV en de ACLVB vragen om het voorschrift te laten zoals het is.

Motivering van het ACV

Om de kaart met de toelaatbare kantooroppervlakten te eerbiedigen, vraagt het ACV dat men rekening zou houden met de kantooroppervlakten van 75 tot 200 m² en met de dokterspraktijken die groter zijn dan 75 m².

De diplomatieke en vergelijkbare vertegenwoordigingen hebben een reële impact op de residentiële omgeving, moeten als kantoren worden beschouwd en als dusdanig worden geïnventariseerd.

Het ACV vraagt om in elk geval in de twee woongebieden en in de gemengde en sterk gemengde gebieden de productie-activiteiten, net zoals de kantoren, aan de beperkingen van de KBTKO te onderwerpen. Men kan deze activiteiten vanuit het oogpunt van de overlast, die uit hun samengaan met de huisvesting voortvloeit, gelijkstellen met kantooractiviteiten (periodes van leegstand, vraag naar mobiliteit, enz.).

Motivering van het VOB

Dit mechanisme voor het beheer van de vestiging van kantoren is voor de ondernemingen ongetwijfeld één van de meest aanvechtbare hoofdstukken van het ontwerp van GBP, zowel wat betreft de gevolgde methodologie als de reglementering waartoe ze heeft geleid.

Vanuit methodologisch oogpunt bepaalt het ontwerp de toelaatbare kantooroppervlakten in functie van de bebouwbare vloeroppervlakten per huizenblok (uitgedrukt in percenten) die in « mazen » zijn gegroepeerd.

De mazen worden bovendien bepaald door de gemeentelijke grens, het tracé van de regionale wegen of de wegen die de wijken onderling verbinden. De eerste bemerking heeft betrekking op de afbakening van de mazen. De gemeentelijke grenzen of de wegen vormen, evenmin als de huizenblokken (een systeem dat in het vorige ontwerp van GBP werd gehanteerd) een criterium voor de beoordeling van de stedelijke harmonie of coherentie.

Het onderscheid tussen dat wat men mag bouwen en dat wat men niet mag bouwen stoelt dan ook op zuiver artificiële criteria die aan geen enkele socio-economische werkelijkheid of esthetisch criterium beantwoorden.

Daar komt bij dat de bepaling van de toegestane oppervlakten een vergelijking vergt tussen de bestaande kantooroppervlakte (op basis van hun inventaris) enerzijds, en de maximum toelaatbare oppervlakte anderzijds.

Het operationeel karakter van deze beschikking veronderstelt dat de feitelijk bestaande toestand op eender welk moment nauwkeurig gekend en geïnventariseerd is. Dit lijkt ons moeilijk te realiseren.

De manier waarop de maximum toegestane oppervlakten worden berekend, zou volgens ons onvoldoende bouwmogelijkheden opleveren, vooral wanneer men ze met het gewestplan vergelijkt.

De toepassing van de percentages die in de methodologische nota worden vermeld, en die variëren volgens de bestemming van de zone, kan inderdaad leiden tot bebouwbare maxima die lager liggen dan de bestaande kantoren. Zoals verder zal worden gezegd is deze toestand niet enkel economisch onaanvaardbaar, maar ook ondoorzichtig waardoor de juridische onzekerheid en het onbegrip in de hand worden gewerkt, aangezien zelfs de federaties van wijkcomités verklaren dat de KBTKO gunstig staat tegenover kantoren !

Ten slotte zou de toepassing van het KBTKO-systeem de regularisering in de weg kunnen staan van toestanden die niet in de inventaris voorkomen, wat zou kunnen leiden tot onvoldoende of negatieve bouwsaldi.

Dergelijke situaties hebben zich meermaals tijdens het openbaar onderzoek voorgedaan bij ondernemingen wier niet-geïnventariseerde oppervlakte door de gemeente nochtans aan kantoorbelasting wordt onderworpen.

Wat de methodologie betreft, is het dan ook noodzakelijk om, in overleg met de economische middens, een nieuwe filosofie voor het bepalen van de toegestane kantooroppervlakten te ontwikkelen.

Voorschrift 0.16.

De Raad beschouwt het punt van wisselend gemengd karakter als een interessant element om de bodembestemmingsregels in de heterogene huizenblokken op soepele wijze toe te passen. Dit instrument zou het mogelijk moeten maken om de behoeften van de ondernemingen beter op elkaar af te stemmen en de kwaliteit van de woonfunctie niettemin te vrijwaren.

Het VOB wijst erop dat het in Brussel zeer vaak voorkomt dat ondernemingsgebieden, die op de kaart met de bestaande feitelijke toestand duidelijk worden aangeduid, omwille van de eenvormigheid van de huizenblokken, door het GBP niettemin tot een woongebied worden gerekend. Meer punten van wisselend gemengd karakter in de ondernemingsgebieden zou bijgevolg een goed alternatief zijn om de versnippering van de huizenblokken tegen te gaan.

Het VOB is anderzijds van oordeel dat de regels betreffende de « gemengde gebieden », die op het punt van wisselend gemengd karakter van toepassing zijn, niet met de economische werkelijkheid overeenstemmen, en dat deze regels zouden moeten worden uitgebreid tot deze van de « sterk gemengde gebieden » of van de « gebieden voor stedelijke industrie », wanneer de plaatselijke toestand dit toelaat en de aard van de gebouwen strookt met de goede indeling van de ruimte.

Het ACV, het ABVV en de ACLVB zijn evenwel van mening dat men het gebruik van de techniek van het punt van wisselend gemengd karakter beredeneerd en geval per geval moet onderzoeken.

B. BIJZONDERE VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE WOONGEBIEDEN

1. Woongebieden met residentieel karakter

1.2.

De middenstandsorganisaties en het VOB vragen om de eerste alinea als volgt te wijzigen :

« Deze gebieden kunnen worden bestemd voor uitrustingen van collectief belang of van openbare diensten, voor productie-activiteiten en voor kantoren, waarvan de vloeroppervlakte van al deze functies samen, per onroerend goed, niet meer bedraagt dan 300 m². »

Het VOB vraagt dat men ingeval van economische noodzaak en voor zover de overige voorwaarden in acht worden genomen van deze beperking van 300 m² zou kunnen afwijken.

De middenstandsorganisaties en het VOB vragen de schrapping van de tweede paragraaf.

Het ACV, het ABVV en de ACLVB vragen om punt 2 te laten zoals het is.

1.3.

In verband met de aparte ingang tot de woningen op de bovenverdiepingen, verwijst de Raad naar zijn voorstel betreffende het voorschrift 0.8.

Het VOB vraagt om voor de buurthandel de beperking tot 150 m² van de vloeroppervlakte bestemd voor handelszaken, per project en per onroerend goed, te schrappen.

De middenstandsorganisaties, het ACV, het ABVV en de ACLVB vragen om de drempel van het voorschrift te laten zoals hij is.

Voor de definitie van de buurthandel verwijst de Raad naar zijn voorstellen betreffende de wijziging van het glossarium.

1.5.1°

Het VOB vraagt om het punt 1.5.1° te schrappen. De ondernemingen moeten immers in die mate over hun binnenterrein van het huizenblok kunnen beschikken, dat ze hun activiteiten normaal kunnen uitoefenen. De milieuvergunning zou dit gebruik met name kunnen eisen voor het parkeren van voertuigen buiten het wegennet, voor de aanleg van laad- en loskades of voor de organisatie van de goederenopslag.

De middenstandsorganisaties vragen dat punt 1.5.1° zou worden geschrapt of op zijn minst eveneens van toepassing zou zijn op de economische activiteiten die de voorschriften 1.5.2°, 1.5.3° en 1.5.4° in acht nemen.

Het ACV, het ABVV en de ACLVB vragen om het punt 1.5.1° te laten zoals het is.

1.5. 4°

De Raad vraagt om het begrip « continuïteit van het wonen » te verduidelijken.

2. Woongebieden

2.2.

Het VOB en de middenstandsorganisaties vragen om de eerste paragraaf als volgt te herschrijven :

« Deze gebieden kunnen eveneens worden bestemd voor uitrustingen van collectief belang of van openbare diensten, voor productie-activiteiten en voor kantoren, waarvan de vloeroppervlakte van al deze functies samen, per onroerend goed, niet meer dan 300 m² bedraagt. Deze oppervlakte wordt tot 500 m² vergroot indien het om dienstverlenende vrije en intellectuele beroepen gaat. »

Het VOB vraagt eveneens dat men van deze beperking tot 300 m² zou kunnen afwijken ingeval van economische noodzaak en voor zover de andere voorwaarden in acht worden genomen.

Het NCMV, de FVIB en het ACV vragen om deze vergroting tot 500 m² te beperken tot 300 m².

Het VOB en de middenstandsorganisaties vragen om de tweede paragraaf te schrappen.

Het VOB, de middenstandsorganisaties en het ACLVB vragen om in de derde paragraaf de beperking tot 500 m² op 750 m² te brengen.

Het NCMV, de FVIB en het ACV vragen om deze vergroting tot 500 m² te beperken.

Het VOB acht de maximale toegelaten oppervlakten ontoereikend voor de economische activiteiten en vraagt dat men deze maxima opnieuw zou bespreken. Het VOB herinnert eraan dat « het tijdens het openbaar onderzoek van het vorig ontwerp van GBP had onderstreept dat gemeentelijke raadpleging van ondernemingen dikwijls had aangegeven dat de begrenzing van de oppervlakte die aan de economische activiteit werd toegekend niet overeenkwam met de economische werkelijkheid. Zij waren te restrictief met betrekking tot de bestaande activiteiten en maakten eender welke nieuwe activiteit onzeker, ja zelfs onmogelijk.

Tot onze spijt stellen we vast dat het nieuwe ontwerp niet gunstig is geëvolueerd. Dit geldt meer bepaald voor de kleine en middelgrote handelszaken die in woongebieden tot 150 m² en in gemengde gebieden tot 200 m² worden herleid, waarbij in het laatste geval de oppervlakte maximum 500 m² mag bedragen.

Bepaalde activiteiten, die als handelsactiviteiten bestempeld kunnen worden, zijn nochtans buurtactiviteiten die zich van nature uit in woonzones vestigen. Wij denken daarbij aan bankagentschappen waarvan de oppervlakte meer dan 500 m² bedraagt, of stations voor de verdeling van brandstoffen. Dit geldt ook voor kleine en middelgrote distributie-ondernemingen waarvan de oppervlakte geregeld de toegestane 500 m² overschrijdt.

Hetzelfde geldt – en dit is nog meer verontrustend – voor de grenzen die aan de productie-activiteiten werden opgelegd omdat zij slechts uitzonderlijk overeenkomen met de grenzen van de bestaande ondernemingen. Ook al kan de ontwikkeling van deze laatste worden gezien in het kader van de toepassing van de vrijwaringsclausules, toch blijkt dat het aantrekken van nieuwe investeringen heel wat twijfelachtiger is omdat de reële ruimtelijke beschikbaarheid van monofunctionele gebieden die voor investeringen in aanmerking komen, volgens de cartografische voorschriften blijkbaar overschat is.

Een belangrijk deel van deze laatste gebieden, meer bepaald de stedelijke industriegebieden, geven enkel de indruk beschikbaar te zijn, of vereisen een complex en lang saneringsinitiatief.

Het blijkt dat de coëxistentie tussen productie-activiteiten en andere functies meer zou moeten worden bepaald door specifieke voorwaarden inzake milieu- of stedenbouwkundige vergunningen, in plaats van door het opleggen van ruimtelijke beperkingen per gebouw.

Het ABVV vraagt om dit voorschrift integraal te behouden.

2.3.

In verband met de aparte ingang tot de woningen op de bovenverdiepingen, verwijst de Raad naar zijn voorstel betreffende het voorschrift 0.8.

Het VOB is van oordeel dat men voor de buurthandel de beperking tot 150 m² en de mogelijke uitbreiding tot 300 m² van de vloeroppervlakte bestemd voor handelszaken, per project en per onroerend goed, in de hoogte moet herzien.

De middenstandsorganisaties, het ACV, het ABVV en de ACLVB vragen om de drempels in het voorschrift te laten zoals ze zijn. Ze willen immers de rust van de bewoners van de woongebieden vrijwaren (beperking van het autoverkeer) en zijn van mening dat het handelsaanbod in het Brussels Gewest ruimschoots volstaat.

Voor de definitie van de buurthandel verwijst de Raad naar zijn voorstellen betreffende de wijziging van het glossarium.

2.5.1°

Het VOB vraagt om het punt 2.5.1° te schrappen. De ondernemingen moeten immers in die mate over hun binnenterrein van het huizenblok kunnen beschikken, dat ze hun activiteiten normaal kunnen uitoefenen. De milieuvergunning zou dit gebruik met name kunnen eisen voor het parkeren van voertuigen buiten het wegennet, voor de aanleg van laad- en loskades of voor de organisatie van de goederenopslag.

De middenstandsorganisaties vragen dat punt 2.5.1° zou worden geschrapt of op zijn minst eveneens van toepassing zou zijn op de economische activiteiten die de voorschriften 2.5.2°, 2.5.3° en 2.5.4° in acht nemen.

Het ACV, het ABVV en de ACLVB vragen om het punt 2.5.1° te laten zoals het is.

C. BIJZONDERE VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE GEBIEDEN MET GEMENGD KARAKTER

3. Gemengde gebieden

3.1.

De Raad vraagt om het voorschrift 3.1. als volgt te wijzigen :

« Deze gebieden zijn voor huisvesting en economische activiteiten bestemd. »

3.2.

De Raad vraagt om in de 1ste alinea te verduidelijken dat zowel de kantoren als de productie-activiteiten afzonderlijk de drempel van 500 m² per onroerend goed mogen behalen.

1er §

Het VOB en de middenstandsorganisaties vragen om het woord « ook » te schrappen.

De middenstandsorganisaties en de ACLVB vragen dat men de vloeroppervlakte van de functies uitrustingen van collectief belang of van openbare diensten, kantoren en productie-activiteiten zou toelaten tot 1.500 m² en dat men het einde

van de zin « met een maximum van 750 m² voor kantoren en productie-activiteiten » zou behouden.

De 2de § wordt : « De vloeroppervlakte van de productie-activiteiten en van de kantoren mag worden vergroot tot 2000 m² per onroerend goed, op voorwaarde dat : »

Omwille van de coherentie, moet de 3de § dus worden geschrapt.

Het VOB steunt deze laatste voorstellen, maar acht de gevraagde drempels veel te laag ten overstaan van de werkelijkheid van de economische activiteiten in de gemengde gebieden. Men zou deze drempels bijvoorbeeld tot 3.000 m², 1.500 m² en 6.000 m² kunnen verhogen.

Het ACV en het ABVV vragen om het voorschrift te laten zoals het is.

3.3.

In verband met de aparte ingang tot de woningen op de bovenverdiepingen, verwijst de Raad naar zijn voorstel betreffende het voorschrift 0.8.

De middenstandsorganisaties vragen om de tweede zin van de 1ste paragraaf als volgt te wijzigen : « De verdiepingen kunnen eveneens bestemd worden voor handelszaken wanneer de continuïteit van het wonen wordt verzekerd ».

Het ACV, het ABVV en de ACLVB zijn van oordeel dat de handel de 1ste verdieping niet mag overschrijden en dat de bovenverdiepingen voor huisvesting bestemd moeten blijven.

De middenstandsorganisaties vragen om de 200 m² te behouden voor de buurthandel, die met de woonfunctie is verbonden.

Het VOB vraagt dat de grote distributie-ondernemingen, die aan de criteria van de wet van 1975 betreffende de handelsvestigingen voldoen, zich in afwijking van de bijzondere voorschriften in een gemengd gebied zouden mogen vestigen.

Het ACV, het ABVV en de ACLVB gaan hiermee akkoord indien het om een herlokalisatie gaat, maar zijn daarentegen van oordeel dat alle bijkomende nieuwe vestigingen de bijzondere voorschriften van het ontwerp van GBP in acht moeten nemen.

De Raad vraagt om in de 3de paragraaf na 500 m² het volgende toe te voegen : « en voor de groothandel op 1500 m² »

Voor de definitie van de groothandel verwijst de Raad naar zijn voorstellen betreffende de wijziging van het glossarium.

De Raad vraagt om aan de 3de paragraaf na de 3de alinea het volgende toe te voegen :

« De gespecialiseerde kleinhandel die geen deel uitmaakt van de sectoren voor uitrusting van personen, huisinrichting, vrije tijd en cultuur, en die de handelszaken in de linten voor handelskernen aanvult en grote oppervlakten en transportvoorzieningen behoeft, mag zich in randgebieden voor kleinhandel

vestigen op voorwaarde dat de vloeroppervlakte per handelszaak groter is dan 600 m² en op voorwaarde dat hij de bestaande handelskernen niet ontwricht.

De vestiging van vloeroppervlakten van dergelijke gespecialiseerde handelszaken kan worden toegelaten onder de voorwaarden bedoeld in alinea 2 van het voorschrift 3.2. »

4. Sterk gemengde gebieden

De middenstandsorganisaties, het ACV, het ABVV en de ACLVB vragen om een punt 4.0. toe te voegen :

« Deze gebieden zijn bestemd voor economische activiteiten en huisvesting. »

Het VOB kant zich tegen deze wijziging omdat het van oordeel is dat het statuut van sterk gemengd karakter zich richt tot een geheel van functies, die in het voorschrift 4.1. duidelijk worden opgesomd.

4.1.

De middenstandsorganisaties vragen om dit punt 4.1. als volgt te herschrijven :

« Deze gebieden zijn bestemd voor huisvesting, uitrustingen van collectief belang of van openbare diensten, productie-activiteiten en kantoren. De vloeroppervlakte voor al deze functies samen, behalve huisvesting, mag per onroerend goed niet meer bedragen dan 3000 m² met een maximum van 1000 m² voor de uitrustingen van collectief belang of van openbare diensten en voor de kantoren die instaan voor het beheer of de administratie van een onderneming of een openbare dienst.

De vloeroppervlakte voor productie-activiteiten en kantoren, met uitzondering van de kantoren die instaan voor het beheer of de administratie van een onderneming of een openbare dienst, mag worden vergroot tot 4000 m² op voorwaarde dat :

- 1° de vergroting van deze oppervlakte behoorlijk gerechtvaardigd is om sociale of economische redenen ;
- 2° de plaatselijke omstandigheden deze vergroting mogelijk maken zonder de hoofdfunctie in het gedrang te brengen;
- 3° de handelingen en werken aan de speciale regelen van openbaarmaking werden onderworpen.

De vloeroppervlakte voor productie-activiteiten en kantoren, met uitzondering van de kantoren die instaan voor het beheer of de administratie van een onderneming of een openbare dienst, mag door middel van een BPA tot meer dan 4000 m² worden vergroot. »

Omwille van de coherentie worden in dit geval de 3de en 4de § van het punt 4.1. van het ontwerp van GBP geschrapt. »

Het VOB kant zich tegen het onderscheid en de verschillende behandeling van de productie-activiteiten en de kantoren enerzijds, en de kantoren die instaan voor het beheer en de administratie van een onderneming of openbare dienst anderzijds.

Alle economische activiteiten moeten zich in de sterk gemengde gebieden kunnen vestigen.

De ACLVB sluit zich aan bij de vraag van de middenstandsorganisaties om de kantoren, die instaan voor het beheer en de administratie van een openbare dienst, in de administratie-gebieden nabij de stations te vestigen en uit te sterk gemengde gebieden te weren.

Het VOB en de middenstandsorganisaties vragen om de activiteiten voor de vervaardiging van materiële diensten en de vervaardiging van immateriële goederen als productie-activiteiten te vermelden en niet uit dit voorschrift te weren. Indien men de 3de en 4de § toch zou behouden, vragen ze dat men diezelfde activiteiten voor de vervaardiging van materiële diensten en de vervaardiging van immateriële goederen uit het begrip kantooractiviteiten zou schrappen en niet aan de beperking tot 3500 m² zou onderwerpen.

Het VOB vindt de maximale toegelaten oppervlakten voor de economische activiteiten in de sterk gemengde gebieden ruim onvoldoende. De maximumdrempel voor de productie-activiteiten zou bijvoorbeeld op 4000 m² kunnen worden gebracht zonder speciale regelen van openbaarmaking (SRO) en op meer dan 4000 m² met SRO.

De Raad vraagt om de groothandel gelijk te stellen met productie-activiteiten.

Het ACV, het ABVV en de ACLVB vragen om de maxima die het ontwerp van GBP voorziet te behouden.

In verband met de laatste paragraaf stelt de Raad vast dat de Franstalige en Nederlandstalige teksten die in het Staatsblad zijn verschenen niet overeenstemmen inzake de datum van inwerkingtreding van een bijzonder bestemmingsplan, met name 1 januari 2000 in het Nederlands en 1 juli 2000 in het Frans. De Raad vraagt dat men de Nederlandstalige en Franstalige teksten in overeenstemming zou brengen.

4.2.

In verband met de aparte ingang tot de woningen op de bovenverdiepingen, verwijst de Raad naar zijn voorstel betreffende het voorschrift 0.8.

De middenstandsorganisaties vragen om de tweede zin van de 1ste paragraaf als volgt te wijzigen : « De verdiepingen kunnen eveneens bestemd worden voor handelszaken wanneer de continuïteit van het wonen wordt verzekerd ».

Het ACV, het ABVV en de ACLVB zijn van oordeel dat de handel de 1ste verdieping niet mag overschrijden en dat de bovenverdiepingen voor huisvesting bestemd moeten blijven.

De Raad vraagt om aan de 3de paragraaf na de 3de alinea het volgende toe te voegen :

« De gespecialiseerde kleinhandel die geen deel uitmaakt van de sectoren voor uitrusting van personen, huisinrichting, vrije tijd en cultuur, en die de handelszaken in de linten voor handelskernen aanvult en grote oppervlakten en transportvoorzieningen behoeft, mag zich in randgebieden voor kleinhandel

vestigen op voorwaarde dat de vloeroppervlakte per handelszaak groter is dan 600 m² en op voorwaarde dat hij de bestaande handelskernen niet ontwricht.

De vestiging van vloeroppervlakten van dergelijke gespecialiseerde handelszaken kan worden toegelaten onder de voorwaarden bedoeld in alinea 2 van het voorschrift 3.2. »

De middenstandsorganisaties vragen om de drempel van 200 m² voor de buurtkleinhandel, die samengaat met de woonfunctie, te behouden.

Het VOB vraagt dat de grote distributie-ondernemingen, die aan de criteria van de wet van 1975 betreffende de handelsvestigingen voldoen, zich in afwijking van de bijzondere voorschriften in een sterk gemengd gebied zouden mogen vestigen.

Het ACV, het ABVV en de ACLVB gaan hiermee akkoord indien het om een herlokalisatie gaat, maar zijn daarentegen van oordeel dat alle bijkomende nieuwe vestigingen de bijzondere voorschriften van het ontwerp van GBP in acht moeten nemen.

4.4.

De Raad vraagt om de begrippen stadskanker, braakliggend stuk grond, onbebouwd terrein en verlaten bedrijf te verduidelijken.

De Raad vraagt om een inventaris op te maken van de stadskankers, braakliggende stukken grond, onbebouwde terreinen en verlaten bedrijven, waarop het voorschrift 4.4. van toepassing zou kunnen zijn.

Het ACV, het ABVV, de ACLVB en de middenstandsorganisaties vragen om het voorschrift 4.4 als volgt te wijzigen :

« In de huizenblokken gelegen in een sterk gemengd gebied die de hiernavolgende kenmerken vertonen :

- 1° een goede bereikbaarheid ;
- 2° de afwezigheid van een handelsruimte met een vloeroppervlakte van meer dan 1.500 m² ;
- 3° de aanwezigheid van ofwel een stadskanker, ofwel een braakliggend stuk grond, ofwel een onbebouwd terrein, ofwel een verlaten bedrijf, samen goed voor minstens 15 % van de oppervlakte van het betrokken huizenblok ;
- 4° nadat de handelingen en werken werden onderworpen aan de speciale regelen van openbaarmaking.

Er kan worden afgeweken van voorschriften 4.1 en 4.2 voor elk totaalproject waarvoor één enkele vergunningsaanvraag is ingediend en dat voldoet aan de volgende voorwaarden :

- 1° het project maakt de herstructurering van de stedelijke omgeving mogelijk ;
- 2° het project beslaat een terreinoppervlakte van minstens 5000 m² ;
- 3° het project voorziet minstens 40 % vloeroppervlakte voor huisvesting en maximum 35 % vloeroppervlakte voor kantoren, met uitzondering van de kantoren die instaan voor het beheer of de administratie van een onderneming of een openbare dienst, voor activiteiten voor de vervaardiging van materiële diensten en de vervaardiging van immateriële goederen of, buiten het

handelslint, voor de buurthandel en voor de handelszaken die de kantooractiviteiten en de vervaardiging van materiële en immateriële diensten gewoonlijk aanvullen. De vloeroppervlakten bestemd voor de buurthandel en voor de gewone handelszaken mogen evenwel niet meer bedragen dan 15 % van de totale vloeroppervlakte van het project, indien het project zich buiten de linten voor handelskernen bevindt ;

- 4° in de delen van het grondgebied met onvoldoende groene ruimten of die opgenomen zijn in het groen netwerk voorziet het project minstens 20 % terreinoppervlakte voor groene ruimte toegankelijk voor het publiek ;
- 5° in het project worden gelijktijdig woningen en andere bestemmingen voorzien ;
- 6° ingeval van nabijheid van één of meerdere bestaande handelskernen, mag de handelsvestiging deze handelskernen niet ontwrichten.

Het VOB vindt de minimumdrempel van 5000 m² bijzonder restrictief ten overstaan van de Brusselse werkelijkheid en is van oordeel dat men deze drempel aanzienlijk moet verlagen.

De middenstandsorganisaties zijn van oordeel dat men deze minimumdrempel van 5000 m² niet mag verlagen.

Het VOB acht de percentages in het voorschrift 4.4. kunstmatig en restrictief.

4.5.

De Raad vraagt dat dit voorschrift enkel van toepassing zou zijn op de bestemmingen bedoeld in de voorschriften 4.1. tot 4.3.

Bijgevolg vraagt de Raad om het voorschrift 4.5. als volgt te herschrijven :

« Algemene voorwaarden voor alle bestemmingen bedoeld in de voorschriften 4.1. tot 4.3. :

- 1° het stedenbouwkundig karakter van de bouwwerken en installaties strookt met dat van het omliggend stedelijk kader ; wijzigingen ervan zijn onderworpen aan de speciale regelen van openbaarmaking ;
- 2° de aard van de activiteiten moet verenigbaar zijn met het wonen.

Algemene voorwaarden voor alle bestemmingen bedoeld in het voorschrift 4.4. :

- 1° de wijzigingen van de bouwwerken en installaties zijn onderworpen aan de speciale regelen van openbaarmaking ;
- 2° de aard van de activiteiten moet verenigbaar zijn met het wonen. »

D. BIJZONDERE VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE INDUSTRIEGEBIEDEN

5. Stedelijke industriegebieden

5.1.

De Raad vraagt om de groothandel in het glossarium te definiëren en gelijk te stellen met productie-activiteiten.

De middenstandsorganisaties vragen om het volgende toe te voegen :

5° voor kantoren van dienstverlenende vrije en intellectuele beroepen.

5.2.

5.2.1°

Het ACV en het ABVV vragen om de drempel van 500 m² van het eerste ontwerp van GBP te behouden.

Het VOB, de middenstandsorganisaties en de ACLVB om de drempel van 1000 m² te weerhouden.

Laatste alinea :

Het ACV en het ABVV vragen om de drempel van 1500 m² van het eerste ontwerp van GBP te behouden.

Het VOB, de middenstandsorganisaties en de ACLVB vragen om de drempel van 2000 m² te weerhouden.

5.3.

Het ACV, het ABVV, de ACLVB en de middenstandsorganisaties vragen om de uitdrukking 'bestaande ondernemingen' te vervangen door de uitdrukking 'bestaande activiteiten'.

De middenstandsorganisaties vragen bovendien om punt 5.3.1° als volgt te vervullen :

« de kantoren bestemd worden voor de behoeften voor een bestaande activiteit of voor de activiteiten die in 5.1. worden beschreven »

Het ACV, het ABVV, de ACLVB en de middenstandsorganisaties vragen dat men de vergroting van de oppervlakten bestemd voor kantoren tot 20 % zou beperken, maar dat men om de tien jaar van deze mogelijkheid tot vergroting gebruik zou kunnen maken.

E. BIJZONDERE VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE ANDERE ACTIVITEITENGEBIEDEN

7. Administratiegebieden

Het ACV vraagt om de aanwezigheid van de overige functies aan de rand van de administratiegebieden en langsheen enkele structuurassen te bevorderen. Het ACV vraagt om in het GBP een voorschrift betreffende de linten voor het herwinnen van de woonfunctie in deze gebieden op te nemen.

Het ACV vraagt eveneens om de beplanting van de binnenterreinen van huizenblokken van deze gebieden te verbeteren.

I. PROGRAMMA'S VAN DE GEBIEDEN VAN GEWESTELIJK BELANG

De Raad vraagt dat in geen geval een GGB aan de oorsprong zou liggen van een nieuwe handelspool, die het bestaande handelsomgeving zou ontwrichten. Dergelijke nieuwe handelspolen of nieuwe winkelgalerijen zouden indruisen tegen de doelstellingen en de filosofie zelf van het huidig Gewestelijk Ontwikkelingsplan.

J. PROGRAMMA'S VAN DE GEBIEDEN VAN GEWESTELIJK BELANG MET UITGESTELDE AANLEG

De Raad maakt dezelfde opmerking als in het vorige punt.

K. GLOSSARIUM

De Raad vraagt om de volgende termen exact te definiëren :

- groothandel ;
- stadskanker ;
- braakliggend stuk grond ;
- verlaten bedrijf ;
- niet-uitgebaat onroerend goed ;
- continuïteit van het wonen.

De Raad vraagt om de begrippen buurthandel en gespecialiseerde handelszaak in te voeren en om het concept van buurthandel in het ontwerp van GBP duidelijker te definiëren. Hij stelt de volgende formulering voor :

« De buurthandel omvat de activiteiten van de kleinhandel, is complementair en onmisbaar voor de woonfunctie en gaat hiermee samen en heeft betrekking op producten en diensten die dagelijks of zeer frequent worden verbruikt of aangekocht, zoals bijvoorbeeld : algemene voeding ; superette, bakkerij-banketbakkerij ; groenten en fruit ; slagerij-fijne vleeswaren ; traiteur ; vishandel ; apotheek ; krantenwinkel ; wasserij ; kapper ; nachtwinkel ; stomerij ; schoenmakerij ; drogisterij.

Hij vraagt om eveneens het begrip « randgebieden voor kleinhandel » in te voeren.

De middenstandsorganisaties vragen om in punt 2 van de definitie van kantoor de oppervlakte op 300 m² (in plaats van 200 m²) te brengen.

Het VOB vraagt om de intellectuele dienstverleningsactiviteiten uit de definitie van kantoren te schrappen (punt 3) en om deze aan de productie-activiteiten toe te voegen. Het VOB vindt immers dat men zich terecht mag afvragen of het wel goed is om de 'ondernemingen voor intellectuele dienstverlening' in de definitie van kantoren te behouden, nu de tertiaire sector van de gewestelijke economie enorm is uitgebreid en de dienstensector het grootste deel van de toegevoegde waarde die in Brussel wordt gecreëerd en 87 % van de werkgelegenheid vertegenwoordigt. Deze werkgelegenheid en activiteiten hetzelfde weinig benijdenswaardige lot toebedelen, dat het ontwerp voor de kantoren weglegt, lijkt in tegenspraak met de doelstelling van de Regering om werkgelegenheid te creëren. De definitie van kantoren zou zich bijgevolg tot de eerste twee punten van het glossarium moeten beperken.

Het ACV vraagt om de diplomatieke zendingen, de consulaire beroepsposen van de door België erkende Staten, alsmede de vertegenwoordigingen van de gefedereerde of gedecentraliseerde entiteiten van die Staten uit de definitie van de uitrustingen van collectief belang en van openbare diensten te schrappen en om deze te aanzien voor wat ze werkelijk zijn, met name kantoren.

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE TOT WIJZIGING VAN DE ORDONNANTIE VAN 7 OKTOBER 1993 HOUDENDE ORGANISATIE VAN DE HERWAARDERING VAN DE WIJKEN. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 20 april 2000

1. Aanhangigmaking

Dhr. Eric TOMAS, Minister belast met Werkgelegenheid, Economie, Energie en Huisvesting, heeft overeenkomstig artikel 6, § 2 van de ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad om het advies van de Raad betreffende het bovenvermelde voorontwerp van ordonnantie verzocht.

Na onderzoek en bespreking van dit document door zijn commissie ad hoc op 22 maart en 5 april 2000, heeft de Economische en Sociale Raad tijdens zijn plenaire zitting van 20 april 2000 het volgend advies uitgebracht.

2. Advies

De binnen de Economische en Sociale Raad verenigde sociale gesprekspartners verheugen zich erover dat men om hun advies betreffende het voorontwerp van ordonnantie van 7 oktober 1993 houdende organisatie van de herwaardering van de wijken heeft gevraagd. Men had de Raad immers niet bij de opmaak van de ordonnantie van 7 oktober 1993 betrokken.

Bijgevolg willen de sociale gesprekspartners van deze gelegenheid gebruik maken om zich te positioneren ten overstaan van het geheel van maatregelen, dat men voor de herwaardering van de wijken heeft doorgevoerd.

Om de verschillende acties ter herwaardering van de wijken efficiënter te maken, zijn de sociale gesprekspartners van oordeel dat men de transversale coherentie van deze acties moet bevorderen en de zichtbaarheid ervan moet waarborgen. Het feit dat men acties los van elkaar onderneemt of zelfs afhankelijk maakt van elkaar, leidt niet tot de verhoopde resultaten (vertraagde uitvoering van de programma's, incoherente maatregelen).

Daarom dringen ze erop aan om de maatregelen ter herwaardering van de wijken te vereenvoudigen en te verduidelijken. Zo zou men met name incoherenties kunnen vermijden in de perimeters waarop de verschillende maatregelen betrekking hebben (de ruimte, waarop Doelstelling 2 betrekking heeft, omvat een grotendeels maar niet volledig de gebieden van de wijkcontracten en initiatiefwijken, die in haar perimeter vóórkomen).

De sociale gesprekspartners dringen er in het bijzonder op aan dat de herwaardering van de wijken een duurzame invloed zou uitoefenen op de omgeving van alle plaatselijke actoren.

Bijgevolg moeten de programma's ter herwaardering van de wijken volgens hen een duidelijke economische en sociale dimensie bevatten. Uit de vroegere ervaringen blijkt dat dit tot op heden zelden het geval was. Welnu, de integratie van de economische en sociale dimensies in de programma's ter herwaardering van de wijken zou in hun ogen een waarborg vormen voor de creatie van nieuwe banen op het niveau van de wijken en zou op termijn de inschakeling van opgeleide werknemers in de arbeidsmarkt mogelijk maken.

Opdat men de meest geschikte economische activiteiten in de wijken zou kunnen integreren, raden de sociale gesprekspartners tevens aan om een complete inventaris van de bestaande industriële, ambachtelijke, commerciële en dienstverlenende activiteiten in de wijken op te maken ; aldus zou men de onbevredigde of onvoldoende bevredigde behoeften en de overaanbiedingen kunnen vaststellen. Samen met het Observatorium van de handel zou dit instrument de politieke verantwoordelijken nuttige en noodzakelijke informatie verschaffen om economische activiteiten en bijgevolg duurzame banen te creëren.

In dit opzicht impliceert het in aanmerking nemen van deze sociaal-economische dimensie voor de sociale en economische gesprekspartners dat :

- men de plaatselijke sociaal-economische operatoren formeel bij de beslissingsstructuren dient te betrekken, met name doorheen plaatselijke commissies voor geïntegreerde ontwikkeling ;
- men de plaatselijke erkende operatoren voor beroepsopleiding en sociale en professionele inschakeling eveneens bij de reflectie over zowel de inhoud als de uitvoering van de programma's dient te betrekken.

Ook al richt het geheel van maatregelen zich tot verschillende terreinen en valt het onder verschillende bevoegdheden, toch dringt de Raad aan op onderlinge synergieën die elkaar bij de verwezenlijking van hun gemeenschappelijke doelstellingen ondersteunen en versterken.

Aldus zou het geheel van maatregelen ter herwaardering van de wijken de uitvoering van het sociaal-economisch programma van een PAP kunnen ondersteunen.

Op dezelfde wijze zouden ook de maatregelen ter herwaardering van de wijken de maatregelen ter herwaardering van de handelskernen kunnen versterken.

De Raad beroept zich eveneens op de beschouwingen in het kader van het Territoriaal Pact voor de Werkgelegenheid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De Raad dringt er eveneens op aan dat men vóór de definitie en lancering van een nieuw programma de inventaris zou opmaken en zou zorgen voor de coördinatie van het geheel van maatregelen, die op eenzelfde geografisch gebied van toepassing zijn (handelskerncontracten, wijkcontracten, veiligheidscontracten, stadscontracten, initiatiefwijken, tussenkomsten in het kader van de Doelstelling 2, URBAN-programma, enz.).

De Raad heeft ook vragen bij de discrepanties die hij heeft vastgesteld op het niveau van de initiatieven van de diverse gemeenten, die bij de dynamiek van de herwaardering van de wijken zijn betrokken. Bijgevolg stelt hij voor om in een organisatorische begeleiding van de gemeenten te voorzien om de effecten van de getroffen maatregelen op te volgen en te evalueren.

Een dergelijke procedure houdt in dat men beroep moet doen op een serie indicatoren, aan de hand waarvan men kan nagaan hoe de programma's vorderen, zodat men deze zonodig beter op elkaar kan laten aansluiten.

In verband met de Staatsdienst met afzonderlijk beheer is de Raad van mening dat diens bevoegdheden zich moeten beperken tot het financieel en budgettair beheer van de programma's en op termijn niet tot het operationeel beheer ervan mogen worden uitgebreid.

Omdat de herwaardering van de wijken een economische en sociale ontwikkeling beoogt, wensen de sociale gesprekspartners ten slotte dat men hen zou betrekken bij de definitie, het beheer, de evaluatie en de opvolging van de acties, die men in het kader van de herwaardering van de wijken onderneemt. Deze herwaardering moet op haar beurt aansluiten op een gewestelijke dynamiek, die deze van de wijken overstijgt.

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE TOT WIJZIGING VAN DE ORDONNANTIE VAN 29 AUGUSTUS 1991 HOUDENDE ORGANISATIE VAN DE PLANNING EN DE STEDENBOUW. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 20 april 2000

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 6, § 2 van de ordonnantie houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad heeft de Regering op 10 april 2000 in toepassing van de uiterst dringende procedure, hetzij binnen de vijf werkdagen, om het advies van de Raad verzocht betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw.

Advies

Wat de vorm betreft, stelt de Raad vast dat de Regering in haar aanhangigmaking vermeldt dat ze om het advies van de Raad verzoekt « hoewel ze aan de relevantie van een verzoek om advies aan de Raad twijfelt ».

De Raad herinnert eraan dat men hem sinds 1991 om zijn advies over het ontwerp van ordonnantie houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, evenals over diverse wijzigingen van de basisordonnantie heeft verzocht.

Hij herinnert er eveneens aan dat zijn advies wordt gevraagd over ontwerpen aangaande het Gewestelijk Bestemmingsplan, de Gemeentelijke Ontwikkelingsplannen, het Prioritair Actieprogramma en sommige Bijzondere Bestemmingsplannen.

Anderzijds wijst hij erop dat hij zich op eigen initiatief heeft ontfemd over de gevolgen van het Besluit van de Raad van State van 18 juli 1997, dat het principe had bekrachtigd van de impliciete opheffing van alle plannen die niet met hogere plannen overeenstemden. De Economische en Sociale Raad had vanaf 27 november 1997 op de economische en sociale gevolgen van het voormelde Besluit gewezen en erop aangedrongen dat de Regering wetgevende initiatieven zou nemen om deze te verhelpen.

Dientengevolge stelt hij vast dat de Regering terecht een beroep doet op het advies van de Raad betreffende dit voorontwerp, dat een duidelijke invloed heeft op het economisch en sociaal leven van het Gewest.

De Raad betreurt evenwel de uiterst dringende procedure, die men hem heeft opgelegd. Dit belangrijke voorontwerp van ordonnantie, dat men hem heeft voorgelegd, is immers het resultaat van langdurige voorbereidende juridische werkzaamheden. Bijgevolg is hij het er helemaal niet mee eens dat hij zijn advies zo dringend moet uitbrengen en betreurt hij het dat hij zo weinig tijd kreeg om de teksten, waarover men zijn advies vraagt, te kunnen analyseren.

Wat de inhoud betreft, bemerkt de Raad dat artikel 3 van het voorontwerp de termen van artikel 26 van de OOPS « geeft een nadere omschrijving van het gewestelijk ontwikkelingsplan en vult dit aan » vervangt door « volgt het voorbeeld van de meldingen en oriëntaties van het gewestelijk ontwikkelingsplan ». Hoewel het reglementair luik van het GewOP werd opgeheven, stelt de Raad vast dat de zwakkere band tussen het indicatieve GewOP en het GBP en de te grote interpretatieruimte als gevolg van de nieuwe formulering het GewOP tot een louter conceptueel document zouden kunnen herleiden. De Raad stelt voor om de termen «geeft een nadere omschrijving van het gewestelijk ontwikkelingsplan en vult dit aan » te vervangen door « vindt de grondslag van zijn voorschriften terug in de meldingen en oriëntaties van het gewestelijk ontwikkelingsplan ».

De Raad bemerkt eveneens dat het ontwerp van ordonnantie een oplossing probeert te zoeken voor het probleem van de impliciete opheffing van alle Bijzondere Bestemmingsplannen (BPA's), die in tegenspraak waren met het Sectorplan en het Gewestelijk Ontwikkelingsplan ('Val d'Or'-besluit van de Raad van State van 18 juli 1997). Het ontwerp stelt voor om de impliciet opgeheven BPA's opnieuw van kracht te laten worden, voor zover ze overeenstemmen met het Gewestelijke Bestemmingsplan (GBP), dat momenteel wordt uitgewerkt.

Hoewel dit ongetwijfeld de meest eenvoudige oplossing is, is de Raad van oordeel dat er zich op juridisch vlak toch enkele problemen stellen. De impliciet opgeheven BPA's werden immers definitief opgeheven en om ze opnieuw van kracht te laten worden is een nieuwe goedkeuring volgens de normale procedure voor de opmaak van BPA's vereist. Bovendien lijkt de verwijzing naar het GBP, dat nog wordt uitgewerkt, hem conceptueel voorbarig.

De Raad vreest dat men de wanorde, die de impliciete opheffingen hebben veroorzaakt, helemaal niet zal verhelpen, indien de Raad van State het nieuwe ontwerp van ordonnantie op zijn beurt zou moeten veroordelen.

Bijgevolg maakt de Raad op juridisch vlak voorbehoud bij het ontwerp, dat men hem voorlegt. Hij is van oordeel dat het op het niveau van de rechtszekerheid beter zou zijn om de betrokken BPA's aan te passen in het kader van de nieuwe maatregelen, die men heeft vooropgesteld om hun aanpassing aan de nieuwe

bepalingen van het GBP te vereenvoudigen en ook de gedeeltelijke opheffing van oude BPA's toe te laten. De vereenvoudigde procedure zonder SRO, voorzien in artikel 6 van het voorontwerp van ordonnantie, zou deze moeilijkheden moeten verhelpen.

Daarom keurt de Raad de artikels 8, 9, 10 en 11 van het voorontwerp van ordonnantie goed, die ten doel hebben de termijnen voor de aanpassing en gedeeltelijke opheffing van de impliciet opgeheven BPA's te vereenvoudigen en te verkorten.

Door de speciale regelen van openbaarmaking (SRO) te schrappen, ontnemt het voorontwerp de burger evenwel mogelijke informatie over de beslissingen van de Gemeente en/of de Regering. Daar de burger steeds op de hoogte moet zijn van wijzigingen, die zijn welzijn of leefklimaat zouden kunnen beïnvloeden, vraagt de Raad dat artikel 11 van het voorontwerp van ordonnantie een informatieprocedure voor de burger zou voorzien, bijvoorbeeld via een publicatie in het gemeenteblad of een andere publicatie.

Ten slotte stemt de Raad in met de bepalingen van het voorontwerp van ordonnantie, die de nietigheid willen vermijden van de Gemeentelijke Ontwikkelingsplannen, waarvan men tijdens de huidige legislatuur enkel het basisdossier zou hebben goedgekeurd. Aldus zou men na de komende gemeenteraadsverkiezingen definitieve plannen kunnen aannemen.

VOORONTWERP VAN BESLUIT TOT WIJZIGING VAN HET
BESLUIT VAN 3 FEBRUARI 1994 HOUDENDE UITVOERING VAN
DE DOOR DE ORDONNANTIE VAN 20 JULI 2000 GEWIJZIGDE
ORDONNANTIE VAN 7 OKTOBER 1993 HOUDENDE
ORGANISATIE VAN DE HERWAARDERING VAN DE WIJKEN.
Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels
Hoofdstedelijk Gewest. 15 februari 2001

1. Aanhangigmaking

Dhr. Eric TOMAS, Minister belast met Tewerkstelling, Economie, Energie en Huisvesting, heeft overeenkomstig artikel 6, § 2 van de ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad om het advies van de Raad inzake het voormelde voorontwerp van besluit gevraagd.

Nadat zijn commissie ad hoc dit document op 5 februari 2001 had onderzocht en besproken, heeft de Economische en Sociale Raad tijdens zijn Plenaire zitting van 15 februari 2001 het volgend advies uitgebracht.

2. Advies

Over het algemeen staat de Raad positief tegenover het voorontwerp van besluit en stelt hij met genoegen vast dat men rekening heeft gehouden met enkele aanbevelingen, die hij in zijn advies van 20 april 2000 betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 7 oktober 1993 houdende organisatie van de herwaardering van de wijken had geformuleerd.

Teneinde het geheel der maatregelen ter herwaardering van de wijken efficiënter te maken, willen de sociale gesprekspartners niettemin de volgende voorstellen formuleren.

Het besluit voorziet immers de mogelijkheid om industriële en handelspanden te verwerven en te renoveren. Het economisch luik van de wijkcontracten is evenwel onvoldoende uitgewerkt.

Opdat men de meest geschikte economische activiteiten in de wijken zou kunnen integreren, herhalen de sociale gesprekspartners één van hun aanbevelingen die ze in het advies van 20 april 2000 hadden geformuleerd. Aldus raden ze aan om een volledige inventaris van de bestaande industriële, ambachtelijke, commerciële en dienstverlenende activiteiten in de wijken op te maken. Aan de hand van deze inventaris zou men kunnen nagaan aan welke behoeften er niet of onvoldoende word voldaan of voor welke behoeften er een overaanbod bestaat.

Door de behoeften waaraan moet worden voldaan te identificeren, zou men het geheel der maatregelen ter herwaardering van de wijken efficiënter kunnen maken. Zo zou men naast de vestigingsplaats, ook de inhoud van de te ondernemen herwaarderingsprojecten kunnen bepalen.

Ten slotte zijn de sociale gesprekspartners van oordeel dat men in het bijzonder voor de handel bijkomende maatregelen zou moeten overwegen. In dit opzicht willen ze onderstrepen dat de criteria ter definitie van de gebieden voor herwaardering van de handel zich moeten onderscheiden van de criteria, die men voor de wijkcontracten hanteert (dit zijn hoofdzakelijk geografische criteria : ruimte voor versterkte ontwikkeling van de huisvesting). Bovendien moeten deze criteria in economische termen worden beoordeeld. Er bestaan immers noodlijdende handelskernen, die zich buiten de perimeter bevinden waarop het geheel der maatregelen ter herwaardering van de wijken van toepassing zal zijn.

Vanaf nu wenst de Raad te worden betrokken bij de uitwerking van de maatregelen ter stedenbouwkundige renovatie van de handelskernen, die werden aangekondigd in het kader van het akkoord dat het Gewest en de federale regering hebben gesloten.

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE HOUDENDE DE
BEOORDELING EN DE VERBETERING VAN DE
LUCHTKWALITEIT. Advies van de Economische en Sociale Raad voor
het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 19 november 1998

1. Aanhangigmaking

De Raad ontving vanwege Minister D. GOSUIN een verzoek tot advies inzake het voorontwerp van ordonnantie houdende de beoordeling en de verbetering van de luchtkwaliteit, evenals inzake de wijzigingen die de Ministerraad aan de oorspronkelijke tekst heeft aangebracht.

De Commissie ad hoc van de Raad heeft tijdens de vergaderingen van 20 augustus en 8 en 21 oktober 1998 het voorontwerp en de wijzigingen onderzocht en geluisterd naar twee vertegenwoordigers van Minister D. GOSUIN, evenals van het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM).

2. Algemene beschouwingen

De Raad stelt vast dat het voorontwerp van ordonnantie een omzetting van het gewestelijk normatief systeem van de richtlijn 96/62/EG van 19 september 96 bevat. Daar waar het voorontwerp van ordonnantie zich tot de omzetting van deze richtlijn beperkt, heeft de Raad geen enkele bijzondere bemerking.

De Raad acht het niet wenselijk om in éénzelfde ordonnantie een omzetting van een Europese richtlijn én een actieplan inzake de bedrijfsvervoersplannen te doen voorkomen.

In verband met dit actieplan wijst de Raad erop dat nog andere factoren de luchtkwaliteit beïnvloeden, dan enkel de woon-werkverplaatsingen en deze voor de uitoefening van de beroepsactiviteit. De luchtkwaliteit is immers eveneens afhankelijk van andere belangrijke verontreinigingsbronnen binnen of buiten het Gewest.

Met betrekking tot de verontreiniging als gevolg van de verplaatsingen met de wagen, wijst de Raad op het belang van de verplaatsingen die niet voor beroepsactiviteiten worden verricht, zoals bijv. de woon-schoolverplaatsingen.

De Raad heeft trouwens vragen bij de opportuniteit en bevoegdheid van de Brusselse Regering om de materie van de bedrijfsvervoersplannen te behandelen, des te meer daar er op federaal niveau gelijkaardige initiatieven werden genomen (wetsvoorstel ter bevordering van de organisatie van de verplaatsingen tussen de woon- en werkplaats door de invoering van bedrijfsvervoersplannen, neergelegd door Dhr. volksvertegenwoordiger Ansoms en medestanders ⁷.

De Raad onderstreept dat het voorontwerp van ordonnantie nergens een implicatie van de sociale gesprekspartners vermeldt door ze niet bij het Coördinatiecomité te betrekken en door binnen de onderneming geen enkele bijzondere procedure te voorzien om de vervoersplannen te realiseren.

3. Bijzondere beschouwingen

Artikel 2 : Het toepassingsveld van het voorontwerp van ordonnantie omvat de luchtkwaliteit in de gebouwen (woongebouwen of andere), maar neemt de lucht in de werkplaatsen niet in aanmerking. De Raad wijst erop dat de luchtkwaliteit in de gebouwen, die tot het toepassingsveld van het voorontwerp van ordonnantie behoort, afhangt van specifieke factoren en dat de soorten verontreinigende stoffen niet dezelfde kunnen zijn als deze in openlucht. De door het voorontwerp van ordonnantie voorziene maatregelen zijn op deze laatste niet van toepassing en zijn niet voor hen bestemd. Bijgevolg stelt de Raad voor om, voor alle duidelijkheid, ofwel de verontreinigende stoffen die in de gebouwen aanwezig kunnen zijn in de lijst op te nemen, ofwel het begrip luchtkwaliteit tot de buitenlucht te beperken.

Artikel 7, § 3 : De Raad acht een beoordeling van de gevoerde acties om de verontreiniging te beperken noodzakelijk.

⁷ Parlem. doc. en Kamer, zitting 1995-1996 nr. 374/1-10.

Artikel 8 : Andere verontreinigende stoffen, zoals sommige zware metalen (koper, zink, ...), werden in Vlaanderen en niet in Brussel in de omzetting van de richtlijn opgenomen.
De Raad stelt voor om de lijst in overeenstemming met de overige Gewesten op te maken.

Artikel 12 : De Raad stelt vast dat het Coördinatiecomité enerzijds bekleed werd met een adviserende opdracht en anderzijds, krachtens de wijzigingen die de Regering heeft doorgevoerd, met een opdracht tot het uitwerken van urgentieplannen. De samenstelling van het Coördinatiecomité werd niet verduidelijkt.

De Raad is van mening dat de adviserende opdracht van dit Comité moet worden uitgevoerd zonder afbreuk aan de bevoegdheden van andere adviescomités. Hij wenst dat de ordonnantie minstens de algemene structuur van de samenstelling van dit Comité zou definiëren door de sociale gesprekspartners erbij te betrekken.

Betreffende de opdracht tot het uitwerken van urgentieplannen verduidelijkt het voorontwerp van ordonnantie noch het gezag (mogelijkheid om dwingende maatregelen te nemen), noch de middelen (controle op de maatregelen, sancties, personeel) waarover het Comité zal beschikken om deze taak te vervullen.

De Raad acht het dus onontbeerlijk om het voorontwerp van ordonnantie diensgevolge aan te passen.

Nieuw art. 20 : Omtrent het verplichtend aspect van de bedrijfsvervoersplannen

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties zijn van oordeel dat het éénzijdig opleggen van vervoersplannen aan de ondernemingen de realisatie van de nagestreefde doelstelling in gevaar kan brengen. Ze betreuren het dat men in dit geval voor deze methode heeft gekozen, terwijl voor andere materies (bijv. werfafval) het gevoerde overleg ertoe leidde dat de ondernemingen instemden met regels, die later verplicht werden gemaakt. Bijgevolg zijn ze gekant tegen de verplichte invoering van bedrijfsvervoersplannen, zoals het voorontwerp van ordonnantie dit stipuleert.

De representatieve werknemersorganisaties zijn voorstanders van een verplichte beoordeling van de woon-werkverplaatsingen en beroepsverplaatsingen, waarbij ze het noodzakelijk overleg binnen de onderneming benadrukken. Bovendien zijn ze van oordeel dat de bedrijfsvervoersplannen zouden moeten bijdragen tot het stimuleren van het gebruik van het openbaar vervoer en zonodig tot het organiseren van pendeldiensten tussen de onderneming en de dichtstbijzijnde stations voor openbaar vervoer.

Het ACV en het ABVV spreken zich uit voor de verplichte invoering van bedrijfsvervoersplannen.

Omtrent de definitie van het toepassingsveld

De Raad acht het criterium dat het voorontwerp van ordonnantie in verband met het aantal tewerkgestelde werknemers heeft weerhouden ongeschikt. Een vervoersplan zou ook nuttig kunnen zijn voor ondernemingen die moeilijk te bereiken zijn met het openbaar vervoer, ongeacht hun omvang, of voor ondernemingen die op éénzelfde site geconcentreerd zijn (industriezone) en die eveneens moeilijk te bereiken is met het openbaar vervoer.

Omtrent de inhoud van de bedrijfsvervoersplannen

Het ACV en het ABVV achten het tegenstrijdig om enerzijds het gebruik van het openbaar vervoer te stimuleren (4°, a)) en anderzijds de organisatie van het parkeren van wagens buiten de openbare weg aan te bevelen (4°, b)).

Tenslotte acht de Raad de termijn van 18 maanden te kort om het invoeren van bedrijfsvervoersplannen een kans op succes te geven.

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE TOT WIJZIGING VAN DE ORDONNANTIE VAN 5 JUNI 1997 INZAKE DE MILIEUVERGUNNINGEN. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 19 oktober 2000

Aanhangigmaking

De Raad heeft vanwege de bevoegde Minister een verzoek om advies ontvangen betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 5 juni 1997 inzake de milieuvergunningen.

Aangezien hij van oordeel is dat het voorontwerp van ordonnantie een weerslag kan hebben op de economische en sociale ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, brengt de Raad in aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 3 oktober is bijeengekomen, het volgende advies uit.

Algemene beschouwingen

De Raad stelt vast dat de omzetting van de Europese richtlijn SEVESO II in de gewestelijke Brusselse wetgeving een communautaire verplichting is en dat het Gewest terecht ervoor gekozen heeft om de richtlijn onmiddellijk om te zetten in de Ordonnantie betreffende de milieuvergunningen, hetgeen de opgave van de burgers en ondernemingen vereenvoudigt.

De Raad stelt eveneens vast dat het voorontwerp van ordonnantie een aantal procedures en definities van de ordonnantie van 5 juni 1997 wil vereenvoudigen en verduidelijken. De Raad is het eens met deze doelstelling.

Niettemin betreurt hij de beknopte memorie van toelichting en wenst hij dat deze bij de opmaak van het ontwerp van ordonnantie explicieter zou zijn.

De ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad verplicht de Raad ertoe om het Brussels Parlement zijn adviezen ter hand te stellen. Welnu, gezien de Raad in dit geval een advies uitbrengt over een voorontwerp dat zou kunnen verschillen van het ontwerp dat aan het Brussels Parlement zal worden voorgelegd, is hij van mening dat zijn advies de tekst van het voorontwerp van ordonnantie doorheen de verschillende fasen van zijn opmaak moet begeleiden.

De Raad neemt zich voor om dit ontwerp zonodig aan een nieuw onderzoek te onderwerpen.

Bijzondere beschouwingen

De Raad stemt in met de invoering van de registratieprocedure, die soepeler en lichter is dan de erkenningsprocedure, voor de economische operatoren die geen groot gevaar voor het milieu betekenen en die over de noodzakelijke technische bekwaamheden beschikken om hun activiteiten uit te oefenen. Hij betreurt het evenwel dat de beroepen, activiteiten of producten die voor deze registratieprocedure in aanmerking kunnen komen niet in éénzelfde ordonnantie of uitvoeringsbesluit zijn opgenomen, maar over diverse normatieve documenten zijn verspreid, hetgeen de opgave van de betrokken personen en ondernemingen niet vereenvoudigt.

In verband met de bouwterreinen en de tijdelijke inrichtingen betreurt de Raad het dat de teksten moeilijk te begrijpen zijn omwille van de opeenstapeling van een vrij onduidelijke classificatie en het begrip tijdsduur. Een eenvoudigere nomenclatuur van de verschillende exploitatietypes zou de leesbaarheid van de teksten ten goede komen.

Ten slotte wil de Raad de aandacht van de Regering vestigen op een toestand, die zich reeds heeft voorgedaan en die in de toekomst nog nadelig zou kunnen zijn voor de aanvragers van vergunningen van klasse I B en meer in het bijzonder in de projecten waarvan het onderzoek heel moeizaam verliep. De ordonnantie betreffende de milieuvergunningen stipuleert immers dat deze binnen een dubbele termijn moeten worden betekend, met name 45 dagen na de ontvangst van het advies van de Overlegcommissie en dit binnen een globale termijn van 160 dagen na het bericht van ontvangst van de vergunningsaanvraag (art. 43 van de ordonnantie). Het blijkt dat de vergunning juridisch gezien kan worden geacht te zijn geweigerd, indien ze wordt uitgereikt na de 45 dagen van de eerste termijn, terwijl ze wel degelijk zou zijn uitgereikt binnen de globale termijn van 160 dagen, gezien in deze veronderstelling de eerste termijn voorrang heeft op de tweede.

De toestand veroorzaakt een rechtsonzekerheid, die nadelig is voor de aanvrager. Deze onzekerheid is in tegenspraak met de doelstellingen, die de auteurs van de werkzaamheden van de Kamer ter vereenvoudiging van het milieurecht nastreven.

De uitreikingstermijnen werden immers precies ten behoeve van een rechtszekerheid ingevoerd.

Deze toestand komt neer op een aanvechting van de uiteindelijke beslissing vanwege de autoriteit die de vergunningen uitreikt, na afloop van een onderzoek dat zowel van de aanvrager als van de autoriteit heel wat inspanningen zal hebben gevraagd.

Deze toestand is des te ongewoon daar in vele gevallen de eerste termijn niet omwille van een fundamentele reden is verstreken, maar gewoon omdat de autoriteit overbelast is. Het beste bewijs hiervan is dat de autoriteit haar wil te kennen geeft door de vergunning in de tweede termijn te betekenen.

De toestand heeft nog nadeligere gevolgen voor de aanvrager indien men hem in het bericht van ontvangst enkel de tweede termijn als proceduretermijn heeft opgegeven.

De Raad acht het belangrijk om deze wijziging aan te grijpen om de Regering ertoe aan te zetten om dit probleem op adequate wijze op te lossen.

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE TOT WIJZIGING VAN DE ORDONNANTIE VAN 25 MAART 1999 BETREFFENDE DE OPSPORING, DE VASTSTELLING, DE VERVOLGING EN DE BESTRAFFING VAN MISDRIJVEN INZAKE LEEFMILIEU. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 15 februari 2001

Aanhangigmaking

De Raad heeft vanwege de bevoegde Minister een verzoek om advies ontvangen betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van misdrijven inzake leefmilieu.

In Plenaire zitting van 15 februari 2001 brengt de Raad het volgend advies uit.

Algemene overwegingen

De Raad stelt vast dat het voorontwerp van ordonnantie in hoofdzaak een aanvulling en verduidelijking beoogt van de door de ordonnantie van 25 maart 1999 georganiseerde procedures voor de controle en het onderzoek van de dossiers. De voorgestelde aanpassingen zijn een gevolg van de ervaringen, die men bij de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van de misdrijven heeft opgedaan.

Aangezien de Raad zich erom bekommerd dat men de controles met de nodige efficiëntie zou uitoefenen, vraagt hij dat men hiertoe alle noodzakelijke middelen zou inzetten.

Hij kan evenwel niet instemmen met de door artikel 3 voorziene oplossing, die contractuele ambtenaren ertoe machtigt om gerechtelijke of administratieve politietaken uit te oefenen. Hij is immers van mening dat enkel en alleen beëdigde statutaire ambtenaren deze taken mogen uitoefenen.

Voor het overige is de Raad van oordeel dat de voorgestelde wijzigingen geen invloed hebben op de economie van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven inzake leefmilieu en bijgevolg geen enkele bijzondere bemerking van zijnentwege oproepen.

VOORONTWERP VAN BESLUIT TOT INVOERING VAN EEN TERUGNAMEPLICHT VOOR BEPAALDE AFVALSTOFFEN MET HET OOG OP HUN NUTTIGE TOEPASSING OF VERWIJDERING. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 15 februari 2001

Aanhangigmaking

De Raad heeft vanwege de bevoegde Minister een verzoek tot advies ontvangen betreffende het voorontwerp van besluit tot invoering van een terugnameplicht voor bepaalde afvalstoffen met het oog op hun nuttige toepassing of verwijdering.

Overwegende dat het voorontwerp van ordonnantie een weerslag kan hebben op de economische en sociale ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, brengt de Raad in aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 18 en 30 januari en 5 februari 2001 is bijeengekomen, het volgend advies uit.

Algemene overwegingen

De intergewestelijke coherentie

De Raad stelt vast dat de nota aan de Regering betreffende het ontwerp van besluit verduidelijkt dat de drie gewestelijke Ministers van Leefmilieu overleg hebben gevoerd en een coördinatie tot stand hebben gebracht, zowel op het niveau van de termijnen voor de invoering van de terugnameplicht als op het niveau van de doelstellingen in termen van inzameling en verwerking van het beoogde afval. De Raad dringt er dan ook op aan dat deze coördinatie zo ruim mogelijk zou verlopen en een harmonisering van de modaliteiten voor de terugnameplicht in de drie gewesten zou nastreven.

Elke tegenstrijdigheid in de reglementaire doelstellingen, in de uitvoeringsmodaliteiten van de verplichting of in de aard van de economische en statistische gegevens die van de ondernemingen worden vereist, zou immers de effectieve invoering van de verplichting door met name de invoerders en producenten of de onderhandelingen over milieuovereenkomsten ingewikkeld en ondoeltreffend maken.

De Raad dringt er eveneens op aan dat men de definities en termijnen van de reglementering zou afstemmen op de definities en termijnen van de Europese richtlijnen.

Het principe en de modaliteiten van de terugnameplicht

De Raad stelt vast dat artikel 3 de terugnameplicht niet definieert, maar enkel het doel en de procedure ervan beschrijft. Hierbij hanteert men het principe van '1 tegen 0', dat de kleinhandelaar ertoe verplicht om van de consument elke afvalstof fysiek terug te nemen die overeenstemt met de producten die hij verkoopt, ook al schaft de consument zich geen enkel vervangproduct aan. Aldus wordt elke kleinhandelaar een mogelijke inzamelaar en bezitter van afval.

Deze toestand dreigt praktische opslagmoeilijkheden voor de betrokken kleinhandelaars te doen ontstaan: gebrek aan beschikbare ruimte, veiligheidsproblemen, ... Het bezit en de opslag van afval creëren bovendien, naargelang de aard van dit afval, vergunde inrichtingen waarvoor voor elk geval afzonderlijk milieuvergunningen en/of beoordelingsstudies van de weerslag van de activiteit op het leefmilieu zijn vereist. Deze procedures zijn bijzonder zwaar en moeilijk verenigbaar met het bijkomstig karakter van het geheel der maatregelen, dat de uitvoering van de terugnameplicht vereist, in het bijzonder wanneer de terugnameplichtige een kleine detailhandelaar is.

Op dezelfde wijze zijn het bezit en de verstrekking van geneesmiddelen strikt gereguleerd op het federaal niveau en mogen deze enkel in het kader van een gewestelijke reglementering het voorwerp van een specifieke reglementering uitmaken.

Artikel 3 organiseert de fysieke procedure van de terugnameplicht doorheen de verschillende fases van de commercialisering van een product. Daardoor dreigt het in conflict te komen met enkele bestaande en efficiënte maatregelen, die werden ingevoerd in het kader van de overeenkomsten die met de gewestelijke overheden werden afgesloten (zie het stelsel van de afgedankte voertuigen, banden, batterijen, ...) of nog worden uitgewerkt (afval van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, loodaccu's, gebruikte frituuroliën en -vetten, afvaloliën, ...).

Bijgevolg is de Raad van oordeel dat men de terugnameplicht moet zien als een verplichting om de doelstellingen te bereiken, die het reglement inzake inzameling, recycling en herwaardering voorziet, en dus niet als een fysieke terugname van afval.

De overheid zal de verwezenlijking van de reglementaire doelstellingen immers kunnen controleren in het kader van de toepassing van de milieuovereenkomsten of bij de erkende organen die met de gezamenlijke uitvoering van de terugnameplicht voor hun leden zijn belast. De controle van de ondernemingen, die ervoor zouden hebben gekozen om de terugnameplicht individueel uit te voeren, zal betrekking hebben op de naleving van het Bijzonder Plan voor de Preventie en het Beheer van Afvalstoffen, dat hen werd opgelegd.

Dientengevolge vraagt de Raad om alle punten van artikel 3 te vervangen door één enkele bepaling, die de volledige distributieketen van de beoogde producten aan de terugnameplicht onderwerpt, naar het voorbeeld van de Vlaamse reglementering (VLANEA, artikel 3.1.1.1).

Deze bepaling moet stipuleren dat 'de producenten, invoerders, verdelers en kleinhandelaars aan een terugnameplicht worden onderworpen om aldus de in de hoofdstukken II tot XI vastgestelde doelstellingen te verwezenlijken'.

De milieuovereenkomst

De Raad meent dat de organisatie van de specifieke modaliteiten voor de terugnameplicht, in het kader van een harmonieuze overeenkomst waarover er tussen de drie Gewesten en een federatie of groepering van ondernemingen onderhandelingen werden gevoerd, de beste waarborg vormt voor een optimale uitvoering van de terugnameplicht. Men moet hierbij rekening houden met de eigenschappen van de producten, de activiteiten en het cliënteel in de betrokken sectoren.

In de huidige tekst van het ontwerp van besluit dekken de milieuovereenkomsten enkel de bepalingen van de hoofdstukken III tot XI (zie artikel 21 van het ontwerp van besluit), maar niet de andere bepalingen van het ontwerp van besluit, en meer in het bijzonder deze van hoofdstuk II die met name betrekking hebben op de fysieke procedure van de terugnameplicht die in artikel 3 aan bod komt, en op de aan de overheid te bezorgen statistische en economische gegevens die in artikel 6 worden voorzien.

Bijgevolg zou de milieuovereenkomst niet mogen afwijken van de bepalingen van het voormelde artikel 3. Zonder wijzigingen zouden deze bepalingen immers in tegenspraak zijn met de mechanismen die in gang werden gezet in het kader van verschillende geldende of toekomstige overeenkomsten (zie in dit laatste geval bijv. het ontwerp van overeenkomst betreffende de terugnameplicht voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur).

De uitvoering van de milieuovereenkomst moet bijgevolg door alle bepalingen betreffende de terugnameplicht worden nageleefd.

Dientengevolge vraagt de Raad om artikel 21 te wijzigen door de termen 'van de hoofdstukken III tot XI' te vervangen door 'van de hoofdstukken II tot XI'.

Tevens is de Raad van mening dat de onderhandelingen over en het afsluiten van milieu-overeenkomsten, die gezamenlijke oplossingen voor de terugnameplicht organiseren, moeten worden voorbehouden aan beroepsfederaties of bedrijfsgroeperingen en niet aan individuele ondernemingen. De onderhandelingen over individuele overeenkomsten zouden immers kunnen leiden tot een opeenstapeling van bijzondere stelsels en tot concurrentieverstorende elementen.

De Raad stelt bijgevolg voor om § 2 van artikel 19 te wijzigen en in de eerste regel de woorden « hetzij rechtstreeks » te schrappen.

Beroep doen op verenigingen en vennootschappen met een maatschappelijk oogmerk

Het ontwerp voorziet dat de organisaties die voor de terugnameplicht zijn erkend, evenals de milieuovereenkomsten, zullen moeten garanderen dat er bij de verenigingen en vennootschappen die zich inzetten voor het inzamelen, sorteren, recyclen en nuttig toepassen van afvalstoffen werkgelegenheid met een maatschappelijk oogmerk wordt uitgebouwd (artikels 15 9° en 17).

De Raad stelt vast dat het begrip 'werkgelegenheid met een maatschappelijk oogmerk' niet wordt gedefinieerd. Hij vraagt om dit begrip te verduidelijken en bevoegdheids- en veiligheidscriteria voor dergelijke banen vast te stellen.

De verwerking van bepaalde afvalcategorieën kan immers problemen stellen in termen van kwaliteit van het product na de nuttige toepassing, evenals in termen van veiligheid of bekwaamheid van de werknemers die dit afval moeten verwerken.

De Raad is diensgevolge van mening dat het beroep op een bepaald soort werknemers moet variëren in functie van de aard van het verwerkte afval, en niet systematisch mag worden opgelegd.

Ten slotte dringt de Raad erop aan dat de verenigingen en vennootschappen die zich inzetten voor het inzamelen, sorteren, recycleren en nuttig toepassen van afvalstoffen door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moeten worden erkend.

Bijzondere overwegingen

Men dient in de overwegingen naar het advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te verwijzen.

Hoofdstuk I. Algemeenheden

Artikel 1 : de definities

5° : verdelers : de woorden « voor rekening van één of meerdere producenten of invoerders » schrappen.

De definitie van het ontwerp is immers te beperkend en moet worden uitgebreid tot alle natuurlijke of rechtspersonen, die in het Brussels Gewest producten aan één of meerdere kleinhandelaars verdelen, los van het feit dat ze deze producten al dan niet voor rekening van één of meerdere producenten of invoerders verdelen.

10° : band : aan de opsomming van de soorten banden moet men de banden voor bestelwagens toevoegen.

12° : elektrische en elektronische apparatuur : men moet uitdrukkelijk de medische apparatuur uit de definitie van deze toestellen verwijderen.

Het ontwerp definieert de elektrische en elektronische apparatuur, maar niet het afval van deze apparatuur. De Raad stelt voor om het afval van elektrische en elektronische apparatuur als volgt te definiëren : elk elektrisch of elektronisch apparaat met zijn voornaamste onderdelen, waarvan de consument afstand doet of van plan is of verplicht is afstand te doen.

13° : men stelt voor om de definitie van 'vervallen geneesmiddel' uit te breiden tot de 'ongebruikte geneesmiddelen' en de term 'houder' te vervangen door 'patiënt'.

Evenmin definieert het ontwerp het fotografisch afval, terwijl het inzamelingsdoelstellingen voor dit afval voorziet. De Raad vraagt dat het ontwerp de toepassingsfeer van deze bepaling zou definiëren.

Ten slotte zal men ook het Instituut, dat het ontwerp van besluit vermeldt, moeten definiëren.

Artikel 2 : inwerkingtreding

De Raad stelt vast dat het besluit voor de vijf afvalcategorieën in de 1ste alinea van artikel 2 onmiddellijk in werking treedt.

Deze bepaling is niet conform de bepalingen van de reeds afgesloten of toekomstige milieu-overeenkomsten, die aanpassingstermijnen voorzien om de sectoren de tijd te geven om de ondernemingen en consumenten tot deze nieuwe verplichtingen te sensibiliseren en de sectoren en ondernemingen in staat te stellen om hiertoe de noodzakelijke praktische maatregelen te nemen.

De onmiddellijke inwerkingtreding is evenmin conform de bepalingen van de Europese richtlijnen, die het kader van de voornoemde overeenkomsten vormen.

De Raad stelt dientengevolge voor om artikel 2 te vervolledigen door vóór de 1ste alinea de volgende tekst toe te voegen : « Bij gebrek aan een specifieke termijn, vastgesteld door een milieuovereenkomst in toepassing van artikels 16 en volgende, treedt het onderhavige besluit in werking binnen de 12 maanden na zijn publicatie ».

Artikel 2, 3° : stelsel voor de vervallen geneesmiddelen

Er bestaan in het Vlaams Gewest en in het Waals Gewest twee vrijwillige voorzieningen voor terugname van vervallen geneesmiddelen afkomstig van gezinnen. Deze zijn ontstaan uit akkoorden met apothekers, groothandelaars-verdelers en de geneesmiddelenindustrie. Deze vrijwillige akkoorden berusten op geen enkel reglementair voorschrift betreffende het opleggen van de terugnameplicht voor vervallen of 'ongebruikte' geneesmiddelen. Aangezien deze vrijwillige akkoorden hun efficiëntie hebben bewezen, werd er overigens noch in de Waalse reglementering, noch in de Vlaamse reglementering geen enkele formele terugnameplicht voor vervallen geneesmiddelen ingevoerd (evenmin in de laatste versie van het ontwerp van besluit tot wijziging van het VLAREA). De betrokken sectoren dringen aan op een goede werking van de ingevoerde vrijwillige stelsels, evenals op hun wil om de uitvoering van hun verbintenissen voort te zetten.

Ter wille van de reeds vermelde intergewestelijke coherentie, stelt de Raad dientengevolge voor dat de vrijwillige voorzieningen in het Vlaams en het Waals Gewest tot het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zouden worden uitgebreid.

Tevens dringt hij aan op het federaal karakter van de reglementering betreffende de grootschalige productie en distributie van geneesmiddelen en hun dispensatie (...). Hij wijst er dus op dat het Brussels Gewest geen bevoegdheid heeft om terzake wetten te maken. In dit opzicht is de Raad van mening dat de terugname van vervallen of 'ongebruikte' geneesmiddelen via het Agentschap Net Brussel (artikel 3 aan het eind van het ontwerp) niet conform de voormelde federale reglementering is. Deze legt immers zeer strikte voorwaarden op voor het bezit van geneesmiddelen (vergunning uitgereikt door de Minister van volksgezondheid, aanwezigheid van een titulair apotheker, enz.). De Raad drukt in het bijzonder zijn grote ongerustheid uit over de mogelijke gevaren voor de volksgezondheid, die zouden kunnen worden berokkend door de terugname van geneesmiddelen door ketens die aan de controle van een titulair apotheker ontsnappen.

Dientengevolge stelt de Raad voor om de vervallen of 'ongebruikte' geneesmiddelen uit de toepassingssfeer van de terugnameplicht te halen en punt 3 van artikel 2 te schrappen. Zoniet vraagt hij om de terugname van deze producten te organiseren via een keten, die conform de farmaceutische reglementering is (met name via de apotheken), met uitzondering van de keten beoogd in artikel 3, laatste alinea, punten 1 en 2 (Agentschap Net Brussel).

Hoofdstuk II. De uitvoering van de terugnameplicht

Artikel 3 : uitvoering van de terugnameplicht

De Raad verwijst naar zijn algemene overwegingen. Deze bepaling kan in haar huidige formulering niet worden gehandhaafd.

Artikel 4 : naleving van de terugnameplicht

De Raad bevestigt dat de naleving van de terugnameplicht onder de globale verantwoordelijkheid valt van de hele keten, die een product uiteindelijk op de markt brengt.

Bijgevolg moet men het eerste deel van artikel 4 als volgt formuleren : « Teneinde hun terugnameplicht na te komen, kunnen de producenten, invoerders, verdelers en kleinhandelaars : ... ».

Anderzijds moet men punt 3 van artikel 4 als volgt wijzigen : « ofwel met het Gewest een milieuovereenkomst sluiten met de bedoeling de realisatie van de doelstellingen van het onderhavig besluit te waarborgen ».

Artikel 6 : aan het Instituut te bezorgen informatie en statistieken

De producenten en invoerders zijn niet noodzakelijk op de hoogte van de bestemming van de producten die ze op de markt brengen en kunnen dikwijls geen per gewest opgesplitste kwantitatieve informatie verstrekken. Hooguit zouden ze samen met het Instituut op basis van schattingen forfaitaire verdeelsleutels kunnen vaststellen.

De Raad vraagt om punt 1 van artikel 6 als volgt op te maken : « een schatting van de totale hoeveelheid producten die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op de markt zijn gebracht, uitgedrukt in kg, zonodig op basis van een samen met het Instituut vastgestelde verdeelsleutel ». Dientengevolge kan de 2de alinea van artikel 6, die stipuleert dat de statistieken betreffende punt 1 door een bedrijfsrevisor of een accountant voor echt moeten worden verklaard, niet worden uitgevoerd. Deze alinea moet dus worden geschrapt.

Artikel 7 : het plan voor de preventie en het beheer van afvalstoffen

§ 1 van artikel 7 moet als volgt worden geformuleerd : « De producenten, invoerders, verdelers en kleinhandelaars die de terugnameplicht individueel uitoefenen, dienen een Plan voor de Preventie en het Beheer van Afvalstoffen op te maken dat de volgende elementen en verbintenissen bevat : ... ».

In verband met § 2 van artikel 7 betreffende de 'werkgelegenheid met een maatschappelijk oogmerk' verwijst de Raad naar zijn algemene overwegingen.

Artikel 8, § 2

In de tweede alinea dient men 'voorzien in artikel 8' te vervangen door 'voorzien in artikel 7'.

Artikel 11 : vaststellen van een zekerheid

Deze vereiste impliceert voor de onderneming bijzonder zware maatregelen ter vastlegging van kapitaal en kan de normale vervulling van de terugnameplicht in de weg staan. Bovendien maakt het ontwerp in zijn huidige formulering geen onderscheid tussen de onderneming die de overeenkomst individueel nakomt en de onderneming die zich aansluit bij een erkend orgaan.

Dientengevolge vraagt de Raad om deze bepaling uit het ontwerp weg te laten.

Van zijn kant vraagt het ABVV om deze bepaling te herzien, maar niet uit het ontwerp te schrappen.

Hetzelfde geldt voor artikel 14

Artikel 15 9° en 17 : men verwijst naar punt 4 van de algemene overwegingen.

Artikel 18 : duur van de overeenkomst

Het ontwerp definieert enkele doelstellingen op lange termijn, zoals artikel 42 § 6 die 2015 als vervaldatum stelt. Deze doelstellingen zijn onverenigbaar met de maximumduur van 5 jaar waarvan sprake in artikel 18.

De Raad acht het eveneens wenselijk dat de overeenkomst na haar termijn hernieuwbaar zou zijn, hetgeen artikel 18 niet toelaat in zijn huidige formulering omdat de « de maximumduur 5 jaar bedraagt ».

Hij stelt dientengevolge voor om artikel 18 als volgt te wijzigen : « de milieuovereenkomst wordt gesloten voor een duur die overeenstemt met de vervaldatum die de hoofdstukken III tot XI vaststellen in functie van de specifieke doelstellingen voor elke afvalcategorie. Ze is hernieuwbaar mits de partijen hiermee akkoord gaan ».

Artikel 19 : uitvoering van de milieuovereenkomst

Men moet een onderscheid maken tussen het bijzonder plan voor de preventie en het beheer, dat punt 1 van § 1 voorziet, en het bijzonder plan voor de preventie en het beheer, dat de ondernemingen moeten opmaken die de terugnameplicht individueel vervullen.

De Raad vraagt om de tekst van het ontwerp door het volgende te vervangen : 1° : « het Instituut een beheersplan voorleggen, dat tot de realisatie van de doelstellingen van de hoofdstukken III tot XI leidt ».

Punt 3 van § 1 stipuleert dat de vzw ter sturing van de overeenkomst erkennings- of registratiemaatstaven voor de uitbater van elk sectorbedrijf kan voorstellen.

Dergelijke maatstaven zijn begrijpelijk voor de ondernemingen die instaan voor de verwerking van bepaalde afvalsoorten, waarbij de ondernemingen die het afval inzamelen met deze laatsten in rechtstreeks contact staan. Ze zijn evenwel onbegrijpelijk en onrechtvaardig indien ze zich tot alle ondernemingen van een sector richten. De invoering van een dergelijke erkenning stelt immers bijzonder zware administratieve en financiële kosten in het vooruitzicht, vooral voor de sectoren met een groot aantal ondernemingen.

De Raad vraagt dat men enkel de installaties, die aan de nuttig toepassingsketen deelnemen, aan deze maatstaven zou onderwerpen.

§ 2 van artikel 19 voorziet dat de ondernemingen individuele milieuovereenkomsten met de overheid kunnen sluiten. De Raad verwijst naar punt 3 van zijn algemene overwegingen. Enkel de beroepsfederaties of bedrijfsgroeperingen mogen immers gemachtigd worden om besprekingen te voeren over milieuovereenkomsten, die gezamenlijke oplossingen met het oog op het uitoefenen van de terugnameplicht bieden.

Artikel 20 : begeleidingscomité voor de overeenkomst

De Raad acht het opportuun om te voorzien dat men de installatie van een vzw ter sturing en coördinatie van de overeenkomst door de oprichting van een begeleidingscomité zou kunnen vervangen. Daarentegen is het voor de Raad ondenkbaar dat de meerderheid van dit comité uit vertegenwoordigers van de overheidssector zou bestaan. Hij merkt overigens op dat er in het geval van een sturings-vzw van een dergelijke eis geen sprake is.

Bijgevolg stelt hij voor om in artikel 20 de woorden « samengesteld is uit een meerderheid van vertegenwoordigers van de overheidssector » te schrappen en deze te vervangen door « waaraan vertegenwoordigers van het Instituut als waarnemers deelnemen ».

De bemiddeling van geschillen moet men overigens organiseren in het kader van ofwel een vzw ofwel een begeleidingscomité. Men moet deze bemiddeling toevertrouwen aan een orgaan, dat paritair is samengesteld uit vertegenwoordigers van de overheidssector en van de ondernemingen. De milieuovereenkomst moet de organisatie ervan voorzien.

Bijgevolg stelt men voor om de laatste zin van artikel 20 te schrappen en een specifieke bepaling met de volgende formulering op te maken : « De geschillen die in het kader van de uitvoering van de overeenkomst zouden kunnen ontstaan, zullen worden voorgelegd aan een Bemiddelingscomité dat paritair is samengesteld uit vertegenwoordigers van de beroepsfederatie of -groepering enerzijds en de Minister en het Instituut anderzijds ».

Artikel 21 : in toepassing van de overeenkomst

Men verwijst naar hetgeen in punt 3 van de algemene overwegingen werd gezegd.

De uitvoering van de overeenkomst moet immers voor de ondernemingen zoveel betekenen als het naleven van de volledige terugnameplicht, zoals de hoofdstukken II tot XI van het ontwerp van besluit deze beschrijven.

Hoofdstuk III : Batterijen en accu's, met uitzondering van loodaccu's

Artikel 22, 2° : definitie van de recyclingspercentages

De Raad beveelt aan om de definitie van de recyclingspercentages in de drie gewestelijke reglementeringen te harmoniseren. In dit opzicht moet men de eerste woorden van de definitie van de recyclingspercentages als volgt formuleren : « het betrekkelijk gewicht van de werkelijk in een recyclingsproces geïntegreerde afvalstoffen ... ».

Hoofdstuk IV : Versleten banden

Artikel 25 : definitie

In punt 2 van artikel 25 moet men de woorden « het betrekkelijk gewicht van gerecycleerde afvalstoffen » vervangen door de woorden « het betrekkelijk gewicht van de werkelijk in een recyclingsproces geïntegreerde afvalstoffen ». Dit voorstel wordt op dezelfde wijze als voor artikel 22 gerechtvaardigd.

Artikel 27

In de 2de alinea van artikel 27 moet men de woorden « teneinde op 1 januari 2005 een minimaal recyclingspercentage van 20 % te bereiken » schrappen. De Raad vraagt dat men de percentages en vervaldata, die in de door de drie Gewesten en betrokken federaties ondertekende overeenkomsten werden voorzien, zou hernemen : met name op 1 januari 2005 een nuttig toepassingspercentage van 65 %, waarvan er 20 % (hetzij 13 % in absolute cijfers) wordt gerecycleerd.

Hoofdstuk V : Niet voor voeding bestemde afvalolie

Artikel 28, 1° : definitie

De definitie van de garagehouders verduidelijkt dat « in de zin van dit hoofdstuk de garagehouders als kleinhandelaars worden beschouwd » en dus aan de zoals in artikel 3 beschreven terugnameplicht zijn onderworpen.

De Raad meent dat men het aantal inzamelingspunten voor afvalolie van de gezinnen niet tot het uiterste moet opdrijven, door de sectoren van de garagehouders en autoherstellers erbij te betrekken. De afvalolie van de gezinnen heeft immers, meer dan heel wat andere producten, niets meer gemeen met het origineel product, omdat de houder ervan deze heel vaak vermengt met andere producten, waarvan hij zich wil ontdoen : oplosmiddelen, detergenten, voedingsoliën, vernis, ...

Teneinde de homogeniteit en een constante herkomst van de in de garages ingezamelde afvalolie te waarborgen en teneinde te komen tot een optimaal percentage voor regeneratie en verwerking naar een secundaire kwaliteitsgrondstof toe (basisolie voor smeermiddelen en brandstoffen), is het raadzaam om deze oliën van elke vermenging met de oliën van de gezinnen te vrijwaren.

De Raad meent dat deze oliën selectief moeten worden ingezameld en door de particulieren in de containerparken moeten worden afgegeven.

Bijgevolg vraagt de Raad dat de garagehouders in de toepassingsfeer van Hoofdstuk V niet als kleinhandelaars zouden worden beschouwd.

Hoofdstuk VI : Loodaccu's

Artikel 30 : definitie

In punt 1 is de definitie van de term « garagehouders » niet gerechtvaardigd, gezien deze term in de artikels 31 tot 33 niet meer wordt gebruikt. Ze moet bijgevolg worden geschrapt.

In punt 3 moet de definitie van het recyclingspercentage beginnen met de woorden « het betrekkelijk gewicht van de werkelijk in een recyclingsproces geïntegreerde afvalstoffen ... » in plaats van met de woorden « het betrekkelijk gewicht van gerecycleerde afvalstoffen ». De rechtvaardiging is dezelfde als deze voor de wijziging, die in artikels 22 en 25 werd voorgesteld.

Artikel 32

De Raad wijst erop dat er met het Vlaams Gewest een milieuovereenkomst wordt voorbereid, die zowel betrekking heeft op de producenten en invoerders als op de verdelers van loodaccu's.

Ter wille van de harmonisering, die in de algemene overwegingen reeds ter sprake kwam, vraagt de Raad dat artikel 32 zich eveneens tot de verdelers zou richten.

Artikel 33 : recyclingspercentage

Het tweede percentage van artikel 33 dat « een nuttig toepassingspercentage van 95 % voor plastic, waarvan 30 % recycling » voorziet, moet worden vervangen door « een nuttig toepassingspercentage van 60 % voor plasticafval ».

Dit percentage wordt beoogd in de voormelde overeenkomst, die ter voorbereiding ligt.

Hoofdstuk VII : Gebruikte elektrische en elektronische toestellen

Artikel 34 : definities

De Raad vraagt om aan de in punt 2 voorziene definitie van de term « hergebruik » na de woorden « elke handeling » het volgende toe te voegen : « verricht overeenkomstig de eisen van de constructeur » waarbij ... (rest van de zin ongewijzigd).

Geen enkele constructeur zou immers aanvaarden dat men buiten zijn medeweten een toestel opnieuw op de markt zou kunnen brengen, en a fortiori een onderdeel waarvoor hij volledig verantwoordelijk zou blijven, na een technische tussenkomst die hij niet zou hebben kunnen superviseren.

Artikel 35

In zijn huidige formulering verplicht artikel 35 de producenten en invoerders ertoe om de gebruikte toestellen terug te nemen, waarvan de producenten of de invoerders niet kunnen worden geïdentificeerd.

Een dergelijke bepaling kan heel wat perverse effecten hebben. Ze zou tot gevolg kunnen hebben dat vele producenten zullen verkiezen om anoniem te blijven om zich aldus aan hun terugnameplicht te onttrekken, gezien toch enkel de bekende producenten en invoerders die verplichting op zich zullen nemen. Dit zal meestal het geval zijn in het kader van de elektronische handel, van producten afkomstig uit het buitenland zonder dat het productiebedrijf als natuurlijke persoon in België is gevestigd of gekend.

De Raad stelt voor om de bepaling van artikel 35 te vervangen door: « De kleinhandelaar wordt ertoe gehouden de afvalstoffen van elektrische of elektronische toestellen, die de gebruiker hem bij de aankoop van een toestel met gelijkwaardige functies aanbiedt, gratis terug te nemen. Deze terugnameplicht voor de kleinhandelaar is ook van toepassing wanneer de producent of de invoerder van de afvalstof niet kon worden geïdentificeerd. Dergelijk afval valt dan ten laste van alle producenten of invoerders in functie van de hoeveelheden die ze zelf op de markt hebben gebracht. ».

Deze formulering van artikel 35 is conform de overeenkomst waarover momenteel met de sector wordt onderhandeld. Ze beantwoordt overigens aan het globale karakter van de verantwoordelijkheid voor de terugnameplicht op de verschillende distributieniveaus.

Artikel 36 § 2 : hergebruik- en recyclingspercentages

De Raad meent dat § 2 de mogelijkheid zou moeten voorzien om de percentages te herzien in functie van de bekende hoeveelheid toestellen, die werkelijk op de markt werden gebracht.

Hij stelt voor aan § 2 een voorlaatste alinea toe te voegen: « Op basis van de behaalde resultaten zullen de doelstellingen door de gewesten worden herzien in functie van de op de markt gebrachte toestellen, ten laatste twee jaar na de inwerkingtreding van de onderhavige reglementering, en dit na overleg met de betrokken sectoren ».

Deze bepaling is bovendien conform de overeenkomst waarover momenteel onderhandelingen worden gevoerd.

Hoofdstuk VIII : Vervallen geneesmiddelen

Artikel 37

Zoals in het commentaar betreffende artikel 2, 3° werd gesteld, vraagt de Raad om de vervallen of 'ongebruikte' geneesmiddelen uit de toepassingsfeer van de terugnameplicht te halen en om hoofdstuk VIII en artikel 37, dat hiervan de enige uiting is, dus ook te schrappen.

Hoofdstuk IX : Afgedankte voertuigen

Artikel 39

De Raad stelt voor om de volgende woorden aan de eerste alinea van artikel 39 te voegen: « in voorkomend geval zal de aanvaarding op de aankoopfactuur van het voertuig worden vermeld ».

Artikel 40

Krachtens de met het Brussels Gewest gesloten overeenkomst dient het afgedankt of als dusdanig beschouwd voertuig sinds minstens 6 maanden door de laatste eigenaar in België geregistreerd te zijn, opdat de kosteloze terugnameplicht van toepassing zou zijn.

De Raad stelt bijgevolg voor om punt drie als volgt te verbeteren : « het afgedankt of als dusdanig beschouwd voertuig is sinds minstens 6 maanden in België geregistreerd of werd binnen de eerste zes maanden na de registratie als gevolg van schade gedeclasseerd ».

De Raad vraagt om in punt 5 de woorden 'van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest' te schrappen, gezien er momenteel geen enkele terugnameplaats in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestaat.

Artikel 42 § 2

§ 2 geeft een gedetailleerde opsomming van de onderdelen op die moeten worden ontmanteld. De geldende overeenkomst bepaalt in artikel 8, § 5.5.b dat de graad van de ontmanteling en de beslissing om bepaalde (niet schadelijke) onderdelen te ontmantelen van een bepaald aantal criteria afhangen.

De overeenkomst biedt de sector de vrijheid om de geschikte manier te kiezen om de gestelde doelstellingen te bereiken.

Het depollutie- en ontmantelingscentrum is niet in staat te weten hoe de onderdelen zullen worden verwerkt. Men stelt bijgevolg voor om deze § 2 door de overeenkomstige § van de overeenkomst te vervangen (artikel 8, § 5.4.b).

Artikel 42 § 7

§ 7 voorziet geen enkele homologatievoorwaarde voor de depollutie- en ontmantelinginstallaties, terwijl artikel 39 verduidelijkt dat de voertuigen in hiertoe « vergunde » inrichtingen moeten worden verwerkt.

Bijgevolg stelt men voor om § 7 als volgt te wijzigen : « De gehomologeerde depollutie- en ontmantelingsinstallaties ... (rest van de zin onveranderd) ».

Artikel 42 § 8

De nieuwe voertuigen, die de autoproducenten en -invoerders op de markt brengen, bevatten zo goed als nieuwe banden, oliën en accu's. De verschillende betrokken sectoren nemen tijdens de levensduur van het voertuig de afvalstoffen of overblijfsels van deze onderdelen ten laste.

Bijgevolg wensen deze sectoren niet te worden belast met de overblijfsels van de ontmanteling van de afgedankte voertuigen, waarvan de hoeveelheid zou overeenstemmen met deze die in de vorige paragraaf werd beschreven.

De Raad vraagt dat deze plicht ten laste zou vallen van de producenten en invoerders van voertuigen. In het tegengestelde geval zouden deze producenten en invoerders na de ontmanteling van de voertuigen en hun verschillende onderdelen geen enkele verantwoordelijkheid inzake terugname of beheer meer hebben.

Hoofdstuk X : Voedingsvetten en -olie

Artikel 45 : inzamelingspercentage

De inzamelingspercentages in deze bepaling zijn onhaalbaar. Een groot gedeelte van de frituuroliën en -vetten zet zich immers af op het voedsel en kan dus niet worden ingezameld.

Deze problematiek wordt momenteel bestudeerd op initiatief van de verschillende betrokken sectoren. De resultaten van deze studie zouden weldra moeten worden bekendgemaakt. Wat de inzameling van voedingsoliën door de horecasector en de collectieve restauratiediensten betreft, stelt de sector voor om tegen 2003 een inzamelingspercentage van 15 tot 20 % te bereiken in verhouding tot het totaal van de op de markt gebrachte frituuroliën en -vetten.

Deze percentages zouden met 5 % per jaar toenemen, om aldus tegen 2005 een inzamelingspercentage van 25 tot 30 % te bereiken. Deze cijfers zouden 12 maanden na de uitvoering van de terugnameplicht opnieuw worden geëvalueerd.

In verband met de in de gezinnen ingezamelde oliën en vetten is het heel moeilijk om een inzamelingspercentage vast te stellen, gezien de inzameling van gegevens moeizaam verloopt.

De sector zoekt een globale oplossing voor het hele land, in overleg met de drie gewesten. Hiertoe zou men een intergewestelijk studiegroep kunnen creëren.

De Raad acht het te voorbarig om wetten te maken, zolang de studiefase en de latere intergewestelijke overlegfases niet zijn beëindigd.

Hoofdstuk XI : Fotografisch afval

Zoals gezegd werd in het kader van het commentaar op artikel 1, dient de fotografische afval bepaald in de terugnameplicht omschreven te worden.

Het bepalen van inzamelings- en recyclageobjectieven inzake dit soort afval lijkt bovendien heel moeilijk, voor zover de producenten - invoerders weinig invloed hebben op de hoeveelheid afvalstoffen die de gebruiker bereidt is terug te brengen naar de verkoopcentra.

Indien de bepaalde afvalstoffen de ontwikkeling van foto's betreffen, worden deze afvalstoffen meestal geproduceerd in het kader van laboratoriuwarken en hebben dus de aard van industrieel afval. Ze lijken dus niet betrokken te zijn door de terugnameplicht jegens de gebruikers.

Hoofdstuk XII : Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 50

Deze bepaling, die voor de producent of invoerder die de terugnameplicht individueel vervult, de verplichting voorziet om zijn eerste afvalbeheersplan in te dienen binnen een termijn die de inwerkingtreding van de terugnameplicht 6 maanden voorafgaat, lijkt bijzonder weinig realistisch.

De betrokken ondernemingen kunnen immers moeilijk vooruitlopen op de goedkeuring van een wetgeving en op de eventuele toepassingsmodaliteiten ervan.

Een dergelijke bepaling is slechts denkbaar indien de inwerkingtreding van de verplichting gepaard zou gaan met een overgangsperiode, die de termijn van 6 maanden ruimschoots zou overschrijden, zoals de Raad dit uitdrukkelijk in het commentaar betreffende artikel 2 heeft gevraagd.

C. INSTITUTIONELE MATERIES

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE HOUDENDE
OPRICHTING VAN EEN RAAD VAN HET BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK GEWEST VOOR HET
WETENSCHAPSBELEID. Advies van de Economische en Sociale Raad
voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 17 september 1998

1. Aanhangigmaking

De Economische en Sociale Raad ontving vanwege Minister Grijp een dringend verzoek om advies inzake een voorontwerp van ordonnantie houdende oprichting van een Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het Wetenschapsbeleid.

De sociale gesprekspartners, die binnen de Economische en Sociale Raad zijn verenigd, verheugen zich over het initiatief van de Regering om een dergelijke Raad op te richten, omdat deze beantwoordt aan een vraag van hun kant. Onlangs heeft men deze vraag nog herhaald in de standpunten van de sociale gesprekspartners, die men op 10 juni 1998 heeft uitgedrukt ter voorbereiding van het overleg, dat in het kader van het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité zal moeten plaatsvinden.

2. Algemene beschouwingen

Het toepassingsveld van het gewestelijk wetenschapsbeleid en dus van de toekomstige werkzaamheden van de Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het Wetenschapsbeleid strekt zich uit tot de bevoegdheden van het Gewest inzake wetenschappelijk onderzoek.

Het wetenschappelijk onderzoek is een bevoegdheid die verdeeld wordt onder de verschillende gefederaliseerde entiteiten en hangt nauw samen met de materies die hen werden toegekend. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft het wetenschappelijk onderzoek dus betrekking op de ruimtelijke ordening, het milieu en het waterbeleid, de plattelandsrenovatie en het natuurbehoud, de huisvesting, de economie, het energiebeleid, de ondergeschikte besturen en de bestuurlijke voogdij, het werkgelegenheidsbeleid, de openbare werken en het transport. De bevoegdheid van het Gewest strekt zich eveneens uit tot de uitvoering van de internationale of supranationale akkoorden.

De federale overheid blijft met name bevoegd voor de programma's en acties, die een homogene uitvoering op nationaal of internationaal niveau vereisen, volgens modaliteiten die in samenwerkingsakkoorden zijn vastgelegd.

De Raad beschouwt het onderzoek-ontwikkeling (R&D) als een belangrijke hefboom voor de economische herstructurering en de ontwikkeling van de werkgelegenheid.

Hoewel de innovatie voornamelijk een zaak is van de ondernemingen zelf, wijst de Raad op de belangrijke rol die in dit domein, in het bijzonder in Brussel, is weggelegd voor de universiteiten, de hogere onderwijsinstellingen en de (collectieve) onderzoekscentra.

Dit zijn polen die men momenteel onvoldoende exploiteert en het lijkt wenselijk de samenwerkingsverbanden tussen deze verschillende actoren aan te halen.

De Raad is van mening dat men een bijzondere inspanning moet leveren, teneinde :

- via de creatie van een gunstig innovatieklimaat de initiatieven van de verschillende R&D-actoren te stimuleren, en in het bijzonder de privé-ondernemingen met projecten inzake onderzoek of technologische ontwikkeling, die tot echte product- en diensteninnovaties kunnen leiden ;
- de overdracht en valorisatie van de onderzoeksresultaten te bevorderen, met name door het aanleggen en versterken van internationale en interdisciplinaire netwerken ;
- de middelen, die het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan R&D besteedt, verhoudingsgewijs in overeenstemming te brengen met deze die de belangrijkste handelspartners aan R&D besteden. Deze middelen zal men prioritair bestemmen voor de domeinen, die de Europese Unie heeft geïdentificeerd ;
- de deelname van de Brusselse ondernemingen aan de Europese onderzoeksprogramma's aan te moedigen.

De Raad is van mening dat het orgaan, dat het voorontwerp van ordonnantie voorziet, volledig in de lijn ligt van de inspanning die de Economische en Sociale Raad aan de Regering had gevraagd. Zoals uit de toelichting blijkt, heeft dit orgaan als taak de Regering en de bevoegde Minister van advies te dienen over de opties voor het Brussels wetenschapsbeleid en aanbevelingen te geven met het oog op een betere coördinatie van de verschillende middelen van het wetenschapsbeleid in Brussel. Bovendien zou het een belangrijke rol moeten spelen bij de betrekking van het Gewest bij interregionale en internationale, in het bijzonder Europese, projecten.

3. Artikelsgewijze beschouwingen

Artikel 1. Er zijn geen bemerkingen omtrent dit artikel.

Artikel 2. Er zijn geen bemerkingen omtrent dit artikel.

Artikel 3. Er zijn geen bemerkingen omtrent dit artikel.

Artikel 4.

§ 1. - 1ste alinea.

De Raad stelt voor de alinea te vervolledigen met :
« met inbegrip van het wetenschapsbeleid inzake technologie en innovatie ».

De Raad acht het toevoegen van deze verduidelijking gerechtvaardigd, omdat men op het niveau van het Gewest het wetenschappelijk onderzoek moet aansluiten op een dynamiek van economische expansie.

Hij stelt eveneens voor de volgende alinea toe te voegen : « De tussenkomst van de Raad voor het Wetenschapsbeleid omvat eveneens de bespreking van de middelen, die men voor het gewestelijk wetenschapsbeleid bestemt. ».

De Raad is van oordeel dat de Regering van advies dienen over het wetenschapsbeleid eveneens het onderzoek van de hiertoe bestemde middelen impliceert.

Verwijzend naar artikel 14 onderstreept de Raad dat men de middelen moet bespreken vóór het neerleggen van het jaarverslag van de Raad voor het Wetenschapsbeleid. Dit laatste gebeurt vóór het neerleggen van de begroting.

2de alinea.

De Raad stelt voor de zin als volgt te wijzigen : « Hij formuleert op verzoek of op eigen initiatief adviezen en aanbevelingen over alle vraagstukken die met deze aangelegenheden verband houden. ».

De Raad acht het raadzaam de bevoegdheden van de Raad voor het Wetenschapsbeleid op beslistere wijze te formuleren en dus het facultatief karakter van zijn tussenkomst weg te nemen, die men uit de huidige formulering zou kunnen veronderstellen.

De Raad wenst eveneens dat men voor de Raad voor het Wetenschapsbeleid de mogelijkheid zou formaliseren om een actieve deelname (initiatiefmacht) aan de ontwikkeling van het gewestelijk wetenschapsbeleid te verzekeren.

§ 2. -

De Raad wenst dat men de huidige zin zou vervangen door : « De Regering licht de Raad voor het Wetenschapsbeleid in over de studies en onderzoeksprojecten die zij wenst uit te voeren. De Raad behoudt zich de mogelijkheid voor om hieromtrent initiatiefadviezen uit te brengen ».

De Raad is van mening dat men de Raad voor het Wetenschapsbeleid over de onderzoeksprojecten moet inlichten en dat hij zich zonodig op eigen initiatief hierover moet kunnen uitdrukken.

Artikel 5.

Om dezelfde redenen als deze die men voor alinea 2 van § 1 van art. 4 heeft geformuleerd, is de Raad van oordeel dat men het woord « kan » moet schrappen. Aldus zou de zin als volgt worden gewijzigd : «... elke Minister van de Regering licht de Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het Wetenschapsbeleid in over de activiteiten van zijn departement ... ».

Artikel 6.

Er zijn geen bemerkingen omtrent dit artikel.

Artikel 7.

§ 1. -

De Raad stelt voor de samenstelling van de Raad voor het Wetenschapsbeleid als volgt te herzien :

« § 1. De plenaire vergadering van de Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het Wetenschapsbeleid is samengesteld uit :

1° 20 leden, benoemd door de Regering, waaronder :

- a) 8 leden die de instellingen vertegenwoordigen van het in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gevestigd universitair onderwijs en van het hoger onderwijs van universitair en niet-universitair niveau, waarvan de Regering een lijst opstelt ; deze leden worden benoemd op voordracht van een dubbele lijst voorgelegd door deze instituten.
- b) 2 leden die de onderzoekscentra vertegenwoordigen ; deze leden worden benoemd op voordracht van een dubbele lijst voorgelegd door het Verbond van Collectieve Onderzoekscentra.
- c) 10 leden benoemd met paritaire vertegenwoordiging op voorlegging van dubbele lijsten door de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties vertegenwoordigd in de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of in de Kamer van de Middenstand van diezelfde Raad. Minstens twee van de vijf leden die de werkgevers vertegenwoordigen behoren tot de kandidaten, voorgedragen door de organisaties die in de Kamer van de Middenstand van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn vertegenwoordigd.

2° een lid zonder stemrecht, aangeduid door de Minister(s) bevoegd voor het wetenschapsbeleid.

3° een lid zonder stemrecht, aangeduid door de Minister bevoegd voor Economie.

4° een waarnemer, vrijblijvend aangeduid door iedere andere Minister of Staatssecretaris. »

Om de uitvoerbaarheid van de vertegenwoordiging van de in de Economische en Sociale Raad vertegenwoordigde organisaties binnen de Raad voor

het Wetenschapsbeleid te waarborgen, acht de Raad het raadzaam het aantal leden, dat enerzijds de werknemers en anderzijds de werkgevers en middenstand vertegenwoordigt, van 8 op 10 te brengen.

De Raad is eveneens van mening dat men de vertegenwoordiging van de collectieve onderzoekscentra binnen de Raad voor het Wetenschapsbeleid moet verzekeren, omwille van hun rol bij het toegepast onderzoek. Daarom stelt hij voor hen twee mandaten binnen de Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het Wetenschapsbeleid toe te kennen.

Tenslotte acht de Raad het verkieslijk de voorzitters van de Economische en Sociale Raad en van de Kamer van de Middenstand niet te vermelden als leden van ambtswege van de Raad voor het Wetenschapsbeleid, omdat de duur van de mandaten in de Economische en Sociale Raad niet overeenstemt met deze in de Raad voor het Wetenschapsbeleid. Het schrappen van deze vermelding impliceert evenwel dat men de vertegenwoordiging van de middenstand binnen de Raad voor het Wetenschapsbeleid door minstens twee mandaten moet waarborgen.

De Raad is van mening dat de instellingen van hoger onderwijs van niet-universitair niveau niet moeten worden vertegenwoordigd in de Raad voor het Wetenschapsbeleid, gelet op het feit dat deze instellingen van hoger onderwijs van het korte type geen onderzoeksactiviteiten ontwikkelen.

De Raad verzoekt de Regering bij de benoeming van de leden van de Raad voor het Wetenschapsbeleid erop te letten geen kandidaat aan te duiden, die een zelfde mandaat zou waarnemen in analoge Adviesraden van de twee andere Gewesten. In de commentaar op dit artikel zou men op deze onverenigbaarheid moeten wijzen.

Aangezien de Raad voor het Wetenschapsbeleid de Regering van advies moet dienen over het beleid dat ze voert, wijst de Raad erop dat de aanwezigheid van een door een Regeringslid aangeduid persoon, met de hoedanigheid van effectief lid, deze laatste rechter in eigen zaak binnen de Raad voor het Wetenschapsbeleid zou maken. De door de Ministers aangeduide leden zouden enkel een adviserende stem en geen stemrecht mogen hebben.

Bovendien lijkt het de Raad meer aangewezen dat de Minister van Economie, en niet de Minister van Werkgelegenheid, een lid zou aanduiden. Dit omwille van de nauwe band tussen het Wetenschapsbeleid en de Economie.

§ 2. -

De Raad stelt voor deze paragraaf als volgt te herschrijven :

1ste alinea.

« De in § 1, 1°, a) en b) bedoelde leden van de Raad voor het Wetenschapsbeleid moeten ontslag nemen vanaf het ogenblik dat de instellingen/organisaties, die hen hebben voorgedragen, beslissen in hun vervanging te voorzien.». Het einde van de alinea blijft ongewijzigd.

De Raad verkiest deze formulering boven deze voorzien in het geheel der maatregelen van het voorontwerp van ordonnantie, omdat de leden van de Raad voor het Wetenschapsbeleid niet noodzakelijk de hoedanigheid moeten hebben van leden van de instellingen/organisaties, die hen hebben voorgedragen.

2de alinea.

De Raad stelt voor deze alinea te schrappen en te vervangen door een tekst, die in de benoeming van plaatsvervangende leden voorziet. Deze alinea verliest zijn bestaansreden, in het geval dat men in plaatsvervangende leden zou voorzien.

De Raad is van mening dat het bestaan van plaatsvervangende leden de goede werking van de werkzaamheden van de Raad voor het Wetenschapsbeleid zou waarborgen en de effectieve deelname van de vertegenwoordigde instellingen/organisaties aan diens werkzaamheden zou toelaten.

De Raad stelt voor de nieuwe alinea 2 als volgt op te stellen :

« De Regering benoemt plaatsvervangende leden in naleving van de bepalingen, die in § 1, 1°, a), b) en c) zijn vastgesteld ».

Artikel 8.

Er zijn geen bemerkingen omtrent dit artikel.

Artikel 9.

2de alinea.

De Raad stelt voor de Franstalige tekst in overeenstemming te brengen met de Nederlandstalige tekst en hem als volgt te formuleren :

« Le président du Conseil de la Politique scientifique de la Région de Bruxelles-Capitale est membre de droit du Bureau et en assume la Présidence. »

Artikel 10.

Er zijn geen bemerkingen omtrent dit artikel.

Artikel 11.

De Raad stelt de volgende wijzigingen voor : « De adviezen en aanbevelingen van de Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het Wetenschapsbeleid worden overgezonden aan de Regering, de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Ze worden uitgebracht binnen een termijn van twee maanden vanaf het verzoek. Indien men evenwel dit verzoek in de periode van de academische vakantie ontvangt, wordt deze termijn met één maand verlengd.».

Het lijkt opportuun rechtstreeks de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en de Economische en Sociale Raad (en niet diens « Bureau ») in te lichten over de adviezen en aanbevelingen van de Raad voor het Wetenschapsbeleid, in de mate waarin men deze instellingen zal verzoeken zich uit te spreken over de oriëntatie van het wetenschapsbeleid en het niveau en de bestemmingen van de financiële middelen, die men eraan zal voorbehouden.

Anderzijds acht de Raad het opportuun een realistische termijn vast te stellen, binnen dewelke de Raad voor het Wetenschapsbeleid haar antwoord op een verzoek om advies moet formuleren. Daarom stelt hij ook voor om bij de vaststelling van de termijn geen rekening te houden met de academische vakantieperiode.

Artikel 12.

Men dient de Nederlandstalige versie in overeenstemming te brengen met de Franstalige tekst.

De Raad stelt voor de volgende zin toe te voegen : « Dit debat heeft plaats vóór het opmaken van het in artikel 13 beoogde jaarverslag. »

De Raad is van mening dat de organisatie van het debat vóór het opmaken van het jaarverslag de Raad voor het Wetenschapsbeleid van nut kan zijn bij de definitieve opmaak van zijn verslag.

Artikel 13 en 14.

Het lijkt de Raad logischer de volgorde van de twee artikelen om te keren. Artikel 13 behandelt immers de werkingskosten, terwijl artikel 14 gewijd is aan het jaarverslag, dat ook in artikel 12 zoals gewijzigd door het voorstel ter sprake komt.

Artikel 15.

Er zijn geen bemerkingen omtrent dit artikel.

ONTWERP VAN ORDONNANTIE HOUDENDE ORGANISATIE EN WERKING VAN DE BRUSSELSE GEWESTELIJKE DIENST VOOR ARBEIDSBEMIDDELING. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 16 november 2000

Aanhangigmaking

Op 9 november 2000 heeft de Economische en Sociale Raad vanwege de Brusselse Minister van Werkgelegenheid een verzoek om advies ontvangen inzake het ontwerp van ordonnantie houdende organisatie en werking van de Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling.

Advies van de Raad

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest :

- is zich bewust van het belang van de regulatie van de arbeidsmarkt in Brussel en van de rol van de Dienst,
- betreurt het ten eerste dat men hem niet heeft geraadpleegd over het ontwerp van ordonnantie voordat dit vóór de Gewestelijke Raad werd neergelegd,
- betreurt het dat men hem in het kader van de dringende procedure heeft geraadpleegd over een ontwerp van ordonnantie, dat reeds in 1997 vóór de Gewestelijke Raad was neergelegd.

Bijgevolg beperkt de Raad zich tot het formuleren van enkele bemerkingen van algemene aard over het ontwerp van ordonnantie. Hij behoudt zich het recht voor om zich omstandiger uit te spreken over de toekomstige organisatie en de evolutie van de arbeidsmarkt, evenals over de oriënteringen van het werkgelegenheidsbeleid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, met name in het vooruitzicht van een omzetting in Brussels recht van de Conventie 181 van de Internationale organisatie van de arbeid, die in overleg met de twee andere gewesten moet gebeuren.

Meer in het bijzonder dringt de Raad in verband met de tekst, die hem ter advies wordt voorgelegd, aan op het feit dat de toelating van de Regering tot het uitoefenen van handelsactiviteiten of het afsluiten van overeenkomsten met derden door de Dienst, waarvan sprake in artikels 5 en 6 van het ontwerp van ordonnantie, na conform advies van het Beheerscomité wordt toegestaan. Hij wijst erop dat de macht van het Beheerscomité van de Dienst tot het uitbrengen van initiatiefadviezen inzake de wetten, ordonnanties en besluiten, die hij moet uitvoeren, de noodzakelijke raadpleging van de Economische en Sociale Raad inzake de ontwerpen van ordonnantie niet bezwaart, zoals de Ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad hierover beschikt.

Adviezen

De Raad merkt overigens op dat § 3 van artikel 9 en § 2 van artikel 10 van het ontwerp van ordonnantie overbodig zijn, in de mate waarin deze vallen onder de toepassing van de bepalingen van de Wet van 25 april 1963 op het beheer van de instellingen van openbaar nut van de sociale zekerheid en de sociale voorziening.

De Raad verzoekt ten slotte de wetgever om toe te zien op de overeenstemming van artikel 22 met het ontwerp van ordonnantie betreffende sommige instellingen van openbaar nut in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dat op 5 oktober 2000 vóór de Gewestelijke Raad werd neergelegd.

D. OVERIGE MATERIES

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE HOUDENDE OPRICHTING VAN DE DIENST MET AFZONDERLIJK BEHEER "BRUSSELS CENTRUM VOOR VOEDINGSMIDDELEN-EXPERTISE". Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 18 februari 1999

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 6 §2 van de ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de ESRBHG, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Minister van Ambtenarenzaken, Buitenlandse Handel, Wetenschappelijk onderzoek, Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp, de Heer Rufin GRIJP, een aanvraag tot advies inzake het voorontwerp van ordonnantie houdende oprichting van de dienst met afzonderlijk beheer "Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise" (BRUCEFO).

Advies van de Economische en Sociale Raad

- In navolging van de audit van het Proef- en Ontledingsstation (P.O.S.), is de Raad van mening dat zijn activiteiten dienen te worden verdergezet, gezien deze wel degelijk beantwoorden aan de noden van de Brusselse ondernemingen. Voor wat betreft diensten die niet meer zouden worden voorzien, zoals bijvoorbeeld de kwaliteitscontrole van gelakt aluminium in de bouw en de analyse van afvalwater, wijst de Raad er evenwel op dat er hier, indien nodig, een overdracht naar een andere instelling moet worden voorzien.
- De Raad benadrukt dat er over een voortzetting van de huidige samenwerking met de andere verwante Brusselse instellingen (o.a. Technopol), dient te worden gewaakt.
- De Raad geeft eveneens zijn goedkeuring aan de intentie om in het nieuwe expertisecentrum zowel het P.O.S. als Brufotec (vzw met het beheer van het gewestelijk onderzoeksprogramma BCMFE II) tot één loket te associëren. Deze vereenvoudigde structuur zal een cliëntvriendelijkere profilering toelaten.
- De Raad beklemtoont hierbij het belang van de opportuniteit die wordt geboden aan de Brusselse KMO's door naast de analyses ook te voorzien in een technologische advisering en trouble-shooting⁸.
- De Raad wijst eveneens op de hoogdringendheid om deze erfenis, van de splitsing van de provincie Brabant sinds 1995, via een nieuw statuut een definitieve toekomst te geven, daar er anders geen accreditatie als erkend laboratorium voor het verstrekken van bepaalde certificaten kan worden verkregen. Zonder deze erkenning zal het voor het nieuwe centrum moeilijk, zoniet onmogelijk zijn om in deze specifieke markt op te treden, meer bepaald daar waar ondernemingen bepaalde op uitvoer gerichte producten wensen te laten certifiëren. De Raad betreurt het dan ook dat de Regering meer dan vier jaar nodig had om met een voorstel naar voor te treden om aan deze tijdelijke situatie te verhelpen.
- De Raad wijst er evenwel op dat er anderzijds dient te worden over gewaakt dat het centrum, als dienst met een afzonderlijk beheer binnen het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, via zijn subsidiëring geen prijzen zal kunnen hanteren die lager dan de marktprijzen liggen.

⁸ Het ter plaatse tussenkomen om acute productieproblemen op te lossen

- Binnen dit kader wenst de Raad hier nog aan toe te voegen dat het belangrijk is dat deze nieuwe structuur voldoende flexibiliteit meekrijgt om steeds te kunnen inspelen op de veranderende marktvereisten.
- Er vanuit gaand dat de samenstelling van het nieuwe kader zal gebeuren met personeel dat vandaag is tewerkgesteld onder verschillende statuten (P.O.S., Brufotec, Directie water), vraagt de Raad er op te letten dat deze overdracht met evenwaardige garanties gebeurt.
- Tenslotte uit de Raad de wens om ter gelegener tijd te worden geconsulteerd inzake de uitvoeringsbesluiten van deze toekomstige ordonnantie.

Behoudens deze bemerkingen geeft de Raad een gunstig advies inzake het voorliggende voorontwerp van ordonnantie.

SOMMIGE GEVOLGEN VAN HET DIOXINEPROBLEEM.
Bijkomend advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bij het initiatiefadvies van de Kamer van de Middenstand van 15 juni 1999. 18 juni 1999

Aanhangigmaking

De ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de ESRBHG bepaalt in haar artikel 11 § 2 dat wanneer de Kamer van de Middenstand een initiatiefadvies of -voorstel uitbrengt, een bijkomend advies van de Raad dit advies of voorstel begeleidt.

Aangezien het bovenvermeld advies van dit type is, past het dat de Raad een bijkomend advies uitbrengt.

Advies

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest neemt akte van het initiatiefadvies vanwege de Kamer van de Middenstand inzake sommige gevolgen van het dioxineprobleem.

Aangezien de Raad van oordeel is dat men dringend maatregelen moet nemen om de gevolgen van het dioxineprobleem te ondervangen, verzoekt hij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om :

- enerzijds als tussenpersoon op te treden voor de bekommernissen van de sociale gesprekspartners naar de federale instanties toe, voor de materies waarvoor uitsluitend deze instanties bevoegd zijn ;
- anderzijds de initiatieven te nemen, die onder haar eigen bevoegdheden vallen, om aldus het hoofd te kunnen bieden aan de nadelige gevolgen van deze crisis op het Brussels sociaal-economisch vlak.

In verband met de verantwoordelijkheden van de federale Regering, dringt de Raad erop aan dat :

- deze zo vlug mogelijk nauwgezette informatie zou verstrekken omtrent de schade, die deze crisis de ondernemingen en de werkgelegenheid heeft

- berokkend. Deze informatie moet het mogelijk maken om de schadelijke gevolgen op het niveau van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te bepalen ;
- deze beter zou toezien op de volksgezondheid door de voorziene controles frequenter en strikter uit te oefenen ;
 - de genomen of te nemen maatregelen er niet alleen op gericht zouden zijn om de problemen van de ondernemingen op te lossen, maar eveneens rekening zouden houden met de moeilijkheden van de werknemers, die ook door deze crisis werden getroffen ;

In dit opzicht wijzen de representatieve werknemersorganisaties erop dat de maatregel van de federale Regering om uitstel van betaling van de sociale bijdragen te verlenen, om aan de onmiddellijke liquiditeitsproblemen van de ondernemingen tegemoet te komen, de integriteit van de sociale zekerheid zou kunnen schaden.

In verband met de verantwoordelijkheden van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, vraagt de Raad :

- met aandrang dat er onmiddellijk overleg zou plaatsvinden tussen de voormelde regering en de sociale gesprekspartners omtrent de bijkomende maatregelen, die men op het gewestelijk niveau dringend moet nemen om de Brusselse ondernemingen en werknemers te helpen het hoofd te bieden aan de rechtstreekse en onrechtstreekse gevolgen van de crisis ;
- en is hij van mening dat men onverwijld het initiatief moet nemen om de economische en handelsattachés van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest alle middelen ter beschikking te stellen, die het vertrouwen van de buitenlandse markten in de Belgische en in het bijzonder in de Brusselse producten kunnen herstellen.

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE MET BETREKKING TOT DE STEUN VAN DE BRUSSELSE OVERHEDEN AAN DE ONDERNEMINGEN DIE HET SLACHTOFFER WERDEN VAN DE DIOXINECRISIS. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 17 februari 2000

Aanhangigmaking

Op 21 januari 2000 ontving de Raad een verzoek om advies vanwege de Minister van Economie inzake het Voorontwerp van ordonnantie met betrekking tot de steun van de Brusselse overheden aan de ondernemingen die het slachtoffer werden van de dioxinecrisis.

Krachtens artikel 6, §2 van de ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Raad verzoekt de Minister om de dringende procedure toe te passen.

Preamble

Het voormelde Voorontwerp van ordonnantie is een omzetting van de bepalingen van het « Protocol tussen de Belgische Vereniging van Banken en de Gewesten over een gewestgarantie voor kredieten verleend aan ondernemingen naar aanleiding van de dioxinecontaminatie in 1999 ».

Men heeft dit protocol in het kader van het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité aan de sociale gesprekspartners voorgelegd.

De sociale gesprekspartners hebben in de loop van de vergaderingen van het Comité reeds enkele bemerkingen geuit. Het onderstaand advies van de Raad vervolledigt deze bemerkingen.

1. Algemene opmerkingen

De Raad staat positief tegenover het Voorontwerp van ordonnantie en waardeert de inspanning van het Gewest. Niettemin stelt hij vast dat de getroffen maatregelen de reël geleden schade niet integraal compenseren, hetgeen de ondernemingen verwachten : het gaat immers slechts om maatregelen die de moeilijkheden op het niveau van het bedrijfskapitaal tijdelijk en in sommige gevallen gedeeltelijk moeten ondervangen.

Anderzijds wijst de Raad erop dat men hem dit Voorontwerp pas heeft voorgelegd toen sommige ondernemingen reeds op eigen initiatief kredieten hadden aangevraagd, zodat ze de voortzetting van hun activiteit konden verzekeren. Bijgevolg zou men deze ondernemingen kunnen benadelen ten opzichte van de ondernemingen, die krachtens de ordonnantie van een voorkeursrentevoet zouden genieten. Ook zij zouden van deze steunmaatregel met terugwerkende kracht moeten kunnen genieten.

2. Opmerkingen omtrent sommige artikelen van het Voorontwerp van ordonnantie

Artikel 2

punt 4 : De Raad acht het kredietplafond (50 miljoen frank) te laag, rekening houdend met de omvang van de schade, die sommige ondernemingen hebben geleden.

punt 5 : De Raad acht de kredietbodem (1 miljoen frank) te hoog voor de bijzonder talrijke kleine ondernemingen in Brussel. Hij stelt voor om deze tot 500.000 frank te verlagen.

punt 12 : De Raad acht de vervaldag van 31 maart 2000 onrealistisch, gezien de ordonnantie op dit ogenblik nog niet toepasbaar is. Over het algemeen zal men alle vervaldagen in functie van de datum van inwerkingtreding van de ordonnantie moeten aanpassen.

Artikel 3

De Raad stelt vast dat punt 4 een, weliswaar meer gedetailleerde, herhaling van punt 2 is.

Artikel 4

De Raad stelt voor om de ondernemingen, waarvan het bedrijfskapitaal slechts gedeeltelijk werd vernieuwd, eveneens van de bepalingen van deze ordonnantie te laten genieten.

Artikel 8

- § 1 : De Raad vraagt om de datum voor het indienen van de dossiers (vastgesteld op 31 januari 2000) te wijzigen, zoniet zou deze strijdig kunnen zijn met de datum van inwerkingtreding van de ordonnantie.
- § 4 : De Raad stelt voor dat men van het plafond van 50 miljoen zou kunnen afwijken ten gunste van ondernemingen die economische en sociale behoeften kunnen aantonen, d.w.z. wanneer het voortbestaan van de onderneming in het gedrang komt of bij elke economische of sociale omstandigheid, die het Gewest behoorlijk heeft gerechtvaardigd.

Artikel 11

De Raad stelt voor dat de Regering de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest over de samenstelling van het Evaluatiecomité zou raadplegen.

De Raad stelt voor om een 5de punt toe te voegen, waarin men verduidelijkt dat het Evaluatiecomité over elke aanvraag tot afwijking van het plafond van 50 miljoen (cfr. art.8, §4) zal oordelen.

Artikel 12

De Raad stelt voor dat de aanduiding van één op de twee leden door de Regering zou gebeuren op voorstel van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

3. Opmerkingen omtrent de Commentaar op de artikelen

Franstalige tekst

De Raad wijst erop dat men art. 3, 4de lijn als volgt dient te wijzigen : "...éviter que les entreprises...puissent bénéficier..." (de "ne" schrappen).

Art. 4 dient men als volgt te wijzigen : "...sur le principe qu'on ne peut accorder qu'une seule garantie régionale..."

Nederlandstalige tekst

De Raad beveelt aan om in de 5de lijn van art. 3 het woord "profiteren" te vervangen door "gebruik maken van".

E. ACTIVITEITEN VAN DE KAMER VAN DE MIDDENSTAND

SOMMIGE GEVOLGEN VAN HET DIOXINEPROBLEEM.
Initiatiefadvies van de Kamer van de Middenstand. 15 juni 1999

De Kamer van de Middenstand van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt geroerd door de grote moeilijkheden, ja zelfs de ontredde van de Brusselse ondernemingen en zelfstandigen die getroffen werden door de dioxinecrisis, terwijl deze geen enkele verantwoordelijkheid dragen voor de besmetting van de voedingsmiddelen met dioxine.

Hoewel de federale overheid bevoegdheid draagt om op vele vlakken oplossingen aan te brengen voor de problemen van de getroffen ondernemingen, beschikt ook de gewestelijke overheid over bevoegdheden, die men moet aanwenden om de schade van deze crisis zoveel mogelijk te herstellen en te hulp te komen aan de economische operatoren, die er het slachtoffer van zijn.

Tevens nodigt de Kamer van de Middenstand de Brusselse Hoofdstedelijke Regering uit om op diverse vlakken alle noodzakelijke maatregelen te nemen, met name op het vlak van de communicatie, de fiscaliteit, de financiële of economische steunmaatregelen en de bevordering van de buitenlandse handel.

Concreet verzoekt de Kamer van de Middenstand de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om dringend :

- een grote informatiecampaagne te organiseren voor de professionals uit de voedingssector doorheen de bestaande gewestelijke instrumenten, met name de opleidingscentra voor de voedingsberoepen, de gespecialiseerde hogescholen, de Technopol, ... omtrent de objectieve gevaren van dioxine voor de gezondheid.
- de noodzakelijke maatregelen te nemen om de economische en handelsattachés van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te helpen het vertrouwen in de Belgische producten te herstellen.
- hulpmaatregelen te voorzien voor de ondernemingen, die door deze crisis werden getroffen. Op federaal niveau heeft men voor de door de dioxinecrisis getroffen ondernemingen enkel een uitstel van sociale bijdragen en betalingsfaciliteiten inzake BTW (met vrijstelling van verwijlntresten) afgekondigd. Afgezien daarvan vraagt de Kamer van de Middenstand de oprichting van een vergoedingsfonds, naar het voorbeeld van het Rampenfonds voor de natuurrampen, waar men rekening zal houden met de belangen van alle Brusselse ondernemingen en zelfstandigen, die rechtstreeks of onrechtstreeks werden getroffen.
- middelen aan te wenden om de onmiddellijke liquiditeitsmoeilijkheden van de getroffen ondernemingen op te lossen, d.w.z. :
 - het wijzigen van de richtlijnen inzake de steun voor investeringen, die werd voorzien in het kader van de wetgeving op de economische expansie, door de wedersamenstelling van het bedrijfskapitaal van de ondernemingen en zelfstandigen, waarvan de overheid heeft erkend dat een openbare ramp hun activiteiten ernstig heeft getroffen, als toelaatbare investering te beschouwen (cfr. wet van 4 augustus 1978).

- het toekennen van een bijkomend percentage steun voor investeringen aan de door de dioxinecrisis getroffen ondernemingen, die niettemin investeringen zouden verrichten.
- het onderzoeken van de mogelijkheid om tussen te komen in de verliezen geleden door een onderneming of een zelfstandige, die als gevolg van de dioxinecrisis zijn activiteiten zag afnemen of diende te beëindigen.
- het herzien van de regels voor de tussenkomst van het Waarborgfonds, zodat het zijn waarborg kan toekennen voor de wedersamenstelling van het bedrijfskapitaal van de ondernemingen of zelfstandigen, die het slachtoffer werden van de dioxinecrisis.
- het uitbreiden tot alle ondernemingen en zelfstandigen van het toepassingsveld van de steun voor consultancy, georganiseerd door de ordonnantie van 1 juli 1993, voor de begeleidingsopdrachten die hun oorsprong in de dioxinecrisis terugvinden.

Over het algemeen verzoekt de Kamer van de Middenstand de Brusselse Hoofdstedelijke Regering met aandrang om deze maatregelen dringend te nemen en de gevraagde tussenkomsten zo vlug mogelijk te vereffenen.

Tevens nodigt ze de Brusselse Hoofdstedelijke Regering uit om er bij de federale Regering op aan te dringen dat ze haar verantwoordelijkheden ten volle zou opnemen, zo ook op het vlak van de volksgezondheid haar verantwoordelijkheden inzake de controle van de voedselketen.

STEUN AAN DE ZELFSTANDIGEN EN ONDERNEMINGEN

Initiatiefadvies van de Kamer van de Middenstand

(aangenomen tijdens de zitting van 6 maart 2001)

Algemene inleiding

De Kamer van de Middenstand constateert een gebrek aan informatie en transparantie van de steunmaatregelen en opportuniteiten, die diverse instellingen bieden. Ze vraagt de Regering om enerzijds deze steunmaatregelen beter bekend te maken en anderzijds regelmatig de balans ervan op te maken. De Kamer van de Middenstand spoort de Regering ertoe aan om het Gewest hiertoe van de noodzakelijke middelen te voorzien.

De Kamer van de Middenstand pleit voor een maximale beperking van de fiscale druk op de zelfstandigen en KMO's. Ze vraagt eveneens dat de Brusselse Gewestelijke Regering een overleg zou aanknopen met de Federale Regering om een defiscalisering van de bekomen steun te verkrijgen. Anderzijds wenst ze dat het Gewest in overleg met de Kamer van de Middenstand in het kader van de gewestelijke bevoegdheid een inventaris zou opmaken van de gewestelijke, en zelfs gemeentelijke fiscale maatregelen, die de ontwikkeling van de ondernemingen en KMO's afremmen.

De Kamer van de Middenstand raadt evenwel aan om voor de Brusselse ondernemingen steunmaatregelen te voorzien, zodat deze zich in de Brusselse stadsstructuur zouden kunnen verankeren.

Teneinde de ondernemingsgeest te bevorderen en de concurrentiekracht te ontwikkelen, vraagt de Kamer van de Middenstand om de maatregelen ten gunste van de zelfstandigen en KMO's te hervormen, zodat men deze doelstellingen zou kunnen verwezenlijken.

Dientengevolge formuleert de Kamer van de Middenstand de onderstaande voorstellen.

1. STRATEGISCHE OPTIES

1.1. Vooraf de echte behoeftigen helpen

De Kamer van de Middenstand wenst dat in de toekomst de steunmaatregelen in de eerste plaats diegenen ten goede komen, die de steun echt nodig hebben om hun project te kunnen realiseren en voor wie dit zonder deze steun onmogelijk zou zijn.

Alle categorieën van zelfstandige werknemers, de starters en de kleine ondernemingen moeten de begunstigden zijn.

Om deze begunstigden te definiëren worden twee fundamentele criteria weerhouden :

- het aantal ingevulde betrekkingen, d.w.z. de ondernemingen met minder dan 50 personen met voorrang voor de ondernemingen met minder dan 10 personen ;
- het concept « financieel onafhankelijk » (cfr. artikel 2 van de wet van 4/8/78 «...de onderneming geleid door één of meerdere natuurlijke personen die de meerderheid van het kapitaal bezitten... en voor wie dit de belangrijkste bron van inkomsten is »).

De steun wordt toegekend in de vorm van percentages met verschillende intensiteit naargelang de doorslaggevende factor (zie hierna).

1.2. Doorslaggevende factoren voor de investering

De doorslaggevende factor kan worden gedefinieerd als de investering, die zonder steun niet of zeer moeilijk te realiseren zou zijn.

Het gaat om :

- 1.2.1. de vestiging of oprichting van een nieuwe onderneming (zonder leeftijdsgrens).
- 1.2.2. de overdracht (overname) van een onderneming.
- 1.2.3. elke innovatie (nieuwe machines, installatie van computers, nieuwe producten, oprichting van een nieuwe afdeling, ...).
- 1.2.4. het zich voor de eerste maal op een uitvoermarkt buiten de EEG begeven.
- 1.2.5. de hervestiging in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van een onderneming, die het gewest zou moeten verlaten.
- 1.2.6. de investering in het kader van het stadsbeleid.

- 1.2.7. de maatschappelijke (burgerlijke) investering, d.w.z. die ook de gemeenschap ten goede komt (minder vervuiling, minder energie- of waterverbruik, het opknappen van gevels, investeringen op het vlak van veiligheid - vervanging van volle luiken door opengewerkte luiken, nachtverlichting, ...).
- 1.2.8. de sectoren die een specifiek economisch of stedenbouwkundig beleid vereisen.
- 1.2.9. de creatie van een aanzienlijk aantal banen.

Aan elk van deze doorslaggevende factoren wordt een percentage toegekend, dat met soepelheid zou moeten kunnen worden aangepast.

1.3. De sectorale uitsluitingen vermijden

Momenteel sluit de wet van 4 augustus 1978 een hele reeks beroepssectoren uit, waaronder bijvoorbeeld de vrije beroepen. In naam van het non-discriminatieprincipe en rekening houdend met de vervaging van de sectoren en de sterke ontwikkeling van de vrije beroepen en diensten, dient men alle economische sectoren te reïntegreren door het bedrag van de steun in functie van de onder punt 1. en 2. vermelde criteria aan te passen.

Ook al lijkt het daarentegen, in naleving van de principes die de wetgeving op de economische expansie regelen, niet opportuun om het intrederecht van de franchisenemer te subsidiëren, toch mag men de franchisenemer niet van de andere steunmaatregelen uitsluiten.

1.4. Effectief toegankelijke steun

Uitgaande van de vaststelling dat talrijke economische operatoren niet op de hoogte zijn van de steun, waarvan ze zouden kunnen genieten, is het noodzakelijk dat :

- 1.4.1. de regering in nauwe samenwerking met de natuurlijke tussenpersonen van het bedrijfsleven, en in het bijzonder de professionele en interprofessionele middenstandsorganisaties, alles in het werk stelt om de kleine economische operatoren op de hoogte te brengen van de bestaande steunmaatregelen.
- 1.4.2. de procedure eenvoudig, vlug en transparant is.
- 1.4.3. de investeringsdrempels worden geschrapt, evenals de leeftijdsvoorwaarde van de aanvrager, maar dat de gevraagde steun minimaal 50.000 fr. zou bedragen alvorens het dossier in aanmerking zou worden genomen. De onder punt 1.2. vermelde percentages mogen cumulatief zijn.

1.5. Subsidiariteit

Men dient de creatie van nieuwe overheidsstructuren te vermijden, wanneer de privé-sector of andere overheidsstructuren de opdracht reeds efficiënt vervullen.

1.6. Opleiding en begeleiding

Gelet op het aantal dossiers lijken de huidige maatregelen, voorzien door de ordonnantie van 1 juli 1993, weinig efficiënt. De Kamer van de Middenstand acht het beter om de steunmaatregelen voor opleiding en begeleiding te vereenvoudigen en te versterken.

2. VOORSTELLEN TOT WIJZIGING VAN HET STELSEL VOOR STEUN AAN DE ECONOMISCHE EXPANSIE

De Kamer van de Middenstand wil een aantal concrete voorstellen formuleren ter wijziging van de toepassingsrichtlijn B6 van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering.

De belangrijkste standpunten, die in de vorige paragrafen reeds aan bod kwamen, hadden betrekking op het algemeen principe voor de toekenning van subsidies (punt 1.1), op de toepassingsfeer in termen van begunstigden (punt 1.1) en uitgesloten sectoren (punt 1.3), evenals op het minimum aanvaardbaar bedrag van het investeringsprogramma (punt 1.4). Daarnaast stelt de Kamer van de Middenstand de volgende wijzigingen voor :

2.1. Op het niveau van de aanvaarde investeringen

Moeten in de aanvaarde investeringen worden opgenomen, de investeringen voor :

- de overname van het handelsfonds en de overname van ondernemingen,
- de vorming van het bedrijfskapitaal
- het opnieuw vormen van het bedrijfskapitaal, indien dit werd aangesneden door vroegere niet gesubsidieerde investeringen die voor subsidies in aanmerking komen of in geval van overmacht.

2.2. Op het niveau van de intensiteit van de toegekende subsidies

Zoals reeds vermeld in punt 1.1., moet de steun worden toegekend in de vorm van percentages met verschillende intensiteit naargelang de doorslaggevende factor voor de investering.

Het percentage toegekende steun wordt vastgesteld in functie van de prioriteiten, die de Regering heeft gesteld.

Sommige investeringspercentages kunnen bij elkaar worden opgeteld, indien de onderneming aan meerdere prioriteiten van het Gewest voldoet. Het maximale percentage bedraagt 25 % :

- 2.2.1. het basispercentage van de kapitaalpremie is vastgesteld op 3 % ;
- 2.2.2. de investeringen voor de vestiging of oprichting van een nieuwe onderneming (zonder leeftijdsgrens) geven recht op een vermenigvuldigingscoëfficiënt van 4 (hetzij 12 % van de investeringen) ;
- 2.2.3. de investeringen voor de overdracht (overname) van een onderneming of handelszaak geven recht op een vermenigvuldigingscoëfficiënt van 5 (hetzij 15 % van de investeringen) ;
- 2.2.4. de investeringen voor elke innovatie (nieuwe machines, installatie van computers, nieuwe producten, oprichting van een nieuwe afdeling, ...), geven recht op een vermenigvuldigingscoëfficiënt van 3 (hetzij 9 % van de investeringen) ;
- 2.2.5. de investeringen om zich voor de eerste maal op een uitvoermarkt buiten de EEG te begeven, geven recht op een vermenigvuldigingscoëfficiënt van 2 (hetzij 6 % van de investeringen of uitgaven) ;
- 2.2.6. de investeringen voor de hervestiging in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van een onderneming die het gewest zou moeten verlaten, geven recht op een vermenigvuldigingscoëfficiënt van 4 (hetzij 12 % van de investeringen) ;

- 2.2.7. de investeringen in het kader van het stadsbeleid geven recht op een vermenigvuldigingscoëfficiënt van 4 (hetzij 12 % van de investeringen) ;
- 2.2.8. de « maatschappelijke » (burgerlijke) investeringen, d.w.z. die ook de gemeenschap ten goede komen (minder vervuiling, minder energie- of waterverbruik, het opknappen van gevels, investeringen op het vlak van veiligheid - vervanging van volle luiken door opengewerkte luiken, nachtverlichting, ...), geven recht op een vermenigvuldigingscoëfficiënt van 5 (hetzij 15 % van de investeringen) ;
- 2.2.9. de investeringen in de sectoren die een specifiek economisch of stedenbouwkundig beleid vereisen, geven recht op een specifiek percentage in functie van de sector ;
- 2.2.10. de investeringen ter creatie van een aanzienlijk aantal banen, geven recht op een vermenigvuldigingscoëfficiënt van 4 (hetzij 12 % van de investeringen).

2.3. Op het niveau van de door de aanvrager te vervullen voorwaarden

In verband met het indienen van het dossier zou men moeten voorzien dat het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verplicht is om bij het neerleggen van dit dossier een bericht van ontvangst te bezorgen.

Op het niveau van de voorwaarden voor het in overweging nemen van de investeringen, is het van belang dat men de investeringen waarvan de facturen en de betaling dateren van vóór de registratie bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet in aanmerking neemt (deze regel geldt evenwel niet voor de betaling van voorschotten van minder dan 50 % die de leveranciers eisen).

Er wordt een termijn van 12 maanden gehandhaafd voor het verstrekken van de eerste documenten inzake de investeringen, die in aanmerking werden genomen.

2.4. Op het niveau van de controle en restitutie

De administratie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet binnen een periode van 2 maanden na het bericht van ontvangst de onderneming laten weten dat ze haar dossier moet vervolledigen, zoniet mag deze ervan uitgaan dat haar dossier volledig is. Het definitief akkoord of de weigering van de toekenning van de subsidie moet binnen de 2 volgende maanden aan de onderneming worden medegedeeld. De subsidie moet daadwerkelijk worden uitbetaald binnen de 3 maanden nadat de gesubsidieerde zijn uitbetalingsaanvraag samen met de vereiste rechtvaardigingsstukken effectief aan de bevoegde instanties heeft overgemaakt.

3. ANDERE INSTRUMENTEN

De Kamer van de Middenstand onderstreept de complexiteit van het mechanisme van de economische expansiewetten, hetgeen een zekere inefficiëntie van de maatregelen met zich meebrengt, zoals dit bijvoorbeeld voor de opleidingssteun het geval is.

Andere soorten steunmaatregelen (prototypes, KB 123) zijn in theorie interessant, maar wekken weinig belangstelling vanwege de ondernemingen op.

De Kamer van de Middenstand dringt erop aan om de administratieve formaliteiten betreffende de toekenning van overheidssteun tot een minimum te herleiden.

In verband met de instellingen, die de ondernemingen ondersteunende diensten verlenen (GOMB, ECOBRU, GIMB, BRUSTART, TECHNOPOOL, EEBIC, de Bedrijvencentra, enz.), zou men over een regelmatige kwalitatieve en kwantitatieve evaluatie van de verstrekte steun en diensten moeten kunnen beschikken.

Dientengevolge stelt de Kamer van de Middenstand de volgende maatregelen voor :

3.1. Forfaitaire premies

De huidige tekortkomingen van de KMO's zijn vrij algemeen en uiten zich meer specifiek op het niveau van de zelfstandige en de kleine onderneming : een achterstand op het vlak van de opleiding, de innovatie, het beheer en de toegang tot de financiering.

3.1.1. Dientengevolge adviseert de Kamer van de Middenstand een grote informatiecampagne rondom de verschillende soorten opleiding, die er momenteel voor de toekomstige en huidige zelfstandigen en bedrijfsleiders bestaan. Meestal zijn deze opleidingen, die binnen de opleidingscentra van de middenstand worden georganiseerd, tegen een forfaitaire kostprijs toegankelijk. De Kamer van de Middenstand dringt erop aan dat de verschillende soorten opleidingssteun toegankelijk zouden zijn tegen een matige prijs en volgens de modaliteiten, die aan hun beschikbaarheden en behoeften beantwoorden (tijdschema's, duur, concrete en praktische inhoud). Bijgevolg stelt de Kamer van de Middenstand voor om de opleiding ook te stimuleren door « opleidingscheques » in te voeren op basis van de volgende principes :

- overeenkomstig de in de ordonnantie van juli 1993 uitgedrukte vereisten moet de opleider zich kunnen beroepen op twee jaar ervaring in het onderwijs en moet de voorziening toegankelijk zijn voor alle opleiders, die het bewijs van hun ervaring kunnen voorleggen, met inbegrip van de gespecialiseerde economische partners uit de privé-sector (boekhouders, accountants, consultants, ...).
- de opleidingen zullen bestemd zijn voor alle zelfstandigen en economische operatoren met minder dan 50 personen in dienst, evenals voor hun personeelsleden die ze zullen aanduiden.
- afgezien van de taalopleidingen en om verwarring met andere voorzieningen te vermijden, zullen deze opleidingen gemeenschappelijk moeten zijn en minimaal 3 uur moeten duren. De opleidingen zullen met de bedrijfsactiviteit te maken moeten hebben en zullen tot 200 u./per jaar/per onderneming worden beperkt.
- de opleidingssteun zal prioritair worden toegekend aan de ondernemingen met minder dan 10 personen, die beantwoorden aan het criterium van financiële onafhankelijkheid, dat hierboven onder punt 1.1. werd aangehaald.

De Kamer van de Middenstand vraagt om haar nauw te betrekken bij de uitwerking van de maatregelen, die het stelsel van de opleidingscheques in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zullen invoeren.

- 3.1.2. Momenteel zijn de belangrijkste steunmaatregelen voor innovatie (KB 123, steun voor prototypes, steun voor consultancy, door Technopool en diens interfaces georganiseerde technologische overdrachten, EEBIC en wetenschappelijke industriezones) zeer interessant. De Kamer van de Middenstand wenst evenwel een betere promotie en coördinatie van deze instrumenten.

De coördinatie zou op ideale wijze in een systeem van technologische valleien kunnen verlopen.

Net zoals de andere gewesten heeft ook het Brussels Gewest instrumenten voor technologische ondersteuning en innovatie in het leven geroepen : Brutec, Technopool en binnen deze laatste de Interfaces Universiteiten/ondernemingen, EEBIC, Teleport, Brufotech, enz. Andere steunprogramma's zoals het KB 123, de steun voor prototypes of de gedeeltelijke subsidiëring van de technologische investeringen dienen dezelfde doelstellingen.

Op het vlak van de technologische innovatie hebben de kleine en middelgrote ondernemingen geen duidelijke gesprekspartner geïdentificeerd. Daarom blijven ze slecht geïnformeerd over de gewestelijke overheidssteun voor de ondernemingen, die een technologie willen verwerven, aanpassen of overdragen.

De Kamer van de Middenstand wil geen bijzondere kritiek uiten op de positionering of werking van de bestaande overheidssteun voor innovatie. Ze vraagt wel dat het Brussels Gewest een evaluatie zou maken van de werking en de zichtbaarheid van de Brusselse instellingen, evenals van de wijze waarop deze instellingen momenteel de doelstellingen betreffende de overdracht, verwerving of aanpassing van een technologie verwezenlijken. De resultaten van deze studie moeten openbaar worden gemaakt.

Naast de rol van ecopool of van informatieloket voor de ondernemingen, een rol die is weggelegd voor ECOBRU (GOMB), zou men in het Brussels Gewest moeten beschikken over een technopool, d.w.z. een loket belast met de informatie en begeleiding van de onderneming die op zoek is naar een zuivere of toegepaste technologie, naar informatie die rechtstreeks of onrechtstreeks met de technologische innovatie heeft te maken of die deze technologische innovatie wil financieren.

Voor ons gewest is het ongetwijfeld nog belangrijker dat het over een technopool, dan wel over een ecopool kan beschikken. De privé-sector (advocaten, professionele boekhouders, ...) en de associatieve sector (interprofessionele en professionele verenigingen) staan immers nu reeds in voor de algemene informatie naar de Brusselse ondernemingen toe.

In elk geval lijkt het onnodig om een nieuwe structuur te creëren, gezien er in Brussel reeds een technopool bestaat. Daarentegen is het absoluut noodzakelijk om de activiteiten van de instelling, die momenteel met de uitoefening van de functie van technopool is belast, enigszins te herpositioneren. Het Gewest moet de vzw TECHNOPOOL opnieuw trachten toe te spitsen op de informatie- en coördinatieberoepen, waarvoor ze in 1991 werd opgericht.

Terzelfder tijd moet ze deze beroepen een zodanige uitstraling verlenen, dat de openbare en privé-organen die de innoverende ondernemingen steun verlenen zich gaan verenigen.

Vanzelfsprekend kan TECHNOPOOL niet alle functies beheersen, waarnaar de ondernemingen op zoek zijn. Deze functies evolueren zeer vlug en de middelen van TECHNOPOOL zijn beperkt.

Aangezien het evenmin opportuun is om de diensten van de privé- en overheidssector nodeloos te beconcurreren, moet de werkelijke toegevoegde waarde van TECHNOPOOL op de Brusselse markt er één van Poort en Architect van diensten zijn.

- 3.1.3. Behoudens de aanpassing van de wettekst in functie van de in de voorgaande paragrafen gedefinieerde strategische opties, spreekt de Kamer van de Middenstand zich uit voor het behoud van de huidige wetgeving op de steun voor consultancy.

De middenstandsorganisaties eisen evenwel een rechtvaardige verdeling van de steun tussen de dossiers.

- 3.1.4. De Kamer van de Middenstand pleit voor het toekennen van een specifieke premie, waarmee de onderneming een economische strategie op het Internet kan ontwikkelen.

- 3.1.5. Om het gebruik van de ICT bij de zelfstandigen, vrije beroepen en KMO's te doen toenemen en te verbeteren, vraagt de Kamer van de Middenstand dat men een dynamische en specifiek op hen gerichte campagne zou organiseren. Daarnaast vraagt ze dat men een stelsel van financiële stimuli ter versoepeling van het stelsel van bestaande steunmaatregelen ten gunste van de KMO's zou kunnen invoeren, teneinde de kostprijs van het materiaal en de programmatuur te drukken. De immateriële investeringen (onder meer opleiding en consulting) moeten eveneens worden gedekt. Bovendien moeten de zelfstandigen, vrije beroepen en KMO's kunnen worden geholpen om een beroep te doen op ICT-specialisten en moeten ze in dit kader van een adviespremie kunnen genieten.

3.2. Verbetering van de instrumenten die toegang tot het bankkrediet verlenen

De Kamer van de Middenstand stelt vast dat de doelstellingen van het Waarborgfonds niet werden bereikt, gelet op het vrij beperkt aantal dossiers en het feit dat de aanvrager zonder tussenkomst van het Fonds niet gemakkelijk een krediet verkrijgt.

De Regeringsverklaring van juli 1999 voorziet in haar hoofdstuk "Coördinatie van het economisch en werkgelegenheidsbeleid" dat : "De rechtstreekse toegang tot het Waarborgfonds zodanig zal worden georganiseerd, dat diens mogelijkheden om ten gunste van de zelfstandige werknemers en KMO's tussenbeide te komen zullen worden geoptimaliseerd". Deze rechtstreekse toegang moet in korte tijd worden gerealiseerd.

Het zou eveneens raadzaam zijn om het stelsel te herdenken, zodat het Fonds bij een tekortkoming rechtstreeks zou tussenkomen om de waarborg van een deel van het krediet te activeren en om aldus aantrekkelijker te worden.

3.3. Het risicokapitaal

De Kamer van de Middenstand wenst dat men de opportuniteiten voor startkapitalen (bijvoorbeeld betreffende de spin offs) verder zou ontwikkelen. Ze stelt onder meer vast dat de informatie over de opportuniteiten, die toegang tot de risicokapitalen verlenen, en meer bepaald over de mogelijkheden die de GIMB en Brustart bieden, ontoereikend is. Anderzijds stelt ze vast dat slechts een beperkt aantal ingediende en behandelde dossiers tot een resultaat leiden en dat niet alle sectoren de plaats bekleden die hen in de Brusselse economische structuur toekomt.

De Kamer van de Middenstand eist een betere informatie omtrent de opportuniteiten die deze twee instellingen bieden, evenals een specifieke vertegenwoordiging van de Kamer van de Middenstand binnen de Raad van Bestuur van de GOMB en Brustart.

4. FISCALE STIMULI EN DE OVERDRACHT VAN ONDERNEMINGEN

4.1. Dikwijls worden de kapitaalpremies belast, waardoor hun effect met 50 % afneemt en er een automatische transfer naar de Federale staat ontstaat. De middenstandsorganisaties pleiten voor een overleg met de federale overheid om een defiscalisering van de steunmaatregelen te verkrijgen.

4.2. De successierechten vallen onder de gewestelijke bevoegdheid, in tegenstelling tot de schenkingsrechten.

In Vlaanderen werden verschillende maatregelen genomen : de successierechten worden niet langer geheven in geval van overlijden van de bedrijfsleider voor zover de tewerkstelling gedurende vijf jaar blijft behouden. In het licht van de herziening van de wet op de financiering van de gemeenschappen en gewesten wil Vlaanderen hetzelfde stelsel verkrijgen voor de schenkingsrechten, die momenteel voor heel België nog 3 % bedragen.

In dit opzicht beveelt de Kamer van de Middenstand aan dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet zou opteren voor een stelsel dat minder gunstig is dan deze die in de andere gewesten van kracht zijn.

De Kamer van de Middenstand spreekt zich uit voor de schrapping van de openingsbelasting, die op de horecasector van toepassing is.

4.3. De Kamer van de Middenstand acht het nuttig om te herinneren aan het hoofdstuk Fiscale stimuli en overige uit haar Initiatiefadvies van 12 november 1996 inzake de wederopleving van de handel :

- de reglementering die de premie voor het opknappen van de voorgevel organiseert, zou de hele voorgevel in aanmerking moeten nemen.
- de belasting op steigers zou moeten worden geschrapt.

In verband met de "gewestbelasting" zouden de handelaars en dienstverleners, die een oppervlakte van minder dan 300 m² innemen en die bij overeenkomst aan de eigendomsbelasting onderhevig zijn, van de woonbelasting moeten worden vrijgesteld.

2. OVERIGE BEVOEGDHEDEN : GEVALLEN WAARIN HET ADVIES VAN DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD IS VEREIST

ONTWERP VAN GEWESTELIJK BESTEMMINGSPLAN VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 17 december 1998

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 28 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw verzocht men de Economische en Sociale Raad om, binnen een termijn van zestig dagen na het verstrijken van het openbaar onderzoek, zijn advies inzake het Gewestelijk Bestemmingsplan uit te brengen.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 28 oktober en 5, 12, 18 en 30 november en 4 en 8 december 1998 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgende advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad betreurt het dat de procedure voor de uitwerking van het ontwerp van GBP het niet heeft toegelaten om de adviesinstanties voorafgaandelijk te raadplegen. Hierdoor beschikten deze laatsten over veel te korte termijnen om het ontwerp volledig en gedetailleerd te analyseren, des te meer daar het lezen en interpreteren van de diverse documenten en kaarten bijzonder complex verloopt.

De Raad heeft vragen bij de procedures om de bestaande toestand te controleren en de inventaris op punt te stellen. In dit opzicht dringt de Raad erop aan dat men de bestaande toestanden en deze van rechtswege, die men inadequaat heeft beoordeeld, in aanmerking zou nemen en zou regulariseren.

De Raad acht het bijgevolg belangrijk dat men de bezwaren en bemerkingen, die de economische operatoren in de loop van het openbaar onderzoek hebben geuit, zorgvuldig zou onderzoeken.

De Raad gelooft in de noodzaak om een Observatorium voor het GBP op te richten. Dit zou het mogelijk moeten maken om alle conflict- of abnormale situaties te verzamelen, om aldus vlug en efficiënt wijzigingen aan het Plan te kunnen aanbrengen, die noodzakelijk zijn voor het behoud en de ontwikkeling van de economische activiteit in het Gewest.

De Raad is van mening dat een stedenbouwkundige bezinning zich niet mag baseren op het begrip huizenblok, maar op dat van stedenbouwkundig of functioneel coherente wijk of gebied.

METHODOLOGIE VAN HET ONDERZOEK

Alvorens zijn bijzondere bemerkingen uiteen te zetten, wenst de Raad te wijzen op de gevolgde analyseprocedure.

In het kader van zijn bevoegdheden heeft de Raad zich bewust beperkt tot het onderzoeken van drie hoofdfuncties, die hij als volgt heeft onderverdeeld :

- De woonfunctie.
- De overige functies :

De functie voor het uitvoeren van een activiteit van algemeen of openbaar belang.

De openbare en private administratieve functie :

- Gemeenten, Gewesten, Gemeenschappen, Federale Staat, Internationale instellingen (Europese Unie, Navo,...),
- de hoofdkantoren, de hoofdkwartieren, de coördinatiecentra...

De economische functie :

- Industriële en ambachtelijke activiteiten
- Handelsactiviteiten
 - kleinhandel
 - groothandel
- Hotelactiviteiten
- Productieve activiteiten voor materiële en immateriële dienstverlening
- Hoogtechnologische activiteiten
- Transport- en havenactiviteiten
- Logistieke activiteiten

- Het vervoeren van personen en goederen :
 - het wegensnet
 - het openbaar vervoer
 - de zee- en binnenvaart

Voor elke functie en activiteit heeft de Raad zijn aandacht op de volgende punten gericht : het naleven van het GewOP door het GBP ; het voldoen aan de ontwikkelingsbehoeften van de functie, van de activiteit ; het economisch potentieel van de functie, van de activiteit ; de interacties tussen de functie, de activiteit en de overige functies en activiteiten.

BIJZONDERE BEMERKINGEN

I. De woonfunctie

Net zoals in het GewOP beschermt het GBP in het bijzonder de woonfunctie. Aldus wordt elke bestemmingswijziging of afbraak van een woning aan zeer strikte voorwaarden onderworpen.

Het GewOP had aangedrongen op de bescherming van de huisvesting in de Vijfhoek en in de eerste kroon. Het ontwerp van GBP lijkt deze prioriteit naar de tweede kroon te verleggen.

In dit opzicht wensen het ABVV en ACV dat het GBP de perimeters voor verhoogde bescherming en bescherming van de huisvesting, die zich in het GewOP bevinden, opnieuw zou invoeren.

De Raad is van mening dat het nieuw beleid inzake de binnenterreinen van de huizenblokken de aantrekkelijkheid van de stedelijke huisvesting enkel zal kunnen versterken.

II. De overige functies

II.1. De functie voor het uitvoeren van een activiteit van algemeen of openbaar belang

Het GBP neemt genoegen met het bekrachtigen van de bestaande toestand en onderwerpt elke nieuwe inplanting aan strikte bijzondere voorschriften in de gemengde gebieden.

II.2. De openbare en private administratieve functie

De openbare administratieve functie (Gemeenten, Gewesten, Gemeenschappen, Federale Staat en Internationale instellingen) en de private administratieve functie (hoofdkantoren, hoofdkwartieren, coördinatiecentra, ...) maken gebruik van administratieve kantoren, waar de activiteiten hoofdzakelijk betrekking hebben op de interne werking en het intern beheer van de instellingen en vennootschappen, zonder frequente fysieke contacten met de burgers of klanten.

Deze administratieve functie maakt gebruik van grote panden in de administratiegebieden. De inplanting van nieuwe instellingen of centrale zetels moet plaatsvinden in die administratiegebieden, waar er voldoende planologische reserves in termen van kantoorvloeroppervlakten voor de komende jaren zijn.

II.3. De economische functie

II.3.1. Industriële en ambachtelijke activiteiten

In punt 4.1.4. (blz. 53) stipuleert het GewOP :

« Het Gewest heeft gekozen voor een industrieel beleid waardoor enerzijds ruimtelijke reserves geschapen worden om de veranderingen in het industrieel weefsel te kunnen opvangen en anderzijds het voeren van een beleid om de activiteiten in het bestaande stedelijk weefsel te behouden. Dit is alleen maar mogelijk door een voluntaristisch beleid te voeren, waardoor

- perimeters voor stedelijke industrie vastgesteld worden, die nieuwe terreinen aanbieden voor het onthaal van ondernemingen ;
- het principe van de gemengde functies behouden blijft, daar waar de activiteit het toelaat, door vermenging van economische activiteiten met andere stedelijke functies... ».

Hoewel het GBP door middel van zijn algemeen voorschrift A.0.11. de gebieden voor stedelijke industrie van het GewOP als dusdanig heeft gehandhaafd, is het in tegenspraak met de krachtlijnen van het GewOP, dat onder meer de industriële en ambachtelijke activiteit in het bestaande stedelijk weefsel wil handhaven. Bovendien brengt dit voorschrift A.0.11. de herbestemming van talrijke industriële kankers en verlaten of verwaarloosde bedrijfsruimten, die zich in meerderheid in de gemengde gebieden van het GBP bevinden, in gevaar.

De Raad is van mening dat het gemengd karakter van de stedelijke functies de bescherming van de zwakste economische functies impliceert, met name de industriële en ambachtelijke activiteiten. Daarom meent hij dat de bepalingen en verplichtingen van de milieuwetgeving (speciale regelen van openbaarmaking, overlegcommissie) moeten volstaan om de problemen omtrent het samengaan van de functies op te lossen.

Ook vraagt de Raad om het algemeen voorschrift A.0.11. als volgt te wijzigen :

« Onverminderd de toepassing van voorschrift A.08., mag de uitbating van inrichtingen waarvoor een milieuvergunning vereist is en waarvan de rechtmatige toegestane activiteit niet met de voorschriften van het plan overeenstemt, voortgezet worden overeenkomstig de toelating die men in toepassing van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming of van de ordonnantie inzake de milieuvergunningen heeft verkregen. Na het verstrijken van de geldigheidsduur van de toelating, kan deze laatste vernieuwd worden overeenkomstig de bepalingen van de ordonnantie inzake de milieuvergunningen ».

De Raad vraagt dat men het voorschrift A.0.11. voldoende soepel zou herformuleren, om aldus de gedwongen uittocht van de bestaande ambachtelijke en industriële bedrijven te vermijden, door terzelfder tijd de eventuele overlast te verminderen en zelfs weg te nemen en de bewoners via de speciale regelen van openbaarmaking bij de besluitvorming te betrekken.

De Raad vraagt dat men in het voorschrift 5.3. punt 1 als volgt zou wijzigen: ' de kantoren bestemd worden voor de behoeften van het daar gevestigde bedrijf of voor de behoeften van het bedrijf dat dit laatste vervangt '.

Het ABVV en ACV vragen dat men in de gebieden voor stedelijke industrie geen hotelactiviteiten, call-centers en activiteiten inzake informatie- en communicatietechnologieën zou toelaten, behalve ingeval van productie van hoogtechnologische materiële diensten.

Het VOB, de middenstandsorganisaties en de ACLVB delen dit standpunt niet en stemmen in met de voorschriften van het GBP.

II.3.2. Handelsactiviteiten

Het GewOP beval een sterke ruimtelijke structuur aan van handels- en dienstenkernen met wederopleving van de handel in het centrum, bescherming en versterking van de traditionele oude handelskernen, en raadde aan om in de eerste kroon geen nieuwe handelspolen te creëren en

ter gelegenheid van nieuwe bouwprojecten in de tweede kroon geen middelgrote handelsoppervlakten te verspreiden.

Het GBP beantwoordt aan de behoeften van de zelfstandige kleinhandel, waarvoor de voorziene drempels toereikend zijn. Het niet verspreiden van middelgrote en grote warenhuizen in de tweede kroon en hun herinplanting in de bestaande kernen kunnen de aantrekkelijkheid van deze laatste enkel versterken.

De algemene voorschriften van het ontwerp van GBP zijn dus conform het GewOP.

Hetzelfde geldt evenwel niet voor enkele bijzondere voorschriften (4.2. ; 17.1. ; 17.2.).

De toepassing van het voorschrift 4.2. kan, indien ze zich niet beroept op het voorschrift 4.3., het mogelijk maken dat men, buiten de linten voor handelskernen, zeer grote grondoppervlakten (minimaal 5.000 m² grondoppervlakte en zonder max.) zou bestemmen voor gemengde projecten, die zeer omvangrijke handelsprojecten zouden kunnen omvatten, hetgeen het GewOP uitsluit.

Hetzelfde geldt voor de voorschriften 17.1. en 17.2., waarvoor het raadzaam is om het verband met de overige algemene en bijzondere voorschriften inzake de handel te verduidelijken.

Indien men deze wijziging niet zou aanbrengen, zullen de bepalingen van het ontwerp van GBP leiden tot het structuurverlies van een groot aantal traditionele kernen en/of tot het creëren van nieuwe handelspolen, hetgeen in tegenspraak is met het GewOP.

Anderzijds lijkt het dat men de shopping centra en hypermarkten op de bestaande feitelijke kaart als grote handelszaken beschouwt, en men deze op de bestemmingskaart als 'handelskern' of als 'sterk gemengd gebied' bestemt. Geen enkel objectief element rechtvaardigt deze verschillende behandeling van gelijkaardige bedrijven.

Bijgevolg beveelt de Raad aan om alle grote bestaande distributiebedrijven als lint voor handelskernen te inventariseren en deze te laten genieten van de toepassing van de vrijwaringsclausule A.0.9., voor zover de toegestane uitbreidingen geen aanleiding geven tot de oprichting van nieuwe winkelgalerijen.

Overigens onderstrepen het VOB, ABVV, ACV en de ACLVB dat de oppervlaktelimieten onverenigbaar lijken met de ontwikkeling van sommige specifieke buurthandelsfuncties, zoals de bankkantoren of benzinestations. Het lijkt noodzakelijk om deze limieten in overleg met de betrokken sectoren opnieuw te evalueren.

Het VOB, ABVV, ACV en de ACLVB vragen de herziening van het voorschrift A.09., dat de handelsoppervlakte buiten de linten voor handelskernen beperkt, waardoor er geen middelgrote handelszaken kunnen worden ingeplant.

De middenstandsorganisaties doen van hun kant opmerken dat de strikte oppervlaktebeperking, die men in het GBP heeft ingevoerd, van fundamenteel belang is voor het waarborgen van de toekomst van de economische en commerciële buurtactiviteiten, evenals voor het vrijwaren van een echt gemengd karakter. In overeenstemming met de betrokken sectoren vragen ze de strikte naleving van deze normen.

Ze zijn van oordeel dat men de bijzondere voorschriften, die het ontwerp van GBP betreffende de inplanting van middelgrote en grote warenhuizen buiten een handelslint heeft voorzien, op zijn minst moet handhaven.

II.3.3. Hotelactiviteiten

De Raad stelt vast dat de drempels betreffende het aantal kamers, die men in de bijzondere voorschriften heeft weerhouden, geen rekening lijken te houden met de economische verplichtingen van de hotelsector, met name in termen van het minimum aantal kamers om een investering rendabel te maken.

De Raad vraagt dat men deze drempels in overleg met de betrokken beroepssector zou vastleggen.

Het VOB, de middenstandsorganisaties en de ACLVB ondersteunen de mogelijkheid om de hotelactiviteiten te laten plaatsvinden in de gebieden voor stedelijke industrie, waar ze beantwoorden aan specifieke economische en functionele behoeften : onthaal van het cliënteel, van toeleveranciers, van buitenlands kaderpersoneel, organisatie van evenementen, van seminars.

Het ABVV en AVC herinneren eraan dat ze hadden verzocht om geen hotelactiviteiten in de gebieden voor stedelijke industrie toe te laten.

II.3.4. Productieve activiteiten voor materiële en immateriële dienstverlening

Het GewOP hernam de materiële en immateriële diensten in het kader van 'het dienstverlenend bedrijf, d.w.z. de fysieke eenheid die materiële of immateriële diensten verleent, met uitzondering van de zuivere handelsactiviteit, de exclusieve transportactiviteit, de administratiezetels van de banken en verzekeringsmaatschappijen'.

In het glossarium van het GewOP beschouwde men de ruimten van de bedrijven voor materiële en immateriële dienstverlening als kantoren.

Het ontwerp van GBP voert het begrip bedrijf voor materiële dienstverlening in, maar geeft hiervan geen enkele definitie in zijn glossarium, en integreert de materiële diensten in de productieactiviteiten, waardoor deze in de gemengde gebieden kunnen plaatsvinden.

Aldus maakt het een onderscheid tussen de bedrijven voor materiële dienstverlening en de bedrijven voor immateriële dienstverlening en integreert het deze laatste in de bedrijven voor intellectuele dienstverlening, d.w.z. het kantoor.

Het glossarium van het ontwerp van GBP is zinspelend, gezien het de dienstverlenende activiteiten en deze voor de productie van immateriële goederen vergelijkenderwijs beschrijft: 'als software of multimedia-apparatuur'. De Raad acht deze beschrijving te beperkend.

De unanieme Raad is van oordeel dat er geen reden is om op stedenbouwkundig niveau een aparte behandeling te geven aan gelijkaardige economische activiteiten, met dezelfde stedenbouwkundige eisen in termen van oppervlakten en mobiliteit als de activiteiten voor de productie van materiële diensten, die nieuwe banen creëren. In die geest vraagt de Raad dat men de productie van software en multimediacproducten zou opnemen in de productie van materiële diensten.

Het VOB, de middenstandsorganisaties en de ACLVB vragen dat men de materiële en immateriële diensten zou beschouwen als productieactiviteiten, die zich in de gemengde gebieden kunnen vestigen. Het lijkt overigens opportuun om de inplanting ervan ook in de gebieden voor stedelijke industrie toe te staan.

Het ABVV en ACV delen deze mening niet.

Het VOB, de middenstandsorganisaties en de ACLVB zijn eveneens van oordeel dat men de productie van intellectuele diensten als een volwaardige economische activiteit moet beschouwen en in de productieactiviteiten moet opnemen. Ze onderstrepen dat deze activiteiten beantwoorden aan de zorgen van de auteurs van het GBP, die verkondigen dat : « Sommige activiteiten zich in perfecte harmonie in een woonomgeving integreren en bijdragen tot de aantrekkelijkheid van de Stad, door buurtbanen te creëren ».

De Raad is van oordeel dat de prioritaire doelstellingen van het Gewest erin bestaan om zowel zijn bewoners te behouden en de werkgelegenheid te bevorderen. Om deze doelstellingen te behalen, moet men vooral in de twee woongebieden zowel de productieactiviteiten als de huisvesting beschermen.

Het ACV en ABVV zijn van oordeel dat men de productie van intellectuele diensten moet behandelen als de productie van immateriële diensten en dus onder de aanduiding 'kantoren' moet vermelden.

Het VOB en de middenstandsorganisaties stemmen in met de wil van de auteurs van het GBP om de vrijwaring van het onroerend erfgoed te bevorderen, door toe te laten dat men gebouwen van het onroerend erfgoed als kantoren herbestemt, indien het onmogelijk is om de oorspronkelijke bestemming te handhaven en dit niettegenstaande het overschrijden van het aantal vierkante meter, vermeld op de kaart van de toelaatbare kantoren (voorschrift A.06.).

Ze vragen evenwel dat men, ter wille van de coherentie met de door het voorschrift nagestreefde doelstelling, de bescherming en vrijwaring van het onroerend erfgoed, en rekening houdend met de reële oppervlakte van de beoogde gebouwen, de bestemming 'kantoren' niet zou onderwerpen aan de bijzondere voorschriften inzake de drempels in m², zoals dit reeds gebeurt bij de herbestemming als hotels, handelszaken of ruimten voor productieactiviteiten.

Het ABVV, ACV en de ACLVB kunnen dit standpunt niet delen en vragen de schrapping van het voorschrift A.06., dat het toelaat om beschermde gebouwen tot handelszaken, kantoren en hotels te verbouwen.

Het VOB, de middenstandsorganisaties en de ACLVB vragen dat men de onduidelijkheden in het voorschrift A.012. zou wegnemen. Aldus lijkt het nuttig om te verduidelijken of in een flatgebouw de maximale norm van 45 % van de voor kantoren bestemde oppervlakten van toepassing is op het hele flatgebouw of op elke flat afzonderlijk. De interpretatie van een dergelijke limiet per flat zou immers in de meeste gevallen - met name flats met een gemiddelde oppervlakte van 120 m² - erop neerkomen dat men enkel kantoren van minder dan 55 m² zou dulden, hetzij nog minder dat de toegelaten 75 m². Tevens lijkt het noodzakelijk om de verwijzing naar de uitoefening van een 'geïsoleerde' activiteit te schrappen.

Het VOB, de middenstandsorganisaties en de ACLVB vestigen de aandacht van de auteurs van het GBP op de ontwikkeling van de sector van de intellectuele diensten, waar men steeds vaker partnerships afsluit, om aldus het cliënteel een volledige service te kunnen aanbieden en de risico's en kosten te kunnen delen.

Ze pleiten eveneens voor een soepele interpretatie van de concepten van het voorschrift A.012., om aldus rekening te kunnen houden met de behoeften van de vrije beroepen en de ontwikkeling van de beroepen van de tertiaire sector. De dienstverleners, die op kleine oppervlakten werkzaam zijn, hebben immers vaak niet de middelen om hoge huurprijzen te betalen. Dit geldt in het bijzonder voor de personen, die voor de eerste maal met een zelfstandige activiteit van start gaan.

Meer in het bijzonder vragen het ABVV en ACV :

- dat men in alle 4 de gebieden, met uitzondering van de kantooroppervlakten van meer dan 75 m² per gebouw, elke vergunning aan de speciale regelen van openbaarmaking zou onderwerpen ;
- dat er, indien men in het gemengd gebied van de drempels van 200 m² afwijkt, een compensatie in de vorm van stedenbouwkundige belastingen ten gunste van de huisvesting zou zijn ;
- dat men in het sterk gemengd gebied de afwijkingen van de kantoortoelatingen met stedenbouwkundige belastingen zou compenseren.

Het VOB en de middenstandsorganisaties kanten zich resoluut tegen deze voorstellen, die nog restrictiever zijn dan de bepalingen van het GBP. Men achtte deze laatsten immers reeds te beperkend, indien men ze zonder onderscheid moet toepassen op alle soorten kantoren en in het bijzonder op de kantoren met productieve dienstenactiviteiten. Het toevoegen van speciale regelen van openbaarmaking en stedenbouwkundige belastingen zou de administratieve procedures, die de vestiging of uitbreiding van kantoren voorafgaan, aanzienlijk verzwaren en zou de kostprijs ervan ongegrond verhogen voor alle bedrijven, en in het bijzonder voor de startende bedrijven waarvan de activiteiten niets te maken hebben met bouwen of het beheren van de huisvesting. Anderzijds zou het GBP, door het verplichten tot een compensatiemechanisme, waaraan artikel 86 van de ordonnantie houdende organisatie van de planning en de stedenbouw slechts een facultatief karakter verleent, in tegenspraak zijn met de ordonnantie en

door de Raad van State kunnen worden geannuleerd, zoals reeds gebeurde met gelijkaardige bepalingen van het GewOP. Men heeft trouwens herhaaldelijk aangetoond dat de huisvestingsproblematiek in Brussel zich niet in kwantitatieve termen stelde, maar wel degelijk in termen van kostprijs en ten overstaan van een verzwakte bevolking.

Het VOB, de middenstandsorganisaties en de ACLVB vrezen dat het voorschrift A.014. inzake de 'KBTKO' vaak nieuwe investeringen of kantooruitbreidingen in de weg staat, evenals in sommige gevallen het behoud van bestaande kantoren in hun huidige oppervlakte.

Ze zijn van oordeel dat de doelstelling, zoals bij de huisvesting, er tenminste zou moeten in bestaan om het huidig volume aan economische inplantingen te handhaven en zelfs de ontwikkeling ervan te voorzien, op een wijze die met de ontplooiing van de overige stadsfuncties verenigbaar is.

Tevens zijn ze van mening dat men de toelaatbare maxima in functie van de sociaal-economische ontwikkeling zou moeten aanpassen. Men dient de maximale normen met soepelheid, en niet als strikte drempels te beschouwen. Men zou omheen deze oppervlakten een tolerantie moeten toelaten, om rekening te houden met de bebouwde oppervlakten per flat of plateau. Een andere oplossing voor de versoepeling van de regels om na te gaan of men de toegelaten oppervlakten naleeft, zou erin bestaan dat men enkel rekening houdt met de m² die uitsluitend dienst doen als kantoren of vergaderzalen, en niet met de overige m² (gangen, archieven, keukens...).

Ze onderstrepen het feit dat de sector van de diensten en vrije beroepen een belangrijke vector is voor de ontwikkeling van het Brussels Gewest in termen van toegevoegde waarde en werkgelegenheid.

In tegenstelling tot de middenstandsorganisaties die dit verzoek niet delen, vragen het ABVV, ACV en de ACLVB dat men, om de bestaande feitelijke toestand van de kantoren te bepalen, de kantooroppervlakten tussen 75 en 200 m² zou inventariseren, ongeacht deze oppervlakten al dan niet voor huisvesting zijn bestemd. Deze verbetering zou de geloofwaardigheid van het overzicht van de bestaande toestand versterken en een correcte weergave van de reële toestand geven. Ze vragen eveneens dat men de maximale kantorenquota per geheel van huizenblokken, en niet per afzonderlijke huizenblok zou vaststellen.

Het VOB zou met dit verzoek kunnen instemmen, voor zover en op enige voorwaarde dat de inventarisatie van deze oppervlakten zou gepaard gaan met een herziening van de toegelaten kantorenmaxima. Ook het ABVV en de ACLVB namen deze voorwaarde aan.

Het ACV vraagt dat men de oppervlakten van minder dan 75 m² eveneens zou inventariseren, wanneer deze niets met de huisvesting van de bewoner te maken hebben.

II.3.5. De hoogtechnologische activiteiten

Het GewOP beval de toepassing van gunstige maatregelen aan voor het onthaal van hoogtechnologische bedrijven. Door de hoogtechnologische activiteiten in de productieactiviteiten te integreren, vereenvoudigt het GBP

het onthaal van vernieuwende bedrijven voor immateriële dienstverlening in de 4 gemengde gebieden, in naleving van de algemene en bijzondere voorschriften.

De Raad vraagt dat men het begrip 'Hoogtechnologische activiteiten' zou uitbreiden tot de bedrijven, die op significante wijze van geavanceerde technologieën gebruik maken en deze ook toepassen.

II.3.6. De transport- en havenactiviteiten

Het GBP is conform het GewOP.

Als toegelaten activiteiten voegt het evenwel 'de groothandel' en 'de verpakkingsactiviteiten' toe, twee activiteiten die in het glossarium niet werden gedefinieerd.

De Raad verbaast zich erover dat de groothandel, een belangrijke en wijd verspreide activiteit in het Gewest, geen specifieke behandeling kreeg, rekening houdend met haar bijzondere behoeften in termen van oppervlakte en toegankelijkheid.

De Raad is overigens van mening dat men deze gebieden eveneens kan bestemmen voor de diensten, die de activiteiten in deze gebieden gebruikelijk aanvullen.

II.3.7. De logistieke activiteiten

Aangezien het GewOP nergens naar dit soort activiteiten verwijst, heeft het GBP deze ingevoerd.

Het GBP vermeldt dat de logistieke activiteiten zich in de gebieden voor stedelijke industrie moeten bevinden. Het VOB, de middenstandsorganisaties en de ACLVB achten deze lokalisatie opportuun, rekening houdend met het bijkomstig karakter van deze activiteiten ten overstaan van de industriële activiteiten.

Het ABVV en ACV zijn van hun kant van mening dat men de logistieke activiteiten op meer dan 1500 m² zou moeten verplaatsen van de gebieden voor stedelijke industrie naar de gebieden voor vervoer- en havenactiviteiten.

De Raad stelt vast dat de logistieke activiteiten voor rekening van derden eveneens uitgeoefend worden door de transport- en opslagbedrijven, die zich in de gebieden voor vervoer- en havenactiviteiten bevinden.

Bijgevolg is hij van oordeel dat de logistieke activiteiten in dit gebied moeten kunnen blijven en zich ontwikkelen, in het kader van het intermodaliteitsbeleid voor het goederentransport en de roeping als pool voor de uitsplitsing van goederen, die voor het gebied is weggelegd.

II.4. De vrijwaringsclausule

Om verschillende behandelingen tussen economische operatoren, die zich in gelijkaardige situaties bevinden, te vermijden en om de geest van het

voorschrift A.06. van het GewOP na te leven, dringen het VOB, de middenstandsorganisaties, het ABVV en de ACLVB erop aan dat men het voorschrift A.08. als volgt zou wijzigen : « deze mogelijkheid tot vergroting is eveneens van toepassing op bestaande gebouwen waarvan de vloeroppervlakte de door de bijzondere voorschriften vastgestelde drempels overschrijdt ».

Ze vragen eveneens dat men dit voorschrift zou vervolledigen met de vermelding dat « men de gebouwen, die zich in de door alinea 1 van clause A.08. beoogde situatie bevinden, 'identiek' zal kunnen heropbouwen, wanneer deze vernietigd werden als gevolg van een ongeval of overmacht, of in het kader van een globaal renovatie- of saneringsproject. ».

Het ACV deelt dit standpunt niet.

II.5. Varia

De Raad wenst dat men het gebied van gewestelijk belang nr. 10 'Thurn en Taxis' ook voor ambachtelijke en industriële activiteiten zou bestemmen.

III. De functie voor 'het vervoeren van personen en goederen'

De Raad stelt vast dat het groot aantal plannen een leesbaarheidsprobleem stelt.

III.1. Het wegennet

De Raad dringt aan op de absolute noodzaak van een uitgebreid overleg tussen enerzijds het Gewest en de Gemeenten, en tussen anderzijds de Gemeenten onderling, om aldus op het niveau van het hele grondgebied van het Gewest een coherent en efficiënt verkeersbeleid te kunnen voeren.

De Raad vestigt de aandacht op de gevaren die de systematische toepassing van het ringverkeersbeleid binnen de stad met zich mee kan brengen.

Tenslotte vraagt de Raad dat men de grootste aandacht zou besteden aan de bestaande feitelijke toestand inzake de inplanting van bedrijven, om aldus te vermijden dat sommige ervan in lokale wegennetten zouden worden ingesloten, hetgeen hun toegankelijkheid en activiteiten zou schaden.

III.2. Het openbaar vervoer

De Raad betreurt het ontbreken van een infrastructuurextra, om het noordoosten en het zuidwesten van het Gewest met elkaar te verbinden. Deze verbinding werd immers bijzonder moeilijk omwille van de talrijke onderbrekingen, die de huidige organisatie van het openbaar vervoer in deze sector met zich meebrengt.

III.3. De zee- en binnenvaart

De Raad is van mening dat de zee- en binnenvaart zich integreert in een problematiek, die het gebied voor vervoer- en havenactiviteiten, het TIR-centrum en alle zee- en binnenvaartinfrastructuren van het Gewest omvat.

Deze infrastructuren zullen in de komende jaren het voorwerp van renovatie- en verbeteringsinvesteringen moeten uitmaken.

ONTWERP VAN GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE VERORDENING VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST. TITELS I TOT VI. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 19 januari 1999

1. Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 165 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, verzoekt men de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een advies uit te brengen over het ontwerp van Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening binnen de dertig dagen na de afsluiting van het openbaar onderzoek, dat op 21 december 1998 werd beëindigd.

Na onderzoek en bespreking van de titels I tot VI van het ontwerp van Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening, heeft de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in plenaire zitting van 19 januari 1999 het volgend advies aangenomen. Net zoals bij de eerste procedures voor de adviezen inzake de Titels I tot V en Titel VI, die hij op 15 mei 1997 en 26 maart 1998 had uitgebracht, heeft de Raad zich beperkt tot de economische en sociale gevolgen van het ontwerp en afgezien van de technische bepalingen, die meer specifiek deel uitmaken van de stedenbouwkunde.

2. Advies

2.1. Algemene beschouwingen

2.1.1. Gelet op het praktische belang van de GSV, had de Raad graag gehad dat men de verschillende betrokken actoren bij de uitwerking van alle titels van het ontwerp van GSV had betrokken en niet alleen zoals men dit heel gepast heeft gedaan voor de titel betreffende de hinder ten gevolge van de uitvoering van de werken en de exploitatievoorwaarden van de werven (Titel III).

2.1.2. De Economische en Sociale Raad verheugt zich erover dat het Gewest zich heeft voorzien van een stedenbouwkundige verordening, die tot doel heeft de verouderde en versnipperde voorschriften van diverse gemeentereglementen te harmoniseren en actualiseren.

De Raad stelt evenwel vast dat elke opsomming van de bepalingen van de gemeentereglementen ontbreekt, die de GSV geacht wordt af te schaffen. Bovendien betreurt hij het ontbreken van voorschriften met betrekking tot de coördinatie tussen de GSV en alle andere bepalingen, die diezelfde materie regelen. Bijgevolg leidt dit volgens hem tot een juridische onzekerheid en een mogelijke mislukking van de doelstelling betreffende de nagestreefde harmonisatie.

- 2.1.3. De Raad is eveneens van mening dat de GSV, en meer in het bijzonder haar titel VI, overdreven restrictieve bepalingen moet vermijden, omdat de verordeningen die de gemeenten eventueel zouden kunnen uitvaardigen dan nog restrictiever zullen moeten zijn. De bijkomende beperkingen, die de gemeenten zouden invoeren, zouden enkel uitzonderlijke gevallen mogen beogen.
- 2.1.4. De Raad dringt erop aan dat een efficiëntere controle op de naleving van de reglementering de invoering van de nieuwe verordenende bepalingen zou waarborgen.
- 2.1.5. Anderzijds lijkt men de voorschriften in het ontwerp van GSV te moeten aanvullen met bijkomende bepalingen betreffende met name de geluidsisolatie van de gebouwen. Bijgevolg vestigt de Raad de aandacht van de Regering op de noodzaak om de interne coherentie van de verschillende titels van de GSV te handhaven. Bijvoorbeeld zouden de bepalingen betreffende de geluidsisolatie geen onverenigbaarheid inzake concept en realisatie mogen vertonen met de voorschriften betreffende de warmte-isolatie.

2.2. Bijzondere beschouwingen

Titels I, II, IV, V

Volgens de Raad waren er twee mogelijke concepten voor de GSV :

- hetzij opteren voor een kaderverordening die veelvuldige toepassingen toelaat ;
- hetzij een gedetailleerde en precieze reglementering weerhouden.

Dit laatste concept lijkt de overhand te hebben gehad.

In dit opzicht is de Raad van oordeel dat het uitgewerkte ontwerp zich hoofdzakelijk toespitst op bekommernissen bij de bouw van nieuwe woningen en moeilijk toepasbaar is op andere bouwwerken, zoals de renovatie van bestaande woningen - met name de meest uitgevoerde bouwwerken in het stadscentrum -, of nog de handel, de ambachten, de stadsindustrieën, de kantoren, enz.

Uit het voorgaande volgt dat voor de toepassing van de GSV afwijkingen noodzakelijk zullen zijn, om de specificiteit van de diverse investeringstypes en hun ruimtelijke lokalisatie in aanmerking te kunnen nemen.

Omwille van de verplichte wettelijke termijn, die men de afgevaardigd ambtenaar heeft opgelegd om zich over deze afwijkingen uit te spreken, kan deze toestand in de meeste gevallen leiden tot een weigering van de gevraagde afwijkingen, en bijgevolg het project in de weg staan.

De Raad dringt er eveneens op aan om absoluut te vermijden dat men de in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest uit te voeren bouwwerken zodanig strenge verplichtingen zou opleggen, dat deze de investeringen zouden afremmen.

Titel II

De door de GSV voorziene stedenbouwkundige voorschriften inzake bewoonbaarheid lijken eerder op comfortnormen, dan wel op eigenlijke bewoonbaarheidsnormen. Bijgevolg moet men deze laatste met soepelheid toepassen.

Titel III

De normen inzake geluiden en trillingen in Titel III houdende uitvoering van de werken en de exploitatievoorwaarden van de werven, die beperkingen uitvaardigen, laten in vele gevallen de ondernemingen niet toe om tenminste binnen de grenzen van het technisch mogelijke te werken.

De Raad is bovendien van mening dat de GSV zich eerder moet beroepen op veeleisende normen, die de te behalen kwaliteitsdoelstellingen vaststellen, ongeacht de aan te wenden procédés en materialen, dan wel beschrijvende normen voorschrijven die technisch snel verouderd zijn en innovatie in de weg staan.

Tenslotte onderstreept de Raad de gevolgen, die de toepassing van het ontwerp van GSV zou hebben op de verordeningen van de concessiehoudende vennootschappen van openbare diensten. Deze laatsten zouden inderdaad over de bevoegdheid beschikken om éézijdig, zonder overleg met de auteurs van ontwerpen, regels vast te stellen waarvan de naleving verplicht zou worden gemaakt door de GSV. Dit zou onaanvaardbaar zijn.

Titel VI

De Raad sluit zich aan bij de doelstellingen, die titel VI van het ontwerp van GSV nastreeft, met name :

- de coördinatie en harmonisatie voor het volledige Gewest van de voorzieningen inzake reclame en uithangborden, die vanaf de openbare ruimte zichtbaar zijn, waarbij deze doelstelling zich in principe in een versterkte juridische zekerheid ten opzichte van de huidige toestand moet vertalen ;
- het nastreven van de harmonieuze integratie van de reclame in het stadslandschap, die de efficiëntie van de reclameboodschap zal versterken.

Hij onderstreept dat de initiatieven, die het Gewest in die zin heeft genomen, om twee redenen een belangrijke economische en sociale betekenis hebben :

- enerzijds omwille van het belang van het Gewest in de lokalisatie van de activiteit van de reclamesector, die er meer dan 50 % van zijn omzet realiseert ;
- anderzijds zorgt de structuur van de reclamemarkt ervoor dat de maatregelen, die men voor het Brussels Gewest heeft uitgevaardigd, gelijkaardige meezuigende effecten voor de hele Belgische markt veroorzaken.

De reclamesector heeft spontaan geanticipeerd op de bekommernis om de reclame harmonieus in het stadslandschap te integreren, door zijn voorzieningen reeds aan te passen alvorens het ontwerp van GSV openbaar werd gemaakt.

In verband met de doelstelling inzake harmonieuze integratie van de reclame in het stadslandschap, is de Raad het volgende van oordeel :

1. Sommige bepalingen zijn al te restrictief

1.1. Artikel 12, 1°, b : omheiningen van een bouwplaats - oppervlakte van maximum 17 m² per eenheid

Het ontwerp van verordening laat meerdere inrichtingen van 17 m² toe, maar verbiedt één inrichting van 40 m² per eenheid (met ten hoogste 70 % van de lengte van de omheining).

De Raad stelt voor één enkele inrichting langs de straatkant met een maximale oppervlakte van 40 m² toe te laten, die evenwel niet meer dan 70 % van de lengte van de omheining bedraagt.

1.2. Artikel 13 : omheiningen van terreinen

Het ontwerp van verordening voorziet een beperking tot 40 % van de lengte van de omheining.

Men zou dit percentage zou op 60 % moeten brengen voor terreinen die niet langer dan 20 m zijn. Deze wijziging rechtvaardigt zich door het feit dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de gemiddelde lengte van de voorgevels 5 tot 6 m bedraagt.

Door een beperking tot 40 % van de lengte van de omheining te handhaven, zou men niet langer inrichtingen met een toegelaten maximale oppervlakte van 17 m² per eenheid kunnen plaatsen.

1.3. Artikel 33 § 1 1°c, 2°c en 3°c : beperkingen van de uithangborden en de reclame verwijzend naar de uithangborden

De ondernemingen, die uithangborden exploiteren, hebben vragen bij de motivering om deze uithangborden tot 0,5 m van de mandelige grens te beperken. Ze stellen voor om deze beperking van de uithangborden op 0,05 m van de mandelige grens te brengen.

1.4. Artikel 33 § 2 : uithangborden van decoratieve aard

De representatieve middenstandsorganisaties vragen om de voorschriften, die het ontwerp van verordening voor de topgevels voorziet, tot de voorgevels uit te breiden.

1.5. Artikel 34, 2°c en 3°c : minimale afstand van de inrichtingen tot de bodem

De Raad stelt voor dat men de inrichting op een zodanige hoogte zou plaatsen, dat de onderkant ervan niet lager dan 3 m van de bodem zou kunnen liggen, of lager dan de hoogte van het gelijkvloers of van een

architecturale inrichting tegen de gevel, indien deze hoogte minder dan 3 m tot de bodem bedraagt.

2. Sommige bepalingen veroorzaken buitenmaatse economische gevolgen

2.1. Artikel 3 § 2 : afbakening van de zones

Het ontwerp van verordening stipuleert een gebied van 50 m aan beide zijden van de rooilijnen langs de wegen.

De ondernemingen uit de sector zijn van mening dat indien deze gebieden zich naast elkaar bevinden, deze beperking tot gevolg zal hebben dat men een gedeelte van het minst restrictieve gebied (50 m vanaf de rooilijnen langs de wegen) verplichtingen zal opleggen, die gelden voor het meest restrictieve gebied.

Als gevolg hiervan zullen heel wat inrichtingen geïsoleerd raken.

Bijgevolg stellen ze voor om de afbakening van de gebieden tot 30 m aan beide zijden van de rooilijnen langs de wegen te verminderen, gezien men de uitbreiding tot een gebied van 50 m enkel kan toepassen op identificeerbare inrichtingen (d.w.z. waarvan de dragers zichtbaar zijn), die zich in de uitgebreide gebieden bevinden.

2.2. Artikel 15, § 3, 1° : inrichtingen op niet-bebouwde terreinen in het uitgebreid gebied

Het ontwerp van verordening voorziet dat de toegelaten inrichtingen op deze terreinen een gecumuleerde oppervlakte van 80 m² niet mogen overschrijden, ongeacht de oppervlakte van de betrokken terreinen.

Het zou raadzaam zijn rekening te houden met de oppervlakte van de terreinen en de oppervlakte van de toegelaten inrichtingen per hectare vast te stellen.

2.3. Artikel 16 : inrichtingen op terreinen waar voornamelijk handel en industrie gevestigd is

Het ontwerp van verordening beperkt de oppervlakte van de toegelaten inrichtingen op deze terreinen tot 17 m².

In de mate waarin het gebied een commerciële of industriële bestemming heeft, stelt men voor om minder dwingende beperkingen op te leggen, voor zover men aan de integratiedoelstelling voldoet, en er inrichtingen met een maximale oppervlakte van 40 m² per eenheid toe te laten.

2.4. Artikel 28 : inrichtingen op kunstwerken

Het ontwerp van verordening laat enkel inrichtingen toe met een oppervlakte van 17 m² per eenheid en een gecumuleerde van oppervlakte van 34 m².

De ondernemingen uit de sector begrijpen niet dat men het gebruik van inrichtingen van 40 m² verbiedt, terwijl men twee inrichtingen van 17 m² wel naast elkaar mag plaatsen.

Aangezien de integratie van een inrichting van 40 m² niet moeilijker is dan deze van twee inrichtingen van 17 m², vragen ze bijgevolg gebruik te mogen maken van inrichtingen met een oppervlakte van 40 m² per eenheid.

2.5. Artikel 29, 3°, a : inrichtingen op taluuds

Het ontwerp van verordening laat enkel inrichtingen toe met een maximale oppervlakte van 17 m² per eenheid per 50 strekkende meter ononderbroken taluud.

Om dezelfde redenen als voor de inrichtingen op kunstwerken, vragen de ondernemingen uit de sector het gebruik van inrichtingen van 40 m² per 100 strekkende meter ononderbroken taluud toe te laten.

2.6. Invoering van nieuwe paneeloppervlakten

De illustraties in de commentaar bij het ontwerp van verordening tonen een nieuw formaat van typepaneel: 10 m².

De Raad onderstreept dat de verplichting om dit nieuw paneelformaat te vervaardigen hoge kosten zal teweegbrengen, omdat men nagenoeg alle bestaande inrichtingen zal moeten aanpassen of vervangen. Hij is van mening dat deze economische gevolgen niet evenredig zijn met de nagestreefde integratiedoelstelling en vraagt dat men de huidige paneelformaten ook in de toekomst zou mogen gebruiken.

2.7. Artikel 42 : geldigheid van de vergunningen

De Raad wil de handelaars behoeden voor ongelegen economische meerkosten als gevolg van de geldigheidsduur van de vergunningen, die het ontwerp van ordonnantie voorziet. Daarom beveelt hij aan dat de vergunningen geldig zouden blijven tot de vervanging of aanpassing van de toegelaten inrichtingen.

2.8. Artikel 43 : overgangsbepalingen

Om dezelfde redenen als in punt 2.2.7., beveelt de Raad eveneens aan dat men de bestaande en geldig toegelaten inrichtingen tot hun vervanging of aanpassing zou mogen behouden.

3. Sommige bepalingen zijn niet opportuun

De Raad is van mening dat men sommige zeer originele lichtreclames niet aan de voorschriften van de reglementering mag onderwerpen, met name voor wat de onbeoorlijke lettertypes van dit kunstwerk betreft.

Volgens hem rechtvaardigen deze uitzonderingen zich door het uitzonderlijk karakter van deze uithangborden, die hoewel ze de harmonie van hun integratie verstoren, herkenningpunten in de stad zijn en bijgevolg een structurerende functie uitoefenen.

4. Verkeersonveiligheid veroorzaakt door sommige inrichtingen

De Raad stelt vast dat sommige inrichtingen een gevaar voor het wegverkeer betekenen. Enerzijds omdat hun lokalisatie de aandacht van de bestuurders afleidt en anderzijds omdat men bij hun plaatsing een zodanige verkeershinder veroorzaakt, dat men de veiligheid van de weggebruikers in gevaar brengt.

Volgens hem dient de verordening dergelijke toestanden te vermijden.

ONTWERP VAN GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE
VERORDENING VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK
GEWEST. TITEL VII. Advies van de Economische en Sociale Raad voor
het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 19 januari 1999

1. Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 165 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, verzoekt men de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een advies uit te brengen over het ontwerp van Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening binnen de dertig dagen na de afsluiting van het openbaar onderzoek, dat op 21 december 1998 werd beëindigd.

Na onderzoek en bespreking van de titel VII van het ontwerp van Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening, heeft de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in plenaire zitting van 19 januari 1999 het volgend advies aangenomen.

2. Advies

2.1. Algemene beschouwingen

2.1.1. Over het algemeen betreurt de unanieme Raad, naast de gerichte opmerkingen die hij bij wijze van voorbeeld in zijn bijzondere bemerkings heeft opgenomen, de talrijke verschillen tussen de Franstalige en Nederlandstalige versies van de tekst en dringt erop aan om de beide versies van het definitieve ontwerp perfect in overeenstemming te brengen.

2.1.2. De Raad vraagt dat men in de principes voor de inrichting van de wegen, de toegangen ertoe en de naaste omgeving ervan de veiligheid, het comfort, het gemak en de doorlopende begaanbaarheid voor alle gebruikers, en meer in het bijzonder van de voetgangers en de tweewielers in aanmerking zou nemen.

2.1.3. De Raad vraagt dat men de gelijkvormigheid van de voorziene bepalingen zou toetsen aan de wettelijke en reglementaire voorschriften.

2.1.4. De Raad dringt erop aan dat een efficiëntere controle op de naleving van de reglementering de invoering van de nieuwe verordenende bepalingen zou waarborgen.

2.2. Bijzondere beschouwingen

De unanieme Raad drukt de volgende bijzondere beschouwingen uit.

* Artikel 2. Definities.

§ 1.

Punten 2 en 12 : men dient de termen 'zuil' en 'paaltje' exact te definiëren.

Punt 3 : men dient de formulering van het ministerieel besluit van 11 oktober 1976 te verduidelijken.

Punt 5 : men dient de evenementen van 'commerciële aard' toe te voegen.

Punt 13 : men dient de Franstalige versie als volgt te verbeteren : tel que défini dans les plans d'aménagement régionaux'.

* Artikel 3. Principes voor de inrichting van de wegen, de toegangen ertoe en de naaste omgeving ervan.

Punt 2.

De Raad is van oordeel dat, hoewel men de inrichting moet bestuderen in functie van de specialisatie van de wegen, men de feitelijke bestaande toestand niet mag negeren. Men moet dus eveneens rekening houden met de bestaande plaatselijke activiteiten (ondernemingen en collectieve voorzieningen), om aldus de normale uitoefening van deze activiteiten niet te belemmeren.

Punt 3.

Men dient de functies, waarop dit punt betrekking heeft, te definiëren en te beschrijven.

* Artikel 4. Voetgangerswegen.

§1 en §2.

De Raad acht het opleggen van een vrije doorgang met een minimumbreedte van 1,5 of 1,2 m. voor alle voetgangerswegen in sommige gevallen irrealistisch. De Raad vraagt dat men bij wijze van uitzondering van deze verplichting zou kunnen afwijken, wanneer dit vereist is voor de configuratie en bescherming van de normale functies van de wegen.

§3. Alinea 2.

De Raad is van oordeel dat, ingeval van onroerende goederen die zijn beschermd of ingeschreven op de bewaarlijst, de bevoegde overheid de mogelijke verankering in de gevel moet uitsluiten, van zodra er een alternatieve oplossing voorhanden is.

* Artikel 8. Snelheidsbeperkende inrichtingen.

§2.

De Raad vraagt dat men eveneens bijzondere aandacht zou besteden aan alle lichte tweewielers, zoals men deze in Artikel 2, Punt 4 heeft gedefinieerd.

Men dient een tweede alinea toe te voegen : 'Men moet de ophogingen bestemmen voor de oversteekplaatsen en kruispunten'.

§3. 2°.

De Raad is van oordeel dat een adequate en zichtbare signalisatie de snelheidsbeperkende inrichtingen vanop voldoende afstand moeten aankondigen.

* Artikel 9. Fietspad.

Het artikel moet verduidelijken of het om fietspaden met één rijvak of om fietspaden met tweerichtingsverkeer gaat. In het laatste geval lijken deze fietspaden de Raad onvoldoende breed te zijn.

* Artikel 11. Overgang.

Men dient een derde paragraaf toe te voegen, met de volgende verduidelijking : 'Ingeval men geen veilige overgang zal kunnen inrichten, dient men de doorgang van de fietser in het normale verkeer te integreren'. En men dient dus geen fietspaden te voorzien.

De Raad is eveneens van mening dat men voor zover mogelijk de continuïteit van de fietspaden moet verzekeren.

* Afdeling IV. Het Parkeren.

De Raad is van mening dat men bijzondere aandacht moet besteden aan de losplaatsen, door het plaatsen van inrichtingen, die elk ander soort parkeren verhinderen dan voor de zone werd voorzien (automatische zuilen, ...). Enkel op deze manier kan men losplaatsen efficiënt beschermen.

* Artikel 14. Anti-parkeerinrichtingen.

De Raad is van mening dat men slechts uitzonderlijk van de dubbele stoeprand gebruik mag maken, om aldus de verplaatsingen van de personen met beperkte mobiliteit niet te belemmeren.

* Artikel 16. Veiligheid voor de lichte tweewielers.

De Raad is van mening dat een afstand van 80 centimeter tussen de stoeprand en het tramspoor onvoldoende is om de veiligheid van de gebruiker van de lichte tweewieler te waarborgen.

* Artikel 20. Verkeerssignalisatie.

§1.

De Raad is van mening dat men de verkeerstekens 'op één paal kan groeperen', wanneer de omstandigheden dit toelaten en deze groepering een goede verstaanbaarheid van de aldus gegroepeerde informatie niet belemmeren.

* Artikel 22. Wegmarkering.

§3.

De Raad wijst erop dat men de markeringen op de grond in duurzaam materiaal ook kan aanbrengen buiten de werken, waarbij men de funderingen vernieuwt.

Men dient toe te zien op de overeenstemming tussen de Franstalige en Nederlandstalige versies van deze paragraaf.

* Artikel 24. Globale opzet.

3de alinea : men dient 'indien nodig' te schrappen.

4de alinea : in het Frans dient men 'La hauteur de feu' te vervangen door 'La hauteur des feux'.

Afdeling X. Allerlei.

Men moet de nummering en het opschrift van de Nederlandstalige versie verbeteren.

* Artikel 25. Concessiehouders.

Men moet de term 'kasten' verduidelijken.

* Artikel 27. Toepassing in de tijd.

In het Frans lijkt de term 'Application' meer aangewezen.

Men moet de Franstalige en Nederlandstalige versies van de tweede alinea in overeenstemming brengen.

BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK
ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE GEMEENTE OUDERGEM.
Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels
Hoofdstedelijk Gewest. 17 september 1998

Aanhangigmaking

Op 24 juli 1998 ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie, overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, een verzoek om advies inzake het basisdossier betreffende het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Oudergem.

In aansluiting op de werkzaamheden van haar commissie ad hoc, die op 26 augustus en 2 september 1998 is bijeengekomen, formuleert de Raad het volgend advies, overeenkomstig zijn basisrooster met onderzoekscriteria.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKING

De Raad stelt vast dat dit basisdossier enkel de ontwikkeling van de lokale economie aansnijdt, terwijl de vestigingsproblematiek van de tertiaire activiteiten van zowel nationale als internationale aard, wordt genegeerd.

Paradoxaal hierbij is dat voor de uitwerking van de lokale economie, er geen enkel duidelijk beleid, laat staan via aanwending van welke middelen, in het basisdossier terug te vinden is.

De Raad vraagt dan ook dat het uiteindelijk Gemeentelijk Ontwikkelingsplan zal worden vervolledigd door een globaal economisch beleid te voorzien, waarbij duidelijke doelen en aan te wenden middelen worden vooropgesteld.

A. Specifieke criteria

1. Gemengd karakter van de stadsfuncties

Hoewel de gemeente Oudergem een belangrijk woonkarakter vertoont, lijkt het gemengd karakter van de verschillende functies (handel/huisvesting/productiebedrijven/diensten) op vele plaatsen uitgesproken.

De Raad stelt dus voor om het gemengd karakter van deze functies te ondersteunen en te accentueren.

Wat de concurrerende distributiefuncties betreft (buurthandel en groothandel), stelt de Raad voor duidelijke doelstellingen te definiëren op het niveau van de ontwikkeling van de grote oppervlakten op het grondgebied van de Gemeente (GB, Delhaize, toekomstige grote oppervlakte ?, ...), maar ook inzake de objectieve en evenwichtige middelen om de handelskernen en buurthandel te ondersteunen.

2. Voldoende ruimte voor de ontwikkeling van de economische activiteiten

De Raad beklemtoont dat de gemeente nog over een aantal niet ontwikkelde terreinen beschikt, dewelke de uitgelezen plaatsen kunnen zijn voor de uitwerking van complete plannen, ten behoeve van de invulling van dit tweede criterium (bvb: Delta, Leopold, Interbrew), voor zover een effectenstudie aantoont dat hun ontwikkeling geen negatieve invloed zal hebben op de woonfunctie in de gemeente.

Overigens zou het GemOP de gevolgen van een eventuele vestiging van meerdere Europese instellingen moeten onderzoeken. De Raad wijst er evenwel op dat het de taak van de gemeente is om er over te waken dat deze uitbreiding gebeurt onder een goed beheer, zeker in een internationale context, waar de beslissingsbevoegdheid zich buiten de gemeentelijke invloed bevindt.

3. Handelsfunctie en handelskernen

De Raad stelt vast dat in analogie van wat in de algemene opmerking reeds werd gesteld, er de wil wordt geuit in het basisdossier om prioritair de buurthandel en ambachten te ontwikkelen waarnaast er geen enkel duidelijk beleid wordt vooropgesteld hoe men dit wenst te realiseren. Zo wordt bijvoorbeeld de Waversesteenweg aangehaald als toekomstige ontwikkelingspool voor handelsactiviteiten, daar waar het in de praktijk helemaal niet duidelijk is waar men naar toe wil en waar daarenboven een aantal beleidsmaatregelen vandaag de dag deze ontwikkeling tegengaan.

De Raad wenst hierbij op te merken dat het een goede zaak zou zijn dat de concessiehouders van de ondergrond van de verkeerswegen (bv: Belgacom, STIB, ...) gebonden waren aan eenvormige regels, opgelegd door het gewest, voor wat betreft de uitbouw van hun netwerken.

4. Mobiliteit

Gelet op de uitzonderlijke bereikbaarheid van de gemeente, zowel met het openbaar vervoer (metro, bus) als via het wegnnet (E 411), is de Raad van mening dat het mobiliteitsbeleid van de gemeente zich niet tot deze beschouwingen betreffende haar interne bereikbaarheid binnen het Gewest mag beperken.

De vestigingen van belangrijke tertiaire kernen, meer in het bijzonder in de nabijheid van de autosnelweg E 411, vereisen immers een coherent parkingbeleid ("A"-zones in de typologie "A, B, C").

Anderzijds vereist het commercieel belang van de as van de Waversesteenweg, waar zich de meeste handelskernen van de gemeente bevinden, een bijzondere aandacht.

Het gemengd karakter huisvesting/handel op deze as is zeer uitgesproken en noodzaakt een evenwicht, dat enerzijds rekening houdt met de toegankelijkheidsbehoeften van de bewoners tot hun woning en van de handelaars tot hun werkplaats, maar anderzijds ook met de bijkomende noodzakelijke toegankelijkheid tot de handel voor het cliënteel (hoofdzakelijk transit), als met laad- en loszones voor de leveranciers van diezelfde handelszaken.

In deze context vraagt de Raad dat het in het GemOP aangekondigde verkeers- en parkeerplan eveneens deze situaties in aanmerking zou nemen, om aldus een correct evenwicht tot stand te brengen in het parkeeraanbod voor zowel de bewoners als de bedrijven en handelszaken, en om, zoals in de bovenliggende plannen voorzien, het gemengd karakter van de functies mogelijk te maken.

In die geest heeft de Raad vragen bij de relevantie van het beleid, dat op bladzijde 45, punt 7 wordt voorgesteld : "De parkingnormen in de nieuwe gebouwen herzien, door de aanleg van voldoende privé-parkings in de nieuwe woongebouwen aan te moedigen, maar de normen inzake de administratieve gebouwen aanzienlijk te verlagen, daar waar er een goede verbinding met het openbaar vervoer is."

Volgend uit de vaststelling dat voor wat betreft het aantal toegestane parkeerplaatsen per vierkante meter kantooroppervlakte, er verschillende rondzendbrieven bestaan waarbij het onduidelijk is dewelke van kracht is, pleit de Raad er algemeen voor, dat wanneer er dergelijke normen dienen te worden gehanteerd, dat deze door het Gewest worden bepaald.

De Raad trekt de aandacht van de gemeente, gezien het groeiende toeristische belang van de plaats “Rouge-Cloître”, op de noodzaak om er geluidswerende schermen te voorzien langs de autosnelweg. Ook wijst hij er op dat er naar oplossingen dient te worden gezocht om te verhelpen aan de toegankelijkheids- en parkeerproblemen die eveneens in deze omgeving bestaan.

Tenslotte onderstreept de Raad het belang van de keuze van Jezus Eik als site voor een ontradingsparking, boven op de ontwikkeling van de parking nabij Delta, maar enkel in de mate waarin frequente verbindingen met het openbaar vervoer zijn voorzien.

5. Werkgelegenheid

De Raad is van mening dat men in hoofde van dit criterium er goed aan doet om de tewerkstelling te promoten tezamen met de gunstige woongelegenheid binnen de gemeente, tezamen met het stimuleren van economische activiteiten in een globaal kader.

B. Transversale criteria

1. Doelstellingen en middelen

De Raad herhaalt dat omwille van hun algemeen karakter de vernoemde doelstellingen in dit basisdossier onvoldoende duidelijk zijn. Ook betreurt hij het dat er nergens melding wordt gemaakt welke middelen er dienen te worden aangewend om het vooropgestelde te verwezenlijken.

2. Gebruik van de gewestelijke instrumenten

De Raad betreurt het dat het basisdossier geen rekening houdt met de mogelijkheid, die deze gewestelijke instrumenten bieden, om de werkgelegenheid en de economische expansie te helpen bevorderen.

3. Intergemeentelijke strategieën

De Raad stelt vast dat het basisdossier zonder voorafgaande raadpleging van een aangrenzende gemeente werd uitgewerkt. Om te vermijden dat zich later incoherenties zouden openbaren, dringt hij er op aan om dit intergemeentelijk overleg bij de opmaak van de gemeentelijke ontwikkelingsplannen in te voeren. Als voorbeeld kunnen hier de ontradingsparking te Jezus-Eik en de toekomstige ontwikkelingskern op de terreinen van Interbrew naar voor worden gehaald.

**BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK
ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE GEMEENTE ELSENE. Advies
van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk
Gewest. 15 oktober 1998**

Aanhangigmaking

Op 15 juli 1998 ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie, overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, een verzoek om advies inzake het basisdossier betreffende het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de gemeente Elsene.

In aansluiting op de werkzaamheden van haar commissie ad hoc, die op 17 september en 16 oktober 1998 is bijeengekomen, formuleert de Raad het volgend advies, overeenkomstig zijn basisrooster met onderzoekscriteria.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKING

De Raad stelt vast dat er met dit basisdossier enkel een wetenschappelijke diagnose van de sterke en zwakke punten van de gemeente werd gemaakt, zonder dat er keuzes in naar voor komen inzake de te bereiken doelstellingen.

Derhalve houdt de Raad haar advies, volgens de criteria in zijn basisrooster, in beraad tot het eigenlijke GemOP, waarin de beleidskeuzes en middelen zullen verwerkt zijn.

Niettemin wenst hij reeds de volgende bemerkingen mee te geven :

A. Specifieke criteria

1. Gemengd karakter van de stadsfuncties

Inzake het economisch luik van dit criterium, verheugt de Raad er zich over om in het huidig basisdossier de wil terug te vinden om te komen tot een structurele aanpak van de ontwikkeling van de ondernemingen, zowel door de bestaande te ondersteunen als door nieuwe te ontvangen.

Zo ervaart hij eveneens als positief de principiële bezorgdheid van de gemeente om de inplanting van kantoren niet als schadelijk te beschouwen voor het gemengd karakter van de stadsfuncties en het waken over het naast elkaar bestaan van de woonfunctie en de economische activiteiten waarvan de ontwikkeling als troef voor de gemeente blijkt.

Hij steunt de bezorgdheid van de gemeente om het beheer en de goede werking van de handelskernen en van de handelsfunctie in het algemeen, veilig te stellen, binnen dit kader van het gemengd karakter.

Bovendien wenst de Raad te onderstrepen dat de gemeente, met de aanwezigheid van de twee universiteiten op haar grondgebied, beschikt over een belangrijke troef qua aantrekking van nieuwe ondernemingen.

2. Voldoende ruimte voor de ontwikkeling van de economische activiteiten

De Raad keurt de wil van de gemeente goed om binnen een reeds erg dichte stadsstructuur, de ruimte voorbehouden voor economische activiteiten, uit te breiden en aandacht te hebben voor de uitbreidingsnoden van de ondernemingen. Binnen dit kader stelt de Raad aan de gemeente voor om de mogelijkheid te overwegen om Delta te verbinden met de Leopoldwijk.

3. Handelsfunctie en handelskernen

De Raad beklemtoont dat indien het basisdossier het aantal ondernemingen dewelke de gemeente verlieten identificeert alsmede hun vertrekredenen, het niet de aan te wenden middelen voorziet om deze uittocht te doen beëindigen en om ondernemingen naar de gemeente terug te brengen.

4. Mobiliteit

De Raad wijst er op dat men hier een goede diagnose stelt inzake de moeilijke bereikbaarheid, maar dat het ontbreekt aan gedetailleerde concrete oplossingen. Tevens wijst hij op het gevaar dat de vooropstellingen waarvan men uitgaat bij deze wetenschappelijke analyse in dit basisdossier achterna kunnen leiden tot foute gevolgtrekkingen, wanneer ze niet aan de realiteit bleken te beantwoorden.

5. Werkgelegenheid

De Raad is van mening dat de werkgelegenheid terecht wordt beschouwd als een resultante van de aanwezigheid van ondernemingen.

B. Transversale criteria

1. Doelstellingen, middelen en gebruik van de gewestelijke instrumenten

In herhaling van zijn algemene opmerking is de Raad van mening dat de doelstellingen niet voldoende werden vastgesteld, laat staan dat er gesproken wordt over de aan te wenden middelen en dat er geen rekening wordt gehouden met de mogelijke aanwending van de gewestelijke instrumenten qua promotie van de werkgelegenheid en de economische expansie.

2. Intergemeentelijke strategieën

De Raad stelt vast dat het basisdossier zonder voorafgaande raadpleging van een aangrenzende gemeente werd uitgewerkt. Gezien de specifieke geografische ligging van Elsene dringt hij er op aan om dit intergemeentelijk overleg bij de opmaak van de gemeentelijke ontwikkelingsplannen in te voeren om te vermijden dat zich later incoherenties zouden openbaren. Zo is hij bijvoorbeeld van mening dat er langs de Kroonlaan en de Triomflaan er verschillende ruimtes kunnen worden voorbehouden voor de inplanting van nieuwe ondernemingen, eventueel universiteitsgebonden, waarbij een intergemeentelijk overleg ter zake zeker nuttig zal zijn.

**BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK
ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE STAD BRUSSEL. Advies van de
Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
19 november 1998**

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie een verzoek tot advies betreffende het basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de Stad Brussel.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 6 en 16 oktober en op 5 november 1998 bijeenkwam, formuleert de Raad aan de hand van zijn criteriarooster het volgend advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad betreurt het dat men hem, omwille van de onvoldoende beschikbaarheid van de documenten, de samengevatte versie van het basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan (volumes B) heeft bezorgd, die vanzelfsprekend veel beknopter is dan de volledige versie (volumes A).

De Raad stelt vast dat het basisdossier een aantal na te streven doelstellingen en aan te wenden middelen opsomt, zonder een strategisch plan dat de doelstellingen prioriteiten toekent.

De Raad is van mening dat de som van de vijf afzonderlijke ontwikkelingsplannen geen coherent globaal plan voor de Stad zal geven, en zeker niet voor wat de nationale en internationale functie, het economisch beleid, de werkgelegenheid, het toerisme en de mobiliteit betreft.

Dientengevolge houdt de Raad zijn advies in beraad, om het definitief ontwerp van Gemeentelijk Ontwikkelingsplan, waarin de actiekeuzes en middelen zullen zijn opgenomen, aan de hand van de criteria die hijzelf heeft vastgesteld te onderzoeken.

De Raad herinnert eraan dat hij, ter wille van de vereenvoudiging en leesbaarheid, de wens had uitgedrukt dat op het gemeentelijk niveau enkel de BBP's aan de oorsprong van de nieuwe reglementaire maatregelen zouden liggen (cfr. hieromtrent het advies van de Raad van 16 juni 1994 inzake het ontwerp van Gewestelijk Ontwikkelingsplan).

A. Specifieke criteria

1. Gemengd karakter

De Raad is van mening dat men een specifiek begrip moet uitdenken voor het gemengd karakter op het niveau van de Stad. Dit begrip zou de integratie van sommige economische activiteiten in monofunctionele ruimten moeten toelaten.

Men moet deze ruimten integreren in een concept van globaal gemengd karakter op het niveau van de Stad met een specifiek mobiliteitsluik.

De Raad stelt vast dat men de analyse en reflectie omtrent de internationale functie van Brussel wijk per wijk verricht, terwijl een globale reflectie op het niveau van het hele grondgebied van de Stad noodzakelijk is. De Raad is van oordeel dat men de internationale functie zodanig moet behandelen, dat men boven de vijf wijken uitstijgt en een globale visie bereikt.

De Raad stelt een gebrek aan globale en realistische visie inzake huisvesting vast en vestigt de aandacht op het feit dat een niet te verwaarlozen gedeelte van het huisvestingsbestand behoort tot niet-inwonende particulieren, die zich nauwelijks verbonden voelen met de toekomst van de Stad. Bovendien herinnert hij eraan dat het deze Stad en haar OCMW, als grote huiseigenaars, aan financiële middelen ontbreekt om hun woningenbestand te renoveren.

2. Voldoende ruimte voor de ontwikkeling van economische activiteiten

Ondanks het voorbehoud dat hij in de algemene opmerkingen maakte, verheugt de Raad zich er niettemin over dat de Stad voldoende ruimten voor de internationale functie wil bewaren.

Hij vestigt evenwel de aandacht op de mogelijke verloedering van de Leopoldswijk en het opduiken van nieuwe kantorenkankers, indien door een nieuw groot aanbod aan oppervlakten in een derde pool de belangstelling voor de Leopoldswijk zou verdwijnen. Hierdoor zouden gebouwen verwaarloosd worden, die zich in de harmonieuze en volledige ontwikkeling van de wijk moeten integreren, en zou er een delokalisatie van de administratieve activiteiten naar deze nieuwe pool plaatsvinden.

Op dit gebied betreurt de Raad het ontbreken van duidelijke prioriteiten in de progressieve lokalisaties van de Europese functie, naar gelang de uitbreiding van de Unie.

De Raad verheugt zich erover dat de Stad voldoende ruimten voor de KMO's en kleine kantoren wil bewaren. Hij dringt er evenwel op aan dat men, voor zover mogelijk, de ondernemingen op hun huidige sites moet handhaven, om aldus het gemengd karakter van de stadsfuncties en de verscheidenheid van de economische activiteiten te waarborgen.

In verband met de Kanaalzone stemt de Raad ermee in dat de Stad de gebieden met haven- en transportactiviteiten voor watergebonden activiteiten wil bestemmen. Niettemin nodigt hij de Stad uit na te denken over de aard van de activiteiten van de ondernemingen, die zich in de gebieden voor stedelijke industrie van diezelfde Kanaalzone zouden kunnen vestigen.

Anderzijds betreurt de Raad het dat het ontwerp van GemOP zich niet uitspreekt over belangrijke projecten, zoals bijvoorbeeld de inrichting van de Thurn en Taxis site. Nochtans zijn deze projecten van fundamenteel economisch en stedenbouwkundig belang voor de betrokken wijken en het hele aangrenzende grondgebied.

3. Handelsfunctie en handelskernen

De Raad stemt in met de wil van de Stad om de verspreiding van de handel binnen de stadsstructuur tegen te gaan, om toe te zien op het behoud en de uitbouw van de traditionele handelswijken en om ambtenaren voor de ontwikkeling van de handel in te schakelen.

4. Mobiliteit

De Raad neemt ervan akte dat men het Verkeersplan van de Stad aan het ontwerp van GemOP zal toevoegen. Na studie van dit plan zal hij een omstandig advies uitbrengen.

5. Werkgelegenheid

De Raad waardeert het zoeken naar nieuwe werkgelegenheid in de lokale ketens (renovatie, URBAN-projecten, enz.). Hij wenst evenwel dat de Stad lokale initiatieven zou ontwikkelen, die nieuwe werkgelegenheid zouden voortbrengen, zelfs al is hij zich ervan bewust dat de bevoegdheden van de Stad inzake deze materie beperkt zijn.

6. Toerisme.

Het toerisme is een economische activiteit, die zich niet kan verplaatsen en nieuwe banen voortbrengt en beroep doet op gediversifieerde arbeidskrachten. De Raad acht het absoluut noodzakelijk om investeringen in het imago van de Stad toe te staan, voornamelijk op de buitenlandse markten die een nieuw cliënteel kunnen aanbrengen.

B. Transversale criteria.

1. Doelstellingen, middelen.

Net zoals bij de overige GemOP's stelt de Raad vast dat het basisdossier een opsomming geeft van alle mogelijke pistes, zowel op het niveau van de doelstellingen als van de middelen. Hij betreurt het dat het basisdossier geen enkele prioriteit in de doelstellingen vaststelt en de financieringsbonnen voor de aan te wenden middelen niet verduidelijkt : nieuwe middelen of herbestemde bestaande begrotingen.

De Raad zal in dit opzicht een omstandig advies uitbrengen inzake het ontwerp van GemOP, dat noodzakelijkerwijs een strategie zal moeten weergeven, prioriteiten in de doelstellingen zal moeten vaststellen en de aan te wenden middelen zal moeten verduidelijken.

2. Gebruik van de gewestelijke instrumenten.

De Raad betreurt het dat het basisdossier de diverse gewestelijke instrumenten, waarover de Stad beschikt, onvoldoende in aanmerking neemt. Bij wijze van voorbeeld neemt de Stad zich voor om een specifiek beleid voor de verlichting van monumenten en sites te voeren, zonder rekening te houden met het gewestelijk plan « Licht ». De Raad vraagt dat het ontwerp van GemOP ernaar zou streven om alle samenwerkingsmogelijkheden met het Gewest aan te grijpen, in materies waar het Gewest projecten en plannen ontwikkelt om het imago van Brussel te versterken.

3. Intergemeentelijke strategieën

De Raad dringt erop aan dat het ontwerp van gemeentelijk ontwikkelingsplan, gelet op de centrale ligging en omvang van het grondgebied van de Stad, zich zou bekommeren om de strategieën en doelstellingen van de aangrenzende gemeenten. Aldus en bij wijze van voorbeeld kan men de bijzondere problematiek van de Louizalaan niet naar behoren behandelen, zonder rekening te houden met de specifieke problemen van de Gemeente Elsene. Bijgevolg nodigt de Raad voor dit bijzonder geval de beide gemeenten uit tot gezamenlijk overleg, om aldus tot de noodzakelijke coherentie tussen hun respectievelijke GemOP's te komen.

BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK
ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE GEMEENTE JETTE. Advies van
de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
18 februari 1999

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie een verzoek om advies inzake het basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de Gemeente Jette.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 25 januari 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgende advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad stelt meteen vast dat de gemeente Jette in de eerste plaats haar residentiële roeping tot uitdrukking brengt.

Als gevolg hiervan behandelt het overigens goed uitgewerkte dossier slechts heel oppervlakkig de materies waarvoor de Raad bevoegd is, met name deze met een economische en sociale grondslag.

Bijgevolg kon de Raad onmogelijk het hiertoe uitgewerkte criteriarooster op het voorgelegde dossier toepassen.

De Raad stelt vast dat de gemeente Jette twee gezichten heeft : een zeer sterke en vrij recente residentiële functie in het noorden van de gemeente, en een sterk gemengd karakter van de economische activiteiten en de huisvesting in het dichte en oude stadsweefsel in het zuiden van de gemeente.

De Raad is van mening dat de gemeente deze concentratie van economische activiteiten in het zuiden moet aangrijpen om meer specifiek na te denken over de voorwaarden, die noodzakelijk zijn om deze activiteiten te behouden en eventueel te ontwikkelen.

De gemeente zou met name overleg moeten plegen over het gebruik van de ruimten en de toegankelijkheid van de ondernemingen, rekening houdend met de projecten en voorstellen in de basisdossiers van de aangrenzende gemeenten, in hoofdzaak Brussel-Stad en Molenbeek.

De Raad stelt vast dat het basisdossier in dit opzicht met geen woord over een dergelijk overleg rept. Hij wenst dat men dit overleg bij de uitwerking van het ontwerp van Gemeentelijk Ontwikkelingsplan zou voeren.

De Raad vraagt dat men een vollediger en gedetailleerder hoofdstuk betreffende de economische activiteiten in het ontwerp van Gemeentelijk Ontwikkelingsplan zou opnemen.

Op dezelfde wijze zal het hoofdstuk betreffende de 'Voorstellen en projecten' eveneens gedetailleerder moeten zijn en de economische activiteiten meer specifiek moeten belichten.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

De Raad betreurt het dat de gemengde kaart van de bestaande feitelijke toestand met haar A3-formaat en zesentwintig verschillende kleuren het niet toelaat om zich een correct beeld van de economische realiteit van de gemeente te vormen.

Tevens vraagt hij dat men een specifieke kaart zou opmaken op basis van de acht economische thema's, die op de bovenvermelde kaart zijn weergegeven, met acht duidelijk te onderscheiden kleuren, zodat men deze kaart onmiddellijk zou kunnen lezen en begrijpen.

Deze acht economische thema's in het basisdossier zijn :

- hotel ;
- gemengd huisvesting/bedrijf ;
- handel ;
- kantoor ;
- gemengd huisvesting/kantoor ;
- gemengd huisvesting/handel (handelsstrook) ;
- industrie ;
- onderneming, werkplaats.

De Raad geeft er zich rekenschap van dat men het basisdossier vóór de publicatie van het ontwerp van GBP heeft uitgewerkt. Niettemin vraagt hij dat het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan de bovenliggende plannen in acht zou nemen, en meer in het bijzonder het statuut van de wegen, zoals het GewOP en het GBP dit hebben gedefinieerd.

**BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK
ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE GEMEENTE SINT-JOOST-TEN-
NODE. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels
Hoofdstedelijk Gewest. 2 maart 1999**

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie een verzoek tot advies betreffende het basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de Gemeente Sint-Joost-ten-Node.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 11 februari 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad aan de hand van zijn criteriarooster het volgend advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad stelt vast dat men het basisdossier vóór de publicatie van het GBP heeft opgemaakt en dat het zich dus enkel op het GewOP baseert. Men zal het gemeentelijk ontwikkelingsplan in overeenstemming met het definitief goedgekeurde GBP moeten brengen.

De Raad verheugt zich erover dat de Gemeente in het basisdossier van haar gemeentelijk ontwikkelingsplan heel wat aandacht besteedt aan de economische en sociale aspecten.

Hij wijst erop dat de Gemeente getuigd heeft van een grote toewijding bij de behandeling van punten (Noordwijk, mobiliteit, handelskeren, ...), waarvan de bestaande feitelijke toestand, de analyse, de keuze van de te nemen maatregelen en de uitvoering van deze maatregelen op het terrein overleg en nauwe samenwerking met de betrokken randgemeenten vereisen.

De Raad herinnert eraan dat hij, ter wille van de vereenvoudiging en leesbaarheid, de wens had uitgedrukt dat op het gemeentelijk niveau enkel de BBP's aan de oorsprong van de nieuwe reglementaire maatregelen zouden liggen (cfr. hieromtrent het advies van de Raad van 16 juni 1994 inzake het ontwerp van Gewestelijk Ontwikkelingsplan). Terzelfder tijd moet men de Gemeente evenwel de mogelijkheid bieden om zowel op het niveau van het basisdossier, als van het gemeentelijk ontwikkelingsplan zelf, haar voornemens ter zake bekend te maken.

A. Specifieke criteria

1. Gemengd karakter

De Raad stelt vast dat het basisdossier er nauw op let om het samengaan van de functies in de gemengde gebieden van het GewOP te waarborgen en om het behoud en de inschakeling van de KMO/KMI's in dit weefsel te bevorderen.

De Raad is het met de Gemeente eens dat dit weefsel van KMO/KMI's voor lokale werkgelegenheid kan zorgen en dus de sociale inschakeling kan bevorderen.

2. Voldoende ruimte voor de ontwikkeling van economische activiteiten

De Raad verheugt zich erover dat het basisdossier zich voortdurend om alle economische activiteiten bekommert. Hoewel haar beperkte grondgebied onvoldoende grondvoorraden bevat om talrijke nieuwe ondernemingen te ontvangen, verklaart de Gemeente zich bereid tot inspanningen om de bestaande ondernemingen te behouden en zo mogelijk nieuwe ondernemingen in te planten.

In dit opzicht betreurt de Raad het dat er geen enkele specifieke kaart is, die de inplanting van de diverse economische activiteiten naargelang hun type buiten de grote monofunctionele gebieden volledig weergeeft.

De Raad wenst dat men deze kaart van de bestaande feitelijke toestand van de economische bedrijvigheid zou opmaken. Deze kaart zou eveneens de mogelijkheden moeten weergeven om nieuwe ondernemingen te onthalen.

3. Handelsfunctie en handelskernen

De Raad verheugt zich erover dat het basisdossier aandacht heeft voor de handelsactiviteiten en voor de historische centrale handelskern in het bijzonder. Hij spoort de Gemeente aan om haar actief beleid in deze kern voort te zetten (met name handelskernmanager en preventie- en veiligheidsagenten).

4. Mobiliteit

De Raad stelt vast dat de Gemeente zich er ten volle van bewust is dat ze weinig vat heeft op de mobiliteitsproblematiek, rekening houdend met haar beperkte grondgebied en het gewestelijk belang van de wegen die het doorkruisen.

De Raad vraagt dat de Gemeente het onontbeerlijk overleg met haar randgemeenten en het Gewest zou aanknopen, om aldus tot een afdoende globale en coherente oplossing voor alle private en openbare transportwijzen te komen, en meer bepaald voor wat de Leuvensesteenweg betreft.

De Raad vestigt de aandacht op het feit dat sommige voorgestelde maatregelen het fenomeen van de sluipwegen, dat de Gemeente wil bestrijden, nog verder in de hand zullen werken. Hetzelfde zou gelden voor de geplande herinrichting van de Sint-Lazaruslaan, ongeacht overigens de toekomstige bestemmingen van het Rijksadministratief Centrum.

Hij stemt in met de bijzondere aandacht, die het basisdossier aan de problematiek van het laden en lossen besteedt.

Daarentegen is de Raad van mening dat de wijziging van de omzendbrief 'De Saeger' inzake de privé-parkings niet onder de gemeentelijke bevoegdheid valt en enkel tot de gewestelijke bevoegdheden mag behoren.

5. Werkgelegenheid

De Raad gaat ermee akkoord dat de Gemeente een specifiek beleid inzake werkgelegenheid en herinschakeling wil ontwikkelen.

Hij meent evenwel dat de Gemeente zich, ondanks de sterke aanwezigheid van de horecasector op haar grondgebied, eveneens moet richten naar de andere economische activiteitensectoren, die voor lokale werkgelegenheid zorgen.

In ieder geval verzoekt de Raad de Gemeente bijzonder aandachtig te zijn voor de kwaliteit van de partnerships die ze zou kunnen aangaan en van de opleidingen die men daarmee zou organiseren. Hiervoor moet ze zich met name verlaten op de reeds bestaande opleidingsorganen (INFAC, INFOBO, ...) in het Brussels Gewest.

De Raad betreurt het dat men in het hoofdstuk betreffende het herinschakelingsbeleid en de sociale economie niet dieper is ingegaan op de maatregelen, die men op het terrein moet aanwenden. Hij zal in het ontwerp van GemOP een omstandiger advies omtrent de definitieve versie van dit hoofdstuk uitbrengen.

6. Toerisme

De Raad stelt vast dat hoewel de Gemeente niet a priori een toeristische roeping heeft, zij toch haar culturele roeping wil uitbouwen, steunend op de culturele voorzieningen op haar grondgebied, haar patrimonium en de horecasector. Hij vraagt om het programma, dat men hiertoe dient te volgen, uitvoeriger in het ontwerp van GemOP te beschrijven.

B. Transversale criteria

1. Doelstellingen, middelen

De Raad stelt vast dat de Gemeente de bestaande feitelijke toestand nauwkeurig heeft geanalyseerd, een volledige lijst van de te nemen maatregelen heeft opgemaakt, maar niet verduidelijkt hoe ze deze beoogde maatregelen ten uitvoer wil brengen.

De auteurs hebben bij de uitwerking van het basisdossier geen rekening gehouden met de financiële verplichtingen van de Gemeente. Wat de Raad goedvindt, des te meer omdat de Gemeente alle mogelijke samenwerkingsverbanden met de verschillende actoren nastreeft om haar beleidsvormen verder te ontwikkelen.

2. Gebruik van de gewestelijke instrumenten

De Raad stelt vast dat de Gemeente gebruik maakt van alle gewestelijke instrumenten waarover ze beschikt : wijkcontracten, veiligheidscontracten, handelskernmanager, preventie- en veiligheidsagenten, ...

3. Intergemeentelijke strategieën

De Raad verheugt zich erover dat de Gemeente de materies, die deel uitmaken van een supracommunale problematiek, heeft geïdentificeerd en bereid is om met de betrokken Gemeenten en alle openbare actoren overleg te plegen. Hij nodigt de Gemeente uit om op de ingeslagen weg voort te gaan.

**BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK
ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE GEMEENTE GANSHOREN.
Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels
Hoofdstedelijk Gewest. 22 april 1999**

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie een verzoek om advies betreffende het basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de Gemeente Ganshoren.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 25 maart 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgende advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad stelt vast dat men het basisdossier vóór de publicatie van het GBP heeft uitgewerkt en dat de Gemeente Ganshoren dadelijk haar voornamelijk residentiële roeping beklemtoont.

Het basisdossier gaat dan ook heel gedetailleerd in op de groene ruimten, de verplaatsingen en alle criteria voor het welzijn van de inwoners. De materies waarvoor de Raad bevoegd is, met name de economische en sociale aangelegenheden, komen evenwel helemaal niet of heel ontwijkend aan bod.

Zo geeft de Gemeente in haar basisdossier geen enkele bijzonderheid omtrent de doelstellingen van haar handelsbeleid, haar beleid voor industrie en handwerkersnijverheid (ontwikkeling van de industriezone), haar administratie- en kantorenbeleid en haar beleid ter bestrijding van de werkloosheid. Op deze punten zal men in het ontwerp van gemeentelijk ontwikkelingsplan dieper moeten ingaan.

Bijgevolg kon de Raad het criteriarooster, dat hij hiertoe heeft uitgewerkt, niet op het voorgelegde dossier toepassen.

De Raad is van oordeel dat het ontbreken van een overzicht van de bestaande feitelijke toestand van de economische activiteiten de Gemeente niet toelaat om deze activiteiten louter ten gunste van de woonfunctie te verwaarlozen. Het ontwerp van gemeentelijk ontwikkelingsplan zal dit overzicht moeten geven en de Gemeente ertoe aanzetten om specifiek na te denken over de voorwaarden die noodzakelijk zijn om deze activiteiten te behouden en eventueel te ontwikkelen.

Zo zou de Gemeente meer in het bijzonder moeten nadenken over het gebruik van de ruimten en de bereikbaarheid van de bedrijven, rekening houdend met de ontwerpen en voorstellen van de basisdossiers van de aangrenzende Gemeenten en eventueel van de aangrenzende Gemeenten in het Vlaams Gewest.

De Raad betreurt in dit opzicht dat het basisdossier, behalve voor het vervoersbeleid, geen spoor van een dergelijk overleg bevat.

De Raad dringt erop aan om samen met de betrokken Gemeenten een studie te verrichten omtrent een mogelijk intensiever gebruik van de industriezone Jotul Martin en een betere bereikbaarheid ervan via de weg.

In het kader van het voorgaande zal men in overleg met de aangrenzende Gemeenten een gedetailleerde studie moeten verrichten omtrent de mogelijke inplanting van een GEN-station op het grondgebied van de Gemeente.

De Raad stelt vast dat de Gemeente de handelsactiviteiten in een aantal polen wil concentreren en terzelfder tijd de buurthandel wil handhaven op de benedenverdiepingen van de hoekgebouwen in de overige wijken.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

De Raad betreurt het dat het A3-formaat en de zesentwintig verschillende kleuren van de kaart met het gemengd karakter van de bestaande toestand het niet toelaat om de economische realiteit van de Gemeente correct in te schatten.

Ook vraagt hij om op basis van de acht economische thema's, die op de bovengenoemde kaart vermeld staan, een specifieke kaart op te maken met acht duidelijk te onderscheiden kleuren. Zo moet men deze kaart onmiddellijk kunnen lezen en begrijpen.

Deze acht economische thema's in het basisdossier zijn :

- hotel ;
- gemengd huisvesting/bedrijf ;
- handel ;
- kantoor ;
- gemengd huisvesting/kantoor ;
- gemengd huisvesting/handel (handelsstrook) ;
- industrie ;
- onderneming, werkplaats.

BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK
ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE GEMEENTE KOEKELBERG.
Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels
Hoofdstedelijk Gewest. 22 april 1999

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie een verzoek om advies betreffende het basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de Gemeente Koekelberg.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 25 maart 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad aan de hand van zijn criteriarooster het volgend advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad stelt vast dat het basisdossier om tijdsredenen geen rekening kon houden met het ontwerp van GBP en zich bijgevolg enkel op het GewOP baseert. Van zodra het GBP definitief zal zijn goedgekeurd, zal men het ontwerp van gemeentelijk ontwikkelingsplan hiermee in overeenstemming moeten brengen.

De Raad stelt tevreden vast dat de Gemeente in het basisdossier van haar gemeentelijk ontwikkelingsplan heel wat belang hecht aan de economische en sociale aspecten.

Hij benadrukt de nauwkeurigheid en volledigheid van het basisdossier in alle onderzochte materies. Hij had een bijzondere aandacht voor de door de Gemeente gemaakte vergelijking van sommige belangrijke parameters met het gemiddelde van de overige Gemeenten van het Gewest.

Hoewel de Gemeente geen sterke economische roeping heeft, hecht Koekelberg een groot belang aan de ondernemingen en de handel en toont ze een uitgesproken belangstelling voor de oprichting van een Observatorium voor de hele economische bedrijvigheid, waarover de Raad zich verheugt.

De Raad steunt de gemeente bij haar bekommernis omtrent het behoud en, ondanks haar beperkte grondgebied, zelfs de uitbreiding van de ondernemingen en meer in het bijzonder van de KMO's op een grondgebied, dat men in het ontwerp van GBP voornamelijk voor de woonfunctie en de gemengde gebieden heeft bestemd.

De Raad wijst de Gemeente er evenwel op dat ze bij de uitwerking van het ontwerp van GemOP alle voorgestelde maatregelen in alle materies transversaal zal moeten lezen. Dit betekent dat ze keuzes zal moeten maken en prioriteiten zal moeten leggen om de soms uiteenlopende belangen in evenwicht te brengen.

A. Specifieke criteria

1. Gemengd karakter

De Raad stelt vast dat het basisdossier heel wat aandacht schenkt aan het samengaan van de functies en aan het behoud en de integratie van de KMO's in een sterk verstedelijkt weefsel, dat voornamelijk voor de woonfunctie werd bestemd.

De Raad is het met de Gemeente eens dat dit weefsel van KMO's plaatselijke werkgelegenheid kan bieden en de sociale inschakeling dus kan bevorderen.

2. Voldoende ruimte voor de ontwikkeling van economische activiteiten

De Raad verheugt zich erover dat het basisdossier zich voortdurend om alle economische activiteiten bekommert. Hoewel haar beperkte grondgebied onvoldoende grondvoorraden bevat om talrijke nieuwe ondernemingen te ontvangen, verklaart de Gemeente zich bereid tot inspanningen om de bestaande ondernemingen te behouden en zo mogelijk nieuwe ondernemingen in te planten.

In dit opzicht betreurt de Raad het dat er geen enkele specifieke kaart is, die de inplanting van de diverse economische activiteiten naargelang hun type volledig weergeeft.

De Raad wenst dat men deze kaart van de bestaande feitelijke toestand van de economische bedrijvigheid zou opmaken. Deze kaart zou eveneens de mogelijkheden moeten weergeven om nieuwe ondernemingen te onthalen.

De Raad steunt de Gemeente bij haar overleg met de GOMB omtrent de herbestemming van de afgedankte of verlaten bedrijfsruimten voor de economische bedrijvigheid en de eventuele herlokalisatie van de expansiebedrijven op haar grondgebied.

3. Handelsfunctie en handelskernen

De Raad verheugt zich over de aandacht van het basisdossier voor de handelsactiviteiten en meer in het bijzonder over de wil om deze handelsactiviteit opnieuw in aantrekkelijke kernen te concentreren en terzelfder tijd de buurthandel te behouden. Hij spoort de Gemeente aan tot een actief beleid in deze kernen (met name handelskernmanager en preventie- en veiligheidsagenten).

4. Mobiliteit

De Raad stelt vast dat de Gemeente, die te kampen heeft met het probleem van het langdurig parkeren omheen de drie metrostations op haar grondgebied, heel wat belang hecht aan het parkingbeheer, dat een fundamenteel element is voor de mobiliteit. Hij steunt de Gemeente bij haar verzoek om het begrip ontradingsparking beter te definiëren en deze voorzieningen beter aan te duiden en te promoten, om aldus de verkeersdruk in de handels- en woongebieden te verminderen.

De Raad heeft begrip voor de terughoudendheid van de Gemeente ten opzichte van de hiërarchische indeling van het gemeentelijk wegennet (plaatselijke en verzamelwegen). Toch wijst hij de Gemeente erop dat dit in elk geval overleg en coördinatie met de aangrenzende Gemeenten vereist. Zoniet vreest de Raad onverenigbare statuten voor de intergemeentelijke wegen, hetgeen zeker niet bevorderlijk zou zijn voor de mobiliteit en vlotte doorstroming, die men nastreeft.

5. Werkgelegenheid

De Raad gaat ermee akkoord dat de Gemeente een specifiek beleid inzake werkgelegenheid en herinschakeling wil uitstippelen, zowel via het behoud en de ontwikkeling van de KMO's die de plaatselijke bevolking werkgelegenheid verschaffen, als via de ontwikkeling van het «Tewerkstellingskruispunt 114», een hulpcentrum voor werkzoekenden en socio-professionele herinschakeling.

B. Transversale criteria

1. Doelstellingen, middelen

De Raad stelt vast dat de Gemeente met geen al te grote problemen te kampen heeft, die zware financiële investeringen zouden vereisen, en bijgevolg over voldoende middelen beschikt om de beoogde beleidsvormen ten uitvoer te brengen.

2. Gebruik van de gewestelijke instrumenten

De Raad stelt vast dat de Gemeente in functie van de beleidsvormen, die ze van plan is te voeren, gebruik maakt of overweegt om gebruik te maken van alle gewestelijke instrumenten, waarover ze beschikt : handelskernmanager, preventie- en veiligheidsagenten, gewestelijke herinschakelingsinstrumenten, Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij.

3. Intergemeentelijke strategieën

Zoals reeds onderstreept in punt 4 van de specifieke criteria, herinnert de Raad eraan dat het beperkte grondgebied van de Gemeente een overleg met de aangrenzende Gemeenten vereist, met name op het vlak van verplaatsingen en mobiliteit, en meer in het bijzonder bij de vaststelling van de keuze van het wegenstatuut.

BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK
ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE GEMEENTE SINT-GILLIS.
Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels
Hoofdstedelijk Gewest. 20 mei 1999

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie een verzoek om advies betreffende het basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de Gemeente Sint-Gillis.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 29 april 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad aan de hand van zijn criteriarooster het volgend advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad stelt vast dat de Gemeente de opmaak van het basisdossier van haar Gemeentelijk Ontwikkelingsplan aan haar eigen administratie heeft toevertrouwd en dat deze een nauwkeurig en duidelijk werk heeft verricht. Hij onderstreept vooral de grote inspanning op het niveau van de Atlas, met 106 eenvoudig leesbare thematische kaarten.

De Raad stelt vast dat de Gemeente voor de opmaak van het basisdossier een Adviescommissie heeft opgericht, waarin zowel alle openbare als private productieve delen van Sint-Gillis waren vertegenwoordigd. De voorstellen en opmerkingen van deze commissie heeft men in het definitieve document geïntegreerd. De Raad kan dit enkel toejuichen, omdat dit de betrokkenheid van de bevolking en de economische actoren bij een fundamenteel project voor de toekomst van hun leefklimaat en de ontwikkeling van hun activiteiten enkel kan versterken.

De Raad wijst op het grote belang dat de Gemeente in het basisdossier van haar Gemeentelijk Ontwikkelingsplan aan de economische en sociale aspecten hecht. Ook onderstreept hij haar wil om de economische activiteiten op haar beperkte en dichtbebouwde grondgebied te behouden en zelfs te ontwikkelen.

Hij stelt vast dat men bij de opmaak van het basisdossier rekening heeft gehouden met het ontwerp van GBP.

A. Specifieke criteria

1. Gemengd karakter

De Raad stelt vast dat het basisdossier heel wat aandacht schenkt aan het samengaan van de functies en aan het behoud en de integratie van de economische activiteiten in een sterk verstedelijkt weefsel.

Hij steunt de Gemeente in haar oordeel dat haar gemengd karakter een grote troef is, die ze volgens het ABC-principe moet handhaven en ontwikkelen.

De Raad is het met de Gemeente eens dat dit weefsel van gediversifieerde economische activiteiten plaatselijke werkgelegenheid kan bieden en de sociale inschakeling dus kan bevorderen.

2. Voldoende ruimte voor de ontwikkeling van economische activiteiten

De Raad verheugt zich erover dat het basisdossier zich voortdurend om alle economische activiteiten bekommert. Hoewel haar beperkte grondgebied onvoldoende grondvoorraden bevat om nieuwe ondernemingen te ontvangen, verklaart de Gemeente zich bereid tot inspanningen om de aanwezige bedrijven te behouden en zo mogelijk nieuwe bedrijven aan te trekken.

Hij steunt de Gemeente bij haar voornemen om een criteriarooster op te maken, om aan de hand hiervan de effecten van de inplanting van een nieuw bedrijf te beoordelen. Hiermee wil ze de bedrijven zo goed mogelijk in hun stadsomgeving integreren.

Hij verheugt zich erover dat de Gemeente bereid is om een inventaris op te maken van alle leegstaande industriële gebouwen, werkplaatsen en opslagplaatsen, om deze aldus aan mogelijke investeerders te kunnen aanbieden. Op die manier zou Sint-Gillis eveneens de economische activiteiten, die nood zouden hebben aan meer ruimte, beter op haar grondgebied kunnen behouden en herlokaliseren.

3. Handelsfunctie en handelskernen

De Raad verheugt zich over de aandacht van het basisdossier voor de handelsactiviteiten en meer in het bijzonder over de wil om deze handelsactiviteiten opnieuw in aantrekkelijke kernen te concentreren en terzelfder tijd de buurthandel te behouden.

Hij constateert de aanstelling van een handelskernmanager en van preventie- en veiligheidsagenten in het historisch handelscentrum van de Gemeente en de wil om deze inspanningen ten gunste van de andere handelskernen voort te zetten.

Hij stemt in met het voornemen van de Gemeente om toe te zien op een gediversifieerd aanbod van producten op de markten, hetgeen de aantrekkelijkheid van deze handelsactiviteiten zou versterken en de hele handel en horecasector ten goede zou komen.

4. Mobiliteit

De Raad gaat ermee akkoord dat de Gemeente het doorgaand verkeer wil beperken en terzelfder tijd een vlottere doorstroming van het verkeer op de interwijkenwegen wil verzekeren. Hij vestigt de aandacht van de gemeentelijke overheid op de bijzondere problematiek van de Charleroisesteenweg tussen het Jansonplein en het Stefanieplein, een stuk weg waarvoor men maatregelen zou moeten bestuderen om de handelssnelheid van het openbaar vervoer te verbeteren.

De Raad verheugt zich erover dat de Gemeente het aantal parkeerplaatsen op de openbare weg wil verhogen, zowel voor de plaatselijke economische activiteiten als voor de buurtbewoners, zonder evenwel de verplaatsingen te voet te schaden.

De Raad begrijpt dat het vrachtverkeer in een dichtbebouwd weefsel met smalle wegen bijzondere moeilijkheden stelt. Toch dringt hij bij de Gemeente aan op grondigere studies, om een beter zicht te krijgen op de haalbaarheid en de gevolgen van de beoogde maatregelen op de activiteiten van de betrokken bedrijven. De Raad wijst er evenwel op dat deze problematiek een hoofdzakelijk gewestelijke dimensie heeft.

5. Werkgelegenheid

De Raad gaat ermee akkoord dat de Gemeente een specifiek beleid inzake werkgelegenheid en herinschakeling wil uitstippelen, zowel via het behoud en de ontwikkeling van de KMO's die de plaatselijke bevolking werkgelegenheid verschaffen, als via het tot stand brengen van alle mogelijke samenwerkingsverbanden met de private en openbare operatoren.

B. Transversale criteria

1. Doelstellingen, middelen

De Raad verheugt zich erover dat in alle materies, die aan bod kwamen, de doelstellingen en beleidsvormen duidelijk en precies zijn. Hij betreurt evenwel de weinige gegevens omtrent de visie van de Gemeente op de toekomst van de Zuidwijk op middellange en lange termijn.

De Raad stelt vast dat de Gemeente, hoewel ze over geen grote financiële middelen beschikt, alle mogelijke samenwerkingsverbanden aanwendt om de gestelde doelstellingen te behalen.

2. Gebruik van de gewestelijke instrumenten

De Raad stelt vast dat de Gemeente in functie van haar geplande beleidsvormen gebruik maakt of overweegt om gebruik te maken van alle gewestelijke instrumenten waarover ze beschikt : handelskernmanager, preventie- en veiligheidsagenten, gewestelijke herinschakelingsinstrumenten, ...

3. Intergemeentelijke strategieën

De Raad bemerkt dat de Gemeente een volledige lijst heeft opgemaakt van de materies en instanties, waarvoor er een supracommunale overlegprocedure bestaat, en wenst dat dit overleg in concrete oplossingen in het definitief ontwerp van GemOP zou uitmonden.

BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK
ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE GEMEENTE ANDERLECHT.
Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels
Hoofdstedelijk Gewest. 17 juni 1999

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie een verzoek om advies betreffende het basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de Gemeente Anderlecht.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 3 juni 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgend advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad stelt vast dat men de bestaande feitelijke toestand, het uitgangspunt van elke latere bespiegeling, als beknopte bijlage bij het dossier heeft gevoegd. Het beschrijft de toestand van de Gemeente op bepaalde tijdstippen, die vaak reeds lang verstreken zijn, en bevat geen enkele retrospectieve en prospectieve analyse.

Deze bijgevoegde beknopte beschrijving noopt de lezer ertoe om voortdurend doorheen de verschillende delen van het dossier te bladeren, hetgeen in tegenstelling tot de verwachtingen van de auteurs de leesbaarheid van het basisdossier niet ten goede komt.

Deze leesbaarheid wordt nog meer gehinderd door het feit dat talrijke vastellingen omtrent de feitelijke toestand en de ontwikkeling ervan naargelang de behandelde materies nog eens nauwgezet terug te vinden zijn in de voorstellen inzake de na te streven doelstelling of de te nemen maatregelen.

Over het algemeen stelt de Raad vast dat de auteurs van het basisdossier doorheen de verschillende hoofdstukken van het dossier een geheel van relevante vaststellingen, doelstellingen en te nemen maatregelen hebben uiteengezet. Niettemin vindt hij nergens de keuzes en opties van de Gemeente ten overstaan van deze voorstellen terug.

Het ontbreken van duidelijke keuzes en opties vanwege de Gemeente verklaart bijgevolg het ontbreken van een duidelijke formulering omtrent de menselijke en

financiële middelen, die men moet inzetten om deze voorstellen te kunnen verwezenlijken.

Het frequent zoniet overmatig gebruik van de toekomstige tijd en de voorwaardelijke wijs doorheen het hele basisdossier stelt de Raad niet in staat om de politieke beslissingen in deze fase van de opmaak van het gemeentelijk ontwikkelingsplan te onderscheiden.

De Raad stelt eveneens vast dat men zich op basis van de Atlas met acht kaarten, als bijlage bij het dossier dat aan zijn advies en het openbaar onderzoek werd onderworpen, geen vlot en correct beeld kan vormen van de feitelijke toestand van de Gemeente en haar projecten inzake economie en werkgelegenheid.

Bovendien heeft de Raad bij gebrek aan voldoende precieze en concrete elementen zijn criteriarooster niet kunnen gebruiken.

Tegenover deze vaststellingen stelt de Raad zich de vraag of men de documenten, die men hem heeft voorgelegd, kan beschouwen als het basisdossier, dat effectief beantwoordt aan het voorschrift van artikel 38 van de OPS.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Meer in het bijzonder en zonder naar enige volledigheid te dingen, wil de Raad als voorbeeld enkele punten onderstrepen.

Anderlecht wordt net zoals andere gemeenten van de eerste kroon en oude industrialisatie gekenmerkt door een sterk gemengd karakter van de functies in een aantal wijken in de buurt van de Vijfhoek en het Kanaal. Hoewel de Gemeente zich bewust is van dit gemengd karakter, beschouwt ze de ontwikkeling ervan niet als een grote troef.

Op basis van een correcte analyse van haar sterke en zwakke punten, neemt de Gemeente zich voor om vijf territoriaal te lokaliseren uitdagingen aan te gaan. Hoewel deze uitdagingen coherent lijken, blijft het niettemin enkel bij voorstellen en lijkt de Gemeente geen weloverwogen en doordachte keuzes te hebben gemaakt.

Zo is de omvorming van het geheel Erasmus/CORA/Ring tot een echte wijk en een hoofdstedelijke ontwikkelingspool (Anderlecht 2000), een zeer belangrijke uitdaging voor de Gemeente en het Gewest, maar blijft dit enkel bij voornemens. Nergens geeft men een concrete aanwijzing omtrent één of andere aanzet tot dit project.

De Gemeente definieert tevens vier algemene principes : de creatie van werkgelegenheid voor laaggeschoolden, met name via de sociale economie ; een beleid ten gunste van de ondernemingen met een sterke territoriale gehechtheid ; de monofunctionaliteit zoveel mogelijk beperken en de aantrekkelijkheid van de gemeentelijke handel versterken.

De Raad kan zich aansluiten bij het idee om de ondernemingen met een sterke territoriale gehechtheid te bevorderen, maar heeft terzelfder tijd vragen bij de uitvoerbaarheid van dit beleid. Hij is immers van mening dat ook een onderneming zonder sterke territoriale gehechtheid via de afgeleide effecten van haar activiteiten

(onderaanneming, ...) kan bijdragen tot de vermindering van de werkloosheid van de laaggeschoolden.

Elke onderneming die zich op het grondgebied van de gemeente wil vestigen, moet men ongeacht haar economische activiteiten gunstig onthalen, in het kader van een evenwichtig gemengd karakter van de functies in het stadsweefsel.

Uitgaande van vijf territoriaal te lokaliseren uitdagingen en vier algemene principes, stelt de Gemeente zich vijf hoofddoelstellingen. De opsomming van deze vijf doelstellingen omvat evenwel eerder een reeks gedeeltelijke vaststellingen van de feitelijke toestand, dan wel echte keuzes en opties.

Zo worden de problematieken van de Driehoek, de Slachthuiswijk en Kuregem wel uiteengezet, maar definieert de Gemeente geen enkel duidelijk beleid voor de toekomst van deze wijken.

Op dezelfde wijze rept de doelstelling betreffende de ondersteuning van de Anderlechtse concurrentiekracht met geen woord over de Zuidmarkt, die de belangrijkste van het land is.

Ten slotte vermeldt de vierde doelstelling wel de administratieve pool van de Zuidwijk, maar heeft de Raad vragen bij de reële projecten en standpunten van de Gemeente omtrent de toekomst van deze wijk.

Over het algemeen betreurt de Raad de geringe belangstelling van de Gemeente voor de bestaande projecten in de buurgemeenten voor de wijken met een intergemeentelijke problematiek, waarvan de Zuidwijk het beste voorbeeld is.

De te nemen maatregelen zijn eerder een opsomming van bespiegelingen en nog te verrichten studies, dan wel concrete instrumenten die op het terrein moeten worden aangewend door gemeentelijke overheden, die niet precies werden aangegeven.

Bij gebrek aan keuzes en beslissingen kan het dossier onmogelijk de noodzakelijke menselijke en financiële middelen inschatten.

De Raad wijst erop dat men in het kader van de opmaak van het gemeentelijk ontwikkelingsplan nog heel wat inspanningen zal moeten leveren. Bijgevolg raadt hij aan om de noodzakelijke werkzaamheden zo vlug mogelijk aan te vatten.

Gelet op haar economisch en sociaal belang binnen het Gewest en haar aanzienlijke grondvoorraden en de grote vrijheid aan keuzes en opties die hieruit voortvloeien, moet de Gemeente Anderlecht de uitdaging aangaan om een gemeentelijk ontwikkelingsplan op te maken, dat aan de grondslag ligt van een economische en sociale bloei.

**BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK
ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE GEMEENTE VORST. Advies van
de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
21 oktober 1999**

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie een verzoek om advies betreffende het basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de Gemeente Vorst.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 5 oktober 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgend advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad stelt vast dat het studiebureau het basisdossier van het ontwerp van Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de Gemeente in mei 1998 heeft voltooid. De Raad begrijpt dat het niet eenvoudig is voor een Gemeente om in een onzeker juridisch kader (intrekking van het eerste ontwerp van GBP, dat het reglementair luik van het GewOP had herroepen) duidelijke doelstellingen en plannen weer te geven. Toch betreurt hij dat het dossier, dat men aan het openbaar onderzoek heeft onderworpen en waarover de Raad een advies dient uit te brengen, geen visie van de Gemeente bevat.

Over het algemeen stelt de Raad vast dat de auteurs van het basisdossier doorheen de verschillende hoofdstukken van het dossier een geheel van relevante vaststellingen, doelstellingen en noodzakelijke maatregelen hebben uiteengezet. De keuzes en opties van de Gemeente omtrent deze voorstellen vindt hij evenwel niet terug. Bijgevolg wordt ook nergens duidelijk vermeld welke menselijke en financiële middelen er nodig zijn om deze voorstellen te verwezenlijken.

De Raad betreurt eveneens de onduidelijkheid en onleesbaarheid van de enige kaart betreffende de economie en de werkgelegenheid van de Kaartenatlas, die men heeft ingesloten bij het dossier dat men aan zijn advies en het openbaar onderzoek heeft onderworpen.

Ten slotte heeft de Raad bij gebrek aan voldoende precieze en concrete elementen zijn criteriarooster niet kunnen gebruiken.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Meer in het bijzonder en zonder naar enige volledigheid te dingen, wil de Raad als voorbeeld enkele punten onderstrepen.

Het basisdossier lijkt hem geen afspiegeling van het economisch dynamisme van de Gemeente op het terrein. Dit sterkt de Raad in zijn overtuiging dat men het basisdossier pro forma, zonder verdere analyses en stellingnamen van de Gemeente heeft ingediend.

De Raad betreurt ook dat het basisdossier geen enkele prospectieve studie bevat. Zo lijkt een diepgaande analyse van de impact van de onderaanbesteding op de economie en de werkgelegenheid absoluut noodzakelijk, rekening houdend met het aantal en het belang van de opdrachtgevers op het grondgebied van de Gemeente.

De Raad kan zich aansluiten bij het idee om de ondernemingen met een sterke territoriale gehechtheid te bevorderen. Terzelfder tijd is hij evenwel van mening dat ook een onderneming zonder sterke territoriale gehechtheid via de neveneffecten van haar activiteiten kan bijdragen tot de afname van de werkloosheid van de laagst geschoolden van de Gemeente en het Gewest.

De Raad begrijpt dat de Gemeente de bestaande activiteiten uit hoofdzakelijk de fabrieksindustrie wil versterken en zelfs verder ontwikkelen. Toch dringt hij erop aan dat de Gemeente aan de hand van een voluntaristisch beleid inzake ruimtelijke ordening een diversificatie van haar economische bedrijvigheid zou bevorderen.

Uit het basisdossier blijkt dat er geen specifiek probleem inzake het goederenverkeer in Vorst bestaat. De Raad wijst de Gemeente er evenwel op dat de goederen van buiten het Gewest, die voor de bedrijven in Vorst zijn bestemd, de gemeente moeilijk kunnen bereiken. Hij spoort de Gemeente aan om de nodige contacten te nemen met de bevoegde autoriteiten om de bereikbaarheid van haar grondgebied voor de goederen van buitenaf te verbeteren.

De te nemen maatregelen zijn eerder een opsomming van bespiegelingen, analyses en nog te verrichten studies, dan wel concrete instrumenten die op het terrein moeten worden aangewend door gemeentelijke overheden, die klaarblijkelijk nog geen houding hebben aangenomen.

De Raad wijst erop dat men in het kader van de opmaak van het gemeentelijk ontwikkelingsplan nog heel wat inspanningen zal moeten leveren. Bijgevolg raadt hij aan om de noodzakelijke studies zo vlug mogelijk aan te vatten.

Gelet op haar economisch en sociaal belang binnen het Gewest en haar aanzienlijke grondvoorraden en de grote vrijheid aan keuzes en opties die hieruit voortvloeien, moet de Gemeente Vorst de uitdaging aangaan om een gemeentelijk ontwikkelingsplan op te maken, dat aan de grondslag ligt van een economische en sociale bloei.

BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK
ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE GEMEENTE MOLENBEEK.
Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels
Hoofdstedelijk Gewest. 18 november 1999

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie een verzoek om advies betreffende het basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de Gemeente Molenbeek.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 3 november 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgende advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad stelt vast dat de bestaande feitelijke toestand, het uitgangspunt van elke latere beschouwing, op beknopte wijze wordt weergegeven in het basisdossier. Dit laatste beschrijft de toestand van de Gemeente nauwgezet en zonder enige terugblikkende of vooruitblikkende analyse. Het haalt toestanden aan, die dikwijls niet meer met de werkelijkheid overeenstemmen.

Over het algemeen stelt de Raad vast dat de auteurs van het basisdossier doorheen de verschillende hoofdstukken een geheel van relevante vaststellingen, doelstellingen en noodzakelijke maatregelen hebben uiteengezet. De keuzes en opties van de Gemeente vindt hij evenwel niet terug. Tevens betreurt hij het gebrek aan engagement vanwege de Gemeente ten overstaan van de diverse voorstellen, die de auteurs van het basisdossier hebben geformuleerd. Nochtans heeft men de uitdagingen, zoals bijvoorbeeld de sleutelrol van het terrein van het Weststation, duidelijk geformuleerd.

Als gevolg van het ontbreken van duidelijke en precieze keuzes en opties vanwege de Gemeente wordt ook nergens duidelijk vermeld welke menselijke en financiële middelen er nodig zijn om deze te verwezenlijken.

Ten slotte heeft de Raad bij gebrek aan voldoende precieze en concrete elementen in het basisdossier zijn criteriarooster niet kunnen gebruiken.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Meer in het bijzonder en zonder naar enige volledigheid te dingen, wil de Raad als voorbeeld enkele punten onderstrepen.

Molenbeek wordt net zoals andere gemeenten van de eerste kroon en oude industrialisatie gekenmerkt door een sterk gemengd karakter van de functies in een aantal wijken in de buurt van de Vijfhoek en het Kanaal. Hoewel de Gemeente zich bewust is van dit gemengd karakter, beschouwt ze de ontwikkeling ervan niet als een grote troef.

De Gemeente definieert tevens vier algemene principes : de creatie van werkgelegenheid voor laaggeschoolden, met name via de sociale economie ; een beleid ten gunste van de ondernemingen met een sterke territoriale gehechtheid ; de monofunctionaliteit zoveel mogelijk beperken en de gemeentelijke handel aantrekkelijker maken.

De Raad kan zich aansluiten bij het idee om de ondernemingen met een sterke territoriale gehechtheid te bevorderen, maar is van mening dat ook een onderneming zonder sterke territoriale gehechtheid via de afgeleide effecten van haar activiteiten (onderaanneming, ...) kan bijdragen tot de vermindering van de werkloosheid van de laaggeschoolden.

Elke nieuwe onderneming die zich op het grondgebied van de gemeente wil vestigen, moet men ongeacht haar economische activiteiten gunstig onthalen, in

het kader van een evenwichtig gemengd karakter van de functies in het stadsweefsel.

De gemiddelde oppervlakte van de industriële kankers in de Gemeente Molenbeek is groter dan in andere gemeenten. De Raad stelt vast dat de auteurs van het ontwerp zich dan ook vragen stellen bij het soort investeerders en economische activiteiten die men in het kader van de wederopleving van deze sites moet aantrekken. Deze ondernemingen en activiteiten lijken niet langer uitsluitend tot de industriële en ambachtelijke sectoren te moeten behoren.

In verband met de wijzigingen van het hiërarchisch statuut van sommige wegen, is de Raad van mening dat deze wijzigingen net de tegenovergestelde effecten zouden kunnen veroorzaken dan deze die men nastreeft. Aldus zou dit het fenomeen van het sluipverkeer nog verder in de hand kunnen werken, daar waar men het zou moeten bestrijden. De Raad vraagt om alle desbetreffende maatregelen te laten voorafgaan door voldoende lange proefperiodes, zodat men de gevolgen juist kan inschatten. De Raad is eveneens van mening dat elke maatregel om het verkeer in bepaalde zones te verminderen gepaard moet gaan met maatregelen om het verkeer op de hoofdassen van de Gemeente vlot te laten doorstromen. Tevens meent hij dat men de verkeersproblematiek op globale wijze op het niveau van het Gewest en in samenspraak met alle gemeenten moet behandelen.

De Raad vestigt eveneens de aandacht op de problematiek van het langdurig parkeren van vrachtwagens. Men moet deze problematiek in dezelfde omstandigheden als de verkeerproblematiek benaderen. In ieder geval moet men een dergelijke parking aanleggen op een redelijke afstand en met een bruikbare en gemakkelijke toegang in vergelijking met het TIR-centrum.

Ten slotte verbaast de Raad zich erover dat het PAP CRYSTAL, dat men tegelijk met of zelfs vroeger dan het basisdossier van het GemOP heeft opgemaakt en waarover de Raad een advies diende uit te brengen, nauwelijks ter sprake komt in het basisdossier. De Raad vindt de aaneensluiting en het onderling verband tussen dit PAP CRYSTAL en het basisdossier van het ontwerp van GemOP niet terug. De Raad wijst erop dat men in het kader van de opmaak van het gemeentelijk ontwikkelingsplan nog heel wat inspanningen zal moeten leveren.

Gelet op haar economisch en sociaal belang binnen het Gewest en haar aanzienlijke grondvoorraden en de grote vrijheid aan keuzes en opties die hieruit voortvloeien, moet de Gemeente Molenbeek de uitdaging aangaan om een gemeentelijk ontwikkelingsplan op te maken, dat aan de grondslag ligt van een economische en sociale bloei.

BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE GEMEENTE WATERMAAL-BOSVOORDE. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 18 mei 2000

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale

Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie een verzoek om advies betreffende het basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de Gemeente Watermaal-Bosvoorde.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 15 mei 2000 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgend advies.

Advies

De Raad stelt vast dat de bestaande feitelijke toestand, het uitgangspunt van elke latere beschouwing, op beknopte wijze wordt weergegeven in het basisdossier. Dit basisdossier beschrijft de toestand van de Gemeente punctueel, zonder enige terugblikkende of vooruitblikkende analyses.

Over het algemeen stelt de Raad vast dat de auteurs van het basisdossier doorheen de verschillende hoofdstukken een geheel van relevante vaststellingen, doelstellingen en voor bepaalde materies noodzakelijke maatregelen hebben uiteengezet. De keuzes en opties van de Gemeente vindt hij evenwel niet terug. Tevens betreurt hij het gebrek aan engagement vanwege de Gemeente ten overstaan van de diverse voorstellen, die de auteurs van het basisdossier hebben geformuleerd.

Als gevolg van het ontbreken van duidelijke en precieze keuzes en opties vanwege de Gemeente wordt ook nergens duidelijk vermeld welke menselijke en financiële middelen er nodig zijn om deze te verwezenlijken. Nochtans is dit een essentieel element van het basisdossier (artikel 38, 3° van de OOPS).

Hoewel hij er begrip voor heeft dat de auteurs van het basisdossier het residentieel karakter van de Gemeente willen benadrukken, betreurt de Raad meer in het bijzonder de vage beschrijving van de feitelijke toestand inzake economische activiteiten en werkgelegenheid.

De Raad stelt vast dat men de handel als een collectieve voorziening beschouwt. Hij herinnert eraan dat de kleinhandel één van die economische activiteitensectoren is, die hun eigen logica inzake lokalisatie en werking hebben. Deze logica verschilt volledig van deze van andere collectieve voorzieningen, zoals de verzorgings- en gezondheidsvoorzieningen.

In verband met de doelstellingen van het beleid inzake werkgelegenheid en economische activiteiten, stelt de Raad vast dat deze tegenstrijdig en onvoldoende uitgewerkt zijn. 'De overmatige uitbreiding van de tertiaire sector voorkomen' (Doelstelling 1) is geen doelstelling van het economisch beleid. 'De sociale economie ondersteunen via het Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap en de paracommunale VZW's voor de integratie of reïntegratie van werklozen' (Doelstelling 3) maakt eerder deel uit van een sociaal, dan wel van een economisch beleid.

Hoewel de auteurs terecht vaststellen dat de Gemeente geen enkel rechtstreeks voordeel haalt uit de internationale functie van Brussel, merkt de Raad de zeer sterke aanwezigheid van de tertiaire privé-sector op het grondgebied van de Gemeente op. Bijgevolg zou deze zich moeten afvragen of er toch geen verband is tussen de lokalisatie van de ondernemingen in deze tertiaire pool en de aanwezigheid van internationale instellingen in Brussel.

Zo zou ze deze pool, die trouwens vlot bereikbaar is met het openbaar vervoer, eventueel kunnen versterken.

De Raad wijst erop dat men in het kader van de opmaak van het gemeentelijk ontwikkelingsplan nog heel wat inspanningen zal moeten leveren, gezien men dit eveneens aan het GBP 2 en het nieuwe GewOP zal moeten aanpassen.

Bij gebrek aan duidelijke en precieze informatie en doelstellingen vanwege de Gemeente, heeft de Raad zijn criteriarooster niet kunnen gebruiken.

**BASISDOSSIER VAN HET GEMEENTELIJK
ONTWIKKELINGSPLAN VAN DE GEMEENTE SINT-PIETERS-
WOLUWE. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels
Hoofdstedelijk Gewest. 18 mei 2000**

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 40 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie een verzoek om advies betreffende het basisdossier van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan van de Gemeente Sint-Pieters-Woluwe.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 15 mei 2000 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgend advies.

Advies

De Raad stelt vast dat de bestaande feitelijke toestand, het uitgangspunt van elke latere beschouwing, op uiterst volledige en gedetailleerde wijze in het basisdossier wordt weergegeven. Hij betreurt het evenwel dat de geografische Atlas geen afzonderlijke kaart met de economische activiteiten bevat. Enkel de kaart met de voornaamste bestemmingen per huizenblok geeft een vage aanwijzing omtrent de lokalisatie van de economische activiteiten.

De Raad bemerkt evenwel dat men de handelsstructuur zorgvuldig heeft onderzocht en geanalyseerd.

Over het algemeen stelt de Raad vast dat de auteurs van het basisdossier doorheen de verschillende hoofdstukken een geheel van relevante vaststellingen, doelstellingen en voor bepaalde materies noodzakelijke maatregelen hebben uiteengezet. De keuzes en opties van de Gemeente vindt hij evenwel niet terug. Tevens betreurt hij het gebrek aan engagement vanwege de Gemeente ten overstaan van de diverse voorstellen, die de auteurs van het basisdossier hebben geformuleerd.

Als gevolg van het ontbreken van duidelijke en precieze keuzes en opties vanwege de Gemeente wordt ook nergens duidelijk vermeld welke menselijke en financiële middelen er nodig zijn om deze te verwezenlijken. Nochtans is dit een essentieel element van het basisdossier (artikel 38, 3° van de OOPS).

Ten slotte heeft de Raad bij gebrek aan voldoende precieze en concrete elementen in het basisdossier zijn criteriarooster niet kunnen gebruiken.

De Raad stelt vast dat de aanbevelingen inzake economie en werkgelegenheid beperkt blijven tot het behoud en de versterking van de handelskernen en tot de voortzetting van de inspanningen ten voordele van de langdurige werklozen.

Hij is van mening dat de economische structuur van de Gemeente voldoende dicht en verscheiden is om op zoek te gaan naar andere pistes voor de economische ontwikkeling, die een bron is van nieuwe werkgelegenheid. In het bijzonder zou men de structuur van de KMO's, die zich op het gemeentelijk grondgebied bevinden, diepgaander moeten bestuderen.

Anderzijds bemerkt de Raad enkele tegenstellingen tussen sommige doelstellingen en de aanbevolen middelen om deze te behalen. Zo is er bijvoorbeeld verwarring tussen de doelstelling betreffende het behoud van de werkgelegenheid en een voorgesteld middel : 'de voortzetting van de belastingcampagne voor kantoren van meer dan 100 m²'.

Ten slotte wijst de Raad erop dat men het definitief ontwerp van gemeentelijk ontwikkelingsplan aan het GBP 2 en het nieuw GewOP zal moeten aanpassen.

BASISDOSSIER VAN HET BIJZONDER BESTEMMINGSPLAN NR. 80-80 'BEGIJNHOFWIJK' VAN DE STAD BRUSSEL. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 2 maart 1999

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 53 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Overlegcommissie van de Stad Brussel een verzoek tot advies betreffende het basisdossier van het Bijzonder Bestemmingsplan 80-80 van de 'Begijnhofwijk'.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 15 (verhoor van de auteurs van de ontwerpen) en 22 februari 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgend advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

De Raad stelt vast dat men het BBP in de eerste plaats heeft uitgewerkt om de terugkeer van bewoners aan te moedigen naar een wijk, die in de voorbije jaren traag maar zeker werd verlaten.

Hij merkt tevens op dat het basisdossier de meningen en verlangens van de huidige bewoners weergeeft, maar onvoldoende aanwijzingen geeft omtrent de echte motieven voor het vertrek van de bewoners uit de wijk. Bijgevolg stelt hij vast dat het verband tussen de aanwezigheid van kantoren, de verdwijning van economische bedrijvigheid en de uittocht van de bewoners niet tot uiting kwam in het basisdossier.

De Raad maakt zich zorgen over het feit dat het ontwerp van GBP voortaan elke mogelijke uitbreiding, hoe klein ook, van de ruimten voor economische activiteiten zou kunnen blokkeren. Aldus zou een onderneming ertoe gebracht kunnen worden te verhuizen, omdat ze geen bijkomstige uitbreiding ten opzichte van de bestaande toestand kan doorvoeren. Hierdoor zouden ruimten leeg blijven en nieuwe stadskankers kunnen ontstaan. Dit zou het tegengestelde effect hebben van het nagestreefde doel : het behoud en de terugkeer van de bewoners.

BASISDOSSIER VAN HET BIJZONDER BESTEMMINGSPLAN NR. 80-60 'BESCHERMDE BUURT' VAN DE STAD BRUSSEL. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 2 maart 1999

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 53 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Overlegcommissie van de Stad Brussel een verzoek tot advies betreffende het basisdossier van het Bijzonder Bestemmingsplan 80-60 van de 'Beschermden buurt'.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 15 (verhoor van de auteurs van de ontwerpen) en 22 februari 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgend advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad vestigt de aandacht op de huizenblokken tussen de Grote Markt, de Bergstraat, de Arenbergstraat, de Schildknaapstraat, de Kleerkopersstraat en de Taborastraat, die het hart van het historisch centrum van Brussel vormen en waarvan men de hoofdzakelijk toeristische roeping moet handhaven.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

De Raad stelt vast dat het ontwerp van GBP een dubbel doel nastreeft : het aantal bewoners in de perimeter doen toenemen en een goed beheer van het historisch erfgoed verzekeren. Hij merkt op dat het GBP zich onderscheidt door het feit dat het in zijn bestemmingen de huisvesting gelukkig niet opwerpt tegen de overige functies in de perimeter.

Hij stemt in met de wil van de Stad om de verdiepingen en gebouwen in leegstaande huizenblokken voor huisvesting te herbestemmen, door hen een betere toegankelijkheid te waarborgen.

Hij vraagt met aandrang om een bijzondere aandacht te besteden aan het functioneel karakter van de nieuw opgerichte woningen, evenals aan de eventuele tegenspraak waarbij men in sommige gevallen enerzijds de leegstaande woningen

aan de huidige comfortnormen wil aanpassen en anderzijds de structuur van het historisch bebouwd weefsel wil eerbiedigen.

Hij is van oordeel dat de wederopenstelling van de doodlopende straten naar de binnenterreinen van de huizenblokken een interessante oplossing kan zijn.

BASISDOSSIER VAN HET BIJZONDER BESTEMMINGSPLAN NR. 80-05 'BIJSTANDWIJK' VAN DE STAD BRUSSEL. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 2 maart 1999

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 53 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Overlegcommissie van de Stad Brussel een verzoek tot advies betreffende het basisdossier van het Bijzonder Bestemmingsplan 80-05 van de 'Bijstandwijk'.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 15 (verhoor van de auteurs van de ontwerpen) en 22 februari 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgend advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OVERWEGINGEN

De Raad wenst dat elk basisdossier van een BBP op zijn kaart(en) van de bestaande feitelijke toestand en, in de mate van het mogelijke, op zijn kaart van de bestemmingen de toestand van de gebouwen in de buitenrand van dit BBP zou weergeven.

BIJZONDERE OVERWEGINGEN

De Raad stelt vast dat men het basisdossier van het BBP heeft uitgewerkt wegens de overlast veroorzaakt door de horecazaken, die hetzij overdag, hetzij 's nachts of doorlopend geopend zijn en die in de voorbije jaren in aantal zijn toegenomen.

Hoewel hij begrip heeft voor het verzoek van de bewoners, die hebben meegewerkt aan de wederopleving van de Wijk, herinnert de Raad er niettemin aan dat de horecasector een belangrijke economische activiteit vormt, die de bevolking van het Brussels Gewest heel wat banen van allerlei aard bezorgt en bijdraagt tot de wederopleving van de wijk.

Hij is eveneens van oordeel dat de weg, die men gekozen heeft om een punctueel sociaal gedragsprobleem op te lossen, niet de meest adequate is. Er bestaan immers andere wetgevingen en reglementen, die mits een correcte en krachtdadige toepassing het probleem, efficiënter zouden kunnen oplossen dan de stedenbouwkundige weg : milieuvergunningen, verplichte sluitingsuren, technische maatregelen inzake geluidsisolatie, veiligheids-maatregelen, ...

De Raad sluit zich evenwel aan bij de bekommernis van de auteurs van het ontwerp om de bestaande etablissementen te handhaven, om aldus grote monofunctionele horecaprojecten te vermijden die tot een hyperspecialisatie zouden leiden en het gemengd karakter van de wijk zouden schaden.

De Raad stelt eveneens de aanwezigheid van andere gespecialiseerde handelszaken vast en vraagt dat men een bijzondere inspanning zou leveren om deze te behouden.

PRIORITAIR ACTIEPROGRAMMA 'CRYSTAL'. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 16 september 1999

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 67 sexies van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de Regering een verzoek om advies betreffende het ontwerp van prioritair actieprogramma 'Crystal'.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 26 augustus en 1 september 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgende advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

ALGEMENE OPMERKINGEN

De Raad is overgegaan tot een onderzoek van het eerste ontwerp van Prioritair Actieprogramma (PAP), dat men in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft doorgevoerd. Omwille van de bijzondere juridische context en met name van de huidige overgangperiode bij de opmaak van het GBP, wijst hij erop dat het advies dat hij hieromtrent uitbrengt geen rechtsvoorziening mag vormen voor eventuele latere adviezen inzake andere ontwerpen van PAP.

De Raad stelt vast dat het hoofddoel van een PAP de economische en sociale herstructurering van een wijk is.

Hij herinnert er evenwel aan dat het Bijzonder Bestemmingsplan (BBP) de regel inzake ruimtelijke ordening vormt en dat het PAP de uitzondering is en op geen enkele wijze een instrument mag worden om systematisch van de geldende plannen af te wijken. Aangezien het PAP een beperkte duur heeft, zullen één of meerdere BBP's moeten volgen die diens perimeter bestrijken.

De Raad stelt vast dat de noodzaak om van een hoger plan af te wijken een ontwerp van PAP moet rechtvaardigen. Het geldende plan is theoretisch gezien het GBP. De Raad wijst erop dat het GBP onbestaande is op het ogenblik dat hij dit advies uitbrengt.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

De Raad stelt vast dat de perimeter, waarop het ontwerp van PAP betrekking heeft, de eigenschappen van stedenbouwkundige en sociale verloederings bezit, die vereist zijn om voor een Prioritair Actieprogramma in aanmerking te kunnen komen.

Hij betreurt het dat de perimeter van het PAP zich louter tot de beschouwde huizenblok beperkt, terwijl de hele wijk en met name alle aangrenzende huizenblokken dezelfde eigenschappen vertonen. Hij merkt evenwel op dat er voor de wijk van de Zwarte Vijvers een ontwerp van wijkcontract bestaat.

De Raad stelt vast dat economische operatoren, die zich willen uitbreiden en dus in het huizenblok willen investeren, de gangmakers en drijvende krachten achter het ontwerp van PAP zijn.

Hij is van mening dat de vroegere aanwezigheid en betrokkenheid van deze economische actoren en het niet specifieke karakter van de geplande investeringen de economische en sociale ontwikkeling van de wijk kunnen verzekeren.

Hij wenst dat de geplande economische ontwikkeling een weerslag zou kunnen hebben op de plaatselijke sociale toestand en meer bepaald op het vlak van de werkgelegenheid. Aangezien de invoering van het PAP een openbaar nut heeft, dient men de impact van het ontwerp op de werkgelegenheid te evalueren en te preciseren ; men dient na te gaan welke mogelijkheden de geplande investeringen in dit opzicht bieden, net zoals de begeleidingsmaatregelen, die met name op het vlak van beroepsopleiding de plaatselijke arbeidskrachten zouden toelaten om van de economische ontwikkelingen te genieten, die het ontwerp mogelijk maakt.

De Raad waardeert het dat de auteurs van het ontwerp willen overgaan tot een stedenbouwkundige reorganisatie van het huizenblok, om het aldus naar de buitenwereld toe te openen en zijn onderlinge relaties met alle aangrenzende wijken te versterken.

Hij vraagt evenwel dat men uitdrukkelijk begeleidingsmaatregelen zou voorzien om in het kader van de onteigeningen de betrokken bewoners te helpen om zo snel mogelijk een nieuwe woonst te vinden tegen aanvaardbare comfort- en prijsvoorwaarden.

De begeleidingsmaatregelen zouden zowel op het vlak van nieuwe huisvesting als van beroepsopleiding een programmatisch en financieel luik moeten bevatten.

Ten slotte is de Raad van oordeel dat men zal moeten toezien op een strikte coherentie tussen het ontwerp van PAP en het toekomstig Gemeentelijk Ontwikkelingsplan, en dit meer bepaald op het niveau van de maatregelen en middelen die men moet nemen en voorzien in het toekomstig Gemeentelijk Verkeersplan, dat noodzakelijk deel uitmaakt van het GemOP. In dit opzicht vraagt de Raad dat men de invoering van het tweerichtingsverkeer in de Paalstraat grondig zou bestuderen. Men moet immers vermijden dat de vlotte doorstroming van het verkeer zou worden belemmerd, waardoor de handelssnelheid van de stadsbussen zou afnemen en deze elkaar zelfs nog zeer moeilijk zouden kunnen kruisen.

AANVRAAG TOT AFWIJKING VOOR EEN STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING BETREFFENDE DE BOUW VAN EEN 'ONROEREND GEHEEL VOOR HANDELSZAKEN EN ADMINISTRATIEF BUSINESSPARK', PICARDSTRAAT 46-48 – LE LORRAINSTRAT 31 TE 1080 MOLENBEEK. Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 21 oktober 1999

Aanhangigmaking

De Raad ontving vanwege de Gemeentelijke Administratie van Molenbeek het administratief dossier en de plannen inzake een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor een bouwproject van een 'onroerend geheel voor handelszaken en administratief businesspark', Picardstraat 46-48 – Le Lorrainstraat 31 te 1080 Molenbeek.

De Raad stelt vast dat hij op wettelijk vlak geen gemotiveerd verzoek om advies met een beschrijving van het juridisch kader, binnen hetwelk men de aanvraag diende in te dienen, heeft ontvangen.

De Raad herinnert eraan dat de ordonnantie van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 16 juli 1998 tot wijziging van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw het reglementair luik van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan heeft herroepen.

De Raad stelt vast dat men zijn advies vraagt omtrent een afwijking van de bepalingen, die maximale beperkingen van de toegelaten kantooroppervlakten voorzien.

Op dezelfde wijze stelt hij vast dat de aanhangigmaking bepaald wordt door de letterlijke stedenbouwkundige voorschriften van de reglementaire kaart van de bodembestemming van het Gemeentelijk Ontwikkelingsplan, en meer in het bijzonder door het voorschrift B5 §4 inzake de perimeters voor stedelijke industrie.

De Raad heeft vragen bij de rechtsgeldigheid van de aanhangigmaking, gezien men de voorschriften die deze bepalen heeft herroepen.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 11 oktober 1999 bijeenkwam, acht de Raad het niettemin opportuun om zich uit te spreken over het project dat de Gemeente Molenbeek hem heeft voorgelegd.

Advies van de Economische en Sociale Raad

De Raad beslist om een standpunt in te nemen om aldus de procedure, in het kader waarvan men hem een aanvraag tot afwijking heeft voorgelegd, niet langer op te houden.

Voor het gebouw A is er een aanvraag voor 783 m² en voor het gebouw B één voor 814 m², in plaats van de toegelaten 500 m² per gebouw.

Deze oppervlakteverhoging moet men evenwel volgens de regels rechtvaardigen met sociale of economische redenen en in de mate waarin de plaatselijke omstandigheden het toelaten.

Dit advies heeft uitsluitend betrekking op de economische en sociale omvang van het project, gezien de Overlegcommissie de afwijking verenigbaar achtte met de plaatselijke omstandigheden.

De Raad stelt vast dat het geplande onroerend geheel zich door zijn economische en commerciële roeping in het omliggende gebied met veelvuldige en diverse functies en activiteiten integreert.

Bovendien doet het project een omvangrijke kanker verdwijnen, die een dichtbebouwde en dichtbewoonde huizenblok in twee verdeelt. Bijgevolg zal het een positieve invloed hebben op de werking van de hele wijk.

Dientengevolge brengt de Raad een positief advies uit inzake de aanvraag tot afwijking van de maximale kantooroppervlakten voor het gebouw A en het gebouw B.

AANVRAAG TOT AFWIJKING VOOR EEN
STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING BETREFFENDE DE
BOUW VAN EEN SEMI-INDUSTRIEEL GEBOUW OP HET
TERREIN VAN HET JOSAPHATSTATION TE SCHAARBEEK
(UITBREIDING VAN HET GEBOUW A) AAN DE GENERAAL
WAHISLAAN 16E TE 1030 SCHAARBEEK. Advies van de
Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
16 december 1999

Aanhangigmaking

De Raad ontving van de Gemeentelijke Administratie van Schaarbeek het administratief dossier en de plannen inzake een aanvraag tot afwijking voor een stedenbouwkundige vergunning betreffende de bouw van een semi-industrieel gebouw op het terrein van het Josaphatstation te Schaarbeek (uitbreiding van het gebouw A) aan de Generaal Wahislaan 16E te 1030 Schaarbeek.

De Raad stelt vast dat hij dit dossier ontvangen heeft in toepassing van het artikel 2.5 van het Regeringsbesluit van 3 maart 1995 tot vaststelling van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan.

De Raad herinnert eraan dat de ordonnantie van 16 juli 1998 tot wijziging van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw het reglementair luik van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan heeft herroepen, en dat volgens de voor ruimtelijke ordening bevoegde Staatssecretaris de Raad niet langer bevoegd is om zich over de aanvraag van de Gemeente uit te spreken.

De Raad beslist om zich niettemin uit te spreken op basis van zijn algemene bevoegdheid tot advies en aanbeveling inzake alle materies betreffende de gewestelijke economie, teneinde de lopende procedure niet op het spel te zetten of te vertragen.

Advies van de Economische en Sociale Raad

De aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning heeft betrekking op de bouw van de uitbreiding, door de toevoeging van een verdieping van 325,62 m² aan een semi-industrieel gebouw dat op 10.06.99 het voorwerp van een eerste stedenbouwkundige vergunning heeft uitgemaakt en waardoor de totale kantooroppervlakte op 651 m² komt.

Deze oppervlakteverhoging, die de totale oppervlakte op meer dan 500 m² en minder dan 1500 m² brengt, moet evenwel om sociale en economische redenen en in de mate waarin de plaatselijke omstandigheden dit toelaten rechtmatig worden gemotiveerd.

Dit advies heeft uitsluitend betrekking op de economische en sociale dimensie van het project, gezien de Gemeente de afwijking met de plaatselijke omstandigheden verenigbaar heeft geacht.

De Raad stelt vast dat de geplande uitbreiding het evenwicht van de functies in het beschouwde gebied helemaal niet verstoort en dat ze aan de behoeften voor de economische en sociale ontwikkeling van het Gewest beantwoordt.

Dientengevolge brengt de Raad een positief advies uit inzake de aanvraag tot afwijking van de maximale kantooroppervlakten voor het gebouw waarop de geplande uitbreiding betrekking heeft.

AANVRAAG TOT AFWIJKING VOOR EEN
STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING BETREFFENDE DE
UITBREIDING VAN EEN SEMI-INDUSTRIEEL GEBOUW OP HET
TERREIN VAN HET JOSAPHATSTATION TE SCHAARBEEK AAN
DE GENERAAL WAHISLAAN 16C TE 1030 SCHAARBEEK. Advies
van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk
Gewest. 17 mei 2001

Aanhangigmaking

De Raad ontving vanwege de Gemeentelijke Administratie van Schaarbeek het administratief dossier en de plannen inzake een aanvraag tot afwijking voor een stedenbouwkundige vergunning betreffende de uitbreiding van een semi-industrieel gebouw op het terrein van het Josaphatstation te Schaarbeek aan de Generaal Wahislaan 16C te 1030 Schaarbeek.

De Raad stelt vast dat hij dit dossier heeft ontvangen krachtens het voorschrift 44 § 6 van de 'Officiële voorschriften van het Sectorplan zoals het Gewestelijk Ontwikkelingsplan deze heeft ingetrokken'.

De Raad herinnert eraan dat de ordonnantie van 16 juli 1998 tot wijziging van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw het reglementair luik van het Gewestelijk Ontwikkelingsplan heeft ingetrokken. Bijgevolg acht de Raad zich onbevoegd om zich over de aanvraag vanwege de Gemeente uit te spreken.

Niettemin beslist de Raad om zich uit te spreken op basis van zijn algemene bevoegdheid tot advies en aanbeveling inzake alle materies betreffende de gewestelijke economie, teneinde de lopende procedure niet op het spel te zetten of te vertragen.

Advies van de Economische en Sociale Raad

De aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning heeft betrekking op een uitbreiding met een grondoppervlakte van 999 m² op twee niveaus, hetgeen de totale grondoppervlakte van de onderneming op 2450 m² brengt en de totale kantooroppervlakte op meer dan 500 m² en minder dan 1500 m².

De verhoging van de totale kantooroppervlakte tot meer dan 500 m² en minder dan 1500 m² moet evenwel om sociale en economische redenen en in de mate waarin de plaatselijke omstandigheden dit toelaten rechtmatig worden gemotiveerd.

Dit advies heeft uitsluitend betrekking op de economische en sociale dimensie van het project, gezien de Gemeente heeft geoordeeld dat de afwijking verenigbaar is met de plaatselijke omstandigheden.

De Raad stelt vast dat de geplande uitbreiding het evenwicht van de functies in het betrokken gebied helemaal niet verstoort en dat ze aan de behoeften voor de economische en sociale ontwikkeling van het Gewest beantwoordt.

Bovendien merkt de Raad op dat het project conform de voorschriften van het Gewestelijk Bestemmingsplan inzake de Gebieden voor Stedelijke Industrie is, zoals de Regering dit onlangs definitief heeft goedgekeurd, en dit zowel voor wat de aard van de activiteit als haar oppervlakte betreft. De Raad wijst erop dat de publicatie van het GBP op handen is en dat het dus weldra in werking zal treden.

Dientengevolge brengt de Raad een positief advies uit inzake de aanvraag tot afwijking van de maximale kantooroppervlakten voor het gebouw waarop de geplande uitbreiding betrekking heeft.

